

Svolání XII.synodu.

V Praze dne 7.listopadu 1956.
Č.j.2367

Všem členům XII.synodu
českobratrské církve evangelické.

Podle § 27, odst.3.církevního zřízení z roku 1953 svoláváme

d v a n á c t ý ř á d n ý s y n o d

českobratrské církve evangelické

a zveme Vás jako člena tohoto synodu k jeho zasedání.

Synod bude zahájen v úterý 27.listopadu 1956 o 19 hodině v obnoveném chrámu v Praze u Salvátora (Praha I. Salvátorská 1.) Ostatní zasedání synodu se budou konati v chrámové místnosti českobratrského evangel.farního sboru v Praze XII. Vinohrady, Třída W.Piecka (dříve Korunní) č.60.

Program synodu a hlavní předlohy, které má synod projednat, jsou přiloženy. Počítáme s tím, že synod potrvá ve středu a ve čtvrtek 28. a 29.listopadu. Není však vyloučeno, že se jednání protáhne i do pátku 30.listopadu. Bratrsky Vás žádáme, abyste s tím počítali a podle toho se zařídili.

Zvlášť upozorňujeme na to, že podle usnesení minulého synodu bude též vysluhována pro členy synodu sv.Večeře Páně a to v českobratrském evangelickém chrámu Páně na Vinohradech ve středu 28.listopadu večer.

V případě, že byste se proti očekávání nemohl synodu zúčastnit pro důležité a neodkladné důvody, je Vaší povinností, abyste to ihned oznámil jednak svému seniorovi a jednak nám, abychom mohli včas povolati náhradníka.

O nocleh v Praze se postará každý člen synodu sám. V případě, kde to některému členu synodu není naprosto možné, necht se obrátí na správu Husova Domu v Praze 2. Jungmannova 9. Bratr tajemník Josef Jirků se pokusí opatřit Vám nocleh v některém hotelu. Tu jest však nezbytně potřebí, aby taková žádost došla do Prahy nejpozději do pátku 23.listopadu. Kdo si touto cestou nocleh v hotelu objedná, je tím vázán.

Je Vaší bratrskou povinností, abyste se dostavil již k zahájení synodu. Místa pro členy synodu budou v Salvátorském kostele vyhražena a žádáte se proto, abyste se v tom směru řídil pokyny našich pořadatelů.

Synod má provést též volby do synodní rady. Voliti se má synodní senior, jeho náměstek a jeden člen z řad kazatelů, dále jeden člen z řad starších. Vedle toho bude nutno provést doplňovací volbu některých náhradníků.

Synodní rada prosí Pána Boha, aby žehnal všemu jednání a usnášení synodnímu, aby On sám byl mezi námi oslaven a jeho církev aby rostla všelijak v toho, jenž jest hlava, v Krista.

SYNODNÍ RADA
ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

ThDr Viktor Hájek,
synodní senior.

Bohuslav Burian
náměstek synodního seniora.

Dr Gustav Hrejša,
synodní kurátor.

Dr Lub.Jelen, Jar.Klímecký, Dr Alois Sklenář,
členové synodní rady.

SEZNAM TISKŮ XII. SYNODU 1956.

- Číslo 1. Svolávací list členům synodu.
- Číslo 2. Oznámení sborům, že synod byl svolán.
- Číslo 3. Pokyny seniorům o synodu.
- Číslo 4. Program synodu.
- Číslo 5. Seznam členů synodu.
- Číslo 6. Řád členství v církvi. (Tento tisk byl členům synodu synodu rozeslán již 5. listopadu 1956).
- Číslo 7. Řád o správě církve.
- Číslo 8. Případ Adolfa Kotoučka.
- Číslo 9. Ostatní návrhy synodní rady.
- Číslo 10. Návrhy ze seniorátních konventů.
- Číslo 11. Zpráva o reparticích 1953 - 1955.
- Číslo 12. Přehled o mimořádných vydání sborů 1957.
- Číslo 13. Informace o počtu kazatelů, o volných místech duchovenských a o počtu bohoslovců Kom.fakulty.
- Číslo 14. Dobrozdání theologického poradního odboru o otázce křtu atd.
- Číslo 15. Informace o různých věcech. (Tento tisk bude dodán členům synodu zvláštní poštou později).

Vedle toho se přikládá tištěný Jednací řád pro synod, který však je nutno přizpůsobiti novému církevnímu zřízení a řádu o správě církve. Nový jednací řád dosud není.

Oznámení o svolání
XII.synodu sborům.

V Praze dne 7.listopadu 1956.

Všem sborům a kazatelským stanicím
československé církve evangelické.

Po uplynutí tříletí od posledního synodu svolala synodní rada podle § 27, odst. 3. církevního zřízení z roku 1953

d v a n á c t ý ř á d n ý s y n o d

na dny 27. 28. a 29. listopadu 1956 do Prahy.

Synod bude zahájen v úterý 27. listopadu 1956 o 19 hodině v obnoveném chrámu Páně v Praze u Salvátora službami Božími, které vykoná synodní senior ThDr Viktor Hájek.

Ostatní zasedání synodu se budou konat v chrámové místnosti farního sboru v Praze na Vinohradech. Tam též se bude konat ve středu 28. listopadu večer vysluhování sv. Večeře Páně.

Hlavním předmětem synodního jednání bude řád správy církve a řád členství v církvi. Bude hovořeno také o otázce křtu. Synod provede též volby do synodní rady, protože čtyřem členům vypršelo jejich volební období.

Jednání synodní jsou veřejná a tedy členům církve i jejich hostům přístupná, pokud by ovšem některá sezení, nebo jejich část, nebyla prohlášena za důvěrná. Synodní rada zve členy církve, zejména staršovstva, výbory kazatelských stanic a kazatele, aby se zúčastnili, pokud jim to je možné, zvláště zahájení synodu v úterý 27. listopadu večer. Toto zahájení se bude konat - jak jsme již svrchu uvedli - v obnoveném Salvátorském kostele, který při tom zároveň bude znovu posvěcen slovem Božím a modlitbou a odevzdán svému účelu. Rovněž zvláště zveme k večernímu bohoslužebnému shromáždění ve středu 28. listopadu na Vinohradech, neboť vysluhování sv. Večeře Páně nebude omezeno toliko na členy synodu, nýbrž mohou k stolu Páně přistoupiti i jiní členové naší církve, kteří se k tomuto hodu připraví. Při tomto shromáždění budou nově zvolení členové synodní rady též skládati slib předepsaný církevním zřízením.

Bratrsky žádáme všechny kazatele a kazatelky, aby konání synodu oznámili s kazatelny v neděli 18. a v neděli 25. listopadu a aby po obě tyto neděle v modlitbách prosili o Boží požehnání pro synodní jednání. Prosíme též bratry a sestry v církvi, aby ve svých soukromých modlitbách a při rodinných pobožnostech prosili Pána Boha, aby tento synod obdařil hojností Ducha svatého, aby se zde dalo všechno podle vůle Páně.

S bratrským pozdravem

SYNODNÍ RADA ČESKOSLOVENSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

ThDr Viktor Hájek,
synodní senior.

Svolání XII.synodu.

Všem seniorům
československé církve evangelické.

Odkazující na svůj list ze dne 7.listopadu 1956 č.2367 již svoláváme XII.synod, bratrsky Vás ještě prosíme, abyste dohlédli, aby účast členů synodu i Vašeho seniorátu byla úplná. Kdyby se stalo, že by některý zvolený člen synodu nemohl přijeti, podajte nám ihned zprávu. Povoláme jeho náhradníka a to v tom pořadí, jak je uvedeno v seznamu členů XII.synodu a jejich náhradníků. Za nepřítomného seniora nastupuje konsenior a kdyby ani konsenior nemohl přijeti tedy jeho první náhradník z řad kazatelů. Podobně za nepřítomného seniorátního kurátora nastupuje jeho náměstek a kdyby ani ten se nemohl dostavit, tedy jeho první náhradník z řad starších. Kdyby konsenior (event.jeho náhradník) nebo kdyby náměstek seniorátního kurátora (event.jeho náhradník) byli zároveň konventem zvolení za členy synodu a stali se členy synodu jako náhradníci seniora nebo seniorátního kurátora, nastupuje na jejich dřívější místo náhradník zvolený konventem a to opět v tom pořadí jak je uvedeno v seznamu členů XII.synodu.

Kdyby některý člen synodu se mohl zúčastniti synodu jen po dobu jednoho nebo dvou dnů, nepovolává se na další dny synodu žádný náhradník leč by se na tom výslovně usnul sám synod. Náhradník se tedy povolává jen v tom případě, že by se člen synodu nemohl synodního jednání zúčastniti v ů b e c .

S bratrským pozdravem

SYNODNÍ RADA
ČESKOSLOVENSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

ThDr Viktor Hájek
synodní senior.

P R O G R A M X I I . S Y N O D U

č e s k o b r a t r s k é c í r k v e e v a n g e l i c k é

Z a h a j o v a c í z a s e d á n í

Úterý 27. listopadu 1956 v 19 hodin
v obnoveném kostele v Praze u Salvátora
Praha I, Salvátorská 1

1. Předehra na varhany
2. Vstupní slovo
3. Společný zpěv písně č. 16, v.1-5.
4. Posvěcení obnoveného chrámu Páně slovem Božím a modlitbou
5. Společný zpěv písně č. 133
6. **Kázání** synodního seniora ThDr Viktora Hájka
7. Společný zpěv písně č. 437, v.1-7.
8. Zahájení synodu
 - a) uvítání členů synodu a hostí
 - b) vzpomínka na zesnulé členy církve
9. Projev oddanosti prezidentu republiky
10. Projev zástupce ministerstva školství a kultury
11. Oznámení
12. Společný zpěv písně č. 205
13. Zakončení modlitbou a prosbou o požehnání
14. Společný zpěv písně č. 261, v.1-2.
15. Dohra na varhany

Druhé zasedání

Středa 28. listopadu 1956 v 8.15 hodin
v Praze 12 Vinohrady, tř. W. Piecka 60 (dř. Korunní)

1. Společný zpěv písně č. 128, v.1.a 5.
2. Modlitba, čtení Písma
3. Zjištění přítomných členů synodu vyvoláním jejich jmen. Rozhodnutí o omluvách a náhradnících. Rozhodnutí o vzniklých snad pochybnostech stran platnosti voleb na základě volebních protokolů zaslaných synodní radě. Konstatování počtu přítomných členů synodu a prohlášení, že synod je schopen usnášení.
4. Složení slibu podle čl.63, odst.3 řádu o správě církve
5. Volba zapisovatelů a určení, kdy kteří z nich budou zapisovat
6. Volba 3 místopředsedů synodu: jeden z řad kazatelů, druhý z řad starších a třetí ze členů synodu zvolených Komenského fakultou
7. Návrh synodní rady, aby synod schválil en bloc tento připravený program synodního zasedání
8. Návrh synodní rady, aby veškerý program synodu byl projednáván (jako tomu bylo při X. a XI. synodu) přímo v plenu a aby se přípravné zvláštní komise volily jen pro případ, že by z rozpravy bylo vidno, že je jich k přípravě návrhu potřebí
9. Návrh synodní rady, aby každý návrh, který má synod přijmouti, byl formulován písemně a jen v té formě aby byl podáván předsednictvu a zapisovatelům
10. Rozhodnutí, zda se mají projednávat samostatné návrhy podporované nejméně čtvrtinou přítomných členů, event. i návrhy pilné, kdyby takové byly předsednictvu předloženy
11. Usnesení o verifikaci synodních protokolů, aby nemusily býti čteny v plenu. Zvolení tříčlenné verifikační komise
12. Společný zpěv písně č. 122
13. Volba synodního seniora
14. Volby
 - a) náměstka synodního seniora
 - b) jednoho člena synodní rady z řad kazatelů
 - c) náměstka synodního kurátora
 - d) jednoho člena synodní rady z řad starších
 - e) náhradníků synodní rady
15. Zpěv písně č. 213, v.1-3.
16. Zpráva synodního seniora o stavu církve a rozprava o ní
17. Řád správy církve. Návrh synodní rady schválený s prozatímní platností synodním zastupitelstvem
18. Přerušeni jednání asi ve 12.30 hod.
19. Zpěv písně č. 28

T ř e t í z a s e d á n í

Středa 28.listopadu 1956 ve 14.30 hodin
na Vinohradech

1. Společný zpěv písně č. 136
2. Modlitba a čtení Písma
3. Řád členství v církvi. Návrh synodní rady schválený synodním zastupitelstvem
4. Stanovisko synodu ke křtu
5. Případ Adolfa Kotoučka
6. Ostatní návrhy synodní rady
7. Zprávy synodní rady (Pravidla křesťanského Života, Pokusy o novou formulaci vyznání víry a p.)
8. Přerušení jednání asi v 17 hodin
9. Modlitba a zpěv písně č. 250

Č t v r t é z a s e d á n í

Středa 28.listopadu 1956 v 19 hodin na Vinohradech

Zasedání má ráz bohoslužebný

1. Společný zpěv písně č. 259
2. Modlitba a čtení Písma
3. Společný zpěv písně č. 89
4. Slib nově zvolených členů synodní rady
5. Společný zpěv písně č. 197, v.1.-4.
6. Kázání spojené s přípravou k svaté večeři Páně
7. Společný zpěv písně č. 169
8. Vysluhování svaté večeře Páně
9. Modlitba a prosba o požehnání
10. Společný zpěv písně č. 53

P á t é z a s e d á n í

Čtvrtek 29.listopadu 1956 v 8.15 hodin
na Vinohradech

1. Společný zpěv písně č. 268, v.1-8.
2. Modlitba a čtení Písma
3. Pokračování v projednání návrhů synodní rady
4. Návrhy ze seniorátních konventů
5. Přerušení zasedání ve 12.30 hodin
6. Modlitba a společný zpěv písně č. 165, v.7.-9.

Š e s t é z a s e d á n í

Čtvrtek 29.listopadu 1956 ve 14.30 hodin
na Vinohradech

1. Společný zpěv písně č. 225, v.1.-4.
2. Modlitba a čtení Písma
3. Dokončení projednávání návrhů ze seniorátních konventů
4. Poselství synodu sborům
5. Dotazy členů synodu
6. Zakončení synodu proslovem, modlitbou a požehnáním synodního seniora
7. Společný zpěv písně č. 276, v.2.

Poznámky:

- 1) Kdyby nebylo možno program synodu projednat i do čtvrtka, bude se jednat i v pátek 30.listopadu
- 2) Synod bude fotografován ve čtvrtek 29.XI. pravděpodobně v poledne. Členové synodu se žádají, aby v tu dobu byli všichni přítomni.

S E Z N A M Č L E N U X I I . S Y N O D U
českobratrské církve evangelické 1956

Synodní rada

1. ThDr Viktor H á j e k , synodní senior, Praha Bubeneč,
Ovenecká 27
2. Bohuslav B u r i a n , náměstek synodního seniora,
farář, Vsetín
3. Jaromír K l i m e c k ý , člen synodní rady, farář,
Plzeň, Charkovské nábřeží 13
4. JUDr Gustav. H r e j s a , synodní kurátor, Praha
Staré Město, Benediktská 8
5. JUDr Lubomír J e l e n , člen synodní rady, Nový Bydžov,
Smetanova ul. 1148
6. JUDr Alois S k l e n á ř , člen synodní rady, Olomouc,
Försterova 66

Náhradníci:

1. Vladimír Čepok senior pražského seniorátu, farář,
Praha Žižkov, Čajkovského 10
2. Miroslav Růžička, senior jihočeského seniorátu, farář,
České Budějovice, Ulice 28.října 28
3. Zdeněk Somolík, senior ústeckého seniorátu, farář,
Tenlice, Sládkova 16
4. JUDr Pavel Šimek, vedoucí státní notář, Brandýs n.Lab.
5. JUDr Miloš Jarošek, vedoucí advokátní poradny, Vsetín
6. Valentin Chemrád, kurátor druhého žižkovského sboru,
Praha Žižkov, Kubelíkova 2

Komenského evangelická fakulta bohoslovecká

7. ThDr Josef L. H r o m á d k a , děkan, Praha Vinohrady
Moravská 45
8. ThDr Josef B. S o u č e k , vedoucí profesor, Praha
Střešovice, U druhé baterie 8
9. ThDr Josef S m o l í k , docent, Pardubice,
Hronovická 25

1. ThDr Jan M. Lochman, docent, Praha Vršovice,
Ul.28.pluku 631
2. ThDr Anedeo Molnár, docent, Praha Nové Město,
Náměstí I.P.Pavlova 3
3. ThDr F.M. Dobiáš, vedoucí profesor, Praha
Smíchov, Švédská 31

Seniorát Pražský

10. Vladimír Č a p e k , senior, Praha Žižkov,
Čajkovského 10
11. Antonín L i p a v s k ý , seniorátní kurátor,
Praha Troja, Na přesypu 30

Náhradníci:

1. Bohumír Koutný, konsenior, farář, Benešov u Prahy
2. Josef Voborník, první náhradník z řad kazatelů,
Soběhrdy, p.Benešov u Prahy
3. Štěpán Šoltész, druhý náhradník z řad kazatelů
Praha Nové Město, Klimentská 18
4. Vladimír Chadim, náměstek seniorátního kurátora, úředník,
Praha Vinohrady, Písecká 2
5. František Müller, úředník, Radotín, první náhradník
z řad starších
6. Vladimír Voral, úředník, Praha VII, Šimáčkova 11
druhý náhradník z řad starších

Členové volení seniorátním konventem:

12. Josef S l á d e k , farář, Kladno, Rudé armády 1394
13. Štěpán Š o l t é s z , farář, Praha Nové Město,
Barvířská 6
14. Václav U r b a n , farář, Praha Nusle, Žateckých 11
15. Josef V o b o r n í k , farář, Soběhrdy, p.Benešov

Náhradníci:

1. Miroslav Kojčů, farář, Praha Dejvice, Na hutích 9
2. Lubomír Moravec, farář, Praha Vinohrady, Pieckova 60
3. Alena Srnková, farářka, Příbram, Julia Fučíka 203
4. Jan Vojnar, farář, Radotín u Prahy, Matějovského 179
16. Jan F i l i p i , Praha Vinohrady, Stalinova 95
17. Jindřich K u b í č e k , Praha Košíře, V břízkách 345
18. MUDr Miroslav S c h m i d t , lékař, Sedlec, o.Sedlčany
19. Josef L i b r a , Praha Holešovice, tř.Mladé gardy 36

Náhradníci:

1. Václav Černý, úředník, Roztoky u Prahy, Jungmannova 22
2. Jan Hájek, techn.úředník, Praha Žižkov, Na vápenco 14
3. Ing Čestmír Huček, úředník, Praha Nusle, Ulice 5.května 1188/30
4. Blžena Švíglerová, úřednice, Benešov, Zahradní 952

Seniorát Poděbradský

20. Josef B e n e š , senior, Nymburk, Smetanova 613

21. Jaroslav H a m p l , seniorátní kurátor,
Poděbrady III.840

Náhradníci:

1. Břetislav Hladký, konsenior, farář, Libiř p.Neratovico
2. Karol Čejka, první náhradník z řad kazatelů, Ml.Boleslav
3. Josef Svoboda, druhý náhradník z řad kazatelů, Mšeno
4. Jaroslav Doubek, náměstek senior.kurátora, odbr.učitel,
Liběchov 47
5. MUDr Josef Karbusický, první náhradník z řad starších,
Libice n.Cidl.
6. MUDr Josef Kamínek, druhý náhradník z řad starších,
Bečváry 150 u Kolína

Členové volení konventem:

22. Jan D u s , farář, Kutná Hora

23. Josef S v o b o d a , farář, Mšeno u Mělníka

24. Jan Z l a t o h l á v e k , farář, Velim

Náhradníci:

1. Karol Čejka, farář, Mladá Boleslav
2. Břetislav Hladký, farář, Libiř, p.Neratovico
3. Bohumír Šuchman, farář, Mělník

25. MUDr Josef K a m í n e k , Bečváry 150 u Kolína

26. František N o v á k , vedoucí údržby, Kolín, Mnichov_cká 454

27. JUDr Pavel Š i m e k , vedoucí st.notář, Brandýs n.Lab.

Náhradníci:

1. Bohuslav Křička, člen JZD, Chotánky 3, p.Libice n.C.
2. Vladimír Kutílek, úředník, Želízy 75, p.Liběchov
3. Jan Polnický, dělník, Polabec 96 p.Poděbrady

Seniorát Jihočeský

28. Miroslav R ů ž i č k a , senior, České Budějovice,
Ulice 28. října č.28

29. František K o l m a n , řídící učitel, Jindřichův
Hradec

Náhradníci:

1. Bohumil Skolák, konsenior, Jindřichův Hradec
2. Karol Palásek, prvý náhradník z řad kazatelů, Písek
3. Lubomír Mirejovský, druhý náhradník z řad kazatelů, Tábor
4. Karol Lípa, vrchní ředitel důchod.kontroly v.v.,
náměstek senior.kurátora, České Budějovice
5. JUDr Pavel Hoffer, elektr.dělník, první náhradník
z řad starších, Horky u Tábora č.69
6. Lubor Franců, druhý náhradník z řad starších, Písek,
Joronymova 1173

Členové volení seniorátním konventem:

30. Karel P a l á s e k , farář Písek

Náhradník:

Pavel Urválok, vikář, Strakonice

31. Lubor F r a n c ů , účetní, Písek, Jeronymova 1173

Náhradník:

JUDr Pavel Hoffer, elektrotechn.dělník, Horky č.69 u Táboru

Seniorát Západočeský

32. ThDr Jiří O t t e r , senior, Mariánské Lázně
Lidická 16

33. Čeněk H o u d e k , seniorátní kurátor, techn.úředník,
Plzeň, Nohova 17

Náhradníci:

1. Miroslav Rodr, konsenior, Rokycany
2. Jiří Vober, první náhradník z řad kazatelů, Domažlice
3. Václav Hora, druhý náhradník z řad kazatelů, Kralovice
4. Jan Kuldan, náměstek senior.kurátora, úředník st.banky,
Chob, Ulice obrněné brigády 20
5. Ota Malý, první náhradník z řad starších, malíř písma,
Nojdok, Komenského 496
6. Josefa Ripplová, druhá náhradnice z řad starších,
Plzeň, Wenzigova 13

Členové volení seniorátním konventem:

34. Miroslav R o d r , farář, Rokycany

35. Jiří V e b e r , farář, Domažlice

36. Václav H o r a , design.farář, Kralovice u Plzně

Náhradníci:

1. Vladimír Kalus, farář, Ústí u Plzně
 2. Ilja Burian, farář, Chob, Stalingradská 5
- Pozn.: Třetí náhradník toho času není

37. Miroslav D u s , techn.úředník, Plzeň,
Zámečnická 30

38. Karel L a t i s l a v , rolník, Jankovice č.11
p.Teplá u Mar.Lázní

39. Bedřich H r a d e c k ý , zedník, Aš, Husovo nám.16

Náhradníci:

1. PhMr Věra Vacková, Karlovy Vary, Na Vyhlídce 19
2. Berta Čiporová, učebn., Plzeň, Stalinova 26
3. Jan Kuldan, úředník Státní banky, Chob, Ulice
obrněné brigády 20

Seniorát Ústecký

40. Zdeněk S o m o l í k , senior, Teplice,
Sládkova 16

41. JUDr Jaroslav D e r f l , seniorátní kurátor,
Litoměřice, Liberecká 6

Náhradníci:

1. ThDr Bohumil Honců, konsonior, Louny
2. František Janovský, první náhradník z řad kazatelů,
Roudnice nad Labem
3. Vlastimil Sláma, druhý náhradník z řad kazatelů,
Litoměřice
4. Jaroslav Körner, náměstek senior.kurátora,
Ústí n.L., Na výrovce 4
5. Slavie Radochovská, profesorka, první náhradnice,
Teplice, Ulice J.Hory č.12
6. Holý Emil, druhý náhradník z řad starších, Sedlec č.33
p. Křešice, okres Litoměřice

Členové volení konventem:

42. Vlastimil S l á m a , farář, Litoměřice,
Rooseveltova 5

43. František J a n o v s k ý , farář, Roudnice n.L.
Švagrovského 674

Náhradníci:

1. Jan Mikulecký, vikář, Třebenice, Sokolská 89
2. Jaroslav Opočenský, vikář, Chotíněvos, Liběšice

44. Slavie R a d e c h o v s k á , profesorka,
Teplice, ul.J.Hory 12

45. Jaroslav K ö r n e r , úředník, Ústí n.L., Na výrovce 4

Náhradníci:

1. Jaroslav Růžička, úředník, Louny, Stalinova 1863
2. Luboš Daněk, úředník, Litoměřice, Dómské nám.9d

Seniorát Liberecký

46. Vladimír C h v á t a l , senior, Rumburk,
Krásnolipská 30

47. MUDr Jaroslav S v ě c e n ý , náměstek senior.kurátora,
Jilemnice č.387

Náhradníci:

1. Hynek Merta, konsenior, Liberec, Leninova 22
 2. Zdoněk Šaar, první náhradník z řad kazatelů,
Doksy, Ulice 5. května č.37
 3. Josef Vaselý, druhý náhradník z řad kazatelů
Jilemnice, Jungmannova 268
 4. Jindřich Marek, první náhradník z řad starších,
učitel, Šluknov 863
 5. Emanuel Vlček, druhý náhradník z řad starších,
barvířský mistr, Libštát
- Poznámka: seniorátní kurátor není dosud zvolen

Členové volení seniorátním konventem:

48. Hynek M e r t a , farář, Liberec, Leninova 22
49. Jan S e m e r á d t , farář, Křížlice,
Náhradníci: p.Víchová n.Jiz.

1. Jan Klas, farář, Libštát
2. Zdoněk Šaar, farář, Doksy, Ulice 5. května č.37

50. Jaroslav C h u d o b a , skladník, Čes.Kamenice,
Náměstí 28.října č.174
51. František P a r o u l e k , úředník pojišťovny,
Varnsdorf č.1412

Náhradníci:

1. Jaroslav Čejka, vedoucí n.p.Kniha, Doksy,
Štefanikova 374
- Poznámka: další náhradník není dosud zvolen

Seniorát Královéhradecký

52. PhDr Jan A. P e l l a r , senior, Hradec Králové,
Kavčí plácek 121
53. Václav M e d e k , seniorátní kurátor, řídící
učitel v.v., Hradec Kr.Malšovice 298

Náhradníci:

1. Jan Miřejovský, konsenior, Třebechovice p.Or.
2. Bedřich Honých, první náhradník z řad duchovních,
Hořice v Podkrkonoší
3. Bohumil Potměšil, druhý náhradník z řad duchovních,
Hronov
4. Josef Prouza, náměstek seniorátního kurátora,
úředník, Hostinné, Na Podhájí 601
5. Rudolf Loukota, první náhradník z řad starších,
dělník, Úpice, Na láncích
6. Božena Lopourová, druhá náhradnice z řad starších,
vdova po řediteli škol, Hradec Král.

Členové volení konventem:

54. Jan M i ř e j o v s k ý , farář, Třebechovice p.O.
55. Bohumil L o p o u r , farář, Semonice,
p.Černožice n.Lab.

Náhradníci:

1. Bohumil Potměšil, farář, Hronov, Na Chocholouši 181
2. Josef Staněk, farář, Trutnov, Úpická 7

56. Josef P r o u z a , úředník, Hostinné,
Na Podhájí 601
57. MUDr Václav B e n e š , primař orthopedického odd.
nemocnice v Pardubicích, bytem
Hradec Králové, Šafaříkova 764

Náhradníci:

1. Božena Lopourová, Hradec Králové, Stalinova 628
2. Jan Hájek, odb. učitel, Třebechovice p.Or.,
Pardubická 199

Seniorát Chrudimský

58. František D o b i á š , senior, Semtěš,
p.Bílé Podolí
59. Václav P l a c h t , profesor, Česká Třebová,
Stalinova 1626

Náhradníci:

1. Jan Kantorek, konsenior, Chrudim
2. Zdeněk Kubiček, první náhradník z řad kazatelů,
Litomyšl
3. Vladimír Jerie, druhý náhradník z řad kazatelů,
Čáslav
místo náměstka senior.kurátora je uprázdněno
4. Miloslav Váša, první náhradník z řad starších,
roln., Starkoč č.89, p.Bílé Podolí
5. Pavel Procházka, druhý náhradník z řad starších,
techn.úředník, Pardubice, Wintrova 583

Členové volení seniorátním konventem:

60. Jan K a n t o r e k , farář, Chrudim
61. Vladimír J e r i e , farář, Čáslav
62. Jiří C a r d a , farář, Horní Čermná, p.Dol.Čermná

Náhradníci:

1. Zdeněk Kubiček, farář, Litomyšl
2. Josef Batelka, farář, Opatovice, p.Zbýšov v Č.
3. Jaroslav Soběslavský, farář, Lanškroun

63. Ing. Pavel P r o c h á z k a , Pardubice,
Wintrova 583
64. JUDr Jaromír L i n h a r t , Chrudim, Husova 318
65. Miloslav V á š a , rolník, Starkoč č.: 89,
p.Bílé Podolí

Náhradníci:

1. František Šilar, Lanškroun, Palackého 575
2. Jaroslav Hartman, Čáslav, Tyršova 605
3. Bohumil Čejka, Přelouč 607

Seniorát Poličský

66. Jiří Š i r ů č e k , senior, Jimramov
67. Eduard V e n c o v s k ý , seniorátní kurátor,
profesor, Polička

Náhradníci:

1. Blahoslav Pípal, konsenior, Svratouch, p.Svratka
2. Ota Prosek, první náhradník z řad kazatelů, Polička
3. Jindřich Výborný, druhý náhradník z řad kazatelů,
Raná u Hlinska
4. Ing Dobroslav Janáček, náměstek seniorátního kurátora,
Křížová
5. Josef Romportl, první náhradník z řad starších,
rolník, Borová, Cerkyně 6
6. Libuše Konečná, druhá náhradnice z řad starších,
vedoucí 'Pramene', Hlinsko v Č.

Členové volení seniorátním konventem:

68. Bohumír S e d l i s k ý , farář, Hlinsko v Čech.

Náhradník: Vladimír Kučera, farář, Krouna

69. Emanuel G r e g o r , účetní, Svratka čp.137

Náhradník: Miloslav Luňáček, rolník, Krouna čp.97

Seniorát Horácký

70. ThDr Václav K e j ř , senior, Nové Město na Mor.
71. Bohumil M i ř c j o v s k ý , seniorátní kurátor,
úředník, Jihlava, Bedřichov, Stalínova 129

Členové volení seniorátním konventem:

78. Miloslav H á j e k , farář, Veselí p.Dalečín
79. Bohuslav O t ř í s a l , farář, Brno Husovice,
Netušilova 26
80. Emil Ž e n a t ý , farář, Miroslav

Náhradníci:

1. Jan Vrubel, farář, Boskovice, Hybešova 503
2. Karel Matějka, farář, Břeclav, Nám.svobody 22
3. Rudolf Šimša, farář, Znojmo, Engelsova 15

81. Jaroslav D v o ř á k , techn.úředník, Brno-Obřany
Újezdy 3
82. Jan D o u b r a v a , zahradník, Miroslav, Příkop
83. Vlasta P r o c h á z k o v á , Brno, Bezručova 23

Náhradníci:

1. Ivan Procházka, úřed.v důch., Brno, Helfertova 8
 2. Emil Procházka, Brno, Kozí 2
- Poznámka k č.82: Jan Doubrava nastoupil jako náhradník
na místo Františka Novotného z Břeclavě, který se
pro nemoc omluvil

Seniorát Gottwaldovský

84. Pavel Š k e ř í k , senior, Vsetín
85. JUDr Miloš J a r o š e k , seniorátní kurátor,
Vsetín

Náhradníci:

1. Václav Matoulek, konsenior, Vizovice
2. Josef Koláčný, první náhradník z řad kazatelů,
Růžka u Vsetína
3. Jan Sláma, druhý náhradník z řad kazatelů,
Uherské Hradiště
4. František Lukáš, náměstek seniorátního kurátora,
stavitel, Vsetín
5. Karel Mynář, první náhradník z řad starších, rolník,
Lutonina p.Vizovice
6. Jindřich Novotný, druhý náhradník z řad starších,
říd.učitel v.v., Hodonín

Členové volení seniorátním konventem:

86. Jan A. D v o ř á č e k , farář, Val.Meziříčí
87. Zdeněk J o k l , farář, Hrubá Vrbka, p.Velká n.Vel.
88. Jan H e j d a , farář, Zádveřice p.Vizovice

Náhradníci:

1. Václav Matoulek, farář, Vizovice
 2. Oldřich Videman, farář, Prusinovice u Holešova
 3. Jan Nechanický, farář, Pozdětchov p. Vizovice
89. Karel T r u s i n a , úředník ČSD, Val.Meziříčí,
Smetanova 5
90. Ing Dr. Jaroslav H u m l , úředník, Gottwaldov
Zlín, Leninova 3866
91. František L u k á š , stavitel, Vsetín,
Na plavisku 1111

Náhradníci:

1. Marie Pokorová, choť profesora, Uher.Hradiště,
Františkánská ul. 170
2. Tomáš Mojtan, rolník, Javorník, p.Velká n.Vel.45
3. František Barton, rolník, Bystřička č.67
p.Růždka u Vsetína

Seniorát Moravskoslezský

92. Miloš Š o u r e k , senior, Šumperk, Revoluční 8
93. Jaroslav A d á m e k , seniorátní kurátor,
Přerov, Jiráskova 16

Náhradníci:

1. Emil Stehlík, konsenior, Prostějov, U kalicha 1
2. Karel Voselý, první náhradník z řad kazatelů,
Opava, Lidická 2
3. Jaroslav Čihák, druhý náhradník z řad kazatelů,
Jeseník, Bezručova 4
4. Evžen Kožušník, náměstek seniorátního kurátora,
Ostrava XIII, Šmídova 654
5. JUDr Karel Pala, soudce, Hlučín
6. Rudolf Hroch, účetní, Nový Jičín, Nádražní 2

Členové volení seniorátním konventem:

94. Bohuslav P o l í v k a , farář, Nový Jičín
95. Karel V e s e l ý , farář, Opava, Lidická 2
96. Josef H l a v á č , farář, Olomouc,
Blahoslavova 1

Náhradníci:

1. Jaroslav Čihák, farář, Jeseník, Bezručova 4
2. Jaroslav Košťál, vikář, Ostrava, Husovo nám.4
3. Josef Kopřiva, farář, Frýdek Místek, Jeronymova ul.

97. Václav M a r e k , Šumperk, Zábřezská ul.
98. Rudolf H r o c h , účetní, Nový Jičín,
Nádražní ul.2
99. JUDr Karel P a l a , soudce, Hlučín

Náhradníci:

1. Luisa Němcová, v domácnosti, Václavov
u Bruntálu č.75
2. Zuzana Cieslarová, učitelka, Čes.Těšín,
Gottwaldova 17
3. Ladislav Prduký, bankovní úředník, Olomouc,
U Bystřičky 6

Náhradníci:

1. František Žonatý, konsenior, Třebíč
2. Jaroslav Nedbal, první náhradník z řad kazatelů,
Jihlava, Vrchlického 1
3. Rostislav Nechuta, druhý náhradník z řad kazatelů,
Strněchy, p. Pelhřimov
4. Jan Trojan, náměstek seniorát.kurátora, úředník,
Nové Město na Moravě
5. Karel Lahodný, první náhradník z řad starších,
účetní škrobárny, Pelhřimov
6. Bohumil Zástěra, druhý náhradník z řad starších,
rolník. Blatiny, p. Sněžné na M.

Členové volení seniorátním konventem:

72. Bohumil B e t k a , farář, Sněžné na Moravě
73. Jan A. V e r n e r , farář, Dankovice, p. Sněžné na Mor.

Náhradníci:

1. Vladimír Doule, farář, Sázava p. Velká Losenice
2. Jiří Nedvěd, farář, Horní Vilémovice p. Červená
Lhota u Třebíče

74. František Š e j n o h a , vedoucí Chronoru,
Třebíč, Podklášteří č. 355
75. Jan T r o j a n , úředník, Nové Město na Mor.

Náhradníci:

1. Josef Šejnoha, úředník, Nové Město na Mor. Mírová ul.
2. Karel Lahodný, úředník, Pelhřimov, Sokolovská ul.

Seniorát Brněnský

76. Jan Př. Š e b e s t a , senior, Brno, Lidická 79
77. JUDr. Vladislav L u k l , seniorátní kurátor, úředník
Stát. pojišť., Brno Husovice, Soběšická 51

Náhradníci:

1. Antonín Venc, konsenior, Brno Židenice, Konečného 6
2. Rudolf M. Šimša, první náhradník z řad kazatelů,
Znojmo, Engelsova 15
3. Jan Vrubel, druhý náhradník z řad kazatelů, Boskovice,
Hybošova 503
4. Dr. Ing. Alois Wagner, náměstek senior.kurátora, Brno,
Královo Pole, Máchova 8
5. Adolf Ryšavý, první náhradník z řad starších, Miroslav,
Náměstí 3
6. František Ryšavý, druhý náhradník z řad starších,
odb. učitel, Břeclav

NÁVRH ŘÁDU ČLENSTVÍ V CÍRKVI

Všem členům synodu.

Před 3 léty na XI. synodu došlo k diskusi o přípustnosti odkládati křest dětí až do věku, kdy budou moci sami o křest požádati. Poněvadž nejbližšímu synodu měl býti předložen návrh řádu členství v církvi, v němž otázka křtu dětí tvoří podstatnou složku, usnesl se synod zejména také na návrh br. děkana Dr. J. L. Hromádky, vyžádati si od theologického poradního odboru při synodní radě, který se skládá z ordinovaných profesorů Komenského evang. pohoslovecké fakulty, aby problém křtu svatého odborně prostudoval a o výsledku svého studia pak předložil synodní radě memorandum, které by posloužilo při úvaze zúčastněných činitelů, zvláště také synodu.

Theologický poradní odbor nemohl však toto memorandum včas vypracovati. Synodní rada jsouc povinna provésti usnesení synodu, vypracovala proto sama, vzhledem k pokročilosti doby, návrh řádu o členství v církvi a rozeslala jej oběžníkem ze dne 13. dubna 1956 všem sborům a seniorátům se žádostí, aby se k němu vyjádřily a sdělily jí své připomínky a návrhy do konce měsíce srpna 1956.

Do konce měsíce září obdržela synodní rada celkem 31 vyjádření a návrhů a to :

- 1 od seniorátního zastupitelstva v Brně,
- 2 od seniorátních výborů (Poděbrady a Chrudim),
- 2 staršovstva vyslovila zásadní nesouhlas (Lanškroun a Valašské Meziříčí),

8 staršovstev vyslovilo souhlas bez připomínek,

15 staršovstev vyslovilo souhlas s připomínkami,

2 staršovstva připojila ke svým připomínkám vlastní návrh řádu,

1 návrh předložil jeden br. farář samostatně.

Vyjádření neposlaly zvláště také ty sbory, které neměly připomínek.

Uváživši pečlivě všechny došlé připomínky a návrhy, z nichž některé by vyžadovaly, aby předem bylo změněno platné církevní zřízení, vypracovala pak synodní rada sama II. návrh řádu členství v církvi a předložila jej synodnímu zastupitelstvu, jež zasedalo v Praze dne 3. října t. r. Zastupitelstvo po provedené rozpravě tento II. návrh přijalo jako osnovu, která má býti předložena letošnímu synodu.

V některých připomínkách bylo projevováno mínění, že by se projednání řádu o členství v církvi mělo odložit na dobu pozdější, až theologický poradní odbor vypracuje a předloží své memorandum o křtu. Naproti tomu byl však vysloven názor, že rozhodující votum v každém případě přísluší synodu a že otázka křtu svatého byla v poslední době právě také se strany členů theologického poradního odboru dostatečně ventilována riskem, takže tím poradní funkce memoranda byla dostatečnou měrou suplována. Formální závada spočívá ovšem v tom, že pro vyčkávání memoranda poradního odboru nezbylo již dost času k projednání návrhu synodní rady na konventech. Protože je však třeba řádem členství v církvi vyplnit

mezeru, která tu vznikla odpadnutím interkonfesijního zákona, jeví se potřeba, aby řád členství v církvi byl letošním synodem usnesen zatím aspon s platností prozatímní.

Je-li to jde o osnovu velmi důležitou, zasílá ji synodní rada již nyní všem členům synodu, aby měli dosti času k jejímu prostudování, případně, aby se o ní mohli ještě poraditi ve svých sborech a seniorátech.

Žádáme všechny bratry a sestry, aby si dále uvedenou osnovu řádu o členství v církvi připojili k ostatním synodním předloham, které jim budou ještě později zaslány a vzali si ji sebou k zasedání synodu.

TEXT NÁVRHU ŘÁDU ČLENSTVÍ V CÍRKVI

usnesený synodní radou
26. září 1956.

Na základě § 16. odst. 3. lit. a) církevního zřízení usnesl se XII. synod Českobratrské církve evangelické na tomto řádu členství v církvi :

Čl. 1.

Podle § 1. odst. 1. C. zř. jsou členy Českobratrské církve evangelické všichni, kdo v ní byli pokřtěni nebo byli podle jejího řádu do ní přijati.

Čl. 2.

(1) Prováděje to ustanovení uznává tento řád za členy církve bez rozdílu národnosti :

a) osoby, které byly pokřtěny v Českobratrské církvi evangelické (dříve a. v. a h. v.) a z ní nevystoupily, nebo nebyly z členství vyloučeny;

b) osoby starší než 14 let, které byly na základě své přihlášky přijaty za členy církve a daly se pokřtiti, pokud nebyly již dříve pokřtěny v některé křesťanské církvi ve jméno Boha Otce, i Syna i Ducha Svatého;

c) osoby mladší než 14 let, které nebyly sice pokřtěny, ale byly přijaty do církve na základě přihlášky, kterou osobně a písemně podal některý z rodičů, nebo ten, jemuž přísluší pačovati o jejich výchovu. Nepožádají-li po dosažení 14. roku věku přes vyzvání staršovstvem do 6 měsíců o křest, pokládají se za vystouplé z církve (čl. 3.), jestliže okolností nebrání pokřtění.

(2) O přihláškách rozhoduje staršovstvo. Je povinno členu svého sboru na požádání kdykoliv písemně potvrditi, že je zapsán v členské kartotéce sborové, případně i v seznamu hlasovných členů. Potvrzení vydává farní úřad. Způsob přihlášky podle předchozího odstavce a uvedení do církve upravuje řád sborového života.

(3) Kromě toho považují se za členy Českobratrské církve evangelické evangelíci jiného vyznání, jimž bylo členství v církvi na jejich žádost propůjčeno staršovstvem podle § 1. odst.2. věta 1.církevního zřízení. Těmto evangelíkům se poskytuje obecenství ve sboru, duchovenská a pastýřská péče i církevní služebnost podle řádu Českobratrské církve evangelické. Na žádost může je staršovstvo zapsati také do seznamu hlasovných členů (§ 2.odst.3.C.zř.), jestliže nemohou vykonávat členská práva ve své církvi a vyhovují-li podmínkám pro zápis, stanoveným v § 1.odst.3.,4. a 5. volebního řádu a nejsou z hlasovného práva vyloučení podle § 2.odst.4.C.zř. Toto členství neopravňuje však k volbě za staršího a může býti z vážných důvodů staršovstvem kdykoliv odnato.

(4) Postavení členů těch evangelických sborů, které se na základě svobodného rozhodnutí svou správou přičlenily k Česko-bratrské církvi evangelické, ač nepřijaly ani jejího jména ani jejího vyznání (§ 1.odst.2.věta 2.C.zř.), upravuje statut, který s nimi ujednal synod (synodní zastupitelstvo).

Čl. 3.

(1) Členství v církvi se pozbývá vystoupením nebo vyloučením.

(2) Vystupujícímu členu staršovstvo písemně sdělí, že vystoupení vzalo na vědomí.

Čl. 4.

(1) Staršovstvo vyloučí z církve člena sboru, který přes napomenutí staršovstvem

a) způsobem svého života nebo svými činy nebo řečí vyvolává pohoršení u členů církve a poškozují její pověst;
b) svou řečí nebo jiným způsobem veřejně projevuje neúctu k církvi, nebo k jejímu vyznání víry, nebo ke způsobu jejího církevního života, jak je upraven zřízením a řády.

(2) Vyloučení se provede doručením písemného rozhodnutí staršovstva, obsahujícího důvody a poučení o právu odvolacím (§ 17.C.zř.).

(3) Vyloučený budiž do církve opět přijat, požádá-li o to a zaváže-li se písemně, že bude plnit povinnosti člena církve, stanovené v § 2.č.1.církevního zřízení a přesvědčí-li se staršovstvo, že v osobě žadatelově pominuly důvody, pro které byl z církve vyloučen. O žádosti rozhoduje staršovstvo, v jehož obvodu má žadatel trvalé bydliště.

Čl. 5.

Staršovstvo s kazatelem jsou povinni vésti přesnou a stále revidovanou kartotéku členů sboru, majících trvalé bydliště v jeho obvodu, a každé přestěhování člena do obvodu jiného sboru neprodleně oznámí staršovstvu příslušnému podle nového bydliště.

Čl. 6.

Tento řád členství v církvi nabývá platnosti usnesením synodu (§ 27.č.6.C.zř.); nabude účinnosti dnem vyhlášení synodní radou (§ 29.č.3.lit.f/ C.zř.).

Ř Á D O S P R Á V Ě C Í R K V E

(Předloha pro XII.synod)

Podle § 16.č.3/d Církevního zřízení z roku 1953 má být toto zřízení doplněno řádem o správě církve. O tomto řádu má se usnést s platností prozatímní synodní zastupitelstvo (§ 28/2 C.zř.), s platností konečnou synod (§ 27/6 C.zř.).

Synodní rada ve spolupráci se svým poradním odborem právním vypracovala návrh tohoto řádu a oběžníkem ze dne 13.ledna 1955 rozeslala jej všem sborům a seniorátům s výzvou, aby jí do konce září téhož roku předložily své připomínky a návrhy. Došlé připomínky právní poradní odbor a synodní rada prozkoumala a upravila konečný text předlohy. Synodní zastupitelstvo projednalo tuto předlohu ve svém zasedání dne 23.května 1956 a schválilo ji s platností prozatímní s některými změnami, které jsou uvedeny v příloze připojeného řádu jako "Doplňek".

Synodním zastupitelstvem usnesený Řád o správě církve předkládá nyní synodní rada synodu s návrhem, aby se usnesl na definitivní platnosti tohoto řádu.

D O P L N Ě K

K PŘILOŽENÉMU ŘÁDU O SPRÁVĚ CÍRKVE.

Synodní zastupitelstvo Českobratrské církve evangelické schválilo dne 23.května 1956 přiložený návrh řádu o správě církve, který mu byl předložen synodní radou a to s následujícími změnami :

- I. Čl.17. odst.1.: Věta končí slovy : k vydržování sboru.
(Zbytek souvětí, počínaje slovy "nebo kde," vypuštěn.)
- II. Čl.28. odst.3.: slovo "stejný" nahraženo slovem :
"dvojnásobný", slovo : "trojnásobný" nahrazeno slovem
"čtyřnásobný".
- III. Čl.32. : změněna formulace slibu takto : "Slibuji
před Bohem, že s jeho pomocí se chci"
- IV. Čl. 34. bod 10., věta 1. : slovo "dubna" nahrazeno
slovem : "března".
- V. Čl.61 odst.7. : končí slovy: "na uprázdněné místo"
(Konec souvětí, počínaje slovy : "na zbytek",vypuštěn.)
- VI. Čl.62. bod f. : slova "jednou za 2 roky" nahrazena
slovy : "jednou za 3 roky".

Synodní zastupitelstvo zároveň doporučuje XII.synodu, aby se o tomto návrhu řádu se změnami zde výše uvedenými, usnesl podle § 27. odst.6. církevního zřízení.

Návrh vypracovaný poradním odborem právním a přijatý synodní radou.

/LEDEN 1956/

Ř Á D O S P R Á V Ě C Í R K V E .

/ § 16.odst.3 lit. d/ církevního zřízení./

Synodní zastupitelstvo Českobratrské církve evangelické
usneslo se dne na základě § 16. a § 28.odst.2.
církevního zřízení /zkratka: C.zř./ na tomto
ř á d u o s p r á v ě c í r k v e :

H L A V A I.

=====

Z á k l a d n í u s t a n o v e n í .

Čl. 1.

Církevní sbory.

Podle § 3.C.zř. je církev zřízena a spravována podle zásad
presbyterně synodních ve třech stupních :

- a/ základní jednotkou je farní sbor /stručně sbor/,
- b/ širší jednotkou je seniorátní sbor /stručně seniorát/,
- c/ nejširší jednotkou je povšechný sbor, celá církev.

Čl. 2.

Církevní orgány.

Podle § 4. C.zř. přísluší správa každého církevního sboru jeho
církevním orgánům, kterými jsou :

- a/ správní shromáždění, stručně shromáždění,
- b/ zastupitelstvo,
- c/ správní orgán,
- d/ představitelé sboru.

Práva a povinnosti církevních sborů na všech stupních jsou
povšechně vymezeny v § 3. odst. 2. C.zř.

Činnost církevních orgánů je povšechně vymezena v § 4. odst.2.
až 6. C.zř. a blíže určena v tomto řádu.

Čl. 3.

Dohled.

1/ Každý sbor podléhá ve své činnosti dohledu vyšších církevních
orgánů. Má právo předkládat jim instanční cestou svá přání, návr-
hy a stížnosti.

2/ Prodlévá-li funkcionář církve s provedením úkonu, který je povinen provést, vykoná jej za něj správní orgán širšího sboru nebo člen tímto orgánem zmocněný; před provedením úkonu dá funkcionáři příležitost, aby se vyjádřil, nebo dodatečně provedl úkon ve lhůtě, kterou mu určí.

Čl. 4.

Způsobilost k jednání.

1/ Církevní orgány /§ 4.odst. 1. lit. a, b, c, C.zř./ jsou způsobilé jednati a usnášeti se, jestliže byly řádně svolány, a pokud není církevním zřízením nebo některým řádem / § 16. C.zř./ ustanoveno jinak, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Řádným svoláním je svolání písemné. Shromáždění a zastupitelstvo farního sboru lze místo toho svolati také ohlášením po 2 dny při hlavních nedělních nebo svátečních bohoslužbách. Správní orgán určí si sám podle místních poměrů způsob, jak má býti svoláván.

2/ Nemůže-li se funkcionář církve zúčastniti zasedání nebo shromáždění, je povinen se předsedovi včas omluviti.

3/ Při svolání správních shromáždění / § 4. odst.1.lit. a, b, C.zř./ jest uvést pořad jednání. O věcech, jež nebyly uvedeny v pořadu, lze jednati jen se souhlasem většiny přítomných k hlasování oprávněných členů.

Čl. 5.

Usnášení církevních orgánů.

Platná usnesení a volby se dějí nadpoloviční většinou odevzdaných platných hlasů, není-li církevním zřízením nebo řádem ustanoveno jinak. Platný hlas je každý hlas, který byl odevzdán osobou oprávněnou k hlasování bez ohledu na obsah hlasovacího lístku, tedy i lístek prázdný. Při rovnosti hlasů návrh padá.

Čl. 6.

Hlasování.

1/ Členové církevních orgánů jsou povinni účastniti se zasedání i hlasování. Při návrzích, rozpravě i hlasování mají se řídit pravidlem slova Božího. Jsou povinni tlumočiti příkazy a návrhy sboru, který je vyslal, avšak nejsou jimi vázáni. Odmítnou-li hlasovati, mají oznámiti důvod.

2/ Hlasuje se buď zvednutím ruky nebo povstáním. Žádá-li toho třetina přítomných členů shromáždění, hlasuje se podle jmen nebo tajně hlasovacími lístky.

3/ V otázkách, týkajících se jednotlivých členů, hlasuje se vždy tajně; tito členové nesmějí býti při rozhodování přítomni, jinak by usnesení bylo neplatné. Rovněž se nesmějí zúčastniti při rozhodování, týkajícím se osob uvedených v § 14. odst.3. C.zř.

Čl. 7. . Předseda.

Každé zasedání církevních orgánů musí mít svého předsedu a zapisovatele. Předseda určuje pořad jednání, bdí nad pořádkem a odpovídá za zákonnost veškerého jednání a usnášení. Má právo i povinnost zastavit takové rokování nebo usnášení, které přesahuje působnost příslušného orgánu a důvody svého opatření protokolovati. Každému členu přísluší právo stížnosti proti takovému opatření předsedu /čl. 13./

Čl. 8. Protokoly o zasedání.

1/ O každém zasedání buď sepsán protokol, obsahující údaj, jak bylo svoláno, jeho místo a den, jméno předsedy a zapisovatele, seznam přítomných a počet nepřítomných, předměty a pořad jednání, podstatný obsah rozpravy, otázky předložené k hlasování a výsledek hlasování, po případě i protesty a ohrazení. Protokol podepíše předseda, zapisovatel a další člen zasedání. Opisy a výpisy z protokolu ověřuje svým podpisem předseda zasedání nebo funkcionář církve, spravující příslušný archiv; připojí se otisk úředního razítka.

2/ Opis protokolu o zasedání sborového shromáždění /zastupitelstva/ nebo orgánů seniorátních zašle se do 14 dnů nadřízenému správnímu orgánu církevnímu; odpovědný za to je předseda.

Čl. 9. Veřejnost zasedání.

Každé zasedání církevních orgánů se zahajuje a končí modlitbou. Zasedání církevních shromáždění a zastupitelstev jsou veřejná; zasedání může být prohlášeno za důvěrné, usnese-li se na tom většina přítomných členů. Zasedání ostatních církevních orgánů jsou neveřejná.

Čl. 10. Mimořádné svolání zasedání.

Zasedání všech církevních orgánů musejí být svolána mimořádně, žádá-li toho třetina členů /§ 4.odst.2. C.zř./. Mimořádné zasedání konventu /seniorátního zastupitelstva/ musí být svoláno také, žádá-li o to aspoň třetina sborů seniorátu usnesením svých staršovstev /§ 23. odst.3. C.zř./. Mimořádné zasedání synodu /synodního zastupitelstva/ musí být také svoláno, žádá-li o to aspoň třetina seniorátů usnesením seniorátních výborů /§ 27.odst. 3. C.zř./

Čl. 11. Výkon funkce.

1/ Kdo v některém církevním orgánu přijal funkci na určitou dobu, je povinen vykonávat ji osobně. Své povinnosti je zproštěn teprve tehdy, když nová volba nabude platnosti.

2/ Ztráta způsobilosti k některému úřadu má za následek ztrátu úřadu samého, pokud nejsou církevním zřízením ustanoveny výjimky / § 5.odst.4.C.zř./ Na zbytek období se povolá náhradník.

3/ Všichni funkcionáři církve mohou být opět voleni.

Čl. 12.

Zastavení usnesení.

Každý vyšší orgán církevní správy má povinnost zastaviti nebo zrušiti usnesení, rozhodnutí a volby orgánů nižších, odporují-li zákonům státním, církevnímu zřízení nebo celocírkevním řádům / § 17.odst.1. C.zř./.

Čl. 13.

Odvolání / stížnosti /.

1/ Z usnesení a rozhodnutí církevních orgánů může se odvolati každý člen tím dotčený i orgán církve instančním postupem až k synodní radě. Nadřazenou odvolací instancí staršovstvu a sborovému shromáždění /zastupitelstvu/ je seniorátní výbor, seniorátnímu výboru a seniorátnímu shromáždění /zastupitelstvu/ synodní rada.

2/ Rozhodnutí synodní rady ve věcech správních je konečné. Z rozhodnutí synodní rady, která nemá povahu jen správní, může se seniorátní výbor nebo konvent odvolati k nejbližšímu synodu. Toto odvolání musí být podáno u synodní rady nejpozději 30.dne před zasedáním synodu.

3/ Odvolání z usnesení a rozhodnutí se podává do 30 dnů ode dne doručení nebo oznámení u té instance, která učinila příslušné rozhodnutí. Odvolání proti volbám se podává do 30 dnů ode dne vyhlášení výsledku voleb přímo u odvolací instance. Den doručení /vyhlášení/ se nepočítá do odvolací lhůty. Připadá-li poslední den této lhůty na neděli nebo na jiný den pracovního klidu, končí se lhůta teprve všedním dnem, který následuje.

4/ Při rozhodování o podaných odvoláních a stížnostech zkoumají církevní instance věc po stránce obsahové i formální.

5/ Odvolání nemá odkladný účinek. Na žádost odvolatele může však instance, která učinila rozhodnutí, nebo odvolací instance sama odkladný účinek povolit, pokud to není církevním zřízením výslovně vyloučeno / § 8.C.zř./.

H L A V A II.

F a r n í s b o r .

Čl. 14.

1/ Farní sbor /stručně sbor/ je základní jednotkou církevní, spojující v určitém obvodu členy církve v obecnství Slova, víry a života, jakož i ke službě a práci při společných duchovních a církevních úkolech.

2/ Sbor má svého stálého kazatele /duchovního správce/.

3/ Název farního sboru zní: Farní sbor Českobratrské církve evangelické v

Čl. 15.

Změny hranic.

Změny hranic sboru mohou nastati :

- a/ zřízením sboru nového /čl.16./,
- b/ sloučením dvou nebo několika sborů /čl.17. a 18./,
- c/ převedením obcí nebo jejich částí z jednoho sboru do druhého /čl.19./.

Čl. 16.

Nový sbor.

1/ Nový farní sbor může být zřízen tam, kde členové církve, bydlící v obvodu přesně ohraničeném, se dohodnou na založení nového sboru a jeho sídle a prokáží synodní radě :

- a/ že si většina jich nového sboru žádá,
- b/ že zřízení takového sboru je vhodné pro rozvoj duchovního a církevního života,
- c/ že nový sbor je po stránce finanční zabezpečen,
- d/ že jeho zřízením není ohrožen ani duchovně ani hospodářsky žádný ze sborů, od nichž členové nového sboru mají být odloučeni.

2/ Žádost s doklady předloží se seniorátnímu výboru, jenž připojí svůj posudek a návrh a postoupí žádost synodní radě. Týká-li se založení nového sboru i sousedního seniorátu, je nutné také vyjádření příslušného seniorátního výboru. Synodní rada rozhodne o žádosti po dorozumění se státní správou věcí církevních.

Čl. 17.

Sloučení sborů.

1/ Sloučiti dva nebo několik sborů lze jen tam, kde se prokáže, že aspoň jeden z nich není s to opatřiti si samostatně prostředky potřebné k udržování sboru, nebo kde bez ohrožení zdárného náboženského vývoje jediný sloučený sbor stačí vyplniti své duchovní a církevní poslání.

2/ K sloučení je potřebí souhlasu většiny hlasovných členů zúčastněných sborů. Sborny se musí dohodnouti o tom, co se stane se jměním každého z nich / kostel, fara jiný majetek nemovitý i movitý/, kdo je bude spravovati, kde bude sídlo sboru, kde a kdy se budou konati chrámová shromáždění a církevní funkce. Písemná dohoda musí býti učiněna i s dosavadními kazateli; jejich práva, zaručená povolací listinou nebo jinou smlouvou nesmějí býti zkrácena. Tyto dohody se připojí k žádosti o sloučení. Mělo-li by ve sloučeném sboru býti na čas anebo nastálo několik farářů, musí býti učiněna dohoda i usnesení sborových orgánů o jejich vzájemném poměru, jejich práci i povinnostech zvláštním sborovým statutem. Nedojde-li k dohodě, rozhodne synodní rada o sporných věcech pokud možno zároveň s rozhodnutím o sloučení / čl.18. odst.3./.

3/ Také seniorátní konvent se může usnésti na sloučení dvou nebo více sborů, které neučinily usnesení o svém sloučení. Takové opatření je však přípustno jen při sboru, který se stal v důsledku poklesu duchovního života nebo počtu členů neschopným trvati.

4/ Konvent provede takové sloučení buď přeměnou sboru v kazatelskou stanici některého sousedního sboru nebo připojením jeho dosavadních členů k jednomu nebo k několika sousedním sborům. Seniorátní výbor působí při přípravě takového sloučení k dohodě sborů o věcech podle odst.2. tohoto článku, a nedojde-li k dohodě, nahradí ji konvent svým rozhodnutím.

5/ Vznikne-li v obvodu sloučených sborů nový sbor, bude na něj převedeno nemovité jmění, které je v jeho obvodu v době sloučení. Nedojde-li o tom k dohodě, rozhodne seniorátní výbor.

Čl. 18.

Řízení při sloučení sborů.

1/ Žádosti podle čl.17. se předloží se všemi doklady seniorátnímu výboru, k němuž přísluší sbor, v němž má býti sídlo sborů sloučených. Seniorátní výbor předloží žádost se svým posudkem nejbližšímu konventu k usnesení.

2/ Jsou-li zúčastněny při tom i sbory, náležející k jinému seniorátu, musí býti jejich seniorátní výbor o tom zpraven nejméně měsíc před zasedáním konventu svého seniorátu, aby tento konvent učinil o tom usnesení. Zprávu podá seniorátní výbor, kterému byla žádost zaslána, nebo na jehož návrh se řízení provádí. Ke zprávě musí býti přiloženy i doklady žádosti.

3/ Řádně doložená žádost /návrh/ a vyjádření konventu předloží se pak synodní radě k rozhodnutí. Kdyby některý konvent neučinil usnesení, ač byla jeho seniorátnímu výboru včas podána zpráva, rozhodne synodní rada i bez tohoto usnesení.

4/ Sloučení sborů projedná synodní rada se státní správou věcí církevních a vyhlásí je.

Čl. 19.

Odloučení částí sboru.

1/ K odloučení obce nebo její části od jednoho sboru a připojení ke druhému jest třeba souhlasu většiny hlasovných členů, jichž se přefaření týká. Vždy musí býti připojeno vyjádření staršovstev. Obce, kde není hlasovných členů Českobratrské církve evangelické, mohou býti přefařeny na základě dojednání příslušných staršovstev.

2/ Rozhodnutí přísluší seniorátnímu výboru. Synodní rada rozhoduje, když se odloučení týká sborů různých seniorátů. V tomto případě podají příslušné seniorátní výbory jen své posudky. O změně sborové příslušnosti jest vždy podati zároveň zprávu synodní radě.

Čl. 20.

Změna sídla sboru.

Změnu sídla sboru povoluje na žádost dvou třetin hlasovných členů konvent. Změnu oznámí seniorátní výbor synodní radě a státní správě věcí církevních.

Čl. 21.

Kazatelská stanice.

1/ Pro členy sboru, kteří jsou příliš vzdáleni od jeho sídla, nebo v jejichž zájmu jest, aby měli zvláštní shromažďovací středisko, mohou býti zřizovány kazatelské stanice. po předběžné dohodě se státní správou. Zřizuje je staršovstvo buď na žádost těch, pro něž má stanice býti zřízena, nebo z vlastního popudu a usnesení.

2/ Kazatelská stanice koná pravidelná shromáždění bohoslužebná a volí si výbor; ten je však podřízen staršovstvu příslušného sboru, jež může samo, neučiní-li tak stanice, výbor ustanoviti. Výbor volí ze sebe předsedu a podle potřeby další funkcionáře. Poměr mezi stanicí a mateřským sborem i její organizace se upraví statutem; schvaluje jej seniorátní výbor a v opise jej zašle synodní radě. Seniorátní výbor dbá, aby každá stanice měla řádný statut. Kazatel farního sboru je členem výboru kazatelské stanice.

3/ Zřízení stanice schvaluje seniorátní výbor, jenž o tom podá současně zprávu synodní radě.

4/ Objeví-li se v některém obvodu potřeba zříditi stanici, může ji seniorátní výbor sám po slyšení staršovstva zříditi. O tom pak podá zprávu synodní radě a státní správě věcí církevních.

5/ Název kazatelské stanice zní : Kazatelská stanice Českobratrské církve evangelické v

6/ Stanice mohou samostatně hospodařiti a nabývati jmění movitého i nemovitého se schválením staršovstva nebo seniorátního výboru / § 15.C.zř./.

7/ Zanikne-li kazatelská stanice, případně její jmění mateřskému sboru.

Čl. 22.

Statuty .

Každému sboru jest dáno na vůli, aby si vypracoval se zřetelem k místním poměrům nebo dosavadním zvyklostem místní statutu. I dva nebo několik sborů mohou mítí takový statut, který by upravoval jejich vzájemný poměr a jejich spolupráci. Statut nesmí odporovat církevnímu zřízení a musí býti schválen seniorátním výborem, který jej v opise pošle synodní radě.

Čl. 23.

Zabezpečení majetku.

1/ Všechny sbory i kazatelské stanice jsou povinny starati se o to, aby jejich nemovitý majetek byl řádně zapsán v pozemkových knihách a ostatní majetek bezpečně uložen.

2/ Jmění shromážděného na určité účely /účelové jmění/ smí býti použito pro jiný účel jen se svolením seniorátního výboru /čl.29, odst. 5, čl. 61.odst.2. lit.f./

Čl. 24.

Členství sborové.

Každý člen církve náleží ke sboru, v jehož obvodu má trvalé bydliště, leč by byl z vážných důvodů na svou žádost staršovstvem propuštěn do jiného sboru a tam za člena přijat. Odchytky ve sborové příslušnosti mohou býti stanoveny též sborovými statuty mezi sousedními sbory. Sbory jsou povinny oznamovati si navzájem přestěhování členů.

Čl. 25.

Právo hlasovací.

1/ Právo hlasovat ve sboru mají všichni členové, zapsaní staršovstvem do seznamu hlasovných členů podle ustanovení čl.26.

2/ Kazatelé, t.j. faráři, vikáři a diakoni mají právo hlasovací mocí svého úřadu.

3/ Členové jiného sboru, kteří se přestěhovali, nabývají ihned hlasovacího práva, přinesou-li si od staršovstva sboru, který opustili, potvrzení, že tam byli zapsáni v seznamu hlasovných členů.

4/ V nově zřízených nebo sloučených sborech mají hlasovací právo všichni členové, kteří je měli ve sboru, k němuž náleželi předtím.

Čl. 26.

Seznam hlasovných členů.

- 1/ Každý sbor je podle § 2.odst.3. C.zř. povinen založit a vésti seznam hlasovných členů.
- 2/ Staršovstvo přezkoumá a opraví počátkem každého roku seznam hlasovných členů a vyloží jej pak nejméně 14 dnů před výročním sborovým shromážděním k volnému nahlédnutí členům sboru. O vyložení seznamu a reklamačním řízení platí obdobně předpisy § 4. volebního řádu.
- 3/ Staršovstvo nezapiše do seznamu členy, o nichž se podle dosažitelných svědectví přesvědčí, že neplní své povinnosti v církvi. Měřítkem pro to není toliko zaplacení sborového příspěvku /saláru/ za předešlý rok, ale zejména také účast člena na sborovém životě podle § 2.odst.2. církevního zřízení. Rovněž nezapiše osoby uvedené v § 2.odst. 4. církevního zřízení.
- 4/ Staršovstvo zapiše do seznamu hlasovných členů všechny členy sboru starší 18 let, kteří projevují svou víru plněním povinností v církvi, zachováváním církevních řádů a pravidelnou účastí na církevním životě, především účastí na bohoslužebných shromážděních.
- 5/ Ježto řádné placení sborového příspěvku /saláru/ patří též mezi povinnosti členů církve, lze zapsati do seznamu hlasovných členů za splnění ostatních podmínek člena, na jehož jméno nebyl za předešlý rok zaplacen sborový příspěvek, jen tehdy, jde-li o člena rodiny bez vlastního výdělků, bydlícího ve společné domácnosti se členem sboru, který příspěvek zaplatil, nebo jde-li o člena, který je podle vědomosti staršovstva bez příjmu, nebo má příjem, který nestačí k obživě jeho rodiny.
- 6/ Rozhodne-li staršovstvo, že ze seznamu hlasovných členů má být vyškrtnut z důvodů, uvedených v odst.3., někdo, jenž tam dosud zapsán byl, vyrozumí o tom předem osobu, o níž jde, sdělí jí důvody a poučí ji, že může ve lhůtě 8 dnů podati námítky. O námítkách rozhodne staršovstvo podle § 4. č.3. volebního řádu.

Čl. 27.

Orgány sboru.

Zákonnými orgány sboru jsou sborové shromáždění /zastupitelstvo/, staršovstvo, a kurátor a kazatel jako představitelé sboru.

Čl. 28.

Sborové shromáždění a zastupitelstvo.

- 1/ Sborové shromáždění tvoří členové sboru, kteří mají hlasovací právo.
- 2/ Ve sborech, kde to vyžaduje potřeba, může si sborové shromáždění se souhlasem seniorátního výboru z hlasovných členů sboru, kteří dovršili 24. rok věku, zvoliti na šest let zastupitelstvo. Jež pak vykonává po tuto dobu oprávnění sborového shromáždění

místo něho. Nemůže však voliti staršovstvo, ani vikáře, kteří nejsou absolventy bohoslovecké fakulty, ani faráře, ani usnášeti se o sloučení sboru se sborem jiným, nebo o uzemních změnách sborových, nebo o přenesení sídla sboru.

3/ Počet volených členů zastupitelstva a náhradníků ustanovuje se podle počtu hlasovných členů po dohodě se seniorátním výborem; volí se nejméně stejný počet zastupitelů, jako je volených starších, nejvýše trojnásobný počet.

4/ Členové staršovstva a kazatelé působící na sboru jsou členy zastupitelstva mocí svého úřadu.

Čl. 29.

Působnost sborového shromáždění.

Sborové shromáždění rozhoduje o těchto věcech sborových :

1/ schvaluje výroční zprávu staršovstva o stavu sboru a na základě jejím rokuje a usnáší se o návrzích vzešlých z takového jednání;

2/ zřizuje nová místa kazatelů a sborových sester. Tato usnesení podléhají schválení synodní rady;

3/ volí faráře a ty vikáře, kteří nejsou absolventy bohoslovecké fakulty ;

4/ usnáší se o počtu členů staršovstva a zastupitelstva i revisorů sborových účtů a jejich náhradníků a volí je. Při tom dbá, aby podle možnosti byla každá kazatelská stanice ve staršovstvu zastoupena. Volba revisorů se koná předem na nastávající rok; jejich funkce je neslučitelná s úřadem staršího. Zvolení revisori mají právo i povinnost teč během roku se přesvědčiti o řádném vedení účtů a kontrolovati stav pokladny, cenné papíry, vklady a vůbec veškeré movité i nemovité jmění;

5/ usnáší se o nabývání, zcizení nebo zatížení nemovitého majetku, o pronájmu nemovitostí na více než šest let, o uzavírání zápůjček, pokud neslouží jen k zatímní výpomoci a nejsou opět uhrazeny z běžných příjmů správního roku; o sborových stavbách; o klíči, podle kterého mají býti rozvrhovány příspěvky na členy sboru, pokud by převyšoval obecný klíč, stanovený synodní radou; o výročním rozpočtu; schvaluje výroční účty sborové; usnáší se o opatřeních podle článku 23. odst.2.;

6/ usnáší se o změnách hranic sboru, o sloučení sboru se sborem jiným nebo o změně sídla sboru a předkládá návrhy o tom seniorátnímu výboru /čl.17 - 20./;

7/ usnáší se o sborových statutech.

Čl. 30.
Zasedání.

Sborové shromáždění /zastupitelstvo/ musí být staršovstvem svoláno pravidelně nejméně jednou do roka. Pro každé zasedání má být předem oznámen jednací pořad. Předseda staršovstva předsedá i sborovému shromáždění /zastupitelstvu/. Sborové shromáždění /zastupitelstvo/ činí platná usnesení - vyjímaje volbu faráře podle § 5. odst.2. volebního řádu - za jakéhokoliv počtu přítomných. Tato okolnost musí být v pozvání ke schůzi výslovně uvedena.

A./ S t a r š o v s t v o .

Čl. 31.
Členství.

1/ V každém sboru musí být zřízeno staršovstvo, jež tvoří kazatelé ve sboru ustanovení a další starší, zvolení sborovým shromážděním nebo povolání podle odst.3. Volitelní do staršovstva jsou všichni hlasovní členové sboru /§ 2.odst.3. a 4. C.zř. a § 1. volebního řádu/, kteří překročili 24. rok věku. Členy staršovstva nesmějí být zároveň: manžel a manželka, rodiče a děti, bratři a sestry, tchán nebo tchyně a zet nebo snacha. Dispens od překážky příbuzenství může na zvláštní odůvodněnou žádost udělit seniorátní výbor. Administrátor je členem staršovstva. Počet volených starších a přiměřený počet náhradníků řídí se podle velikosti sboru. Má jich být nejméně šest a nejvíce dvacetčtyři; toto číslo i počet náhradníku určuje sborové shromáždění a schvaluje předem seniorátní výbor. Starší se volí na šest let. Úřad nastupují dnem zvolení. Sborové shromáždění se může usnést, aby se polovice staršovstva obnovovala po 3 letech. V tomto případě se volí náhradníci na tři léta. Jména vystupujících ze staršovstva se po prvé určují vylosováním. Vystupující mohou být znova voleni. Volbu staršovstva a jeho ustavující schůzi řídí jeho dosavadní předseda nebo úřadující místopředseda.

2/ Náhradník nastupuje za staršího, když místo se uprázdnilo /umrtím nebo jinak/, a to podle počtu hlasů, kterým náhradníci byli zvoleni, při rovnosti hlasů podle rozhodnutí staršovstva. Jsou-li ve sboru členové staršovstva voleni podle určitých obvodů či obcí, nastupuje náhradník z příslušného obvodu. Náhradník se stává členem staršovstva na zbytek období, na které byl volen starší, na jehož místo nastupuje.

3/ Staršovstvo může na dobu až do nové volby mimo stanovený počet za svého plnoprávného člena povolati člena církve, který se do jeho obvodu nově přistěhoval a ve svém dosavadním sboru zastával úřad staršího, jakož i seniorátní a celocírkevní kazatele, bydlící na území sboru.

4/ Resignaci staršího přijímá staršovstvo, resignaci staršovstva seniorátní výbor.

Čl. 32.

Slib.

1/ Jména zvolených starších a náhradníků, jakož i funkcionářů staršovstva oznámí se sboru o nedělních službách Božích a do 14 dnů písemně s udáním adres i seniorátnímu výboru.

2/ Starší, kteří byli po prvé zvoleni, vykonají při nedělním bohoslužebném shromáždění podáním ruky zástupci seniorátního výboru tento slib :

"Slibuji před Bohem, že se chci věrně účastniti obecenství i díla církve a že jako starší budu svou prací, modlitbami i opravdovostí života pečovati o to, aby tento sbor byl budován podle svědectví Písma svatého a ve shodě s církevními řády, tak aby církev ve všem rostla v toho, kterýž jest hlava, totiž v Krista. "

Čl. 33.

Funkcionáři staršovstva.

1/ Staršovstvo volí ze sebe kurátora a jeho náměstka a vedle nich - po pravidle ze svých členů - i zapisovatele, pokladníka, podle potřeby i jednatele, hospodáře, správce budov, účetního a jiné funkcionáře i jejich zástupce. Není-li takový funkcionář členem staršovstva, odpovídá staršovstvo za jeho urřadování. Funkce kazatele v činné službě nebo kurátora je neslučitelná s funkcí účetního nebo pokladníka. Kurátorem nemůže býti kazatel ani zaměstnanec sboru. Účetním nebo pokladníkem sborovým nemá býti také žádný člen rodiny kazatelovy.

2/ Staršovstvo stanoví meze, ve kterých kurátor smí jednati jeho jménem a za jeho plné odpovědnosti. Jeho působnost určuje § 4. odst.6. C.zř.

3/ Za předsedu zvolí si nové nebo doplněné staršovstvo /čl.31, odst. 1. věta 9./ buď kazatele nebo kurátora. Je-li kazatel předsedou, jest kurátor místopředsedou a naopak. Ve sborech uprázdněných, kde byl předsedou staršovstva kazatel, nastupuje na jeho místo administrátor. Jméno zvoleného předsedy staršovstva a jeho náměstka se oznámí seniorátnímu výboru, synodní radě a státní správě věcí církevních.

4/ Předseda je odpovědný staršovstvu za provádění jeho usnesení.

5/ Staršovstvo může rozdělití svou práci a úkoly mezi své členy i mezi jiné členy sboru; svěřuje jednotlivcům zvláštní úkoly, nebo je volí do různých poradních odborů.

Čl. 34.

Působnost staršovstva.

Staršovstvu přísluší obzvláště :

1/ pečovati o křesťanský život ve sboru /§ 4. odst. 5.C.zř. a § 20. odst.1. C.zř./, a to vlastním osobním příkladem a službou;

2/ pečovatí, aby byla pravidelně a řádně konána bohoslužebná shromáždění, udržovatí církevní řád a kázen, působiti k tomu, aby neděle byla svěcena, aby mládež školní i dospívající byla vyučována náboženství, cvičena v pobožnosti a utvrzována v pravdě evangelia, aby také dospělí členové sboru byli dále vzdělávání a vedení k hlubší znalosti biblické zvěsti a k plnějšímu pochopení poslání církve. Tomu mají vedle bohoslužebných shromáždění sloužiti dětské bohoslužby a besídky, hodiny náboženského vyučování, konfirmační cvičení a konfirmační slavnost, biblické hodiny a jiné pravidelné hodiny křesťanského vzdělávání a zvláště biblické, věroučné i církevněnaučné kursy, cvičení duchovního zpěvu, církevní slavnosti, bratrské schůzky a pod.;

3/ usnáseti se o změnách pořádku a času chrámových shromáždění;

4/ navštěvovatí členy sboru; starati se o nemocné, osamělé i jinak potřebné; modlitbami, napomináním i radou a potěšováním pomáhati těm rodinám i jednotlivcům, kteří jsou ve zvláštních pokušeních, v nebezpečí mravního zbloudění a rozvratu; napomáhati k tomu, aby spory mezi členy sboru byly urovnány podle příkazu Písma o vzájemném odpouštění ;

5/ přijímatí nové členy do církve a vylučovatí z ní ;

6/ spravovatí sborovou knihovnu, pečovatí o sborový archiv a o řádné vedení sborové kroniky, vésti seznamy členů sboru, sestavovatí seznamy hlasovných členů, rozhodovatí o námitkách proti těmto seznamům, zařizovatí volby, vykládatí seznamy hlasovných členů nejméně 14 dnů před každou volbou a před výročním sborovým shromážděním, svolávatí sborové shromáždění /zastupitelstvo/ a prováděti jeho usnesení i usnesení a nařízení vyšších církevních orgánů ;

7/ voliti a propouštěti vikáře, kteří jsou absolventy bohoslovecké fakulty, diakony, zvláštní učitele náboženství, varhaníky, sborové sestry, kostelníky i jiné zaměstnance sboru a udělovati jim dovolenou ;

8/ pečovatí o hmotnou schopnost sboru, klásti řádné účty ze správy majetku, sestavovatí rozpočet sboru, pronajímatí nemovitosti na dobu nepřevyšující 6 let, spravovatí inventář a poříditi jeho soupis, pečovatí o pořízení a udržování církevních budov i jiného sborového majetku a vybízeti členy k placení sborových příspěvků ;

9/ určovatí výši služebních požitků sborových zaměstnanců, pokud nejsou hrazeny státem ;

10/ podávatí v prvních měsících každého roku /nejpozději do konce dubna/ sborovému shromáždění /zastupitelstvu/ účty za minulý rok i zprávu o stavu sboru a o práci vykonané v minulém roce. Účty i rozpočet musí býti veřejně vyloženy nejméně 14 dnů před výročním zasedáním sborového shromáždění /zastupitelstva/. Účty sborové za předcházející rok musí býti předloženy každoročně včas podle pokynů synodní rady;

11/ v lásce předkládati kazatelům i jiným členům staršovstva, jakožto spolubratřím, přání nebo stížnosti, týkající se jejich úřadování a způsobu života a kdyby to nemělo úspěchu, činiti oznámení vyšším úřadům církevním ;

12/ předkládati seniorátnímu výboru a konventu odůvodněné návrhy, týkající se církevního života a zřízení ;

13/ voliti ze sebe na dvouleté období, začínající příštím řádným zasedáním a končící před dalším řádným zasedáním konventu, poslance do seniorátního shromáždění, a to ve sborech do 600 duší jednoho, do 2.000 duší dva, přes dva tisíce duší tři, a stejný počet náhradníků ;

14/ jednati a usnášeti se o všech věcech sborových, které nejsou tímto řádem nebo církevním zřízením přikázány sborovému shromáždění nebo kazateli ;

15/ s prozatímní platností až do příštího zasedání sborového shromáždění /zastupitelstva/ činiti neodkladná opatření podle čl. 29. č. 5 a 7.

Čl. 35. Zasedání staršovstva.

Zasedání staršovstva svolává předseda zpravidla jednou měsíčně.

Čl. 36. Zastupování sboru.

1/ Listiny, jimiž se sbor vůči třetím osobám zavazuje i plné moci musí býti podepsány předsedou a místopředsedou staršovstva nebo jejich zástupci podle usnesení staršovstva a opatřeny otiskem úředního razítka sboru. Oprávnění k podpisu a pravost podpisů potvrzuje podle potřeby senior.

2/ Zastupování sboru navenek přísluší předsedovi a při jeho zaneprázdnění místopředsedovi staršovstva. Staršovstvo může pro jednotlivé případy pověřiti zastupováním i jiného svého člena.

3/ Kazatelskou stanici zastupuje a za ni podpisuje předseda výboru a kazatel mateřského sboru.

Čl. 37. Bezplatnost funkcí.

Úřad starších je úřad čestný a koná se bezplatně. Starší mají však nárok na náhradu cestovních výloh při cestách vykonaných z pověření staršovstva.

Čl. 38. Neúčast na zasedáních staršovstva.

Starší, který nedbaje opětovného napomenutí bez odůvodněné omluvy nepřichází do zasedání, může býti usnesením dvoutřetinové většiny všech členů staršovstva a se schválením seniorátního výboru zbaven úřadu.

Čl. 39.

Zastavení činnosti staršovstva.

1/ Stane-li se staršovstvo nezpůsobilým k usnášení, nebo zanedbává-li ke škodě sboru své povinnosti, zastaví seniorátní výbor na přechodnou dobu jeho činnost, nebo je rozpustí. Odvolání proti takovému rozhodnutí nelze přiznati odkladný účinek.

2/ Je-li činnost staršovstva zastavena, nebo je-li staršovstvo rozpuštěno, vykonává jeho působnost správní komise, kterou jmenuje seniorátní výbor. Za členy komise může seniorátní výbor jmenovati i členy jiného sboru. Seniorátní výbor může členy komise kdykoli podle volného uvážení odvolati a nahraditi jinými osobami.

B./ K a z a t e l é .

Čl. 40.

Předpisy o výchově, zkouškách a volitelnosti kazatelů z povolání a o povolávání a působení výpomocných kazatelů obsahuje řád pro kazatele / § 16. lit. g. C.zř./.

Čl. 41.

Povinnosti kazatelů.

1/ Církev žádá od svých kazatelů, aby pravdu Písma svatého plně zvěštovali a tak sbor vedli ke Kristu nejen učním, nýbrž i svědectvím svého vzorného, Bohu věrného křesťanského života. Jejich povinností jest, aby se ve svém povolání vědecky i prakticky stále vzdělávali a aby se zdržovali činnosti, která se přiči jejich úřadu, nebo je v konání jejich povinnosti zdržuje a ruší. Vykonávati vedlejší zaměstnání mohou kazatelé jen se souhlasem seniorátního výboru.

2/ Jsou také povinni před ordinací se zavázati reversem vlastnoručně podepsaným a synodní radě odevzdaným, že budou věrně konati svůj úřad.

3/ Jako starší, církví zvláště oddělení a zřízení, mají přede všemi jinými pečovati o duchovní život ve sborech /čl.34./ Zejména pak jest jejich povinností řídit chrámová shromáždění podle platných církevních řádů, kázati slovo Boží, přisluhovati svátostmi a vykonávati všecky jiné duchovenské služby; pečovati o vyučování náboženství, o další duchovní vzdělání mládeže i dospělých, navštěvovati členy sboru, a to zvláště v nemoci a zármutku k jejich duchovnímu utvrzení a potěšení.

Čl. 42.

Působnost kazatelů.

1/ Farář jest duchovní správce sboru, jemuž jsou svěřeny kazatelské povinnosti k samostatnému vykonávání. Nejen sám vyučuje, nýbrž i dozírá spolu se staršovstvem na vyučování náboženství i všechnu duchovní práci ve sboru, píše nebo dává psáti za své odpovědnosti církevní matriky a jiné církevní knihy.

2/ Působí-li ve sboru vedle faráře vikář, koná duchovenské práce podle návodu a za dozoru farářova v dorozumění se staršovstvem.

Čl. 43.

Kazatelé seniorátní a celocírkevní.

1/ Kromě kazatelů sborových jsou kazatelé určení pro různé obory širší církevní práce v seniorátech a kazatelé celocírkevní.

2/ Ordinován ve smyslu § 10.odst.2. církevního zřízení může být také absolvent bohoslovecké fakulty, jemuž synodní rada udělila volitelnost za vikáře a jenž byl s pověřením církve jmenován učitelem této fakulty.

3/ Seniorátní a celocírkevní kazatelé mohou být povoláni / § 20.odst.4. C.zř. a čl. 31.odst.3.tohoto řádu / do staršovstev sborů, jejichž jsou hlasovnými členy. Tím se stávají členy konventu / § 23.odst.2, lit.d. C.zř./, avšak nenabývají tím volitelnosti do vyšších církevních funkcí.

4/ O všech těchto kazatelích platí obdobně ustanovení čl. 41.

Čl. 44.

Několik farářů ve sboru.

1/ Kde je ve sboru několik farářů, ustanoví se zvláštním statutem sborovým nebo usnesením staršovstva, jak se rozdělí jejich práce a povinnosti i práva.

2/ Statut nebo usnesení schvaluje seniorátní výbor.

Čl. 45.

Osobní požitky kazatelů.

Plat kazatelů poskytuje stát ; pokud jsou zaměstnanci církve, poskytuje jim církev přiměřený služební byt.

Čl. 46.

Dovolená.

Kazatel má každého roku nárok na dovolenou za stejných podmínek jako zaměstnanci státní. Uděluje mu ji na žádost spojenou s návrhem na zastoupení senior. Při tom přihlédne k tomu, aby duchovenská práce v seniorátě dovolenými netrpěla.

Čl. 47.

Zastupování.

1/ Každý kazatel může se ve vykonávání jednotlivých duchovenských ukonů dáti v mezích státních předpisů zastoupiti osobami k zastupování způsobilými.

2/ Nemůže-li kazatel pro dovolenou, pro nemoc nebo pro jinou příčinu déle než jeden měsíc vykonávat svůj úřad, ustanoví senior na potřebnou dobu z řad osob k zastupování způsobilých dočasného zástupce zaneprázdněného kazatele.

3/ Osobami k zastupování způsobilými jsou synodní senior, seniorátní a celocírkevní kazatelé i všichni ostatní kazatelé v činné službě, a dále v mezích svého zvláštního oprávnění diakoni a osoby pověřené výpomocnou službou kazatelskou.

4/ Synodní rada může oprávnění zastupovati kazatele udělit také pensionovaným kazatelům, ordinovaným osobám, kterým byla ponechána volitelnost, a bohoslovcům po první odborné zkoušce.

Čl. 48.

Administrátor.

1/ Je-li místo faráře uprázdněno, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem administrátora z farářů v činné službě. Administrátor se neustanovuje, je-li ve sboru druhý farář nebo vikář.

2/ Administrátorovi přísluší všechna práva a povinnosti faráře a náhrada výloh spojených s administrací.

Čl. 49.

Povinnost zastupování.

Každý kazatel je povinen podle seniorova rozhodnutí zastupovati jiné kazatele v jejich úředních povinnostech.

Čl. 50.

Delegace.

Člen sboru může žádati, aby církevní služebnost byla pro něho vykonána jiným než příslušným kazatelem; odepře-li příslušný kazatel k tomu povolení, může je dát senior po slyšení staršovstva a kazatele. Kazatel služebnost vykonávající musí do 8 dnů dodat příslušnému kazateli výkazy potřebné k zápisu do církevní matriky.

Čl. 51.

Volitelnost.

Volitelnost k úřadu kazatelskému, její omezení i ztráta jsou upraveny v § 11. C.zř., v § 2. řádu pro kazatele a v § 6.odst.2. volebního řádu.

Čl. 52.

Uprázdňení farářského místa.

Místo faráře se uprázdní :

- a/ úmrtím,
- b/ nastoupením úřadu kazatele v jiném sboru,
- c/ přeložením na odpočinek,
- d/ odvoláním z jeho úřadu nebo přikázáním na jiné místo /§ 21. odst.7. C.zř./

- e/ ztrátou členství v církvi,
- f/ pravoplatným kárným nálezem, znějícím na zbavení úřadu,
- g/ resignací,
- h/ ztrátou státního občanství,
- i/ přijetím jiného povolání.

Čl. 53.

Povolání faráře do sboru.

- 1/ Povolání faráře do sboru se děje volbou. Podrobnosti upravuje § 5. a 6. volebního řádu.
- 2/ Synodní rada potvrdí volbu, shledá-li, že se konala v souhlasu s církevním zřízením a státními předpisy a že povolací listina odpovídá církevnímu zřízení.
- 3/ Nově zvolený farář nabývá veškerých práv svého úřadu a přejímá povinnosti s ním spojené, jakmile po potvrzení volby svůj úřad řádně nastoupil.
- 4/ Farář se nesmí přestěhovat do nového působiště před potvrzením volby. Výjimky povoluje synodní rada. Byl-li zvolen někdo, kdo již jinde zastával místo kazatele, smí toto své dosavadní působiště opustit teprve po splnění svých povinností na dosavadním místě. Potvrzení o tom mu vydá senior.
- 5/ Uvedení zvoleného v úřad provede senior v bohoslužebném shromáždění pokud možno do 30 dnů po nastoupení úřadu.

Čl. 54.

Přeložení a pensionování faráře.

- 1/ Synodní rada může přeložit z úřední moci faráře na trvalý odpočinek, jakmile dosáhne 70 let věku a má nárok na důchodové zabezpečení.
- 2/ Jinak může synodní rada přikázat faráře k jiné církevní práci nebo odvolat z jeho úřadu jen na základě pravoplatného kárného nálezu nebo z vážných důvodů na návrh staršovstva schválený seniorátním výborem, nebo na návrh seniorátního výboru / § 21. odst.7. C.zř./

Čl. 55.

Vikáři.

- 1/ Vikáře, kteří jsou absolventy bohoslovecké fakulty, rozmísťuje do sborů a seniorátů synodní rada; volí je staršovstvo, po případě seniorátní výbor. Vikáři, kteří nejsou absolventy bohoslovecké fakulty, povolávají se do sboru volbou podle § 21.odst.2 C.zř., §§ 5 - 6 volebního řádu a čl. 53 tohoto řádu.
- 2/ Je-li vikář jediným duchovním správcem sboru, ustanoví mu senior některého zkušeného faráře seniorátu za rádce. Výjimku může stanovit synodní rada.

3/ O potvrzování volby vikářů platí ustanovení čl. 53. odst. 2. Jejich úřad pomíjí vypršením doby, na kterou byli povoláni podle povolací listiny, nebo nebyla-li doba určena, vypršením výpovědní lhůty po výpovědi dané staršovstvem nebo vikářem, nebo nadřízeným správním orgánem. Výpovědní lhůta je tříměsíční ke konci měsíce, nebylo-li povolací listinou nebo dohodou stanoveno jinak.

Čl. 56. Diakoni.

1/ Vedle ordinovaných kazatelů ustanovuje církev diakony jako pomocné kazatele. Jsou to členové církve, kteří, nemajíce vysokoškolského vzdělání bohosloveckého, jsou ke svému povolání odborně připraveni a zkouškou před komisí, synodní radou zřízenou, prokázali způsobilost k pomocné službě církevní. Povinnosti kazatelů /čl. 41./ platí obdobně i pro diakony.

2/ Podmínky jejich volitelnosti stanoví řád pro kazatele.

3/ Diakony rozmísťuje synodní rada a volí je staršovstvo. Volbu potvrzuje synodní rada. Jejich úřad pomíjí uplynutím doby, na kterou byli povolací listinou povoláni; nebyla-li doba určena, uplynutím výpovědní lhůty, nejméně tříměsíční ke konci měsíce, po výpovědi dané staršovstvem nebo diakonem.

Čl. 57. Výpomocná služba kazatelská.

Způsobilí členové církve mohou být vedle ordinovaných kazatelů a diaconů se souhlasem státní správy věcí církevních pověřeni dobrovolným vykonáváním některých služeb kazatelských. Jsou to zejména ti, kterým synodní rada dává oprávnění přednáseti vlastní kázání, ordinovaní starší / § 12. věta 2. C. zř. /, a dále osoby, které staršovstvo pověřuje vykonáváním čtených služeb Božích. Podrobnosti stanoví řád pro kazatele.

H L A V A III.

=====

S e n i o r á t .

Čl. 58.

1/ Podle § 22. církevního zřízení je seniorát společenstvím sborů v určitém obvodu ke společné církevní činnosti a správě.

2/ Každý sbor Českobratrské církve evangelické musí být přiřčen k některému seniorátu. Stanovití počet, složení a pojmenování seniorátů náleží do pravomoci synodu, avšak konventy seniorátů, jichž se změna týká, musí se o tom vyjádřit. Všecky změny ve složení seniorátů se oznámí státnímu úřadu pro věci církevní.

3/ Povinnosti a práva seniorátu vykonávají a jej spravují seniorátní shromáždění / konvent /, seniorátní zastupitelstvo, seniorátní výbor a senior.

4/ Složení seniorátního shromáždění upravuje § 23., složení seniorátního zastupitelstva § 24. církevního zřízení.

5/ Konventu a zastupitelstvu předsedá senior ; v této funkci ho zastupuje seniorátní kurátor a dále konsenior a náměstek seniorátního kurátora.

6/ Členové konventu složí při zahájení do rukou předsedy tento slib : " Slibuji před Bohem, že za své činnosti na konventu budu svědomitě dbáti svědectví Písma svatého i církevních řádů, tak aby církev ve všem rostla v toho, kterýž jest hlava, totiž v Krista."

7/ Zastupování seniorátu navenek přísluší oběma představitelům seniorátu / § 4.č.6 C.zř./; nemohou-li úkon předsevzítí, zastoupí je jejich zástupci. Seniorátní výbor může pro jednotlivé případy pověřiti zastupováním i jiného svého člena.

8/ Listiny, jimiž se seniorát vůči třetím osobám zavazuje, i plné moci musí býti podepsány osobami uvedenými v první větě odst.7. a opatřeny otiskem úředního razítka seniorátu. Oprávnění k podpisu a pravost podpisů potvrzuje podle potřeby synodní rada / čl. 64, č.9. lit. p./.

Čl. 59.

Působnost konventu a zastupitelstva.

1/ Seniorátnímu shromáždění /konventu/ přísluší :

- a/ jednati o stavu prací a potřebách seniorátu i jednotlivých sborů podle zprávy seniorovy, i o činnosti jeho vlastní a seniorátního výboru ;
- b/ jednati a usnášeti se o předlohách, zaslaných synodní radou, o návrzích staršovstev nebo seniorátního výboru, nebo o podnětech vzešlých z porad seniorátních i z poradních odborů seniorátních a o návrzích, podepsaných nejméně pěti přítomnými členy ;
- c/ jednati o stížnostech na kazatele, starší, na seniora nebo seniorátní výbor a předkládati usnesení o tom synodní radě. Má-li se jednati o stížnostech na seniorátní výbor nebo na seniora, zvolí si konvent zvláštního předsedu, který není členem seniorátního výboru ;
- d/ usnášeti se o sloučení sborů /čl. 17. a 18./ a o změnách jejich sídla /čl. 20./;
- e/ usnášeti se o seniorátních statutech a vyjadřovati se o změnách ve složení seniorátu ;
- f/ zkoumati a schvalovati účty seniorátu i náklad na seniorátní vydání a na podpory sborům nebo důležitým církevním podnikům. K tomu cíli může konvent ukládati sborům poměrné příspěvky ;

- g/ voliti čtyřčlenný seniorátní výbor a čtyři náhradníky / § 25. C.zř./ Skrutinium /sečtení hlasů/ se vykoná hned při seniorátním shromáždění a o volbě se sepiše zvláštní protokol. Volební protokol, podepsaný také skrutátory, pošle dosavadní seniorátní výbor synodní radě s návrhem na schválení volby a potvrzení zvolených. Při volbě seniora předsedá konventu seniorátní kurátor nebo jeho náměstek;
- h/ voliti dva revisory účtů seniorátní pokladny a dva jejich náhradníky ;
- i/ voliti poslance na synod podle § 23. odst.4. církevního zřízení. Jména a adresy zvolených oznámí senior hned po volbě synodní radě;
- j/ usnášeti se o návrzích pro synod.

2/ Seniorátnímu zastupitelstvu přísluší v období mezi konventy raditi se o důležitých otázkách seniorátní správy, stanoviti směrnice pro práci seniorátního výboru a jeho odborů, jmenovati předsedy těchto poradních odborů, rozvrhovati celocírkevní a seniorátní repartice na jednotlivé sbory, připravovati předlohy pro zasedání konventu, navrhovati konventu kandidáty pro volbu seniorátního výboru a podávati synodní radě vyjádření a návrhy.

Čl. 60.

Porady v seniorátě.

Vedle seniorátního shromáždění mají se konati také pravidelné porady starších, kazatelů, učitelů náboženství a církevních pracovníků vůbec. Svolává je a předsedá jim senior nebo osoba jím pověřená. Není-li při svolání výslovně ustanoveno jinak, jsou tyto porady přístupny všem členům církve. Mají úkol poradni a vzdělávatelný a mohou předkládati podněty a návrhy konventu.

Čl. 61.

Seniorátní výbor.

- 1/ Složení a působnost seniorátního výboru upravuje § 25. církevního zřízení.
- 2/ Přísluší tedy seniorátnímu výboru zejména tato práva a povinnosti :
 - a/ dohlížeti na náboženský a církevní život ve sborech a činiti potřebná opatření ;
 - b/ připravovati předlohy pro konvent a seniorátní zastupitelstvo a svolávati je k zasedání ;
 - c/ vykonávati usnesení konventu a seniorátního zastupitelstva, prováděti pokyny synodní rady, pokud spadají do jeho působnosti ;
 - d/ usnášeti se o rozpočtu seniorátním, spravovati seniorátní pokladnu, předkládati konventu ke schválení účty ;
 - e/ dohlížeti na správu církevního jmění všech sborů, svým zástupcem prováděti ve sborech kontrolu pokladny a sborového hospodářství ; k tomu může ustanoviti i stálé kontrolory;

- f/ zkoumati a schvalovati účty všech sborů a kazatelských stanic; schvalovati nabytí a zcizení sborových nemovitostí a majetkové dispozice sborové /§ 15.odst.3. C.zř./, posuzovati zamýšlené nové stavby církevní a posílati posudky i návrhy o tom synodní radě k rozhodnutí, pokud je nemůže rozhodnouti ve vlastním oboru působnosti ;
- g/ posílati synodní radě opisy protokolů svých zasedání, jakož i zasedání konventu a zastupitelstva, rozpočty a výpisy z účtů seniorátu a všech sborů ;
- h/ schvalovati sborové statuty a statuty kazatelských stanic a posílati je na vědomí synodní radě ;
- i/ zřizovati seniorátní poradní odbory /nejvýše pětičlenné/ pro jednotlivé obory práce a jmenovati jejich členy, řídití za jejich pomoci práci ve sborech ;
- j/ udělovati a odvolávati oprávnění k vyučování náboženství ;
- k/ sborové funkcionáře, zdráhající se vykonati uloženou jim povinnost, vyzvati k poslušnosti, a kdyby taková výzva zůstala bez výsledku, navrhnouti kárné řízení a podle potřeby učiniti opatření podle čl. 3. odst.2.;
- l/ urovnávati sborové rozepře, rozhodovati o odvoláních z usnesení, rozhodnutí a voleb nižších církevních orgánů ;
- m/ v naléhavých případech zastaviti činnost staršovstva nebo je rozpustiti a učiniti opatření pro správu sboru podle čl.39.;
- n/ rozhodovati o převedení obcí nebo jejich částí od sboru ke sboru /čl. 19./;
- o/ usnášeti se, po případě podávati posudky o změnách ve složení sborů a o jejich sloučení, o tvoření sborů nových, o přeložení sídla sboru, schvalovati, po případě zřizovati kazatelské stanice podle čl. 21.;
- p/ schvalovati usnesení sborového shromáždění o zřízení zastupitelstva a počtu starších ;
- r/ voliti seniorátní kazatele /§ 1.odst.1.lit. c/ řádu pro kazatele/ a seniorátní vikáře /§ 26.odst.4. C.zř./;
- s/ podávati synodní radě doporučení a návrhy na odvolání faráře nebo jeho příkázání na jiné místo /§ 21.č.7. C.zř./;
- t/ podávati na požádání zprávu synodní radě o všech věcech, týkajících se poměrů sborových a seniorátních, a dáti jí nahlédnouti do svých spisů ;
- u/ zřizovati zkušební komisi pro zkoušky učitelů náboženství, zkoumati a potvrzovati volby učitelů náboženství ;
- v/ se schválením seniorátního zastupitelstva s prozatímní platností do zasedání příštího konventu vydávati nařízení o správě církevní vyhrazená konventu podle čl.59. odst.1. lit. d/,e/,f/.

3/ Seniorátní výbor zasedá zpravidla jednou měsíčně. Může však v případě potřeby jednati a usnášeti se i písemně. Jeho usnesení vykonává senior.

4/ Senior vykoná při uvedení v úřad /§ 30.odst. 5.lit. c/ C.zř./ slib do rukou synodního seniora; ostatní členové i náhradníci seniorátního výboru vykonají slib do rukou seniora. Znění slibu je obdobné znění slibu členů konventu /čl. 58. č.6./.

5/ Seniorátní kurátor nebo jeho náměstek jest seniorátním pokladníkem, nezvolí-li seniorátní výbor pokladníka zvláštního.

6/ Je-li zvolen za člena seniorátního výboru člen synodní rady, pozbývá, přijme-li volbu, členství v synodní radě.

7/ Zemře-li senior, nebo vzdá-li se úřadu, vykonává jeho funkci konsenior ; při umrtí nebo odstoupení seniorátního kurátora jeho náměstek ; seniorátní výbor se doplní povoláním příslušných náhradníků. Všichni pak vykonávají svou funkci až do příštího konventu, který provede volbu na uprázdněné místo na zbytek funkčního období seniorátního výboru.

8/ Resignaci seniora přijímá seniorátní výbor nebo synodní rada
/§ 7.odst. 6. C.zř./.

Čl. 62.

Senior.

Seniorovi kromě povinností stanovených v církevním zřízení a jinde v tomto řádu přísluší :

- a/ dohlížeti na působení a život farářů, vikářů, diaconů a studujících bohosloví, starších, učitelů náboženství a jiných církevních pracovníků v seniorátě, pečovatí o jejich další vzdělání, a to svoláváním porad kazatelů, starších, učitelů náboženství a j., podporovati je v jejich působení, míti v evidenci studující bohosloví a podávati o nich zprávu synodní radě ;
- b/ uváděti faráře a vikáře v úřad, dávati kazatelům dovolenou a oznamovati udělení dovolené synodní radě ;
- c/ pečovatí se staršovstvem o administraci sboru /čl.48./;
- d/ činiti synodní radě návrhy, aby farář nebo vikář, odchází-li ze sboru, byl zproštěn svého úřadu ; tento návrh může však učiniti jen tenkrát, když se přesvědčí, že odcházející kazatel nevázne ve svých úředních pracích v dosavadním sboru ;
- e/ konati přípravy k jednání konventu a seniorátního zastupitelstva, jakož i podávati jim zprávu ;
- f/ nejméně jednou za 2 roky vykonati visitaci v každém sboru, o visitaci podávati zprávu konventu a synodní radě ;
- g/ dohlížeti na náboženskou výchovu mládeže školní i dospívající, míti dozor na veškeré vyučování náboženství ; jednati s úřady ve věcech vyučování náboženství na školách ;
- h/ předkládati synodní radě s odůvodněným vyjádřením žádosti, návrhy a stížnosti jí určené ;
- i/ pečovatí o dobrý pořádek a bezpečné uschování seniorátního archivu a řádně jej odevzdati novému seniorovi.

H L A V A IV.

=====

S b o r p o v š e c h n ý .

Čl. 63.

Synod a synodní zastupitelstvo.

1/Složení synodu upravuje § 27.církevního zřízení.

2/ Byl-li za člena synodní rady zvolen nečlen synodu, stává se členem synodu, jakmile prohlásí, že volbu přijímá a složí slib, předepsaný pro členy synodu.

3/ Členové synodu složí při jeho zahájení do rukou předsedy tento slib : " Slibuji před Bohem, že za své činnosti na synodu budu svědomitě dbáti svědectví Písma svatého i církevních řádů, tak aby církev ve všem rostla v toho, kterýž jest hlava, totiž v Krista".

4/ Synod může do svého zasedání pozvati i jiné členy církve, aby se zúčastnili jednání s hlasem poradním.

5/ Synod se může usnésti na svém odročení.

6/ Nejméně 14 dnů před zasedáním synodu vyhlásí synodní rada svolání synodu a zašle všem poslancům pozvání, k němž připojí hlavní předlohy synodní.

7/ Není-li synodního seniora, nebo končí-li se právě jeho období, vykoná se hned při počátku synodu nová volba. Nový synodní senior se stává členem synodu a předsedá mu, jakmile jest uveden v úřad.

8/ Kromě věcí výslovně uvedených v § 27. církevního zřízení přísluší ve smyslu odst. 7. cit. paragrafu do pravomoci synodu :

- a/ usnášeti se o řádech uvedených v § 16. církevního zřízení ;
 - b/ usnášeti se o příspěvcích sborů na výdaje církevní správy a jiné potřeby církevní ;
 - c/ rokovati a usnášeti se o zprávách a návrzích synodní rady, zkoumati a schvalovati účty, které synodní rada podává ze jmění její správě svěřeného, voliti 2 stálé revisory účtů synodní rady a 2 jejich náhradníky ; jejich úřad trvá do nejbližšího řádného synodu ;
 - d/ rozhodovati o stížnostech na synodní radu nebo na synodního seniora ; při jednání o těchto stížnostech předsedá synodu místopředseda, který není členem synodní rady, v pořadí uvedeném v § 27. odst. 4. církevního zřízení ;
 - e/ pečovati o církevní a náboženský život, zejména také o činnost evangelizační a misijní, a o církevní kázen ; schvalovati agendu a církevní zpěvníky, vyučovací osnovy a učebnice náboženství ;
 - f/ projednávatí význačné otázky církevního a náboženského života ve veřejných zasedáních ;
 - g/ usnášeti se o zřízení nebo zrušení seniorátů, o jejich pojmenování a o změnách hranic seniorátů /čl. 58. odst. 2./ - vyjma změnu hranic seniorátních při sloučení sborů /čl. 18. odst. 2./.
- 9/ Složení a působnost synodního zastupitelstva upravuje § 28. církevního zřízení.

Čl. 64.
Synodní rada.

- 1/ Složení a pravomoc synodní rady upravuje § 27. a § 29. církevního zřízení.
- 2/ Členové synodní rady se uvádějí v úřad takto : při zvláštním zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného, a to nejlépe hned po volbě, jest nejprve uveden v úřad nově zvolený synodní senior, a to buď odstupujícím synodním seniorem, nebo není-li to možné, duchovenským členem synodu k tomu zvoleným. Jemu přísluší, aby po krátkém proslovu svém a jednoho k tomu zvoleného člena z počtu starších přijal jménem synodu od synodního seniora slib a jej jménem církve synodním seniorem prohlásil.
- 3/ Není-li možné vykonati instalaci hned při zasedání synodu, určí synod sám její čas a místo.
- 4/ Ostatní nově zvolení členové synodní rady skládají slib do rukou synodního seniora, jenž byl instalován v témž zasedání nebo již dříve, a to zpravidla buď při jeho instalaci, nebo při jiném zasedání synodu, konaném podle řádu bohoslužebného. Není-li to možné, přijme synodní senior slib v nejbližším zasedání synodní rady, jehož se nově zvolený člen účastní.
- 5/ Členové, kteří byli znovu zvoleni na další období, neuvádějí se znovu v úřad s výjimkou člena synodní rady, který byl zvolen synodním seniorem.
- 6/ Jméno zvoleného synodního seniora a jména členů synodní rady i náhradníků oznámí se všem sborům a státní správě věcí církevních.
- 7/ Uprázdnil-li se místo člena synodní rady, nastoupí na vyzvání jejího předsedy náhradník, který podle usnesení synodu má přednější pořadí, nebo, nestalo-li se takové usnesení, obdržel nejvíce hlasů, a to za faráře farář, za staršího starší. Náhradník zastoupí člena synodní rady také tehdy, když by byl tento člen povolán zastupovat buď synodního seniora nebo jeho náměstka, nebo synodního kurátora.
- 8/ Stane-li se synodní rada podle § 4. odst.2. věta 3. církevního zřízení neschopnou k usnášení, povolají náhradníky ve smyslu § 9. odst.2. volebního řádu zbývající její členové /člen/. Kdyby ani to nebylo možno, bude neodkladně úkony synodního seniora a synodní rady vykonávat věkem nejstarší senior, jehož povinností bude svolati neprodleně synodní zastupitelstvo, jež zvolí nebo doplní synodní radu s platností prozatímní do nejbližšího synodu.
- 9/ Ježto synodní rada je podle § 29. církevního zřízení nejvyšším správním orgánem církve, jemuž přísluší jednati a usnášeti se o všech věcech celocírkevního zájmu, které nejsou přikázány jiným církevním orgánům, přísluší jí kromě věcí v tomto paragrafu uvedených zejména také ještě :

- a/ dohlížeti na učení, bohoslužbu, řád a kázň Českobratrské církve evangelické, tak aby se vše dalo podle zásad evangelia Kristova a napomáhati vůbec k tomu, aby církevní život zdárně prospíval po stránce duchovní i hospodářské ;
- b/ pečovati o křesťanskou výchovu mládeže i dospělých členů církve ;
- c/ jednati s úřady o všeobecných věcech vyučování náboženství na všech školách, jakož i při ustanovování zvláštních stálých učitelů náboženství ;
- d/ pečovati o řádné vzdělání kazatelů a jiných církevních pracovníků, zřizovati zkušební komise pro zkoušky kazatelů a diaconů podle řádu pro kazatele, jednati s bohosloveckou fakultou a účastniti se při zkouškách ; vydávati dekrety volitelnosti ;
- e/ navrhovati a schvalovati sborům kandidáty pro volbu faráře ;
- f/ zkoumati volby farářů, vikářů, seniorů a jiných členů seniorátního výboru a potvrzovati je ; přijímati /schvalovati/ resignaci členů synodní rady a seniorů, farářů a vikářů, rozhodovati o jejich překládání na odpočinek, nebo o jejich odvolání z úřadu nebo přikázání na jiné místo /§ 21. odst.7. C.zř./ ;
- g/ podporovati seniory a ostatní kazatele v jejich působnosti ; udělovati dovolenou seniorům ; činiti prozatímní opatření o správě seniorátu, nemůže-li jej seniorátní výbor sám spravovati, zejména též svolati seniorátní zastupitelstvo a konvent ;
- h/ dozíratí na provádění řádu hospodaření církevních sborů ;
- i/ zkoumati a schvalovati rozpočty, výkazy a účty sborové a seniorátní ;
- j/ spravovati církevní jmění, zřizovati a spravovati účelové jmění církevní, pokud správa nenáleží sborům nebo seniorátům, a předkládati účty o nich synodu ; schvalovati zamýšlené nové stavby církevní /plány, rozpočty a uhrady/ a usnesení nižších orgánů církevních o dispozicích s církevním majetkem /§ 15.odst! 3. C.zř./ ;
- k/ vybízeti k vykonání církevních sbírek chrámových na účely církevní a dobročinné a povolovati sbírky mezi členy česko-bratrské církve evangelické, konané uznanými církevními organizacemi ;
- l/ pečovati o jmění, sloužící církevní a náboženské práci, jakož i dozíratí, aby platy církevních zaměstnanců, pokud je hradí církev sama, byly dostatečné, a aby byly opatřeny potřebné kostely a jiné církevní budovy ;
- m/ rozhodovati o zřízení nových sborů a potvrzovati sloučení sborů a schvalovati statuty seniorátní ;
- n/ zastupovati celou církev, hájiti její zájmy a práva ;
- o/ zastupovati církev před zahraničními církvemi a prostředkovati s nimi styky ;
- p/ ověřovati listiny nižších orgánů církve, pokud je toho třeba ;
- r/ zřídití ústřední kancelář církevní a stanoviti její jednací a kancelářský řád, jmenovati její zaměstnance, stanoviti jejich platy, pokud je hradí církev sama ; zřizovati místa farářů nebo jiných pracovníků pro určité obory celocírkevní náboženské práce ;

- s/ vydávati bible, zpěvníky, náboženské učebnice, bohoslužebné knihy, církevní schematismus a jiné spisy nebo časopisy, potřebné pro církevní práci, spravovati archiv, pečovati o spisování současných dějin církevních a míti v patrnosti tisk a náboženskou literaturu. Synodní radě má býti zasíláno po 2 výtiscích všech tiskopisů, vydávaných církevními orgány, a to hned po uveřejnění ;
- t/ svolávati synod a synodní zastupitelstvo, předkládati jim zprávu o stavu církve, jakož i návrhy své i seniorátních orgánů, a předkládati k projednání význačné otázky církevního a náboženského života ve veřejných shromážděních ;
- u/ vykonávati usnesení synodu a synodního zastupitelstva a dbáti toho, aby tato usnesení i celé církevní zřízení a celocírkevní řády byly zachovávány.

Čl. 65.

Vnitřní organisace práce.

Synodní rada má právo usnésti se na svém zvláštním jednacím řádu, podle něhož má veškerá její činnost býti vykonávána; může trvale svěřiti část své působnosti, která je jí přikázána, synodnímu seniorovi a jednotlivým členům synodní rady, nebo pro různé ukoly zřídit ze sebe odbory, nebo práci rozdělit mezi jednotlivé své členy, jak ukáže potřeba a zkušenost ; řídí práci poradních odborů při synodní radě a může si vyžádati odborné posudky od kterýchkoliv osob důvěry hodných a hraditi vydání tím vzniklá.

Čl. 66.

Zastupování církve.

1/ Zastupovati církev navenek přísluší oběma představitelům církve /§ 4.č.6. C.zř./; nemohou-li ukon předsevzítí, zastoupí je jejich zástupci. Synodní rada může pro jednotlivé případy pověřiti zastupováním i jiného svého člena.

2/ Listiny jimiž se církev vůči třetím osobám zavazuje, i plné moci musí býti podepsány osobami uvedenými v 1.větcě odstavce 1. a opatřeny otiskem úředního razítka synodní rady.

Čl. 67.

Funkční platy.

1/ Synodnímu seniorovi přísluší po čas jeho úřadování bezplatný úřední byt v Praze.

2/ Členům synodní rady, jimž stát nevyplácí hodnostní přídavok z titulu této funkce, přísluší po čas jejich úřadování funkční plat, jehož výši určuje synod; všem jejím členům pak přísluší náhrada za vykonané úřední cesty i náhrada případných jiných vydání, která jim vzejdou z výkonu funkce.

Čl. 68.

Synodní senior.

1/ Sídlem synodního seniora je Praha. Zastupuje navenek spolu se synodním kurátorem celou církev ve jménu synodní rady. K povinnostem, které mu ukládá církevní zřízení /§ 30.odst.5.C.zř./, tento řád a jiné celocírkevní řády, náleží také osobně navštěvovati sbory, seznamovati se s jejich poměry a životem, utvrzovati je povzbuzováním a napomínáním ve víře, lásce a naději, a osobně dohlížeti na řádné spisování současných dějin církve /čl. 64. odst. 9. lit. s/.

2/ Uprázdnil-li se místo synodního seniora, ujme se náměstek jeho práv a povinností až do nové volby.

Čl. 69.

Závěrečné ustanovení.

Synodní rada vyhlašuje církevní řády podle možnosti v církevním tisku a rozesláním všem sborům a seniorátům.

Tento řád nabude účinnosti dnem vyhlášení synodní radou. Tím dnem pozbudou účinnosti dosavadní předpisy o správě církve, pokud tomuto řádu odporují.

PŘÍPAD ADOLFA KOTOUČKA

Dopisem ze dne 1.dubna 1955 oznámil bratr farář Adolf Kotouček seniorátnímu výboru libereckého seniorátu, že pro svědomí nemůže nadále zastávat oficiální učení naší církve, pokud jde o otázku členství, křtu a konfirmace, a že o tom dává vědět za účelem dalšího zařízení. Při tom výslovně poznamenal, že žádosti o křest nemluvnátek, pokud byly vzneseny, odmítl pro svědomí. Synodní rada byla o tom zpravena dopisem seniorátního výboru ze dne 5.dubna 1955. Poněvadž farář Kotouček odmítání křtu dítek odůvodňoval theologicky, usnesla se synodní rada pověřit synodního seniora, aby soukromou cestou věc vyřídil. Došlo ke vzájemné výměně dopisů, a když tato cesta neměla výsledku, pozval synodní senior bratra faráře Kotoučka do Prahy a dne 19.dubna 1955 měl s ním dlouhý theologický rozhovor, v němž probral důvody, proč církev učí, že nemluvnátka věřících rodičů mají býti křtěna. Zdůraznil také povinnosti, které na sebe bere kazatel českobratrské církve evangelické přijetím funkce kazatelské. Z kazatelského reversu a z ordinačního slibu totiž plyne a br.farář Kotouček to nad to ještě výslovně potvrdil v povolací listině sboru varnsdorfského ze dne 20.ledna 1952, že bude vysluhovat svátosti Kristem zřízené ve shodě s řádem českobratrské církve evangelické. Při uvedeném rozhovoru si br.farář Kotouček vyžádal lhůtu na rozmyšlenou, ale pak oznámil, že na svém rozhodnutí trvá.

Na to pozvala synodní rada do Prahy k rozhovoru jednak zástupce staršovstva varnsdorfského na den 8.6.1955, jednak opět faráře Kotoučka na den 9.6.1955. K prvému rozhovoru se dostavili ze staršovstva 3 bratři a 2 sestry a manželka Kotoučková, vesměs zastánci postupu Kotoučкова. Jednání s nimi, jemuž byli přítomni členové synodní rady, bylo zcela bezvýsledné. K ústnímu jednání s farářem Kotoučkem byli přizváni také zástupci Komenského bohoslovecké fakulty (děkan Dr.J.L.Hromádka, profesori Dr.Souček a Dr.Dobiáš a docent Dr.Smolík), dále předseda SČED farář Jan Dus a pražský farář Mir.Krejčí. Také při tomto jednání setrval farář Kotouček na svém. Podle jeho sdělení souhlasí prý s jeho pojetím z celkového počtu 700 duší jeho sboru asi 70 členů, ostatní jsou prý ve víře vlažní.

Potom ještě 19.října 1955 projednávala synodní rada s br.far. Kotoučkem podrobně jeho postup a konečně se synodní senior vypravil osobně do Varnsdorfu a jednal tam ve dnech 10.a 11.listopadu 1955 ve shromáždění sestávajícím ze staršovstva a z jiných zájemců. Také tento rozhovor byl obsahu ryze theologického. Byl ale bezvýsledný, neboť i zde farář Kotouček a jeho stoupenci trvali na svém.

Pro doplnění přehledu o celkové situaci ve sboru se ještě poznamenává, že dne 16.prosince 1955 obdržela synodní rada stížnost na chování faráře Kotoučka, podepsanou 15 členy jeho sboru. Zástupci stěžovatelů byli pak pozváni na den 18.ledna 1956 k synodní radě, aby obsah své stížnosti blíže vysvětlili. Dostavili se 2 bratři a 1 sestra. Potvrdili, že za farářem Kotoučkem stojí asi 70 členů, z nichž však někteří nejsou ani členy naší církve. Stěžovali si trpce, že se k členům sboru, kteří nespouhlasí s jeho učením a s odpíráním křtu dítek, chová jako k cizím. Oni, kteří uznávají naše konfese a řády, cítí se ve sboru odstrčení.

Když Kotouček odpírá plnit povinnosti kazatele, k nimž se povolací listinou zavázal, nemohou ho uznávat za svého duchovního pastýře a žádají naléhavě, aby církevní úřady zjednaly nápravu. Staršovstvo prý si obsadil svými lidmi, z nichž někteří prý ani nejsou příslušníky naší církve.

Mezitím se však již ve svém zasedání ze dne 16. listopadu 1955 zabývalo tímto případem synodní zastupitelstvo, jemuž jej synodní rada předložila k rozhodnutí. A to učinilo ve věci toto usnesení :

"Synodní zastupitelstvo s lítostí konstatuje, že bratr farář Kotouček ve Varnsdorfu v rozporu se svým ordinačním slibem a s kazatelským reversem odpírá křtítko dětky věřících rodičů. Dopouští se tím vážného porušení svých kazatelských povinností, poněvadž podle našich konfesí a podle řádů platných v českobratrské církvi evangelické dětky věřících rodičů mají býti křtěny. Synodní zastupitelstvo pokládá za správné, aby kazatel, který se rozejde s učením církve, resignoval na svůj úřad. Poněvadž však bratr Kotouček jinak poctivě slouží varnsdorfskému sboru, dává mu synodní zastupitelstvo v ý j i m e č n ě m o ž n o s t, aby až do rozhodnutí synodu sloužil v církvi ve funkci neordinovaného diakona.

V případě, že by některý jiný kazatel církve takto rušil řády naší církve, budiž synodní radou vyzván k resignaci, a kdyby resignaci nepodal, budiž odvolán z úřadu. Synodní zastupitelstvo pak očekává, že se příští synod bude zabývatí otázkou křtu a že v tomto směru zdůrazní povinnosti kazatelů církve."

Toto usnesení synodního zastupitelstva provedla synodní rada svým rozhodnutím ze dne 29. listopadu 1955, takže od 1. prosince 1955 funguje Kotouček ve sboru varnsdorfském jako neordinovaný diakon (§ 10, č. 6 círk. zřiz.) a sbor je nyní odkázán s vysluhováním všech svátostí (mezi nimi k křtu dětek) na jiné kazatele.

Dopisem ze dne 13. září 1956 předložil seniorátní úřad v Rumburku synodní radě žádost Kotoučkovu, aby mu bylo vráceno právo vysluhovat svátosti, ovšem za předpokladu, že mu bude dána svoboda nevysluhovat křest nemluvnátkům. Synodní zastupitelstvo se usneslo dne 3. 10. 1956 neměnit nic na svém dřívějším usnesení ze dne 16. listopadu 1955 a ponechat tuto věc k rozhodnutí synodu.

Mezitím zavedl Kotouček ve svém sboru, a to opět svémocně, místo křtu dětky "presentaci".

Jest tedy nyní na synodu, aby ve věci rozhodl.

K tomu podává konvent jihočeského seniorátu na základě usnesení ze dne 7. října 1956 synodu tento návrh :

"Protože konvent se domnívá,

že bratr Kotouček ve svém jednání vycházel z přesvědčení, že dnešní praxe křtu dosti nevystihuje zvěst evangelia,

a na druhé straně, že synodní zastupitelstvo opět správně poznalo, že postup bratra Kotoučka není vhodný s hlediska řádu v církvi ani dostatečný k nápravě celého církevního života,

navrhujeme synodu, aby v případě, nebude-li ve věci křtu dosaženo rozhodnutí bezpečně opřené o jasné pochopení Písma a smyslu evangelia, ponechal i problém br. Kotoučka otevřený k diskusi a studiu."

Podle návrhu toho mělo by tedy i nadále zůstat v platnosti usnesení synodního zastupitelstva ze dne 16. listopadu 1955, podle něhož by br. Kotouček mohl zůstat ve službě církve ve funkci neordinovaného diakona.

V té věci je však dlužno si připomenout toto :

1. Synod položil v církevním zřízení mimo jiné zvláštní důraz na rozhodování o vyznání a učení církve, o bohoslužebném řádu a o znění kazatelského reversu. Stanovil totiž v § 27 bod 5., že rozhodování o těchto věcech spadá do jeho výhradní pravomoci, a to ještě tak, že příslušné předlohy musí být předem zaslány k vyjádření všem staršovstvům a konventům a že k platnému usnesení o nich je třeba dvoutřetinové většiny všech členů synodu. Nemůže být sporu o tom, že kazatelským reversem se kazatelé zavazují, že budou vysluhovat svátosti podle řádu českobratrské církve evangelické a podle jejích konfesí. Kdyby měli být tohoto závazku zproštěni, bylo by třeba změnit znění kazatelského reversu, což je vyhrazeno jedině synodu. Jestliže tedy br. Kotouček se svémocně zprošťuje tohoto závazku tím, že ho prostě nedbá, dává tím najevo, že pro sebe neuznává závaznost norem schválených synodem. Kdyby synod snášel, aby takovýmto způsobem jeho normy byly pomíjeny vedlo by to ve svých důsledcích k anarchii v církvi. Minulý synod již rozhodl, že rodiče, kteří jsou k tomu vedeni svým náboženským přesvědčením, mohou křest svých dětí odsunout, až ony samy budou s to o něj požádat. To právo má i br. Kotouček, pokud jde o jeho vlastní děti. Uznal tedy synod pro členy církve obě možnosti : křest nemluvnat i odložení křtu až do doby dospělosti. Jestliže však br. Kotouček uznává jen druhou z těchto možností a odpírá křest dětí věřících rodičů, kteří o to podle své víry žádají, znásilňuje jejich svědomí a uvádí svůj sbor i církev ve zmatek. Stačí si v této souvislosti představit, že jiní kazatelé, kteří křest považují za základní podmínku příslušnosti k církvi, by prohlásili stejně svémocně jako br. Kotouček, že pro svědomí nemohou právě uvedené rozhodnutí synodu přijmout a že doporučí svým staršovstvům, aby takové rodiče, kteří své děti nedají pokřtít, vyloučila z církve nebo aspon ze seznamu hlasovných udů. Je jasné, jaký by z toho při různosti praxe v různých sborech nastal zmatek. Nebezpečí zmatku je tím větší, že rozpor s učením a vyznáním církve nemusí zůstat omezen pouze na křest dětí, nýbrž může se projevit i v jiných věcech. Je proto na synodu, aby dal zcela jasně na jevo, že jakékoli samovolné řešení nemůže a nebude trpět. Jinak by podrýval sám svou autoritu, a nemohl by ji uplatňovat ani u laických členů církve, když by z ní slevoval u členů ordinovaných, kteří v první řadě mají dbát církevních řádů.

2. Jihočeský seniorát měl jistě tato nebezpečí na mysli, byl však při svém návrhu veden zřejmě uvahou

a) že br. Kotouček nezůstává zcela nepostižen kázní, když mu byla odnata ordinace a on zůstává nadále ve sboru pouze ve funkci neordinovaného diakona,

b) že eventuálnímu následování samovolného postupu Kotoučkova je učiněna přítrž rozhodnutím synodního zastupitelstva, které by nyní dosáhlo též schválení synodu, že kdyby některý jiný kazatel takto rušil řady naší církve, měl by být vyzván synodní radou k resignaci, a kdyby ji nepodal, že by měl být odvolán z úřadu.

K tomu by se mělo uvážit :

Ad a) Je pravda, že bratr Kotouček je nyní ve sboru jen ve funkci neordinovaného diakona. Při tom však - až na možnost vysluhování svátostí - mu zůstává ve sboru i nadále postavení kazatele. Ti členové sboru, kteří setrvávají na našich konfesích a rádech (a těch je většina), se cítí jeho postojem odstrčení a snad se i skutečně s jistým chladem setkávají, nechtějí ho proto uznávat za svého duchovního pastýře, a tak dochází ve sboru k rozvratu.

Ad b) Usnesení o tom, jak by bylo naložit s dalšími případy, v nichž by docházelo k rušení našich řádů, je jistě vážnou zábranou, aby k podobným případům nedocházelo. Kdyby však přece jen k nějakému podobnému případu došlo a v jeho důsledku k odstranění z úřadu, bude tu vždycky nelibě pocítován jakýsi stín diskriminace, když v předchozím případě bylo postupováno mírněji.

Kdyby přes tyto důvody měl být návrh jihočeského konventu schválen, bylo by jej, aby nedocházelo k nedorozumění, doplnit jasným vyjádřením toho, co v něm již je jinak obsaženo, a to v této formulaci :

"Tím synod uznává za správné usnesení synodního zastupitelstva ze dne 16. listopadu 1955 a v plném rozsahu je potvrzuje."

Synodní rada dává však z vážných důvodů, které byly při rozboru návrhu jihočeského seniorátu uvedeny, synodu v úvahu ještě návrh odchylný, jakožto návrh alternativní a širší, o němž by měl proto synod v první řadě rozhodnout.

Br. Kotouček si podal žádost, aby mu bylo vráceno právo vysluhovat svátosti, ovšem za předpokladu, že mu bude dána svoboda nevysluhovat křest nemluvňátkům. Br. Kotouček při svém odporu proti křtu dětí vždycky prohlašoval, že by od svého odporu upustil, kdyby mohl získat z Písma přesvědčení, že jeho výklad není správný. V Písmě však otázka křtu dětí jednoznačně vyřešena není. Kdyby nyní synod jakožto nejvyšší orgán česko-bratrské církve evangelické ve věcech vyznání a učení upozornil, že rozhodování o otázce křtu svatého je vyhrazeno jeho pravomocí, a prohlásil, že si proto přeje, aby br. Kotouček od svého svémocného postupu upustil, bylo by na br. Kotoučkovi, aby se v pokore podrobil. Když by tak přes takovouto výzvu neučinil, byl by to vyslovený odpor proti stanovisku synodu, nebylo by pak ovšem pro br. Kotoučka již místa mezi duchovními pastýři církve.

Návrh, který synodní rada dává synodu v úvahu zní :

Synod se usnáší na žádost br. Kotoučka vrátit mu ordinaci a tím právo vysluhovat svátosti, jestliže br. Kotouček v úvaze a na výslovné upozornění synodu, že zásadní rozhodování o křtu v česko-bratrské církvi evangelické náleží do pravomoci synodu, upustí od svého svévolného postupu a se zaváže, že nebude nadále křest dětí podle řádu naší církve odmítat. Nemůže-li br. Kotouček přes tuto výzvu synodu uvedený závazek převzít a neodhodlá-li se v důsledku toho sám k resignaci na svou dosavadní funkci v naší církvi, usnáší se synod, že farář Kotouček se odvolává z úřadu kazatele v církvi vůbec. Synod ukládá synodní radě, aby toto usnesení ihned provedla. Zároveň ukládá synod synodní radě, aby v případě, že by některý jiný kazatel podobným způsobem vědomě a přes upozornění porušoval ustanovení církevního zřízení nebo řádů synodem usnesených, jej vyzvala k resignaci, a kdyby ve stanovené lhůtě synodní radě resignaci nepodal, jej s odvoláním na toto usnesení synodu výměrem odvolala z úřadu kazatele.

OSTATNÍ NÁVRHY SYNODNÍ RADY

1. Zvýšení repartice.

Synodní rada dává synodu k úvaze, zda by se celková repartiční částka, neměla od 1. ledna 1957 zvýšiti. Ústními dotazy u seniorů a seniorátních kurátorů zjistila, že v té věci jsou mínění různá. Někteří mají za to, že věc je proveditelná, někteří mají o tom pochybnosti. Až dosud se repartuje ročně na sbory 1,200.000.- Kčs. O výsledcích těchto repartic podáváme informace jinde. Zvýšení by mělo býti nejméně dvojnásobné, t.j. místo dosavadních 1,200.000.-Kčs by se měla repartovati částka 2,400.000.- Kčs. S myšlenkou zvýšení repartic se v poslední době spojuje též návrh, aby se tohoto zvýšení použilo k jednorázovému podporám duchovenstva. To souvisí s obecně známou skutečností, že platy kazatelů jsou nepostačující. Podpory z repartic by ovšem bylo možno kazatelům poskytnouti jen po předložím schválení státních orgánů. Protože kazatelů je asi 300 bylo by potřebí na příklad částky 300.000.- Kčs, aby každý duchovní dostal aspoň 1.000.- Kčs ročně. Bližší rozvrh takové částky 300.000.-Kčs (event. částky vyšší) na sbory bylo by nutno ponechat rozhodnutí jarnímu zasedání synodního zastupitelstva 1957 a rovněž i způsob rozdělení této částky kazatelům. V případě, že by synod souhlasil, navrhuje toto usnesení:

Dosavadní celková částka repartiční 1,200.000.- Kčs, která již byla na rok 1957 na sbory rozvržena, se zvyšuje o dalších Kčs. Návrh na dodatečné rozvržení této částky na senioráty, event. na sbory, připraví synodní rada a chválí je synodní zastupitelstvo ve svém jarním zasedání 1957. Synod si přeje, aby tohoto zvýšení bylo použito k zlepšení platů duchovenstva. Zmocňuje synodní radu, aby v tom smyslu jednala s církevním odborem ministerstva školství a kultury. Návrh na rozdělení této částky kazatelům připraví synodní rada a schválí jej synodní zastupitelstvo ve svém jarním zasedání 1957. Kdyby nebylo dosaženo souhlasu MŠK, použije se zvýšení stejným způsobem jako ostatní repartice. V roce 1958 a v letech dalších se bude repartovati najednou celková částka Kčs, z níž však opět Kčs bude věnováno na příspěvky k platům duchovních.

2. Oslava 500stého výročí vzniku Jednoty Bratří.

a) Synod ukládá synodní radě, aby uspořádala v Kunvaldě v příštím roce, nejlépe v červnu, oslavu 500stého výročí vzniku Jednoty Bratří. Touto oslavou nechť českobratrská církev evangelická samostatně vzpomene tohoto významného jubilea.

b) Počínajíc rokem 1957 budiž každoročně konána po celé církvi počátkem října obecná chrámová sbírka ve prospěch Jubilejního tolerančního daru. Sbírká v roce 1957 nechť je zvláště pečlivě organizována jednotlivými sbory i senioráty, neboť se má i tou cestou viditelně oslavit nejen každoroční památka vydání Tolerančního patentu 13.X.1781, nýbrž v roce 1957 také památka vzniku Jednoty Bratří. Pokud možno buďtež i jednotliví příslušníci církve vyzváni k zvláštním darům na tento účel.

3. Složení kárného výboru a vrchního kárného výboru.

Synodní zastupitelstvo zvolilo tyto osoby za členy resp. náhradníky kárných výborů. Nyní je potřeba, aby tuto volbu potvrdil synod (§ 18.kár.řádu).

Kárný výbor :

Členové :

1. JUDr Pavel Šimek, notář
Brandýs n.L.
2. JUDr Miloš Jarošek, advokát
Vsetín
3. František Marounek, farář
Kolín
4. Miroslav Rodr, farář
Rokycany

Náhradníci :

1. Jindřich Kubíček, úředník
Praha-Smíchov
2. JUDr B.Lanštják, soudce
Praha
3. Miroslav Růžička, farář
České Budějovice
4. Zdeněk Somolík, farář
Teplice

Vrchní kárný výbor :

Členové :

1. JUDr Miroslav Bula, soudce
Valašské Meziříčí
2. Jaromír Linhart, st.zástupce
Chrudim
3. František Losa, farář
Žatec
4. Jaroslav Kantorek, farář
Prosetín na Mor.

Náhradníci :

1. Jaroslav Tetřev, ředitel spoř.
Jablonec n.Nisou
2. JUDr Miloslav Němec, soudce
Benešov u Prahy
3. Josef Veselý, farář
Jilemnice
4. Dr Jan Pokorný, farář
Brno, Opletalova 6.

4. Revisoři účtů synodní rady.

Navrhuje se, aby synod zvolil tyto osoby za revisory účtů synodní rady : Jaroslav Tetřev, Jablonec n.N., Karel Chvojka, Praha-Žižkov.

Náhradníci : Ladislav Hejl, Horní Čermná a Vladimír Chadim, Praha- Vinohrady.

5. Úhrada výloh XII.synodu.

Mimopražským členům XII.synodu se poskytne cestné, stravné a nocležné podle směrnic platných o náhradě cestovních a jiných výloh veřejných zaměstnanců. Tato vydání, jakož i všechna ostatní vydání spojená s konáním XII.synodu, se uhradí v rámci rozpočtu řádných výdajů synodní rady na rok 1956.

NÁVRHY PRO SYNOD ZE SENIORÁTNÍCH KONVENTŮ.

10

Členství v církvi. Křest. Večeře Páně.

1. Osvědčení o členství v církvi. Seniorátní konvent jihočeského seniorátu (1956) doporučuje, aby bylo zavedeno v celé církvi "Osvědčení o členství", které by bylo vystaveno každému členu (Obsah: Všeobecné poučení o členství. Osobní údaje. Salární vložka).
2. Zásadní rozhodnutí o křtu odložit. Seniorátní konvent jihočeského seniorátu (1956) vyjadřuje politování, že theologický poradní sbor nevypracoval dobrozdání o otázce křtu, které by bylo probráno ve sborech a seniorátech. Žádá proto, aby letošní synod neusnášel žádné zásadní rozhodnutí v otázce křtu a aby bylo sborům po synodu rozesláno k uvážení odborné theologické dobrozdání o této otázce.
3. Případ Ad. Kotoučka. Seniorátní konvent jihočeského seniorátu (1956) se usnáší na tomto návrhu: Protože konvent se domnívá, že br. Kotouček ve svém jednání vycházel z přesvědčení, že dnešní praxe křtu dosti nevystihuje zvěst evangelia a na druhé straně, že synodní zastupitelstvo opět správně poznalo, že postup br. Kotoučka není vhodný z hlediska řádu v církvi ani dostatečný k nápravě celého církevního života, navrhujeme synodu, aby v případě, nebude-li ve věci křtu dosaženo rozhodnutí bezpečně opřené o jasné pochopení Písma a smyslu evangelia, ponechal i problém br. Kotoučka otevřený k diskusi a studiu. Domníváme se, že by urychlené a jen právní řešení poškodilo zájem církve.
4. Sbor ve Varnsdorfu a kazatel Kotouček. Seniorátní konvent libereckého seniorátu (1956) přijal návrh faráře R. Firbase z Jablonce n.N., aby na synodu byli slyšeni bratři z Varnsdorfu.
5. Ještě případ Ad. Kotoučka. Seniorátní konvent libereckého seniorátu (1956) nesouhlasí s návrhy bratra Kotoučka, ale v jeho problematice, ač odsuzuje překotný jeho postup, vidí memento k zamyšlení nad zneužitím křtu a doporučuje synodu, aby toto zneužívání odstraňoval; konvent uznává, že bratrská solidarita byla porušena, když bratr Kotouček své stanovisko začal provádět bez předchozího projednání problému celou církví.
6. Křest svatý a členství v církvi. Seniorátní konvent libereckého seniorátu (1956) navrhuje, aby se synod zabýval otázkou učení o svátostech a zvláště otázkou učení o křtu svatém a to:
 - a) s ohledem na dnešní situaci církve,
 - b) s ohledem na to, že se již minulý synod otázkou křtu zabýval.
 - c) s ohledem na příklad sesterských církví;
 Konvent proto navrhuje
 - a) aby synod vedle návrhů konventů vyslechl závěrečnou zprávu theologického poradního sboru,
 - b) aby synod rozřešil otázku členství resp. poměr k církvi nepokřtěných dětí, at již se rozhodne pro křest nemluvnat i dospělých, nebo jen dospělých.

7. Řád členství v církvi. Konvent seniorátu královéhradeckého (1956) doporučuje v otázce Řádu členství v církvi vyčkat dobrozdání theologického poradního sboru o křtu a jeho souvislostech s členstvím v církvi a výsledků připomínkového řízení k němu.
8. Zavedení t.zv. presentace nepokřtěných dětí. Konvent seniorátu jihočeského (1956) předkládá tento návrh : Poněvadž XI.synod českobratrské církve evangelické v r.1953 usnesl, že za členy církve mají být počítány i děti věřících rodičů, které nebyly pokřtěny, bylo by vhodné vypracovat agendární formulaci presentace takových dětí, aby jejich členství bylo sborovým aktem potvrzeno.
9. Svatá Večeře Páně i pro osoby, které nejsou členy českobratrské evangelické církve. Konvent seniorátu hradeckého (1956) podává tento návrh: Ke svaté Večeři Páně vysluhované v církvi českobratrské evangelické mohou svobodně přistupovati i členové jiných evangelických církví vyznávajících Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele.
Odůvodnění: Stůl Páně je Kristův stůl a ne náš. Věříme, že je přístup ke stolu Páně otevřen každému, kdo je pokřtěn a věří a vyznává, že Ježíš Kristus je Pánem a Spasitelem. Jsme naprosto přesvědčeni, že je důležité dáti zřetelně najevo našim (zjemněna evangelickým) bratřím, že naše dřívější i nynější uvahy o jednotě církve Kristovy jsou míněny vážně a že - pokud na nás je - vyhlašujeme zásadu t.zv.intercommunion.

R ů z n ě .

10. Bible, zpěvníky, učebnice. Konvent seniorátu pražského se usnesl (1955) takto : Konvent s lítostí zjišťuje, že ve sborech se pocituje naléhavá potřeba nového vydání kapesních biblí, zpěvníků, učebnic náboženských, především dějepisy i jiné náboženské literatury (Broučci a podobně). Žádá proto synod, aby pečoval o odstranění tohoto nedostatku a synodní radu, aby vydání těchto knih zařadila jako nejnaléhavější do svého edičního programu. Není snad potřebí odůvodňovat. Jen na vysvětlení poznamenáváme, že jde o literaturu populární, nikoli více méně odbornou a tak náročnou, jako publikace Komenského fakulty nebo i některé publikace Kalicha.
11. Karafiát: Broučci. Konvent královéhradeckého seniorátu (1956) podává tento návrh : Dosavadní zkušenosti ukazují, že vliv Karafiátových Broučků se projevuje přede vším ostatním v buzení odpovědnosti za službu a práci tam, kam nás Pán Bůh postavil, abychom tam svou věrnou a odpovědnou prací svítili. Proto má konvent za to, že opětné vydání Karafiátových Broučků jako vzoru klasické literatury náboženské v duchu reformačním alespoň pro členy církve splní svůj úkol a poslouží k prohloubení pocitu pracovní i ostatní odpovědnosti v životě členů církve, což je zajisté v zájmu nově se rodící společnosti. Vydání Karafiátových Broučků by bylo dalším dokladem z mnoha, jak naše lidově demokratická republika vydavatelskou činností programově hledí podpořovat to v našem církevním i společném životě, co má trvale hodnotnou cenu a slouží potřebám všech složek občanstva naší lidově demokratické vlasti.

12. Školení církevních pracovníků. Konvent seniorátu pražského se v říjnu 1955 usnesl na tomto návrhu : Synod s potěšením zjišťuje, že synodní rada věnuje velkou péči školení církevních funkcionářů, brigádám i společné rekreaci. Jedná se nejen o SEK, ale i o Herlíkovice a Janské Lázně, po př. i jiná místa. Synodní rada nechť včas vždy zajistí organizační příprav a vedení těchto středisek. Účastníci si odnášejí bohaté dojmy a pro sborovou práci jejich sborů to znamená vždy obohacení. Tak se náklady na údržbu těchto objektů vracejí jiným způsobem k prospěchu celé církve. V důsledku toho synod ukládá synodní radě, aby podle možností tuto práci ještě rozšířila.
13. Sjednocení evangelických církví. Konvent hradeckého seniorátu se v květnu 1956 usnesl takto : Synod ukládá synodní radě, aby znovu navázala s představiteli druhých evangelických církví jednání, v kterých by jim tlumočila touhu naší církve po sjednocení a zjistila, jaké jsou předpoklady a možnosti konkrétních kroků vedoucích k sjednocení.
14. Bohoslužby rozhlasem. Konvent hradeckého seniorátu se usnesl (1956) na tomto návrhu : Konvent zjišťuje s povděkem, jak mnoho rozptýlených údů našich sborů, odloučených vzdáleností a špatným spojením v neděli od společných shromáždění a od zvěstování Slova Božího, se těší, může-li se alespoň občas silit u víře poslechem bohoslužeb, vysílaných německy rozhlasem německé demokratické republiky. Protože však ne všichni naši rozptýlení udové a jejich rodiny znají německy, usnází se konvent učinit vše, aby kompetentní kruhy u nás přesvědčil, že podobné vysílání našich bohoslužeb u nás rozhlasem česky přijali by naši členové vděčně jako důkaz snahy posloužit složkám věřícího obyvatelstva v jejich duchovních potřebách.
15. Místnosti pro bohoslužby. Konvent libereckého seniorátu (1956) se usnází požádat synod, aby vyzval synodní radu k jednání s příslušnými státními činiteli o získávání veřejných místností pro bohoslužby tam, kde vzdálenost aspoň 4 km a nedostatečné spojení dopravní s centrem sboru stěžuje členům docházku do shromáždění.
16. Zřizování nových kazatelských stanic. Konvent seniorátu libereckého se usnází (1956) požádat synod, aby vyzval synodní radu k jednání s příslušnými státními činiteli o otázce zřizování kazatelských stanic a středisek v naší církvi.
17. Hudba při pohřbech. Konvent seniorátu poličského se usnesl v dubnu 1955 na tomto návrhu : Konvent žádá, aby synod ustanovil pro celou církev zákaz světské hudby při českobratrských evangelických pohřbech.
18. Změna názvu časopisu "Český Bratr". Konvent seniorátu moravskoslezského se v prosinci 1954 usnesl takto : Ostravský návrh na změnu jména časopisu Český bratr na Evangelík se přijímá jako návrh na synod.

19. Přidělování darů z repartic. Konvent libereckého seniorátu se usnesl (1956) požádat synod za rozhodnutí, že mají býtí přednostně z repartic uvolnovány částky pro nové založená střediska bohoslužebná v seniorátě pro jejich vybavení a pro byty duchovních a jejich rodin. Viz Jablonec n.N., Mnichovo Hradiště, Cvikov.
20. Evidenční listy členů církve. Konvent brněnského seniorátu konaný v listopadu 1955 přijal tento návrh ze sboru ve Znojmě pro synod: Pro všechny členy evangelické církve ať se zavedou jednotné evidenční listy s rubrikami o křtu sv., konfirmaci neb přístupu k církvi, event. požehnání snatku, volbu do různých funkcí v církvi, přistěhování a odstěhování. Zdůvodnění: Fluktuace členů znesnadňuje evidenci. Nekonfirmovaní jdou v jiném sboru k sv. Večeři Páně, aniž jim v tom kdo může bránit. Při přesídlení do jiného sboru bude staršovstvo z evidenčního listu ihned povšechně informováno o přistěhování členu, příp. i o tom, jakou práci ve sboru mu může svěřit.
21. Včasné zasílání tiskopisů rozpočtů. Konvent hradeckého seniorátu z května 1956 se usnesl takto: Konvent žádá, aby tiskopisy rozpočtů i čtvrtletních výkazů byly sborům zasílány včas, aby v klidu mohly být řádně vyplněny. Bylo by žádoucí, aby sbory dostávaly na koncept o jeden výtisk těchto blanketů navíc. Schválené rozpočty buďtež zasílány sborům nejpozději v druhém měsíci kalendářního roku.
- Podněty ze seniorátních zastupitelstev.
22. Dům pro pensisty-faráře. Seniorátní zastupitelstvo seniorátu gottwaldovského se 11. června 1956 usneslo požádati synodní radu českobratrské církve evangelické, aby předložila synodu, který se má sejít na podzim t.r. návrh na postavení domu o 12 moderně zařízených bytech pro bratry faráře, kteří mají odejít do pense. Tento dům by byl zařízen za pomoci celocírkevní zvláštní sbírky v ceně asi 1,200.000.- Kčs. Shromážděné seniorátní zastupitelstvo okolnost uvážilo a vidí tuto záležitost jako přednostní a velmi nutnou.
23. Vydávání sborových zpráv. Seniorátní zastupitelstvo pražského seniorátu se dne 1. října 1956 usneslo takto: "Protože při vysoké zaměstnanosti členů církve nemají sbory možnost dostatečně informovat své členy o sborové službě a potřebách sboru, žádá seniorátní zastupitelstvo pražského seniorátu, aby sborům v rozšířené míře bylo umožněno podávat všem členům informace vydáváním sborových zpráv."

T I S K Y XII. S Y N O D U 1956

STRUČNÁ ZPRÁVA O REPARTICÍCH 1953, 1954 a 1955.

ROK 1953.

Rozepsáno bylo celkem 1,204.508.- Kčs
 Inkasováno celkem 1,178.817.86 Kčs

Rozdíl 25.690.14 Kčs byl na základě usnesení synodního zastupitelstva odepsán. Nežli se tak stalo, byl každý jednotlivý případ podrobně prozkoumán seniorátním výborem.

ROK 1954.

Rozepsáno bylo celkem 1,207.098.80 Kčs
 Inkasováno do 15.9.1956 celkem 1,190.503.80 Kčs

Rozdíl 16.595 Kčs dosud odepsán nebyl. S dluhujícími sbory je dále jednáno o zaplacení.

ROK 1955.

Rozepsáno bylo celkem 1,206.398.- Kčs
 Inkasováno do 15.9.1956 celkem 1,190.468.- Kčs

Rozdíl 15.930.- Kčs dosud odepsán nebyl. S dluhujícími sbory je dále jednáno o zaplacení.

POUŽITÍ INKASOVANÝCH ČÁSTEK.

ROK 1953.

1. Příspěvky sborům na opravy církev.budov á p. 676.689.94 Kčs
2. Příspěvky na adaptaci církev.budovy v
 Krabčicích na Domov pro důchodce 98.290.26 Kčs
3. Příspěvky k důchodům farářů staropensistů
 a starovdov 170.901.20 Kčs
4. Celocírkevní budovy (údržba a opravy) 58.457.64 Kčs
5. Renovace Salvatora 174.478.82 Kčs

C e l k e m 1,178.817.86 Kčs

ROK 1954.

1. Příspěvky sborům na opravy církv.budov a p.	601.401.06 Kčs
2. Sborům na úhradu schodků řádného hospodaření	284.555.- Kčs
3. Příspěvek k důchodům staropensistů a starovdov	121.501.60 Kčs
4. Celocírkevní budovy (údržba a opravy) ...	49.530.98 Kčs
5. Renovace Salvatora	131.776.19 Kčs
6. Zbytek (přechodně zapůjčen Jub.toler.daru) ·	1.738.97 Kčs

C e l k e m 1,190.503.80 Kčs

ROK 1955.

1. Příspěvky sborům na opravy církv.budov a p.	668.200.- Kčs
2. Sborům na úhradu schodků řádného hospod.	179.600.- Kčs
3. Příspěvky k důchodům staropensistů a starovdov (snížení proti r.1954 se vysvětluje tím, že část našich doplatků převzal SÚDZ)	30.200.- Kčs
4. Celocírkevní budovy (údržba a opravy)	75.000.- Kčs
5. Renovace Salvatora	126.046.64 Kčs
6. Zbytek (přechodně zapůjčen Jub.toler.daru a odtud jako zápůjčky rozpůjčen sborům) ·	111.421.36 Kčs

C e l k e m 1,190.468.- Kčs

POZNÁMKY :

1. Každému synodnímu zastupitelstvu je vždy předkládán podrobný seznam sborů, jimž byly poskytnuty z repartie dary at již na jejich mimořádná vydání (opravy a p.) at na úhradu schodku jejich řádného hospodaření. Zároveň jsou vždy seniorátní výbory žádány, aby o rozdělení repartie informovaly sbory v jejich seniorátech. Z toho důvodu nepřipojujeme zde znovu soupis sborů, jimž takové příspěvky byly poskytnuty.

2. V roce 1953 jsme z repartic poskytly ještě příspěvek na sociální péči (na Domov odpočinku v Krabčicích). Od té doby již k tomu účelu příspěvek nedáváme.
3. Od roku 1954 jsme převzali závazek uhrazovati z vlastních prostředků (t.j. z repartic) schodky řádného hospodaření sborů. Až do té doby tyto schodky hradil stát. Byli jsme vedeni snahou po finančním osamostatnění církve.
4. Všechny cifry uvedené v tomto úhrnném přehledu byly zachyceny ke dni 15.září 1956.

POZNÁMKA O REPARTICI 1956.

Celkem bylo rozepsáno 1,216.780.- Kčs
Do 16.října 1956 bylo inkasováno 837.055.66 "

Zbývá ještě inkasovati 379.724.34 Kčs

MIMOŘÁDNÁ (STAVEBNÍ) VYDÁNÍ SBORŮ 1957.

Přehled žádostí o finanční pomoc na mimořádná (stavební) vydání sborů českobratrské církve evangelické v roce 1957. Zároveň částečný pohled do chystaného stavebního podnikání sborů v letech 1957 a 1958.

Jméno :	Náklad	S.R.	J.J.	Sbor	KNV	Poznámka:
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Benešov	19.000.-	15.000.-	1.000.-	3.000.-	-	instalace ústřed.topení
Kliment a)	16.700.-	-	-	1.500.-	15.200.-	opravy domu v Klimentské ul.
b)	38.500.-	38.500.-	-	-	-	opravy v domě v Barvířské ul.
Libeň	18.000.-	18.000.-	-	-	-	oprava církev. domu
Libšice	20.000.-	8.000.-	-	8.000.-	4.000.-	oprava kostela
Maňchov	6.300.-	3.500.-	-	2.800.-	-	různé menší opravy
Střevorec	25.000.-	10.000.-	-	10.000.-	5.000.-	oprava kostela
Žižkov I. Prokopova	17.200.-	3.500.-	-	4.200.-	9.500.-	Evidence: žádost nedošla
Uhřetěves	5.000.-	3.000.-	-	2.000.-	-	opravy
Spořilov	150.000.-	100.000.-	30.000.-	20.000.-	-	koupě a adaptace církv.budovy
Střešovice	10.000.-	-	-	2.000.-	8.000.-	výměna oken, malba
Žižkov Jarov	4.600.-	-	-	3.100.-	1.500.-	oprava omítky
Strašnice	2.800.-	-	-	2.800.-	-	opravy
Vinohrady	5.000.-	-	-	5.000.-	-	"
Vršovice	3.000.-	-	-	3.000.-	-	"
Musle	4.500.-	-	-	4.500.-	-	"
Braník	3.400.-	-	-	3.400.-	-	"

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Soběhrdy	1.500.-	-	-	1.500.-	-	opravy
Dobříš	2.000.-	-	-	2.000.-	-	"
Kladno	2.500.-	-	-	2.500.-	-	"
Kobylisy	-	-	-	-	-	přestavba koupeného domu.I.etapa 1958 250.000.-.V r.1957 nepadá v úvahu. Celkový náklad 500.000.-Kčs.
SOUČET	355.000.-	199.500.-	31.000.-	81.300.-	43.200.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Český Brod	13.500.-	5.000.-	-	3.500.-	5.000.-	dokončení oprav kostelíka
Brandýs n.L.	25.000.-	15.000.-	10.000.-	-	-	zesílení základů cirk.budovy
Bošín	4.000.-	2.000.-	2.000.-	-	-	oprava krytiny věže
Kutná Hora	45.000.-	34.000.-	5.000.-	6.000.-	-	oprava modlit. a j.
Ml.Boleslav	40.000.-	40.000.-	-	-	-	pilíře na zesílení základů
Chleby	20.000.-	12.000.-	-	8.000.-	-	oprava střechy cirk.budovy
Kolín	30.000.-	20.000.-	-	10.000.-	-	omítka kostela
Kostelec n.L.	5.000.-	-	-	5.000.-	-	opravy
Kšely	4.000.-	3.000.-	-	1.000.-	-	oprava střechy
Libenice	40.000.-	28.000.-	10.000.-	-	2.000.-	vodovod na faru krytina a j.
Liběchov	4.000.-	-	-	4.000.-	-	opravy
Libice n.Cidl.	9.300.-	-	3.000.-	6.300.-	-	oprava budovy
Lysá n.L.	12.000.-	3.000.-	1.000.-	8.000.-	-	oprava vodovodu
Mšeno	9.000.-	8.000.-	-	1.000.-	-	oprava budovy
Nebužely	35.000.-	20.000.-	15.000.-	-	-	vymalování kost.
Nymburk	12.000.-	-	-	12.000.-	-	úprava okolí kostela
Velký Osek	70.000.-	39.000.-	8.000.-	23.000.-	-	novostavba, na zakoup.pozemku
Poděbrady	a) 5.000.- b) 100.000.-	- 100.000.-	- -	5.000.- -	- -	a) menší oprava b) novostavba kost. první etapa (celkový náklad asi 700.000)
Pečky	11.500.-	5.000.-	-	6.500.-	-	oprava církevní budovy

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Předhradí	6.000.-	2.900.-	2.000.-	1.100.-	-	oprava círk. budovy
Velenice	23.000.-	3.000.-	-	20.000.-	-	oprava střechy a j.
Velim	40.000.-	40.000.-	-	-	-	přestavba fary
Vysoká	12.000.-	7.000.-	3.000.-	2.000.-	-	oprava střechy
Uh1.Janovice	40.000.-	30.000.-	-	10.000.-	-	zřízení bytu pro duchovního
SOUČET	615.300.-	416.900.-	59.000.-	132.400.-	7.000.-	

Č.Budějovice	63.100.-	18.000.-	-	2.500.-	42.600.-	oprava církevní budovy
Veselí n.L.	6.600.-	6.500.-	-	100.-	-	plot kolem modlitebny
Strakonice	4.600.-	1.000.-	-	3.600.-	-	opravy v budově
Tábor	17.000.-	8.000.-	-	9.000.-	-	oprava střechy modlit. a j.
SOUČET	91.300.-	33.500.-	-	15.200.-	42.600.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Dol.Bělá	195.000.-	100.000.-	30.000.-	15.000.-	50.000.-	novostavba fary.Celkem náklad 275.000.- V r.1956 už dostali od S.R. 80.000.- Kčs.
Čistá (Kralovice)	6.500.-	5.500.-	-	1.000.-	-	oprava modlitebny
Domažlice	25.000.-	20.000.-	-	5.000.-	-	dokončení opravy církv.domu
Nepomuk	40.000.-	22.000.-	2.000.-	1.000.-	15.000.-	opravy církev. domu
Plzeň Západ	25.000.-	21.000.-	-	4.000.-	-	opravy sborové- ho domu
Stříbro- Pernarec	11.000.-	11.000.-	-	-	-	oprava modli- tebny
Chrást	7.000.-	7.000.-	-	-	-	dokončení stavby
Kdyně	5.000.-	3.400.-	-	1.600.-	-	opravy církv. domu
Rokycany	14.000.-	9.000.-	2.000.-	3.000.-	-	oprava střechy a j.
Plzeň Východ	11.000.-	-	-	11.000.-	-	opravy
Přeštice	2.500.-	-	1.000.-	1.500.-	-	"
Dobřeny	1.000.-	-	300.-	700.-	-	"
Černošín	15.000.-	-	4.000.-	7.000.-	4.000.-	"
Zbiroh	-	-	-	-	-	možnost koupě domu
SOUČET	358.000.-	198.900.-	39.300.-	50.800.-	69.000.-	

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Aš		30.500.-	7.500.-	-	3.000.-	20.000.-	plynové topení do fary a modlitebny, oprava střechy atd.
Štěchymov		15.000.-	9.000.-	-	1.000.-	5.000.-	oprava kostela
Mar. Lázně		210.000.-	95.000.-	45.000.-	10.000.-	60.000.-	přestavba fary. Podle později došlé zprávy má náklad činit 300.000 Kčs. Úhrada: S.R. 100.000.- Jer.J. 100.000.- sbor 20.000.- KNV 80.000.-
Bačety (Kadan)		15.000.-	10.000.-	-	-	5.000.-	oprava kostelíka
Cheb		17.000.-	10.000.-	-	2.000.-	5.000.-	oprava církv. budovy
Frant. Lázně (Cheb)		8.000.-	8.000.-	-	-	-	oprava kostela
Teplá		4.000.-	-	2.000.-	2.000.-	-	opravy
H. Slavkov		9.700.-	6.000.-	-	1.500.-	2.200.-	oprava kostelíka
Chodov		2.000.-	-	-	2.000.-	-	opravy
Karl. Vary		36.000.-	5.000.-	-	6.000.-	25.000.-	dokončení opravy fasády atd.
Nejdek		14.000.-	-	1.000.-	8.000.-	5.000.-	opravy
Podbořany		3.500.-	-	-	500.-	3.000.-	"
Sokolov		7.000.-	-	-	2.000.-	5.000.-	"
SOUČET		371.700.-	150.500.-	48.000.-	38.000.-	135.200.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Děčín	10.000.-	10.000.-	-	-	- -	oprava střechy. Ohlášeno avšak žádost nedošla a náklad neuveden.
Benešov n.Pl.	10.000.-	-	-	-	10.000.-	oprava střechy církv.domu
Chotíněves	9.200.-	3.500.-	-	5.700.-	-	přístavba domku pro kostelníka, nátery střech v Ústěku
Krabčice	250.000.-	100.000.-	30.000.-	20.000.-	100.000.-	fasáda a oprava věže
Ledčice	5.000.-	3.000.-	-	2.000.-	-	oprava podlahy v kostele
Slaný	10.000.-	8.000.-	-	2.000.-	-	oprava modlitebny
Roudnice n.L.	40.000.-	20.000.-	10.000.-	10.000.-	-	malba kostela
Žatec	75.000.-	50.000.-	-	5.000.-	20.000.-	nutná oprava kostela i fary
Litvínov	28.000.-	20.000.-	-	8.000.-	-	opravy v budově
Litoměřice	1.500.-	-	-	1.500.-	-	opravy
Louny	6.000.-	-	3.000.-	3.000.-	-	"
Třebenice	1.700.-	-	-	1.700.-	-	plot a střecha
Libkovic	3.000.-	-	2.000.-	1.000.-	-	oprava církv. budovy
Teplice	3.000.-	-	-	3.000.-	-	oprava
SOUČET	452.400.-	214.500.-	45.000.-	62.900.-	130.000.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Cvikov	50.000.-	50.000.-	-	-	-	dokončení přestavby cír.k domu
Doksy	25.000.-	25.000.-	-	-	-	velká oprava cír.k domu nákladem 60.000.- rozpočteno 1957-1959.
Blatonec n.N.	50.000.-	50.000.-	=	-	-	reserva na koupi nebo adaptaci domu
Čes.Kamenice	3.000.-	700.-	-	2.300.-	-	oprava plotu a j.
Kovanec	12.000.-	10.000.-	-	2.000.-	-	oprava střechy
Křížlice	25.700.-	1.500.-	-	9.200.-	15.000.-	oprava církev. budovy
Liberec	6.000.-	-	-	2.000.-	4.000.-	oprava střechy
Libštát	9.000.-	-	-	3.000.-	6.000.-	oprava dvou kostelů a cír.k. domu ve Rváčově- sbor žádal o opravy v nákladu 40.000.-.KNV povolil jen 9.000
N. Město p.S.	25.000.-	25.000.-	-	-	-	oprava chrámu
Pumburk	3.300.-	-	-	-	3.300.-	zavedení vodovodu
Sobotka	4.700.-	4.700.-	-	-	-	oprava oken atd.
Šluknov	1.200.-	1.200.-	-	-	-	oprava trhliny ve zdi
Valteřice	6.000.-	4.000.-	-	-	2.000.-	oprava a úpra- va cír.k domu. Sbor označil náklad 25.700.- KNV povolil jen opravy do 6.000.-
Jilemnice	4.000.-	-	-	4.000.-	-	opravy
Varnsdorf	2.700.-	-	-	2.700.-	-	opravy
Mnich.Hradiště	-	-	-	-	-	Evidence:možnost koupě domu 50.000.-
SOUČET	227.600.-	172.100.-	-	25.200.-	30.300.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Broumov	50.000.-	50.000.-	-	-	-	zamýšlená koupě a adaptace domu. Odhad.
Bohuslavice	8.000.-	8.000.-	-	-	-	opravy círk. budovy
Hradec Král.	30.000.-	15.000.-	-	15.000.-	-	opravy círk. budovy
Náchod	40.000.-	40.000.-	-	-	-	v tom je 10.000 Kčs na kupní cena a 30.000 Kčs na chystané adaptace
Králíky	2.700.-	-	-	700.-	2.000.-	opravy círk. budovy
Černonice	55.000.-	15.000.-	15.000.-	25.000.-	-	oprava kostela
Čenov	26.000.-	20.000.-	-	6.000.-	-	schody do kostela, oprava oken na faře
Trutnov	6.500.-	6.500.-	-	-	-	je to 1/3 nákladu oprav kostela ČČS.
Vrchlabí	40.000.-	40.000.-	-	-	-	první etapa vel. opravy círk. budovy nákladem 97.100.-Kčs
Kostelec n.O.	50.000.-	30.000.-	10.000.-	10.000.-	-	chystají se koupiti círk. budovu
Černilov	20.000.-	13.000.-	-	7.000.-	-	oprava círk. budovy
Klášter n.D.	15.000.-	-	-	15.000.-	-	opravy círk. budovy
Třebechovice p.O.	3.000.-	-	1.000.-	2.000.-	-	opravy
Hořice	-	-	-	-	-	evidence: novostavba círk. domu
SOUČET	346.200.-	237.500.-	26.000.-	80.700.-	2.000.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Dukovka	5.500.-	4.500.-	1.000.-	-	-	opravy církv. budov
Pučina	15.000.-	10.000.-	5.000.-	-	-	oprava fary celkový náklad neuveden
Čáslav	6.000.-	-	4.000.-	2.000.-	-	výměna plynové- ho potrubí
Džbánov	10.500.-	5.000.-	3.000.-	2.500.-	-	oprava střechy a j.
Hradiště	3.000.-	3.000.-	-	-	-	oprava žlabů
Chocen	13.000.-	-	-	13.000.-	-	oprava omítky
H.Jelení	20.000.-	10.000.-	-	10.000.-	-	oprava modlitebny
Lanškroun	140.000.-	100.000.-	40.000.-	-	-	rozšíření kostela
Lozice	2.000.-	-	-	2.000.-	-	oprava střechy
Litomyšl	10.000.-	5.000.-	-	5.000.-	-	rozšíření bytu duchovního
Leřm.Městec	15.500.-	10.000.-	3.000.-	2.500.-	-	oprava bytu kazatele
Smrdov	15.000.-	-	8.000.-	5.000.-	2.000.-	žádost přímo nedošla, ale náklad ohlášen
Pardubice	47.000.-	12.000.-	15.000.-	20.000.-	-	oprava fary koupě domu v Rosicích
D.Sloupnice	9.000.-	3.000.-	2.000.-	2.000.-	2.000.-	výměna oken na faře
Trnávka	33.000.-	15.000.-	3.000.-	6.000.-	9.000.-	oprava všech budov i věže
Č.Třebová	200.000.-	50.000.-	100.000.-	50.000.-	-	stavba sboro- vého domu když byla povolena náklad 350.000.-
Chvaletice	50.000.-	25.000.-	-	25.000.-	-	opravy na faře. Žádost nebyla podána
H.Čermná	2.800.-	-	-	1.800.-	1.000.-	opravy
SOUČET	597.300.-	252.500.-	184.000.-	146.800.-	14.000.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Jimramov	20.000.-	16.500.-	-	-	3.500.-	oprava fary
Krouna	60.000.-	20.000.-	20.000.-	20.000.-	-	oprava kostel
Telecí a)	25.000.-	10.000.-	-	10.000.-	5.000.-	oprava kostel
b)	15.000.-	8.000.-	-	7.000.-	-	oprava farv
Svratouch	10.000.-	10.000.-	-	-	-	začátek oprav fary, která se bude provádět 1958
Maná	800.-	-	-	800.-	-	opravy
Borová	5.000.-	-	2.000.-	3.000.-	-	"
Políčka	2.000.-	-	-	2.000.-	-	"
Křížová	3.500.-	-	-	2.000.-	1.500.-	"
SOUČET	141.300.-	64.500.-	22.000.-	44.800.-	10.000.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Provoznice	3.000.-	3.000.-	-	-	-	oprava kostela
Provoznice n.P.	110.000.-	40.000.-	20.000.-	20.000.-	30.000.-	USA stavba shor. domu I.etapa
Provoznice	20.000.-	6.000.-	-	3.000.-	11.000.-	KNV oprava kostela
H.Dubenky	20.000.-	20.000.-	-	-	-	úmor dluhu?
Humpolec	20.000.-	15.000.-	-	5.000.-	-	oprava fary
H.Krupá	30.000.-	10.000.-	-	10.000.-	10.000.-	oprava kostela i fary
Moravec	10.000.-	3.000.-	3.000.-	4.000.-	-	oprava kostela
Opatov	25.000.-	7.000.-	12.000.-	6.000.-	-	oprava kostela i fary
Pelhřimov	15.000.-	12.000.-	-	3.000.-	-	úprava vnitřku bývalé synagogy
Sázava	142.000.-	50.000.-	40.000.-	52.000.-	-	velká přestavba fary
Slavonice	50.000.-	50.000.-	-	-	-	reserva pro případ koupě adapt.domu
V.Lhota	7.500.-	-	-	7.500.-	-	opravy
V.Meziříčí	3.000.-	-	-	3.000.-	-	opravy
Sněžné	8.000.-	3.000.-	-	5.000.-	-	dokončení oprav
Žďár	-	-	-	-	-	Evidence: možnost zakou- pení shorové- ho domu za 50.000.-.
SOUČET	463.500.-	219.000.-	75.000.-	118.500.-	51.000.-	

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Blansko	50.000.-	50.000.-	-	-	-	koupě domu náklad celkový neznám.
Brno, Tábor Sázava nyní Blažkov	42.000.-	20.000.-	-	22.000.-	-	o určitou částku nežádali. Dar 20.000.-Kčs od S.R.odhadnut
Brno Pokorný	-	-	-	-	-	Evidence: parní topení v kostele Komenského v ceně 300.000.-, oprava zdi v kostele na Pellicove 50.000.-
Brno Šebesta	8.000.-	-	-	8.000.-	-	fasáda budovy
Hrabětice- Hrušovany	2.500.-	-	2.500.-	-	-	oprava modlitebny
Hrabětice sbor	24.000.-	-	-	24.000.-	-	sborové auto
Klobouky -Hostěrádky	3.000.-	1.000.-	-	2.000.-	-	přípravné práce na opravu modlit.
Piroslov	71.000.-	15.000.-	10.000.-	36.000.-	10.000.-	oprava kostela a fary
Prosetín	12.000.-	2.500.-	1.500.-	4.000.-	4.000.-	oprava střechy fary
Silůvky	3.800.-	2.500.-	-	1.300.-	-	oprava plotu
Vanovice	300.000.-	100.000.-	100.000.-	50.000.-	50.000.-	oprava kostela podle nosl.zpráv KNV donoručil odložit na r. 1958
Znojmo	20.000.-	-	-	20.000.-	-	oprava kostelí- ka v Šatově,
Šatov	15.000.-	10.000.-	5.000.-	-	-	oprava modlitebny ve Vrbovci a oprava fary ve Znojmě
jiné	-	-	-	-	-	-
Slav	5.000.-	-	-	5.000.-	-	opravy
Třebová	5.500.-	2.500.-	-	3.000.-	-	opravy
Veclav	7.200.-	-	-	7.200.-	-	opravy
SUMČET	569.000.-	203.500.-	119.000.-	182.500.-	64.000.-	

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hošťálková	31.000.-	14.000.-	-	-	7.000.-	10.000.-	oprava střechy kostela
Kateřinice a)	20.000.-	20.000.-	-	-	-	-	a) úmor dluhu bez žádosti
b)	800.-	-	-	-	800.-	-	b) opravy
Kroměříž	15.000.-	15.000.-	-	-	-	-	I. etapa úpravy cirk. domu. Celkový nákl. 160.000 Kčs
Leskovec	320.000.-	180.000.-	50.000.-	90.000.-	-	-	novostavba
Hr. Lhota	7.000.-	3.500.-	-	-	3.500.-	-	oprava střechy a p.
Liptál	20.000.-	5.000.-	3.000.-	12.000.-	-	-	I. etapa chystané opravy fary. Celkový náklad asi 250.000.-Kčs
Pozděchov	50.000.-	50.000.-	-	-	-	-	dokončení přístavby fary
Prusinovice	10.000.-	6.000.-	-	-	4.000.-	-	oprava střechy a j.
Růžďka	211.000.-	120.000.-	20.000.-	71.000.-	-	-	přestavba fary
Vsetín horní	100.000.-	100.000.-	-	-	-	-	I. etapa stavby sbor. domu nákladem 350.000.-Kčs
Vsetín dolní	25.000.-	15.000.-	-	-	10.000.-	-	oprava střechy kostela
Gottwaldov	8.000.-	-	-	4.000.-	4.000.-	-	opravy
Žasenná	7.000.-	1.500.-	1.500.-	4.000.-	-	-	Evidence: žádost nedošla
Vizovice	5.000.-	-	-	-	5.000.-	-	opravy
Zádveřice	15.000.-	-	-	-	15.000.-	-	opravy
Hodonín	5.000.-	-	-	-	5.000.-	-	opravy
Rusava	1.000.-	-	-	1.000.-	-	-	opravy

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Kyjov	4.300.-	-	-	4.300.-	-	opravy
Javorník	5.000.-	-	-	5.000.-	-	opravy
Velká	5.000.-	-	-	5.000.-	-	opravy
Hr.Vrbka	1.200.-	-	-	1.200.-	-	opravy
Jablunka	3.500.-	-	-	3.500.-	-	opravy
Pržno	6.000.-	-	-	6.000.-	-	opravy
Ratiboř	1.000.-	-	-	1.000.-	-	opravy
SOUCET	876.800.-	530.000.-	79.500.-	257.300.-	10.000.-	
Bruntál	20.000.-	16.000.-	-	4.000.-	-	oprava fary
Javorník ve Sl.	35.000.-	20.000.-	-	-	15.000.-	dostavba.Odhod
Jeseník	25.000.-	20.000.-	-	5.000.-	-	oprava střechy
Karlovice Vrbno	20.000.-	20.000.-	-	-	-	oprava 2 modliteben
Hranice	50.000.-	30.000.-	15.000.-	5.000.-	-	nový vchod do kostela
Přelomouc	a) 8.000.-	-	-	8.000.-	-	a) oprava střechy u kostela
	b) 30.000.-	30.000.-	-	-	-	b) oprava plotu u kostela
Rýmařov	a) 25.000.-	15.000.-	-	10.000.-	-	a) koupě domu
	b) 68.000.-	25.000.-	25.000.-	18.000.-	-	b) adaptace
Šumperk	25.000.-	15.000.-	-	10.000.-	-	dokončení oprav
Šternberk	20.000.-	20.000.-	-	-	-	úmor dluhu bez žádosti
Vyškov	-	-	-	-	-	Evidence: možnost koupě domu 120.000.-
Hodslavice	70.000.-	40.000.-	5.000.-	25.000.-	-	opravy církv. budovy

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
N.Jičín	80.000.-	60.000.-	-	20.000.-	-	úprava modlitebny, zakoupení varhan v ceně 60.000 Kčs
Krnov	16.000.-	3.000.-	8.000.-	-	5.000.-	oprava cirk. budovy
Odry	28.000.-	18.000.-	-	-	10.000.-	dokončení oprav
Orlová	7.000.-	5.000.-	-	2.000.-	-	plot- vymalování
Suchdol	25.000.-	15.000.-	-	-	10.000.-	oprava střechy
Šenov	120.000.-	50.000.-	50.000.-	20.000.-	-	novostavba fary
Vitkovice	11.000.-	4.000.-	-	7.000.-	-	opravy
Čes.Těšín	2.500.-	-	-	2.500.-	-	opravy
Frydek	7.000.-	-	-	7.000.-	-	opravy
Baška	2.000.-	-	-	2.000.-	-	opravy
Ostrava	13.000.-	-	-	13.000.-	-	opravy
SOUČET	707.500.-	406.000.-	103.000.-	158.500.-	40.000.-	

CELKOVÝ PŘEHLED

Seniorát	Náklad	S.R.	J.J.	Sbory	KNV.
1.	2.	3.	4.	5.	6.
Pažský	355.000.-	199.500.-	31.000.-	81.300.-	43.200.-
Oděhradský	615.300.-	416.900.-	59.000.-	132.400.-	7.000.-
Liboňský	91.300.-	33.500.-	—.-	15.200.-	42.600.-
Čáslavský	729.700.-	349.400.-	87.300.-	88.800.-	204.200.-
Střežický	452.400.-	214.500.-	45.000.-	62.900.-	130.000.-
Liberecký	227.600.-	172.100.-	—.-	25.200.-	30.300.-
Trutnovský	346.200.-	237.500.-	26.000.-	80.700.-	2.000.-
Brudimský	597.300.-	252.500.-	184.000.-	146.800.-	14.000.-
Políčský	141.300.-	64.500.-	22.000.-	44.800.-	10.000.-
Drácký	463.500.-	219.000.-	75.000.-	118.500.-	51.000.-
Nový	569.000.-	203.500.-	119.000.-	182.500.-	64.000.-
Stettwaldovský	876.800.-	530.000.-	79.500.-	257.300.-	10.000.-
Oravskoslezský	707.500.-	406.000.-	103.000.-	158.500.-	40.000.-
S O U Č E T	6,172.900.-	3,298.900.-	830.800.-	1,394.900.-	648.300.-

P O Z N Á M K Y

1. Vysvětlení k rubrikám

- Rubrika č.1. obsahuje jméno sboru nebo kazatelské stanice.
Rubrika č.2. obsahuje celkový náklad.
Rubrika č.3. obsahuje částku, kterou požaduje sbor od synodní rady. Nečiní se tu rozdíl mezi darem z repartice nebo zápůjčkou z Jubil.tolerančního daru. Sbory to popravdě ponechávají rozhodnutí synodní rady.
Rubrika č.4. obsahuje částku, kterou sbor očekává jako dar od ústřední nebo seniorátní Jeronymovy Jednoty. Jeronymova Jednota ovšem přirozeně tím vázána není a je velmi nejisto, zda všem takovým očekáváním bude moci vyjít vstříc.
Rubrika č.5. obsahuje částku, kterou sbor z vlastních prostředků chce na stavbu přispěti. Někdy v této částce je obsažen i odhad hodnoty brigádnické práce členů sboru. Někdy také částky, které sbor již obdržel od synodní rady nebo od Jeronymovy Jednoty v roce 1956 však ještě nespotřeboval.
Rubrika č.6. obsahuje částku, kterou sbor má přislíbenou nebo na polo přislíbenou anebo kterou jen by si přál, aby dostal od krajského národního výboru, tedy od státní správy.
Rubrika č.7. stručně vyjadřuje o jaké opravy jde.

2. Obecně o přehledu.

Přehled si nečiní nárok na úplnou přesnost údajů. Také asi nevyčerpává v š e c k y případy oprav nebo jiných staveb, které se v církvi v letech 1957 a 1958 chystají. Účelem jeho je podati aspoň v hlavních rysech obraz chystaného stavebního podnikání v naší církvi v letech 1957 a 1958 a ovšem především podati přehled nároků, které sbory si činí na finanční pomoc od synodní rady ať již ve formě darů z repartice ať ve formě bezúročných zápůjček z Jubilejního toler.daru. Je vidno, že ty nároky nejsou malé a je také jisto, že tentokrát nebude možno všem žádostem vyhověti a že některé stavby bude nutno přesunouti na rok 1958 nebo 1959. Nepřesnost údajů je způsobována popravdě tím, že sbory v rozpočtovém formuláři mimořádných výdajů uvádějí jiné cifry nežli ve zvláštních žádostech o dar nebo zápůjčku které měly kanceláři synodní rady dodati do 30.září 1956. V některých případech jsou žádosti tak nejasné a spletené, že nelze z nich jasně vyčísti co vlastně chce sbor podnikati a jak si představuje uhradu. Sestavení přehledu bylo ukončeno ke dni 20.října 1956.

I n f o r m a c e

o počtu kazatelů, o volných duchovenských místech a o počtu bohoslovců KF

1. Počet duchovních v činné službě

byl ke dni 30. září 1956 celkem 312. Z toho 307 vykonává činnou duchovenskou, 4 jsou v základním výcviku vojenském (jsou to Igor Hájek, Jaroslav Pfann, Jiří Řehák a František Hanák) a jeden je ve stavu nemocných (Adr.Mikolášek).

Pokud jde o aktivní duchovní, vykonávající toho času základní službu vojenskou, nastanou koncem října resp. v prosinci 1956 tyto změny. Vráť se Jaroslav Pfann a František Hanák. Druzí dva, Igor Hájek a Jiří Řehák, se mají vrátit až v říjnu 1957. Jaroslav Pfann by se mohl vrátit na své místo seniorátního vikáře libereckého seniorátu, raději by však šel na samostatné místo. František Hanák resignoval na duchovenské místo v Děčíně a hledá místo jinde. Nově do vojenského výcviku nastoupí koncem října 1956 vikář Josef Valenta z Trmic.

Na místě těch kazatelů, kteří jsou na vojně, jsou dočasně ustanoveni jiní vikáři a to: Jindřich Slabý na místě Igora Hájka, Alena Krumlová na místě Jaroslava Pfanna a Jaromír Strádal na místě Jiřího Řeháka. Na místo Josefa Valenty má nastoupit absolvent KF Pavel Pellar. Všichni zastupující vikáři ovšem pokračují svých míst náhradem z vojny těch kazatelů, které zastupují. V tom případě budou tedy neumístění: J.Slabý, Jaromír Strádal a Alena Krumlová. Neumístěn je také František Hanák.

Na místo onemocnělého Adriana Mikoláška nastoupil Dalibor Molnár ml. I on působí v Zásnukách-Uhl.Janovicích dočasně, t.j. do návratu Adr.Mikoláška a stal by se v tom případě neumístěným.

Z počtu 312 kazatelů je 13 žen. Jsou to: Marie Molnárová (Praha Kliment), Antonie Páleníková (Praha Nusle), Eva Šašecí (Praha Smíchov), Alena Šrnková (Příbram), Eva Peroutková (Rakovník), Antonie Slámová (Poděbrady), Marcela Čecháková (Nepomuk), Jarmila Jeschková (Děčín), Alena Krumlová (Rumburk), Miriam Sebestová (Hradec Král.), Jarmila Chládková (Jimramov), Irena Kalusová (Brno I.) a Viera Valachová v Šumperku. V blízké době má k nim přistoupit jako čtrnáctá Eva Pilátová, externí učitelka náboženství v Brně, která se má stát vikářkou v Mn.Hradišti.

2. Absolventi KF v církevní službě neumístění

Vedle osob vyjmenovaných v předešlém odstavci, vedeme v evidenci tyto absolventy a absolventky KF, kteří nejsou v církevní službě umístění.

1. Bohumila Vasulíková (nemůže pro nemoc nastoupit)
2. Bohuslav Jancoušek (vypomáhá však jako absolvent ve sboru javornickém ve Slezsku, kde je nemocný vikář Samuel Dobis)

3. JUDr Miloslav Řehák (uchází se o vikářské místo v Praze)
4. Ctirad Novák (má se vrátiti z vojenské služby a má už povolání za vikáře ve sboru v Chodově u Karl.Varů)
5. Pavel Pellar (má se státi dočasným vikářem v Trmicích u Ústí n.L.)
6. Rostislav Chlubna
7. Bohuslav Novák (má se státi vikářem v Kateřinicích)
8. Vladislav Staniek
9. Miloslav Ausberg (je zatím v civilním povolání)
10. Vlastimil Jaša (absolvent v říjnu 1956)
11. Ivan Šyanda (je zatím v civilním povolání)
12. Marie Žurková (je v civilním povolání)
13. Jitka Veselá (je v civilním povolání)
14. Milena Tůmová (je zatím kancelářskou sílou v Praze u Salvátora)
15. Jan Bl. Sourek (absolvent KF v říjnu 1956, nastupuje vojenskou službu na 2 roky)
16. Jan Trusina (absolvent v říjnu 1956, nastupuje vojenskou službu na dva roky)
17. Karel Bartoň je ve výkonu zákl.služby vojenské a má se vrátit v říjnu 1957
18. Zdeněk Borecký " " " " "
19. Stanislav Heczko " " " " "
20. Jiří Kabiček " " " " "
21. Lubomír Kabiček " " " " "
22. Petr Pokorný " " " " "
23. Karel Trusina " " " " "

Zvláštní skupinu tvoří absolventky Komenského fakulty provdané za kazatele. Jsou to:

1. Jaroslava Soušková - Libice n.Cidl.
2. Jana Kalusová - Chrást u Plzně
3. Miluše Nováková - Chodov u Karl.Varů
4. Jana Opočenská manželka asist.KF
5. Karla Trojanová - Kdyně
6. Jarmila Strádalová - Č.Těšín
7. Libuše Bašusová (diakonka) - Brandýs n.O.

Do jisté míry sem patří též

Některí kazatelé resignovali a přijali zaměstnání mimo církev. Jsou to:

1. J.B. Horký(má se v blízké době vrátiti do cír.k.služby)
2. Zdeněk Škrabal
3. Mojmír Pagač
4. Karel Bujok
5. Jaroslav Choděra
6. Josef Kužel
7. Josef Horných
8. Josef Horáček

V seznamu duchovních mimo službu vedeme též Evu Kučerovou-Bolzeovou, která odešla na mateř.dovolenou a nyní resignovala na své vikářské místo.

3. V o l n á d u c h o v e n s k á m í s t a

Podle stavu 20. října 1956 jsou jen tato místa volná:

1. Místo vikářské v Mn.Hradišti (má tam jíti Eva Pilátová)
2. Místo senior.vikáře v N.Městě na Moravě
3. Místo senior.vikáře poděbradského seniorátu ve V.Oseku (sen. vikář M.Hojl má býti zvolen za faráře v Opolanech)

4. Místo farářské v Pusté Rybné.
5. Jedno místo u synodní rady (designován Jan Miřejovský)
6. A ovšem i farářské místo v Poděbradech

4. P o č e t b o h o s l o v c ů n a K . F .

a) Nejdříve mají absolvovati (asi v únoru 1957):

1. Jan Dus
2. Bohuslav Kohout
3. Pavel Řičan

b) Koncem října 1957 mají absolvovati:

4. Jan Čapek	7. Jaroslav Ondra
5. Blahoslav Hájek	8. Miroslav Pechar
6. Vlastimil Hajský	9. Mojmír Ryšavý

c) Koncem října 1958 mají absolvovati:

10. Pavel Filipi	15. Vlastislav Svoboda
11. Jan Hroch	16. Jaroslav Vetter
12. Josef Hromádka	17. Marie Čejková
13. Pavel Klouda	18. Jan Zátorský
14. Pavel Rozstohar	19. Oldřich Hartl

d) Koncem října 1959 nebude absolvovati nikdo

e) Koncem října 1960 mají absolvovati:

20. Josef Kejř	23. Milan Satke
21. Hana Milerová	24. Ludvík Svoboda
22. Jan Potoček	25. Bohuslav Vik

f) ve studijním roce 1956/57 bylo nově zapsáni:

26. Pavel Smetana
27. Petr Čapek
28. Jaromír Dus

5. D u c h o v n í n a K o m e n s k é h o f a k u l t ě b o h o s l o v c e c k é

Kvůli úplnosti jmenujeme zde také kazatele, kteří působí jako profesori, docenti nebo asistenti na Komenského fakultě, protože o ně je vlastně potřebí zvýšiti celkový počet duchovních československé církve evang., uvedený v prvním odstavci tohoto tisku. Je jich 14, takže celkový počet kazatelů je 312 plus 14 t.j. 326. Jsou to:

1. Dr.J.L. Hromádka	6. Dr.J.B.Jeschke	11. Marta Kocnová
2. Dr.Miloš Bič	7. Dr.Jan Heller	12. Milan Opočenský
3. Dr.F.M.Dobiáš	8. Dr.Amedeo Molnár	13. Dušan Čapek
4. Dr.J.B.Souček	9. Dr.J.M.Lochman	14. Miroslav Heryán
5. Dr.R.Řičan	10. Bohuslav Pospíšil	

DOBROZDÁNÍ

THEOLOGICKÉHO PORADNÍHO ODBORU
O SVÁTOSTI KŘTU
A O OPRAVNĚNOSTI KŘTU NEMLUVNAT

/Doručeno z Komenského evang.fakulty bohoslovecké 7.11. 1956/

Odpověď na otázku, zda křest nemluvnat je biblicky /novozákonně/ oprávněn či nikoli, je znesnadněna známou skutečností, že Nový Zákon o ní nikde výslovně nemluví ani není nepochybného dokladu o tom, že by na ni novozákonní svědkové vůbec ^{byli} narazili. I jinak je v Novém Zákoně výroků o křtu až ku podivu málo, a mnoho otázek, jež nás zajímají - na př. poměr křtu Janova ke křtu křesťanskému - nalézá tu jen odpovědi velice kusé. Jsme proto jako všichni naši předchůdci odkázáni na to, abychom se pokoušeli zlomkovitě výpovědi Nového Zákona osvětlit tím, že dotahujeme myšlenkové linie v textech jen naznačené a že zprávy a výpovědi textů zařazujeme do širšího dějinného i biblicko-theologického rámce. Ve vědomí tohoto stavu věcí probereme některé starší i novější biblické argumenty, které se uvádějí v rozhovoru o této otázce.

Z klasických dokladových citátů pro oprávněnost křtu dětí nejvíce průkazností má poukaz na Ježíšovo slovo: „Nechte dítek jíti ko mně a nebraňte jim“ /Mt 19,13-15; Mk 10,13-16; Lk 18, 15-17/. Je sice pravda, že se v tomto oddíle o křtu výslovně nemluví, ale samozřejmě přesvědčivost tohoto běžného argumentu odpůrců křtu nemluvnat byla otřesena právě výsledky kritického biblického bádání posledních desetiletí. Nejde tu jen o zvláštní hypotézu O. Cullmanna, že slovo 'brániti' bylo součástí starokřesťanské křestní liturgie, při níž prý byla před výkonem křtu všom přítomným kladena otázka: "Co brání, aby tento byl pokřtěn?" /sr. Sk 8,36 10,47/. Proti této hypotéze lze namítat, že slovo 'brániti' a pod. je ve všech jazycích, také v řečtině novozákonní doby, velice hojné, takže je těžko prokázat, že by mělo zvláštní 'technický' liturgický význam. Důležitější je celkové poznání, které se v novozákonním bádání stále více prosazuje, že totiž prvokřesťanské podání /tedy také evangelisté/ bylo při výběru, zařazení a zpracování jednotlivých kusů paměti o Ježíšovi vedeno a určováno zřetelům na zvěstné, myšlenkové, bohoslužebné i apologetické potřeby a úkoly prvotní církve. Zapamatováno a zaznamenáno bylo především to, co bylo důležité s hlediska těchto potřeb a úkolů, co odpovídalo na živé otázky víry a řádu církve, co pomáhalo řešit sporné body. Zejména se ukazuje, že už evangelisté mnohý oddíl chápali v souvislosti s ústředními skutečnostmi prvo-

křesťanské bohoslužby. Na př. mnohonásobně zaznamenané vypravování o nasy-
cení zástupů několika chloby a rybami bylo chápáno jako předobraz večeře Páně,
jak je zcela zřejmé z podání Jan 6. Uvážíme-li, že v celém delším oddílu
Mt 16-19 je mnoho oddílků, které mají zřetelný vztah k otázkám dobrého řádu
v církvi, nabudo značné pravděpodobnosti thoso, že i oddíl o přijímání dětí
Jožíšem byl evangelisty zaznamenan proto, že podle jejich pojetí pomáhal roz-
hodnouti nejasnou otázku, zda církev smí či nesmí malé děti přijímat do plné-
ho obecenství s Kristem, čili zda je smí či nesmí křtít. Tyto úvahy, které
nevyplývaly ze záměrné snahy opatřit biblické doklady pro praxi křtu nomluv-
nat, nýbrž na něž ukazuje celá tendence novodobého biblického bádání, dávají
novou oporu názoru vyslovenému také vo všech reformačních konfesích, že oddíl
o přijímání dětí Jožíšem má vztah ke křtu. Zajisté, ony úvahy nevybočují
z mezí vážně zdůvodněné hypotese /vědecké domněnky/. již je na překážku ze-
jména to, že není jiných dokladů, že by už v době napsání našich evangelií -
u Marka tedy patrně před r.70 - byla v prvotní církvi nějaká diskuse o křtu
dítěk. Přesto však naznačený stav dmošního biblického bádání ukazuje, že
odkaz na Mt 19,13-15 a paral. nomůže být tak snadno odbyt poukazem na to, že
se tam výslovně nomluví o křtu, jak jej obvykle odbyávají zásadní odpůrci křtu
nomluvnat.

Jiné běžně uváděné doklady pro křost nomluvnat mají menší přesvědčivost.
Často se ukazuje na zprávy Skutků apoštolských o křtu 'domů' /Sk 16,15.33
18,8/, z nichž se vyvozuje, že v těchto domech patrně byly také malé děti.
To je ovšem zcela nejisté. Stejně, ne-li více pravděpodobne je, že se tu
myslí zejména také na všecku 'čeleď', jak Kraličtí 1Kor 1,16 překládají stej-
né řecké slovo, t.j. i na služebníky poněkud zámožnější rodiny, o jakou vo
všech zmíněných případech zřetelně šlo. Nosmíme také zapominat, že podle
Sk 16,32 apoštolé zvěstovali slovo Páně všom, kteří byli v domě filipenského
žalárnika; to předpokládá, že byli ve věku, v němž byli schopni této zvěsti
rozumět a přijmout ji. Sk 18,8 se o Krispovi se všim domem jeho říká, že
uvěřili, a hned potom, že mnozí z Korintských slyševše, uvěřili a byli po-
křtěni: není tu vlastně zmínky o křtu celého domu, a opět se předpokládá,
že všichni, kteří byli pokřtěni, slyšeli napřed slovo a uvěřili mu. Z těch-
to příběhů o křtu 'domů' lze na podporu křtu malých dětí vyvodit jen obecnou
myšlenku, že se zde v společenství 'domu' vidí cosi velmi závažného, co má
své místo i v obecenství nového lidu Božího. Čili je tu jeden z dokladů toho,
že ani Nový Zákon nesmýšlí prostě individualisticky v moderním smyslu, nýbrž
že navazuje na starozákonní hodnocení nadosobních pospolitostí také rodových.

Způsob tohoto navazování nomí však samozřejmý a přímočarý. To seslabuje
přesvědčivost poukazu na paralelitu křtu a obřízky, který se často uvádí a
který se opírá zvláště o Kol 2,11-12. Chápe se to leckdy tak, že křest prostě
vstoupil na místo obřízky: co platilo o ní, platí nyní o křtu, tedy také to,
že křest stejně jako kdysi obřízka má být udílen dětem brzo po narození. Pod-
purným důkazem toho bývá úveha, že kdyby tomu mělo být jinak, musili by to
novozákonní pisatelé výslovně říci vzhledem k obecně známé praxi obřezávat
nomluvnata a podrobovat je přitom také očištné rituální koupeli i vzhledem
k rozšířené praxi pohanských mystérijních křtů zasvěcovat vstupními obřady
také malé děti. Přesvědčivost tohoto argumentu je oslašována jasnou skuteč-
ností, že právě apoštol Pavel staví sice křest do jisté paralely k obřízce,
jak to ukazuje uvedené místo z Kolossenských, že tato paralela však má zřetel-
ně povahu kontrastní, ano polemickou /sr. zejména Gal 3-4!/. Křost obřízku
vytlačuje a vylučuje, je mezi nimi podstatný protiklad. Obřízka zavazuje ko
skutkům zákona, křest uvádí do svobody víry a milosti. K tomu patří
přijetí Ducha ze slyšení víry, synovství Abrahamovo, které je ze zaslíbení
a z víry, nikoli z rodového souvisl a ze skutků zákona. Jinak řečeno,
křest vštěpuje v nový lid Boží, který už není bytostně spjat s rodovou
posloupností, nýbrž je založen na zvěsti a víře v ni. Odtud se při nej-

menším stává pochybným, zda smíme z analogie obřízky s jakousi samozřejmostí přejímat pro křest právě ten rys, který je zřetelně spjat se stavbou starého lidu Božího, t.j. udílení obřízky nemluvňatům. Jsme tu u závažné a základní otázky, jak máme chápat a používat vztah staré a nové smlouvy. Všecko ukazuje na to, že obě smlouvy nelze od sebe odtrhnout, ale také je nelze ztotožnit a zanedbat kvalitativní rozdíly mezi nimi. To znemožňuje argumentovat v otázce křtu příliš samozřejmě starozákonními analogiemi, ať už jde o obřízku či o analogii Vyjití z Egypta a přechodu Rudého moře, jež bývá někdy uváděna.

Také dosah 1Kor 7,14 pro křest je pochybný. Posvěcení, jehož se dítkám dostává pro víru rodičů, může ovšem podepřít možnost, udělit jim také křest, jímž by byly odevzdány za majetek Ježíši Kristu, což je přece základním známením svátosti ve smyslu novozákonním. Přesvědčivost tohoto argumentu nevádí ani ta okolnost, že zde není výslovné zmínky o křtu, jako to, že se v první polovině verše mluví o posvěcení nevěřícího muže pro ženu a nevěřící ženy pro muže. Kdyby mělo toto posvěcení být obdobně vztaženo na křest, vyplývalo by z toho, že v těchto případech může být pokřtěn i nevěřící, t.j. víru vědomě odpirající dospělý člověk, což by bylo zřejmě protismyslné a nemyslitelné. Proto je nutno 'posvěcení' zde chápat v nějakém odvozeném, zeslabeném smyslu jakožto vynětí z nečistoty a prokletí znemožňujícího společný rodinný život, a tedy tento výrok nespojovati se křtem.

Dosud probraná 'důkazní místa' vyznačují se tedy zřejmou zlomkovitostí a z velké části jsou málo průkazná. To vede ke snaze rozhodnout otázku pochopením místa křtu v širší souvislosti celé biblické zvěsti, celého biblického myšlení. To také odpovídá zásadně správnému používání autority Písma v rozhodování církve, kde nemůže a nemá být největší význam připisován jednotlivým, snad dosti náhodně shromážděným a ze souvislosti vyňatým citátům, nýbrž celkovému spádu biblického poselství. Ani to však není při naší otázce snadné. Výpovědi o křtu jsou tak poměrně řídké a kusé, že není snadné spojit je v jednu linii. Pokud se to pak přece daří, objevuje se nikoli linie jedna, nýbrž dvě.

Jedna je dána známou skutečností, že prvotní církev byla celou svou povahou církví takřka výhradně misijní, t.j. že její členové byli pro víru a pro údství lidu Kristova získání zvěstováním, jež je zastihlo v dospělém věku, a že celý zájem této církve se obracel k lidem, kteří stáli vně a kteří měli být zvěstí získáni pro pochopení a přijetí velikých skutků Božích v Ježíši Kristu a tak přivedeni do jeho lidu. V této situaci je samozřejmé, že ke křtu byli zváni ti, jimž bylo zvěstováno, a připouštění ti, kteří tuto zvěst vírou přijali. Tento stav věcí je vyjádřen i známými slovy: 'Kdož

uvěří a pokřtí se, spasen bude' /Mk 16,16/, která bývají tak často užívána zásadními odpůrci křtu malých dětí. Je pravda, že tato slova jsou ze závěrečného oddílu druhého evangelia /Mk 16,9-20/, který podle svědectví nejstarších rukopisů jistě nebyl částí původního evangelia, nýbrž byl k němu přidán dodatečně a pochází z jiné ruky. Přesto však tato slova přiměřeně vystihují stav, který byl v prvotní církvi normální: zvěst a víra předcházely křest. Tento stav věcí hluboce zasahuje do celého rázu některých novozákonních výpovědí o křtu. Žid 6,4-6 se popírá možnost, aby 'jednou osvětlení', kdyby 'padli', 'obnovili se znovu k pokání'. 'Osvětlení' je beze vší pochyby obrazným označením křtu; 'pád', jež má autor epištoly na mysli, je odpadnutí, zapření Ježíše Krista ve chvíli střetnutí s nepřátelským světem; 'obnovení ku pokání' je opětový návrat do obecnství lidu Kristova, v nějž byl člověk kdysi křtem vstípen, ale z něhož svým zapřením vypadl. Celý tento oddíl je plně srozumitelný jen za předpokladu, že křest byl aktem, jež křtěnec podstoupil s plným vědomím, z vlastního rozhodnutí, s dobrovolně přijatým závazkem věrnosti až do smrti. Zcela jiné tvářnosti by tato slova nabyla, kdyby měla být přenesena na lidi, kteří byli pokřtěni jako malé děti, které o ničem nevěděly a nemohly se tedy k ničemu zavázat: jim upírat možnost pokání jen proto, že byli kdysi oním způsobem pokřtěni, byla by neevangelijní zákonnická tvrdost, nadto založená na takřka magickém pojetí svátostí, proti němuž se přece výslovně brání 1Kor 10. Podobně i otázka dobrého svědomí u Boha' 1Pt 3,21 má na mysli křestní úkon, při němž se křtěnec v odpovědi na otázku mu předloženou osobně a odpovědně zavazuje k 'dobrému svědomí', t.j. k životu v poslušnosti a věrnosti Ježíši Kristu. Stejným směrem ukazuje i Ř 6,3nn, kde křest je východiskem a základem napomínání k chození v novotě života. Působivost tohoto východiska závisí na tom, že jde o křest vědomě a dobrovolně převzatý a proto přesvědčivě závazný. To všechno jsou složky oné první linie, která ukazuje směrem k 'odpovědnému křtu', t.j. ke křtu, který je vědomým přijetím nabídky milosti Kristovy a zároveň závazkem věrnosti a posluš-

nosti Ježíši Kristu, tedy ke křtu 'dospělých' nebo aspoň dětí v takovém věku, že při nich lze počítat s podobným odpovědným rozhodováním.

Druhou linii lze vyjádřit slovem Sk 2,39. Ve výzvě ke křtu praví tam Petr: 'Vámť zajisté zaslíbení to /svědčí/ a synům vašim, i všechněm, kteří daleko jsou, kterýchžkoli povolal by Pán Bůh náš'. Je pravda, že toto ujištění o platnosti zaslíbení pro 'syny' /řecky: děti!/ je vázáno na povolání Boží, a také je třeba povážít, že všocko je v rámci pozvání ke křtu, jehož prvním slovem je 'Pokání činite!' /Sk 2,38/. I v tomto případě šlo prakticky jistě o křest dospělých. Přesto však zde novozákonní svědek kladně a bez omezení nebo dokonce polemiky, navazuje na starozákonní myšlenku, že v lidu smlouvy má i rodové společenství legitimní a významné místo. Do této souvislosti třeba zařadit i to, co bylo dříve řečeno o tom, že důraz Skutků apoštolských na 'domy' v souvislosti se křtem, vyjadřuje význam nadosobních rodinných svazků i v lidu nové smlouvy, jakož i výrok Ježíšův, zapovídající zbraňovati dětem k přístupu k němu. Stejným směrem ukazují i výroky apoštolské, podle nichž také, ano zvláště v Kristu, má vztah muže a ženy zvláštní význam /1Kor 11,3/; do této souvislosti jsou Ef 6,1nn zařazeny také dítky. To vše ukazuje k tomu, že k Ježíši Kristu nemají vztah jen osamocení jednotlivci a že pospolitost se nevyčerpává jen obecným obecnstvím církve /sboru/, nýbrž že uvnitř tohoto obecnství, v rámci nové smlouvy, mají své místo a svůj zvláštní význam i svazky rodové. Tato linie ukazuje směrem k legitimnosti křtu dítek věřících rodičů jakožto znamení smlouvy která neplatí jen jednotlivcům, nýbrž celému lidu Kristovu, v němž mají své zvláštní místo i rodiny. Linie takto dotažená ovšem zdůrazňuje požadavek křtu ve shromáždění jako jediného způsobu, jímž se při křtu malých dětí může čelit nobiblicky individualistickým, světsky rodinným nebo zase pověrečně svátostným názorům na křest.

Užíváme této příležitosti, abychom upozornili, že otázka křtu, jeho podstatu i vysluhování nelze řešit izolovaně. Křest souvisí s celou stavbou církve, její podstaty a jejího poslání. Církev pak ve své stavbě a funkci souvisí se zvěstí slova Božího v Písmě svatém, zejména pak s poselstvím Evangelia o Ježíši Kristu a s apoštolským pochopením církve jako pokračování Izraele a jako těla Kristova. Nejen výsledky theologického bádání, ale také zápasy křesťanských církví v posledních desetiletích nutí nás, abychom otázku svátostí v celku i křtu zvlášť řešili odpovědně a s plnou znalostí theologické i církevní situace. Navrhujeme proto, aby Synod pověřil zvláštní výbor nejen z odborných theologů, nýbrž také z kazatelů a ostatních údů církve dlouhodobým studiem otázek, které souvisí se vztahem evangelia a církve, církve a svátostí, svátostí a křtu /po případě vočeře Páně/. Abychom jen zhruba naznačili, nač myslíme, připomínáme, že sama podstata svátostí musí být nově promyšlena a vyjádřena jak na základě důkladnějšího poznání biblického svědectví, tak se zřetelem k dnešní situaci církve.

Sám pojem svátostí jest problematický. Reformační církve přejaly jej z předcházející tradice církevní a budovaly své řády za okolností, kdy nebylo jediná pravá a dokonalá svátost - vtělení /inkarnace/ Ježíše Krista. Svátostí nepřidávají ničeho ke zvěsti o vtěleném, ukřižovaném a zmrtvýchvstalém Kristu. To, co nazýváme svátostným děním nebo svátostnými služebnostmi, vyjadřuje skutečnost, že Slovo, které bylo od věků, bylo učiněno tělo. /J 1,14/. Vyjadřuje skutečnost, že Bůh v Ježíši Kristu nejen promluvil a dal svému lidu nová přikázání, nýbrž že skutečně vstoupil do lidského života. Postavil se na naše místo, vzal naše hříchy, bezmocnost i prokletí na sobě a na kříži i řešením. Každá zvěst slova Božího, kterou přinášíme tomuto světu, má být napřímo bytí zakotveno ve skutečnosti spasitelných skutků Kristových. Dá se je svátostným aktem, protože není jen poučováním o Božích věcech ani jen napomáháním věřících kolen slova Božího. Svátostnou povahu má také shromáždění jiného než to, co jest svým způsobem vyjádřeno v aktech, které tradičně nazýváme svátostmi /ve křtu a vočeři Páně/. Svátostí jest služba lásky tam, kde slovo Evangelia se proměňuje ve viditelný skutek milosrdenství. Jestliže církev položila zvláštní důraz na křest a vočeři Páně, učinila tak proto, jest vštěpován v církev jako tělo Kristovo milostí a působením Ducha svatého /bez jakýchkoli zásluh/ a že obecenství věřících je tvořeno a udržováno skutečnou přítomností Ježíšem Kristem. Těmito viditelnými akty se neděje nic, co by kde církev Kristova jest shromažďována ke slyšení slova Božího, k modlitbám a ke službě lásky. Ale křest a vočeři Páně vyjadřuje to, co má stále provádět vnitřního člověka k oslavě Boží a ke službě lidem, vědomí stálé přítomnosti Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého i radostná jistota jeho osobního vítězství.

Naznačujeme těchto několik bodů, abychom ukázali, v čem jest jádro otázek a co má být podrobně prostudováno a srozumitelným způsobem předloženo našim sborům. Chceme zvlášť říci, že svátostí nejsou jen bohoslužebnými akty anebo dokonce jen okrajovými složkami církevního života. Patří do středu církevního společenství a jejich základní motivy mají pronikat celou existencí sborového obecenství i jednotlivého údu církve. Je otázka, zda slovo svátost, jak mu rozumíme, vyjadřuje vlastní podstatu toho, o čem při nich jde. Toto slovo jest zatíženo katolickým svátostným pojetím a svádí jak

k vnějšímu obřadnictví, tak i k posvěceným představám. Svátosti byly v církvi vždy ve velikém nebezpečí obého: formalismu i pověrečné magie. A přece církev Kristova svátostmi chtěla vyjádřit svou vlastní podstatu jako živého, stále obnovovaného obecenství kolem Ježíše Krista.

Křtem je viditelně vyjádřena skutečnost, že příslušenství k církvi nezáleží především na lidském chtění a rozhodnutí, nýbrž že jest dílem troj-jediného Boha, který nás povolává ze své milosti, vede nás k pokání a smrti starého člověka přetváří nás v nové stvoření. V tom jest také theologický důvod pro křest dětí. Milost na počátku, spojení s hříšníky v jednotu víry, lásky a naděje jako střed, a radostné putování s vítězným Kristem jako důsledek. Jestliže zejména církev reformační zdůvodňovala někdy křest dětí poukazem na obřízku Staré smlouvy, měla k tomu určitý důvod. Ne v tom smyslu, že by křest byl ustanoven jako náhrada za obřízku nebo jako novozákonní pokračování v obřízce. Spíše v tom smyslu, že křtem dítě měla být vyjádřena smlouva, kterou uzavírají rodiče dítěte a církev /sbor/, ve které je dítě křtěno, s hlavou církve Ježíšem Kristem.

Církev však jest povinna si uvědomit, že křest dětí stal se pravidlem a řádem teprve několika generací, ano snad století po církvi apoštolské. *Ab initio sic non erat.* /Nebylo tomu tak od počátku/ Dá se citovat slovo, kterým theologové vyjadřovali fakt, že křest dětí není původním řádem apoštolské církve. Z výkladu novozákonního pojetí křtu a jeho způsobu jsme poznali, že křest dětí se nedá z Nového Zákona ani dokázat, ale ani zcela popřít. Právě v této skutečnosti záleží svoboda církve, pokud jde o řád, způsob a dobu křtu. Není-li možno biblicky vyvrátit oprávněnost křtu dětí, jest nutno pronikat k těm jeho nejhlubším důvodům, které jej činí theologicky zdůvodněným a plodným. Jak bylo v první části našich poznámek pověděno, křest dětí vyjadřuje skutečnost, že církev není pouze náboženským sdružením lidí, kteří se k němu přidali, nýbrž že je dílem svobodné milosti Boží, budující obecenství v Kristu slovem a Duchem svatým. To je podstatný, byť slovně z Písem neprokazatelný smysl křtu. *Sola gratia* /jedině z milosti/ může být

nadepsáno nad křtem dítek. A je to úkon, kterým je vyjádřena skutečnost, že Bůh reálně vstupuje ve smlouvu, nikoli jako s izolovaným jednotlivcem, nýbrž jako členem rodiny anebo údem církve. V církvi Kristově vždy jde o lid smlouvy, do kterého je jednatel z milosti zasazován. Tím, že se křest dítek stal takřka jen lidovým obyčejem, nebo bezmýšlenkovitě zděděnou tradicí, proměnil se nezřídka zrovna v urážku toho, k čemu ve své podstatě byl určen. Mohou tedy přijít chvíle v dějinách církve, kdy protest proti křtu dětí, jak je prováděn, stává se nutným a kdy volání po křtu dospělých je voláním po probuzení a obnově církve. Tak rozumíme i kritickému vystoupení K. Bartha v otázce křtu dětí. Nezapomínejme, že Jednota bratří ve svých počátcích, byť i jen krátce, odmítala křest dítek, ano, znovu křtila ty, kdo k ní přicházeli z jiných církví. Nebylo to jen tvrdé zákonictví, byl to spíše výraz vroucí touhy po opravdové církvi Kristově.

Ale svoboda církve, o které jsme se právě zmínili, jest také svobodou proti názoru, že křest dítek jest neoprávněn, a proto falešný a zavrženíhodný. Je to názor, který svým biblickým slovíčkářstvím činí z formy křtu a z křestních ustanovení zákon a tlumí právě víru ve svobodu Ducha svatého, prolamujícího všechna lidská ustanovení. Když v době reformační povstávaly skupiny novokřtěnců a bojovaly proti církvi jako pozemské instituci, proti jejímu zúřednění a ztuhnutí, proti mrtvé tradici a proti všem pověročným a kultickým nánosům, měly do značné míry pravdu. Z jejich protestu se musíme učit i dnes. Ale nemohou nám být vzorem v tom, že velmi často přenášely základ církevního společenství do jednotlivce a že z evangelia učinily nezřídka souhrn předpisů. Církve je společenstvím těla Kristova, ve kterém mají místo rodiče se svými dětmi a ve kterém děti jsou účastny milosti, poskytované hříšnému člověku svrchovaně, svobodně, nezávisle na jeho rozhodnutí! Křest dětí, je-li chápán správně, zvyšuje odpovědnost rodičů i sboru. Nutí je, aby se varovali všeho, co křest dětí činí mrtvou, ano urážlivou tradicí. Křest dětí zavazuje kazatele a pastýře sboru, aby ve zvýšené míře jej chránili před lehkomyšlností a aby pokřtěné děti stále vešli k pl

nému pochopení té milosti, kterou křest vyjadřuje.

Naše závěrečné dobrozdání nemůže být jednoznačné. Jsme si vědomi obtíží, které jsou spojeny s tímto závěrem. Bude sotva možno, aby církev považovala za rozehod s církevním obecnstvím, rozhodnou-li se rodiče odložit křest novorozeneých dětí do doby, kdy nabudou samy schopnosti samostatného rozhodování. Stejně však nebude možno, aby se církev rozhodla jediné pro křest dospělých a vyloučila křest malých dětí. Samy výsledky biblicko-theologického zkoumání naznačují, že církev nemůže přijmout jen jednu z daných možností s vyloučením možnosti druhé. Opakujeme: Nový Zákon nedává ani pro jednu ani pro druhou možnost výslovného a nepochybně jasného základu. Tato nejednoznačnost může působit obtíže tam, kde si sbory nebo jednotliví údové navykli na předpisy anebo tradiční zvyklosti. Kazatelé, staršovstva a všichni odpovědní údové církve mají před sebou velikou úlohu vychovávat sbory k oné žhavosti víry a k oné svobodě evangelia, které se nedají másti možnostmi různého pohledu na formy křtu a které žijí vždy z plnosti prorocké i apoštolské zvěsti o Bohu slávy, přítomném v Ježíši Kristu, ukřižovaném a zmrtvýchvstalém a konajícím stále a stále nové divy v církvi i ve světě bez ohledu na řády, předpisy a tradice. Ale právě tato šíře a svoboda zavazuje řádně zřízené služebníky církve, že i oni ve své praxi a při správě svátostí budou mít otevřenou mysl pro rodiče dítek, ať se rozhodují tak nebo onak, ve věci křtu a budou ve svrchované svobodě víry sloužit jim bez zákonické a sektářské vylučnosti. Soudíme, že naše církev právě z vyložených theologických důvodů má ponechat svým údům svobodu ve věci křtu, ale že duchovní mají být vázáni sloužit jim podle jejich odpovědného a zdůvodněného rozhodnutí. Jsme si vědomi toho, že jsou to jen předběžné, byť i theologicky vážně a odpovědně chápané poznámky. Theologický odbor je předkládá celé církvi, kazatelům a sborům, aby je vzala na vědomí a učinila další kroky k řešení celé této otázky. Nejde tu pouze o theoretické úvahy anebo vnější řády. Jde tu vskutku o plné pochopení podstaty církve a jejího poslání ve světě.

I N F O R M A C E O R Ů Z N Ý C H V Ě C E C H

Obsah:

1. Renovace kostela u Salvatora v Praze
2. Jméni spravované synodní radou a jeho reviso
3. Jubilejní toleranční dar
4. Hospodaření sborů
5. Celocírkevní chrámové sbírky 1954-1956
6. Jeronymova Jednota
7. Platy duchovních
8. Domovy odpočinku. Křesťanská služba
9. Časopis Český bratr
10. Sbírka kázání pro čtené služby Boží
11. Vydavatelská činnost 1953 - 1956
12. Laičtí kazatelé
13. Středisko evang.kursů v Bělči n.Orl. /SEK/
14. Sola fide v Janských Lázních
15. Horský domov v Herlikovicích
16. Hymnologický odbor
17. Dokumentační oddělení synodní rady
18. Seniorátní besedy se zástupci lidové správy
19. Varhany
20. Počet duší československé církve evangelické
21. Větší církevní konference a sjezdy
22. Bohoslovecké zkoušky před zkušební komisí synodní rady
23. Seznam celocírkevních kazatelů
24. Slavnostní odevzdání znovuzřízených budov
25. Resignace duchovních
26. Vstup duchovních do výslužby
27. Seznam omezených duchovních
28. Duchovní zemřelí 1953-1956
29. Rozvrh agendy synodní rady
30. Přehled o poradních odborech při synodní radě
31. Osobní změny v kanceláři synodní rady 1953 - 1956

1. Renovace kostela u Salvatora v Praze

První a nejvýznačnější etapa renovace salvatorského kostela byla nyní téměř dokončena, takže k naší velké radosti jsme mohli zahajovací shromáždění XII. synodu svolati již do tohoto obnoveného chrámu. Zároveň jej chceme při této příležitosti znovu posvětit slovem Božím a modlitbou a odevzdati jej tak celocírkvním účelům, pro které byla renovace podniknuta. I když renovace není ještě zcela skončena, přece je již tak daleko, že salvatorský sbor bude moci od 1. prosince 1956 kostela opět používat k pravidelným službám Božím. Je mu poděkovat za trpělivost, že tak dlouho se musil spokojovat konáním služeb Božích v malém kostele u Martina ve zdi. Obnovený vnitřek salvatorského kostela má být v roce 1957 ještě doplněn velkou skloněnou stěnou při vstupu do vnitřku chrámu.

Druhá velká etapa renovace spočívá v těchto třech věcech: obnovení fasády kostela, nová úprava vnějšího vstupu do kostela a výměna oken. Do této druhé etapy bude možno se pustit až budou-li k tomu zajištěny státní prostředky. Státní správa totiž na renovaci vnitřku kostela přispívala toliko v prvních letech. V letech pozdějších však všechnen náklad hradila církev sama, jednak obecnou chrámovou sbírkou, jednak z repartie.

Toto uhrazování nákladu z celocírkvních prostředků působilo v některých sborech nolibost. Právem, uvážíme-li, že stále máme mnoho sborů bez církvních budov anebo s církvnými budovami nevhodnými a že by se tedy mělo z celocírkvních prostředků nejprve pomoci těmto sborům. Při těchto úvahách je však nutno pamatovat, že na renovaci salvatorského kostela se opětovně usnuly předešlé synody a že tedy synodní rada tu prováděla a provádí toliko jejich usnesení. Jestliže se synody takto usnuly, měly k tomu vážné důvody, zejména ten, aby celá naše církev měla v Praze aspoň jeden chrám, kde by mohla konati velká celocírkvní shromáždění. Je též nutno pamatovat, že v době, kdy se s renovací kostela začalo, měla synodní rada v pokladně dosti přebytků, z nichž - a pak ovšem i s pomocí státní subvence od Památkového úřadu - hradila původně všechna vydání spojená s renovací. Když však během let, zvláště po měnové reformě, tyto přebytky zmizely, stála synodní rada před rozhodnutím, co dělati dále s rozostavěným kostelem. Nebylo možno jej nechat v tom stavu, v jakém byl. A tak bylo znovu s vědomím synodu rozhodnuto pokračovat v renovačních pracích. Uhraďu nebylo možno nalézt jinde, nežli v reparticiích a ve zvláštní chrámové sbírce, neboť jiných prostředků synodní rada k dispozici neměla. Celkový náklad na počátku renovace, t.j. od roku 1942 až dosud, činí 1,054.624,91 Kčs /včetně státních subvencí/.

Málokterá věc zaměstnávala synodní radu tak, jako starost o dokončení vnitřní úpravy tohoto kostela. Stavební komise musila stále překonávat překážky nej-různějšího druhu. Jon ten, kdo v těchto letech podnikal nějakou stavbu nebo větší opravu, může posoudit a ocenit, co námahy uskutečnění renovace stálo. Původní projekt renovačních prací pocházel od Ing.arch.M.Tryzny, později se však této věci ujal a nový projekt vypracoval Ing.arch.Bohumil Bareš. S neobvyklou horlivostí a dovedností se této věci věnoval a je možno právem říci, že celá renovace po stránce projektantské je jeho dílem. Státní památková péče ovšem vždy projekty schvalovala a svou radou též byla v mnohém nápomocna /Ing.Dr.Josef Šebek/. Jo přirozené, že všechny provedené práce nebudou ode všech jednomyslně schvalovány a najdou se všelijaké nedostatky. Skutečnost však je, že přemnozí členové naší církve a i odborníci se vyjadřují o renovaci pochvalně a hledí na ni jako na dílo zdařilé.

Renovační práce řídí stavební komise. Jejím předsedou byl až do své smrti JUDr. Josef Král. Litujeme, že se on, a ovšem i jiný člen komise, který též velmi o renovaci - zvláště v prvních letech - počoval, Ing. C. Ursíny, nadočkali chvíle, kdy se chrám opět odevzdává svému účelu. Po smrti Dr. Krále jmenovala synodní rada předsedou stavební komise synodního kurátora Dr. Gustava Hrojsu. Dalšími členy komise jsou: Ing. Jar. Dlouhý, Ing. arch. Dr. B. Kozák, Ing. arch. B. Adámek, B. Valeš a Jiří Novotný. Velkou pomocí pro práci komise byl a je stavitel Frant. Mareš, který stavební a i jiné práce provádí. Byli a jsou ovšem i jiní bratři, kteří všelikým způsobem, radou, kritikou i skutečnou pomocí se snažili přispět k tomu, aby renovace kostela byla co nejdokonalejší.

2. J m ě n í s p r a v o v a n é s y n o d n í r a d o u a j e h o r e v i s e

Veškeré jmění, které spravuje synodní rada je rozděleno ve dvě skupiny: jmění provozní a jmění účelové.

J m ě n í p r o v o z n í slouží k úhradě výloh správy celocírkevní /kanceláře synodní rady/ a správ seniorátních /řádna vydání kanceláří seniorátních výborů/. Toto jmění vzniká především příspěvkem od státu, avšak plyne sem též nájemné z celocírkevních budov /Husův dům v Praze, budova Husova bohoslovenského semináře v Praze, dům v Bubenči, domy v Čáslavi a p./. Také čistý vý- publikací, čistý výnos časopisu Český bratr a p./ připadají k dobru tomuto jmění. Příspěvek státní se stanoví na základě velmi podrobného rozpočtu všech položek příjmových a výdajových a vyplácí se synodní radě vždy čtvrtletně po bedlivém přezkoumání účetní uzávěrky právě prošlého čtvrtletí. Tento státní bytek na rok 1954, takže v roce 1954 činil jen 598.355 Kčs. V roce 1955 činil 695.500 Kčs a v roce 1956 činí 739.000 Kčs.

J m ě n í ú č e l o v é je jmění, které vzniklo jediné z darů příslušníků církve. Sem patří Jubilejní toleranční dar, určený na zápůjčky sborům, dále sem patří repartice, všočky chrámové sbírky určené k určitým účelům /na př. sbírka pro bohoslovce, na vydání SEK, Sola fide a p./. Do této skupiny též náleží peníze, které některé sbory zapůjčily přechodně synodní radě /je jich toho času 106.116 Kčs/ a pod.

R e v i s e ú č e t n í c t v í s y n o d n í r a d y. Rovisní oddělení Státního úřadu pro věci církevní provedlo v roce 1955 velmi podrobnou /hloubkovou/ revizi veškerého hospodaření a účtování synodní rady. Z počátku tři, i účetní doklady od r. 1949 až do nejposlednější doby. Pracovali v naší kanceláři denně od 1. září 1955 do 15. října 1955, a i později ještě několikrát se ní a účtování KALICHU. Vedle těchto revizorů byly každoročně u nás se strany finančního odboru ONV v Praze 2 prováděny revize daňové a poplatkové, týkající se výplat ze mzdového a neosobního fondu. Revizoři ze SÚC vytkli našemu účtování jisté nedostatky, zejména v účetní evidenci, nařídili na př. ukládání účetních písemností ve zvláštním účetním archivu a p., avšak nějaké vážnější /na př., že jsme hned po roce 1949 použili státních prostředků z provozu k posvědčení, že tomu tak nebylo.

Vzhledem k této státní účetní revizi stávalo se revidování účtů a hospodaření synodní rady se strany revisorů, určených k tomu XI. synodem, poněkud méně náležitým. Přesto bylo provedeno jednak bratrem Karlem Chvojkou, ředitelem z Prahy Žižkova a jednak bratrem Jaroslavem Tetřovem, ředitelem z Jablonce n.N. Oba shledali účtování v pořádku a stvrdili to svými podpisy na příslušné bilanci.

3. Jubilojní toleranční dar

Je součástí celocírkevního účelového jmění. Činí k 31. říjnu 1956 celkem 2,106.802,60 Kčs v nové měně. Slouží k poskytování bezúročných zápůjček sborům na různá mimořádná, zejména stavební vydání, a to tak, že sbory se zavazují spláceti zápůjčky, z tohoto Jubil.toler.daru jim poskytnuté, určitými půlročními splátkami. Z těchto splátek poskytují se pak další zápůjčky jiným sborům. Jméni tohoto JTD tedy neleží v pokladně synodní rady, nýbrž ustavičně koluje. O zápůjčky z tohoto jmění je velký zájem, a měli bychom mít aspoň ještě jeden takový Jubil.toler.dar, abychom vyhověli všem žádostem. Ke dni 31. října 1956 bylo veškeré jmění tohoto Jubil.toler.daru rozpůjčeno, ba bylo rozpůjčeno ještě víc nežli to jmění činilo, a to o 286.254 Kčs, takže celkem bylo rozpůjčeno k tomu dni 2,393.056,60 Kčs. To bylo umožněno tím, že jsme k tomu použili jednak 106.116 Kčs, které některé sbory svěřily synodní radě do přechodné úschovy, jednak částky 180.138 Kčs přechodně vypůjčené z inkasované repartice 1956. Splátky, které sbory odvádějí zpět do pokladny synodní rady, činí ročně okrouhle asi 10%. To znamená, že lze s velkou pravděpodobností počítat s tím, že každoročně bude k dispozici na další zápůjčky asi 210.000 Kčs. Jak je vidno z údajů právě uvedených o stavu Jubil.toler.daru ke dni 31. října 1956 není tedy vlastně možno se zápůjčkami z tohoto jmění v roce 1957 počítati. V celku lze říci, že sbory splátky, k nimž se zavazují, odvádějí řádně. V posledních letech však přece se již objevují známký, že sbory počínají dluhovat dospělé splátky, čímž se velmi znesnadňuje plánování a příslibování dalších zápůjček sborům, které na ně čekají. Kolik činí zůstatky bezúročných zápůjček poskytnutých jednotlivým sborům u každého z těch sborů ke dni 15. září 1956, bylo sděleno písemně ve zvláštním přehledu všem členům synodního zastupitelstva. Do tohoto přehledu lze v kanceláři synodní rady kdykoli nahlédnouti.

4. Hospodaření sborů

Ve smyslu ustanovení zákona č. 218/49 Sb. a vl. nař. č. 221/49 Sb. dělí se hospodaření sborů na hospodaření řádné /vlastní provoz sboru/ a na hospodaření mimořádné, týkající se pořizování investic, provádění generálních oprav a velkých běžných oprav.

V hospodaření řádném - provozním - jest od XI. synodu zaznamenati toto: Od 1. ledna 1954 byla synodní radou převzata úhrada schodků řádných rozpočtů - a tato úhrada je opatřována z repartice. Úhrada provozních schodků provádí se ve smyslu ustanovení směrnic o hospodaření z 15. června 1954 č. j. 1203 na podkladě vyúčtování ve výkaze o hospodaření a vyhodnocení očekávaných příjmů a výdajů na běžné čtvrtletí. Uznáný a schválený provozní schodek jest tedy předpokladem pro vlastní řízení o výplatě příspěvku. Převzetí úhrady provozních schodků církví prokázalo se býti opatřením prospěšným, protože tím dostala církev úpravu provozních rozpočtů prakticky do vlastních rukou a na dohodu s přísl. KNV je vázána jen u mzdového fondu, /z tohoto vyplývajících sociál. nákladů/ a u stanovených spotřebních normách některých bohoslužebných prostředků. Od převzetí úhrady provozních

schodků z celocírkevních prostředků došlo k pronikavému snížení těchto rozpočtových schodků. Na rok 1954 /první rok, kdy úhrada byla prováděna z repartice/ byly orgány státní správy sborům uznány provozní schodky v částce cca Kčs 428.000,-, na rok 1955 již jen v částce Kčs 227.000,- a na rok 1956 v částce Kčs 188.000. Možno oprávněně očekávat, že v příštích letech celková částka provozních schodků ještě poklesne, i když další snižování nebude již tak pronikavé jako dosud.

Úprava provozních /řádnych/ rozpočtů byla synodní radou svěřena seniorátním výborům, které jsou rovněž zmocněny sborové rozpočty projednat s příslušným KNV.

V hospodaření mimořádném jsme odvislí na jednání s krajskými národními výbory. Zde je situace krajně obtížná, protože jde souběžně o několik zcela různých věcí. Především je třeba dosáhnout zařazení oprav do krajského plánu. /O investice prakticky nemůže jít, protože býv. SÚC měl tak nízkou kvotu investic, že na základní org.složky všech církví a na ústředí církví již několik let nic nevyšlo/. Dále je zde otázka úhrady. Na úhradě mimořádných podniků /gen.oprav, volkých běžných oprav/ se podílejí: sbor, který opravu provádí, synodní rada a to darem z repartice či zálohou z Jubil.toler.daru, Jeronymova jednota darem ze sbírky a případně i KNV mimořádnou finanční pomocí ze státních prostředků. Skutečné finanční zajištění určit, zda částky potřebné k opravě bude mít synodní rada vůbec k dispozici a zda autonomní Jeronymova jednota sobrané peníze dá skutečně tomu sboru, který s nimi počítá a je nezbytně potřebuje.

I při těchto těžkostech však v uplynulých třech letech bylo provedeno mnoho oprav, na nichž byly finančně zúčastněny vedle sborů a menší pomoci se strany KNV, synodní rada prostředky, jež jí byly k tomu účelu církví svěřeny a Jeronymova jednota. Možno říci, že finanční zdroje synodní rady byly těmito sborovými opravami využity v míře maximální, i když skutečná potřeba byla ještě daleko vyšší.

Do budoucnosti pak vstupujeme od letošního roku s novou praxí, neboť ústředí církve bylo býv.SÚC pověřeno sestavením celocírkevního plánu oprav, právě tak jako /pro provozní rozpočet/

sestavením planu pracovníků a plán mzdového fondu i za sbory. Tyto úkoly nemůžeme dosud zhodnotiti. Zkušenost ukáže, zda naše dosavadní praxe se dá spojit s těmito úkoly, či zda nebudeme postaveni před nutnost nového řešení.

Institucí, která se vžila, jsou seniorátní kontrolori. Jejich zřízení stalo se nutností v okamžiku, kdy se sjednocovala účetní evidence u sborů a stavěla na podklad ustanovení zák.č. 218/49 Sb. V přítomné době má každý seniorát jednoho či více seniorátních kontrolorů. Jejich praxe se liší podle jejich osobních vlastností, zvláště pocitu odpovědnosti ko svěřené funkci a podle toho jak jsou užívání svým seniorátním výborem. Celkem kontrolorů, dovedou jejich služeb použít a práce seniorátních kontrolorů přinášejí největší užitek kontrolovaným sborům. Práce seniorátních kontrolorů a jejich osobní obětavost zaslouží tím většího uznání, že jde o práci dobrovolnou a nekonávanou vedle vlastního zaměstnání.

5. Celocírkvní chrámové sbírky

V roce 1954 byly vykonány /nehledíc na sbírku Jeronymovy jednoty/ tyto obecné chrámové sbírky:

1/ Na renovaci kostela u Salvatora v Praze	
Sbírka činila celkem	31.574,81 Kčs
2/ Dobrovolná sbírka na postižené povodní	
Sbírka činila celkem	33.484,55 Kčs
Byla odvedena stát.orgánům, které ke sbírkám daly popud	
3/ Sbírka na 'Křesťanskou službu', která činila	34.568,86 Kčs
4/ Sbírka na bohoslovce. Činila	110.896,65 Kčs

V roce 1955 byly vykonány /opět nehledíc na sbírku Jeronymovy jednoty/ tyto obecné chrámové sbírky:

1/ Na renovaci kostela u Salvatora v Praze. Činila	29.075,65 Kčs
2/ Na 'Křesťanskou službu'. Činila	35.006,27 Kčs
3/ Na bohoslovce. Činila	82.047,87 Kčs
4/ Sbírka na SEK /Středisko evang.kursů Bělč/ Činila	23.317,14 Kčs
5/ Dobrovolná sbírka na Kostnické jiskry. Činila	13.215,49 Kčs

V roce 1956 byly zatím vykonány tyto sbírky /opět bez zřetele ke sbírce na Jeronymovu jednotu/:

1/ Sbírka na SEK. Do 31.10. činí	24.868,07 Kčs
2/ Sbírka na Sola fide v Jan.Lázních. Do 31.10.činí	23.914,24 Kčs
3/ Dobrovolná sbírka na Kalvínovo auditorium v Ženevě	
Ve sbírce se pokračuje. Do 31.10. činila	4.566,72 Kčs

Budou ještě vypsány: sbírka na Křesťanskou službu /v listopadu/ a sbírka pro bohoslovce /o vánocích/. Sbírka na Salvator se letos již nekonala.

Rozvrh sbírek na rok 1957 je podle usnesení synodního zastupitelstva tento:

- 1/ V únoru sbírka na SEK v Bělči
- 2/ Velikonoce sbírka na Hlavní dar lásky Jeronymovy jednoty
- 3/ V červnu sbírka na Sola fide v Janských Lázních
- 4/ V září - říjnu sbírka na posílení jmění Jubil.toler.daru
- 5/ V listopadu sbírka na Křesťanskou službu
- 6/ O vánocích sbírka pro bohoslovce

Jak je z tohoto rozvrhu vidno, zavádí se nová chrámová sbírka pro Jubil.toler.dar. Má býti konána každoročně v říjnu na památku vydání tolerančního patentu 13. října 1781.

Seniorům a seniorátním kurátorům bylo při letošním podzimním zasedání vyloženo, jakým způsobem se používá výnosu chrámové sbírky pro 'Křesťanskou službu' u synodní rady.

Podrobný seznam sbírek odvedených jednotlivými sbory v roce 1955 byl vyhotoven a rozeslán všem seniorům a seniorátním kurátorům. Doporučujeme věnovati mu pozornost. Jsou sbory, které přes upomínky, některé sbírky nevykonávají anebo je synodní podkladně neodvádějí. A jsou sbory, které odvádějí sbírky tak nepatrné, že vzniká pochybnost, zda odvedená částka je vskutku výsledkem vykonané sbírky, neboť jinak by ta malá částka svědčila o nepatrné účasti při bohoslužbách v onom sboru.

6. Jeronymova jednotá

Výsledky práce tohoto důležitého poradního odboru synodní rady jsou v církvi obecně známy. Jen pro úplnost uvádíme přehled o výsledku sbírek, organizovaných Jeronymovou jednotou v letech 1953 - 1956. Všecky tyto sbírky byly ovšem rozděleny sborům, takže toho času v pokladně Jeronymovy jednoty není peněz.

Rok	Hlavní dar lásky	Ostatní sbírky	C o l k o m
1953	96.289,22	220.326,73	316.615,95
1954	90.013,13	345.260,76	435.273,89
1955	93.979,70	433.975,05	527.954,75
1956	99.134,44	468.185,82	567.320,26

7. Platy duchovnostva

Aby zejména členové synodu a řad starších byli správně informováni o výši platu duchovních, uvádíme tyto údaje o tom:

Platy duchovních byly naposledy upraveny vyhláškou ministra financí ze dne 9. června 1953, uveřejněnou v Úředním listě částka 75 ze dne 13. června 1953. Od 1. června 1953 má duchovní nárok na tento plat měsíčně:

Od 1. do 3. služeb. roku	696,-
od 4. do 6. „ „	756,-
od 7. do 9. „ „	816,-
od 10. do 12. „ „	876,-
od 13. do 15. „ „	936,-
od 16. do 18. „ „	996,-
od 19. do 21. „ „	1.056,-
od 22. do 24. „ „	1.094,-
od 25. do 27. „ „	1.152,-
od 28. do 30. „ „	1.205,-
od 31. do 33. „ „	1.226,-
od 34. do 36. „ „	1.278,-
od 37 „ „	1.332,-

Duchovní, který je samostatným duchovním správcem dostává vedle toho měsíčně ještě 200 Kčs.

Vedle toho má duchovní nárok na rodinné přídatky a to na jedno dítě 70 Kčs měsíčně, na 2 děti 170 Kčs a na 3 děti 310 Kčs atd.

Při tom se předpokládá, že duchovní má zdarma byt na farnosti a je oprávněn též přijímat t.zv. štolové poplatky.

V našem případě tedy vikář začínající duchovenskou službu, je-li u faráře, dostává měsíčně /vedle bytu/ 696 Kčs z čehož ovšem se mu sráží daň. Farář, nebo vikář pracující samostatně, dostává k tomu ještě 200 Kčs. Věkový poplatek /t.zv. trienálky/ jsou nízké, po 37 letech služby se sotva základní volné dary poskytované někdy duchovním při t.zv. funkcích, je nutno si uvědomit, že podle zpráv, které mámo, jsou ve velmi převážné většině sborů nepostačující, stává se často, že jejich ženy vstupují též do pracovního poměru, což má své výhody, ale též mnoho nevýhod.

8. Domovy odpočinku - Křesťanská služba

Ústředí sociální péče při synodní radě řídí stavební úpravy i provoz domovů odpočinku a propaguje a snaží se organisovat ve sborech t.zv. křesťanskou službu. Pod pojem křesťanské služby ve sborech zahrnujeme sousedskou pomoc bratřím a sestrám, kteří jsou v nějaké životní nesnazi, sbírání prostředků pro tento účel a také probouzení zájmu o bratry a sestry v domovech důchodců, navazování styků s nimi a vůbec úsilí o podporu díla, které církev svými domovy odpočinku koná.

Aby se ve sborech probouzel zájem o tuto činnost křesťanské služby, organisuje ústředí pro pracovníky v křesťanské službě letní kursy v SEKu, propaguje konání seniorátních a sborových dnů křesťanské služby a konání vzdělávatelných večerů křesťanské služby ve sborech aspoň jednou za měsíc. Aby se toto dílo dařilo, bylo by třeba, aby každý sbor měl svůj odbor křesťanské služby a stejně tak i každý seniorát. Podle informací, které máme, ve většině našich sborů odbory křesťanské služby nejsou a i tam, kde jsou, není často plánovitého a uvědomělého úsilí o bratrskou pomoc, která má být projevem opravdového křesťanského obecenství. Vždy znovu zjišťujeme, že příležitostí k takovéto pomoci je daleko více, než se na první pohled zdá a že sbory i při zaměstnanosti svých členů by zde mohly učinit daleko více než činí, zvláště kdyby pro to získaly i mládež.

Práce v domovech odpočinku, nebo jak se nyní oficiálně nazývají, v domovech důchodců, pokračuje dobře, díky tomu, že stát hradí provozní schodek a také na stavební úpravy přispívá velikými částkami. Kapacita našich domovů odpočinku stoupla na 483 lůžek, daleko však nestačí poptávce, takže v tuto chvíli máme více jako 100 čekatelů na umístění v domovech. Jejich žádosti o přijetí byly vyřízeny, musejí však čekat, až se uvolní nějaké místo. A každého dne přicházejí další žádosti. Úpravy vlastního domova odpočinku v Myslibořicích jsou již dokončeny a v Krabčicích se dokončuje stavební úprava nového pavilonu, v němž bude 20 lůžek. Tato lůžka jsou již zahrnuta v počtu 483. Do plánu i rozpočtu ústředí byla pojata na příští rok stavba nového pavilonu v Krabčicích s kapacitou 80 lůžek. Jsou na to také reserovány prostředky ve státní pokladně. Ztím však není jisto, zda se bude moci se stavbou započít, poněvadž nemáme stavební podnik, který by mohl tak velkou investici ještě pojmout do svého plánu. V příštím roce se započne se stavebními úpravami v Sobotíně, zatím v částce 300.000 Kčs.

Také tato práce v domovech odpočinku se neseťkává s takovým porozuměním církví, jak by měla. Výnos sbírek, které se pro tento účel v našich sborech konají, by měl a mohl být větší a naše ústavy by neměly trpět téměř trvalým nedostatkem oddaných pracovních sil. Zvláště nedostatek sester ošetřovatelek pociťujeme tak, že nemůžeme ani pomyslet na to, abychom přijímali žadatele trvale upoutané na lůžko, ačkoliv jejich žádosti jsou nejnaléhavější a jejich postavení nejtěžší. Působí nám vždy znovu bolest, že je musíme odmítat.

Počet lůžek v jednotlivých domovech odpočinku:

Domov	stav lůžek v r.1957	z toho počet trvale ležících k 20.11.1956
Myslibořice	167	24
Sobotín	150	36
Krabčice	113	6
Dobětice	33	2
Kostelec	20	1
	-----	-----
	483	69

9. Časopis Český bratr

vychází v letošním roce již v třicátém druhém ročníku. Povolený rozsah časopisu je 16 stran textu /před rokem 1953 měl časopis kromě tiskového rozsahu 16 stran povolenou ještě obálku o 4 stranách a křídovou přílohu o 4 stranách, tedy celkem 24 stran/. Povolený náklad činí 6.000 výtisků /před rokem 1953 tištěno rotačním tiskem jsou nepřiměřeně dlouhé. Od dodání rukopisu Ústřednímu nakladatelství až k doručení signálních výtisků a pak dodání honovena lhůta 28 dní. Poštovní novinová služba je hospodářskou smlouvou stavěných směrnic a svého pořadníku. V důsledku těchto dlouhých lhůt může časopis reagovat na církevní události až za měsíc a to ještě v případě, že dostane v posledních 2 - 3 dnech před uzávěrkou vyžádaný aktuální článek. Stejně obtížně platí o otiskování obrázků atd. Za takových podmínek je redigování časopisu velmi obtížné. Náklad časopisu je až na 200 výtisků rozebrán.

Od roku 1955 převzala distribuci časopisu podle rozhodnutí Ústředního církevního nakladatelství Poštovní novinová služba. Doseavadní administrace časopisu při kanceláři synodní rady byla zrušena a všechny adresy odběratelů bylo nutno podle rozhodnutí Ústředního církevního nakladatelství předati Poštovní novinové službě. Toto opatření vneslo v roce 1955 do řad odběratelů veliký zmatek v nedodávání časopisu, nepřijetí přihlášky k odběru, odbývání odběratelů tvrzení, že náklad je vyčerpán, ač se toto tvrzení nezakládalo na pravdě atd. Všechny tyto případy, jichž bylo na stovky, bylo nutno projednat na hlavní správě ministerstva spoju a žádat o nápravu. Po stránce finanční převzetí časopisu Poštovní novinovou službou znamenalo značné zhoršení hospodářské situace časopisu. Časopis je prodáván po 1.20 Kčs, roční předplatné za 10 čísel činí 12 Kčs. Náklady administrace na 1 číslo nočinily více jak 18% prodejní ceny čísla, tedy něco přes 20 haléřů za 1 číslo. Podle vyhlášky č.148/1955 ministerstva spoju ze dne 5. srpna 1955 o jednotném tarifu za rozšiřování novin a časopisů §1, e/ vybírá Poštovní novinová služba za rozšiřování časopisu Český bratr poplatek 0.50 Kčs za jeden výtisk /plus 2% bonifikaci/. V poměru neúměrné zvýšení bylo Ústřední církevní nakladatelství i ministerstvo spoju upozorněno, avšak náprava se dosud nestala.

Převzetí distribuce časopisu Poštovní novinovou službou způsobilo sice pokles nákladu časopisu, který však nočinil více jak deset procent.

10. Sbírka kázání pro čtené služby Boží

vychází jako homiletická příloha časopisu Český bratr desetkrát ročně v rozsahu 32 stran. Náklad sešitové přílohy je 800 výtisků a je rozebrán odběrateli naší církve i zájemci z řad ostatních protestantských církví. Malá část nakladu je každoročně vázána pro úřední potřebu. Příloha přináší na každý rok 60 prof.dr.F.M.Dobiáš, který počuje o výběr a zařazení kázání a farář J.Svatoň, který má na starosti práce spojené s vydáním a tiskem. Po výrobní stránce je Sbírka kázání vázána stejnou hospodářskou smlouvou jako časopis Český bratr. Postihují ji obdobné výrobní potíže jako časopis.

11. V y d a v a t e l s k á č i n n o s t n a š í c í r k v e v l e t e c h 1 9 5 3 a ž 1 9 5 6 :

1. lednem r. 1953 po druhé celostátní reorganizaci nakladatelských podniků, převzalo výrobu knih pro naši církev státní Ústřední církevní nakladatelství v Praze. Za součinnosti našich odborných pracovníků vydává pro edici Kalich a jeho knihupectví neperiodické publikace. Činí tak na základě výměru z 11.3. 1954 č.j. 20487/53 sekr HSV, kterým ministerstvo kultury udělilo synodní radě 'oprávnění k vydávání neperiodických publikací církevních, zejména modlitebních knih, zpěvníků, církevních hudebnin, kalendářů, kultických tiskovin a pomůcek a jiné náboženské literatury, náboženských učebnic, jakož i církevně-politické literatury mající vztah ke všem církvím evangelickým a jejich složkám v českých krajích.' Nová úprava změnila ovšem hospodářskou situaci KALICHA, který už nedisponuje dřívějším nakladatelským rozpětím a jehož příjmy se omezují na distribuční slevy. Má to vliv i na skladovací možnosti Kalicha.

R. 1 9 5 3 Ú C N p r o K A L I C H v y t i s k l o a z a ú č t o v a l o :

Biblický slovník Adolfa Novotného, sešit 8. a 9. po	6.235 ex.
Slovníček kralické bibličtiny B. Popeláře	5.450 ex.
Calvinovo Vzdělání ve víře	3.150 ex.
Evangelický kalendář na rok 1954	15.200 ex.
Kniha modliteb a služebností	2.030 ex.
Na každý den na rok 1954	10.040 ex
/+ v únoru 1954 dodatek	2.800 ex./
Voláme z hlubokosti Kniha modliteb	10.000 ex.
Zwingli, Počet z víry a výklad víry	3.155 ex.
/ Ve fakultních spisech	
Boleslavští bratři od Dr Am. Molnára v nákladu 2.200 ex./	

R. 1 9 5 4 :

Biblický slovník Adolfa Novotného, seš. 10-15 po	6.200 ex.
Biblická konkordance, seš. 1 a 2 v počátečním vyšším nákladu,	
později ustáleném na 7.800 ex., z něhož	
Kalichu dodáváno po	6.500 ex.
Evangelický katechismus Viktora Hájka	5.040 ex.
Bereczky, Znamení časů	2.000 ex.
Evangelický kalendář na rok 1955	14.000 ex.
J. L. Hromádka, Smysl Jednoty bratrské	4.000 ex.
Na každý den na rok 1955	10.200 ex.
Výzva Jana Želivského	3.010 ex.

/Mimo přiděl byla vytištěna velká rodinná Biblí svatá v 5.000 výtiscích, z fakultních skript dodány Říčanovy Cesty církve v 560 ex. Kromě toho pro Blahoslav a Kalich ÚCN vytisklo brožuru 'V zemi Husa a Komenského'. Kalichu dodány 2.700 ex./

R. 1 9 5 5 Ú C N K A L I C H U d o d a l o :

Biblický slovník Adolfa Novotného, seš. 16	6.200 ex.
Biblická konkordance, seš. 3, 4 a 5 po	6.500 ex.
Evangelický kalendář na rok 1956	10.000 ex.
Na každý den na rok 1956	8.100 ex.

/Kromě toho 1.000 kusů separátů z Křesťanské revue 'Žatva z Evanstonu', 1.800 ex. anglické brožury 'Yesterday and today', 150 ex. německé 'Gestorn und heute', ve fakultních skriptech 400 ex. Barthova 'Poznání Boha a služba Bohu' a 300 ex. Hromádkova 'Přelomu v protestantské teologii'.

R. 1956 vyšly nebo do konce roku mají vyjít:

Biblický slovník Adolfa Novotného, seš. 17/19, t.j.
dokončení tohoto velkého díla s hlubotiskovými obrazovými přílohami
Biblická konkordance, seš. 6/9 po 6.200 ex.
Od reformace k zítřku po 6.500 ex.
Evangelický kalendář na rok 1957 3.000 ex.
Na každý den na rok 1957 12.000 ex.
10.000 ex.

/Vo fakultních skriptech:

Jeschke, Rozličná učení 370 ex.
Heller, Hebrejsko-řecko-latinsko-český slovníček
dvě vydání pro evangelickou a katolickou fakultu
J.L.Hromádka, Přelom v protestantské teologii, 2.vyd.300 ex./

Rozpracován je sborník 'Jednota bratrská 1457-1957' k 500. výročí Jednoty a vydání kapesní Bible.

Vydavatelské možnosti naší církve jsou určovány přidělem papíru.

12. Laičtí kazatelé

Podle evidence, vedené u synodní rady, máme dnes v celé církvi 62 laických kazatelů, z nichž Václav Souček, ředitel školy v Byškovcích, na tuto funkci po-
g-
kazatelé mohou vykonávat svou činnost pouze v obvodě, pro který získali statní souhlas.

13. Středisko evangelických kursů v Bělči nad Orli.

SEK se stává významným činitelem při dalším vzdělávání církevních pracovníků. Počet návštěvníků stále se zvyšuje. V osmi až deseti týdenních kursoch se tu o prázdninách školí pokladníci, hospodáři, presbyteri, laičtí kazatelé, učitelé Nedělních besídek, sboroví pracovníci, sociální pracovníci, varhaníci a duchovní, přednášejí jim přední pracovníci Komenského fakulty i církve.

Ubytování se zlepšuje, ale zdaleka není postačující. Téměř 30 let staré dřevěné chaty potřebují stálých oprav, pro starší účastníky by bylo třeba vybudovat nové, teplejší budovy. Naše sbory již dvakrát přispěly chrámovou sbírkou na údržbu SEK, sbírky vynesly vždy okrouhle 24.000 Kčs. Provozní schodek ve výši 17.000 Kčs je hrazen v rámci řádného provozního hospodaření synodní rady.

14. Sola fide v Janských Lázních

Od roku 1950 slouží tento objekt v Janských Lázních stále většímu počtu zájemců a stal se vyhledávaným střediskem v letní a zimní době. Má pro celoroční provoz k dispozici 8 pokojů s 20 lůžky a shromažďovací místnost s malou přípravnou jídel. Vybavení domu je jednoduché, z velké části staré, avšak poskytuje hostům klidné a čisté ubytování. O provoz v domě pečují vedoucí, sestra B.Medková a pomocná síla sestra M.Petrová. Žádosti se podávají přímo do Prahy, odkud se i vyřizují. V roce 1955 poskytl dům 2697 lůžek, v roce 1956 3162 lůžek /dosud nejvyšší počet/.

Zvětšení lůžkového prostoru však již není možné ze stavebních důvodů.

Dům poskytuje hostům, kteří mají doporučení od faráře nebo staršovstva svého sboru, pobyty za zlevněnou cenu 4 Kčs za lůžko, u dětí 2 Kčs /včetně ložního prádla, prádla, úklidu/. O pobyt mohou žádat jak duchovní, tak sboroví pracovníci s rodinnými příslušníky. Pro duchovní, vybrané seniorátními výbory, je již třetí rok určena akce tak zvaného zlevněného pobytu. Farář a jeho manželka dostanou zdarma stravovací poukázku na oběd a večeři. Tímto opatřením se umožní pobyt rodinám duchovních za minimální denní náklad 7 - 10 Kčs na osobu. Ovšem prostředky na tento zlevněný pobyt jsou velmi omezené; ročně je možno do této akce zařadit 43 dvojic. Přichází tedy pro rodinu duchovního v úvahu zlevněný pobyt v domě Sola fide jednou za šest let.

Dům Sola fide hospodáří podle rozpočtu, který je součástí rozpočtu ústředí církve. Je samozřejmé, že nízké lůžkové, jako jediný zdroj příjmů, nemůže uhradit provozní náklady. Provozní schodek, stejně jako výdaje s opravami, je nutno každoročně vyrovnávat z prostředků celocírkevních. Značná část oprav, zvláště venkovské práce na fasádě, nátěry dřevěného obložení, nátěry a malování uvnitř a částečné opravy zařízení byly již postupně podle finančních možností provedeny. V roce 1957 bude upraveno v domě hygienické zařízení a podle finančních možností vyměněn inventář, který je obstarožní a rozpadá se. Četná písemná poděkování, která docházejí synodní radě, svědčí o velké oblibě tohoto objektu, zvláště u starších členů, vyžadujících lékařskou nebo lázeňskou péči.

15. Horský dům v Herlíkovicích

Kolem evangelického kostela v Herlíkovicích /Strážné II, 8 km od Vrchlabí/ vznikl postupnými adaptacemi čtyř horských domků objekt zvaný Horský dům v Herlíkovicích. Má lůžkovou kapacitu 60 lůžek, prostornou jídelnu s kuchyní a bytovou jednotku pro hospodáře. Při celoročním provozu /zimním i letním/ bylo letos dosaženo skoro 4000 lůžek. V objektu jsou umístěni žadatelé, které není možno pro malý rozsah domu ubytovat v Sola fide v Janských Lázních a mladší žadatelé a rodiny s dětmi, žádající výslovně do tohoto místa. Při objektu je malé horské hospodářství. Objekt hospodáří podle rozpočtu, který je součástí rozpočtu ústředí; rovněž evangelický kostel je začleněn v rozpočtu mezi celocírkevní kostely. Hospodářství je rozpočtově vyrovnané, výnosové. Společný pobyt bratří a sester i dětí v různých sborech je velikou duchovní posilou. V bratrském obecnství se tu vytváří prostředí opravdového domova, ve kterém při každodenních společných pobožnostech, výkladech a předpovědnosti. Nedělní služby Boží v horském kostele jsou častě navštěvovány evangelíky ubytovanými i v jiných chatách a příslušníky jiných církví.

16. Hymnologický odbor

Členové se scházejí průměrně třikrát ročně, aby přehlédli vykonanou práci, projednali korespondenci a rozdělili si další úkoly. V posledních letech se uskutečnilo 14denní soustředění členů HO ve Středisku kursů v Bělči n. Orli. a v Janských Lázních.

Hymnologický odbor soustavně pracuje na přípravách k vydání nového zpěvníku. Všecky písně jsou theologicky, básnicky a hudebně zkoumány, hledají se nové písně z domácí i zahraniční tvorby, některé žalmy potřebují přebásnění nebo nového zhudebnění. O době skončení příprav k vydání nového zpěvníku nelze zatím nic určitého říci.

17. Dokumentační oddělení synodní rady

Archivní sbírky, staré tisky, musejní a dokumentační materiál jsou soustředěny v t.zv. dokumentačním oddělení v pátém poschodí Husova domu. Archivní materiál a staré tisky jsou přístupny ke studiu předem ohlášeným zájemcům v úředních hodinách.

18. Seniorátní besedy

jsou t.zv. besedy kazatelů se zástupci lidové správy. Konají se v poslední době asi čtyřikrát do roka. Cestné hradí nyní synodní rada v rámci svého řádného rozpočtu. Nepodařilo se dosáhnouti zjednodušení v předkládání cestovních účtů účastníků seniorátních besed.

19. Varhany

V poslední době postaveny varhany ve Strakoniciích, Pardubicích, Dvoře Král. n.L., Brandýse n.L., Hronově, Hodoníně, Písku, Čáslavi, rekonstrukce provedeny ve Skvorci, Plzni východ, Aši, Hranicích.

Pro naléhavější stavební úkoly ve sborech nemůže synodní rada přispívat na stavby nebo nákladné přestavby varhan.

20. Počet duší českobratrské církve evangelické

Dnes je velmi nesnadno zjistiti přesný počet příslušníků kterékoli církve. Podle údajů došlých synodní radě od sborů přes seniorátní výbory byl počet duší naší církve v letech 1952 - 1955 tento:

1952	342.959	1954	328.806
1953	334.634	1955	326.468

21. Větší konference a sjezdy

Evangelické dílo uspořádalo

- 1/ ve dnech 30. a 31. října 1954 konferenci v Brně. Heslo všech projevů bylo 'Kristus naděje světa'.
- 2/ ve dnech 15. až 17. října 1955 konferenci v Náchodě s hlavním tématem 'Svoboda a radost víry'.
- 3/ ve dnech 27. až 30. října 1956 konferenci v Šumperku s tématem 'Křesťan připravuje zítřek'.

Odbor pro vnitřní a vnější misi /zvaný též odbor evangelizační/ uspořádal

- 1/ ve dnech 26. a 27. června 1954 evangelizační kurs v Novém Městě na Moravě s heslem 'Živá víra slouží'.
- 2/ ve dnech 26. až 30. srpna 1955 evangelizační kurs v Nymburce
- 3/ ve dnech 28. června až 2. července 1956 evangelizační kurs v Praze s heslem 'Člověk člověku bratrem' Vzkaz Jednoty brátrské dnešnímu křesťanu'.

22. Bohoslovcké zkoušky před zkušební komisí synodní rady

Farářskou zkoušku složili tito vikáři - absolventi Komenského fakulty

1. Richard Firbas	20.1.1954	14. Miroslav Hejl	30.5.1956
2. Vladimír Kalus		15. Amos Jeschke	" "
3. Václav Otta	" "	16. Lubomír Líbal	" "
4. Jan Žilka	" "	17. Eva R.Šašecí	" "
5. Bohuš Chrástek	19.1.1955	18. Jan Šimsa	" "
6. Milouš Řepka	" "	19. Amos Tejkal	" "
7. Miloslav Běťák	25.5.1955	20. Jiří Tytl	" "
8. Vladimír Kučera	" "	21. Daniel Honych	7.11.1956
9. Vladimír Fiala	30.11.1955	22. Jaromír Jun	" "
10. Miroslav Frydrych	" "	23. František Němec	" "
11. Alena Srnková	" "	24. Jan Lukáš	" "
12. Vladimír Taich	" "	25. Antonie Páleníková	" "
13. Jaroslav Voda	" "	26. Josef Valenta	" "

Farářskou zkoušku složili dále tito vikáři - bývalí diakoni:

1. Antonín Balabán	5.10.1955	13. Ladislav Hešík	15.2.1956
2. Čaněk Holeček	" "	14. Jan Jolínek	" "
3. Václav Hora	" "	15. Bohumír Koch	" "
4. František Nedbal	" "	16. Josef Procházka	" "
5. František Novotný	" "	17. Tomáš Rumíšek	" "
6. Václav Velkoborský	" "	18. Alois Valenta	" "
7. Antonín Blažek	2.11.1955	19. Josef Zákoucký	" "
8. Josef Francouz	" "	20. Jan Košťál	26.9.1956
9. František Hašek	" "	21. Pavel Kyprý	7.11.1956
10. Karel Loveček	" "		
11. Jan Mikulecký	" "		
12. Jaroslav Pech	" "		

Diakonskou zkoušku složila dne 30. listopadu 1954

Libuše Bašusová

23 Seznam celocírkevních kazatelů

Charakter celocírkevních kazatelů podle § 10, odst.3 cír.k.zř. z r.1953 přiznala synodní rada těmto kazatelům:

1. Dr.J.L.Hromádka	8. Dr.Am.Molnár
2. Dr.F.M.Dobiáš	9. Dr.Jos.Smolík
3. Dr.M.Bič	10. Dr.J.Heller
4. Dr.J.B.Jeschke	11. Boh.Pospíšil
5. Dr.R.Říčan	12. Marta Kocnová
6. Dr.J.B.Souček	13. Miroslav Heryan
7. Dr.J.M.Lochman	14. Milan Opočanský

Dále jsou celocírkevními kazateli podle církevního zřízení:

synodní senior Dr.V.Hájek a všichni duchovenští tajemníci synodní rady /Boh.Valeš, Jiří Novotný, Dr.E.Zelený, Jos.Svatoň, L.Brož, Jos.Jirků/

Celkem 21.

24. Slavnosti odevzdání znovuzřízených budov bohoslužebným účelům

1. Karlovy Vary	16. května 1954
2. Hroznětín	16. května 1954
3. Dobruška	23. května 1954
4. Prusinovice	10. října 1954
5. Skorošice	10. října 1954
6. Mladá Boleslav	5. prosince 1954
7. Lysá nad Labem	8. května 1955
8. Přelouč	5. června 1955
9. Tři Sekery	17. července 1955
10. Česká Lípa	23. října 1955
11. Litvínov	20. listopadu 1955
12. Chrást	15. dubna 1956
13. Šternberk	3. června 1956
14. Další část domova odpočinku v Krabčicích /býv.budova sirotčince/	5. června 1955

25. Resignace duchovních

V období od 1. března 1953 do 31. října 1956 resignovali tyto duchovní:

1. Josef Novák	od 1. března 1953
2. Bohuslav Holý	od 1. července 1953
3. Miloslav Frič	od 1. července 1954
4. Jan Bl. Horký	od 1. září 1954
5. Jaroslav Choděra	od 1. listopadu 1954
6. Jaroslav Ryšavý	od 1. listopadu 1954
7. Mojmír Pagač	od 1. listopadu 1954
8. Josef Horných	od 1. ledna 1955
9. Zdeněk Škrabal	od 1. září 1955
10. Jaroslava Soušková	od 1. ledna 1956
11. Břetislav Mikulecký	od 1. ledna 1956
12. Jaroslav Hána	od 26. března 1956
13. Martin Hoffmann	od 1. dubna 1956
14. Josef Kužel	od 1. dubna 1956
15. Eva Kučerová-Bolzeová	od 1. června 1956
16. Libuše Bašusová	od 1. srpna 1956
17. Josef Horáček	od 1. srpna 1956
18. Jarmila Jeschkeová	od 21. října 1956
19. František Hanák	od 22. října 1956 /potvrzení resignace/

26. Vstup duchovních do výslužby

V období mezi XI. a XII. synodem vstoupili do výslužby tyto duchovní:

1. Jan Kučera	od 24. listopadu 1953
2. Alexandr Winkler	od 1. prosince 1954
3. Jaromír Kryštůfek	od 1. března 1955
4. Jar. Tim. Štulec	od 1. dubna 1956
5. Vladimír Pokorný	od 29. dubna 1956
6. Ebenezer Otter	od 1. září 1956
7. Vladimír Martínok	od 1. prosince 1956

27. Seznam emeritovaných kazatelů

1. Karel Andrle, Krouna, evang.fara /nar.1891/
2. Josef Čapek, Praha 11, Čajkovského 8 /nar.1865/
3. Antonín Freitinger, Kostelec n.Lab /nar.1872/
4. Ladislav Funda, Čelakovice u Prahy /nar.1889/
5. Jan Geryk, Čáslav, Rybenská 405 /nar.1887/
6. Václav Hrubý, Letohrad 76 /nar.1892/
7. Bedřich Jerie, Rokycany, evang.fara /nar.1885/
8. Jan Jiříček /nar.1913/ adresa neznáma
9. Josef Kantorek, Karlovice ve Slezsku č.31, evang.fara /nar.1887/
10. Alois Kuřík, Jaroměř, Jakubské předměstí 33 /nar.1887/
11. František Klapuš, Myslibořice, soc.ústavy /nar.1873/
12. Jaromír Kryštůfek, Varnsdorf, tř.Karla IV.č.714 /nar.1886/
13. Jan Kučera, Praha Smíchov, Na Čoubořské 8 /nar.1894/
14. Rudolf Medek, Sídliště Střelná, škola, Košťany u Teplic /nar.1884/
15. Vladimír Martinok, Opolany, p.Libice n.C, ov.fara /nar.1886/
16. Oskar Nagy, Vilémov u Golč.Jeníkova, evang.fara /nar.1874/
17. Pavel Nešpor, Čáslav, Rybenská 405 /nar.1889/
18. Oskar Opočenský, Mladá Boleslav, Klicperova 688 /nar.1877/
19. Ebezzer Otter, Plzeň, Němčicova 2 /nar.1891/
20. Adam Pinder, Metylovice č.334 u Místku /nar.1884/
21. Štěpán Pavlínek, Javorník č.175 p.Velká n.Vel. /nar.1887/
22. Josef Pospíšil, Unětice č.51, p.Horoměřice /nar.1890/
23. Vladimír Pokorný, Praha Strašnice, Na vinici 8 /nar.1897/
24. Vilém Řehák, Rybníky č.38, p.Dobříš /nar.1877/
25. Ladislav Řepa, Pardubice, Švarcovo nám. 890 /nar.1887/
26. Bohuslav Souček, Tábor, Přiběnická 884 /nar.1887/
27. F.K.Šedý, Chomutov, Čelakovského 12 /nar.1891/
28. Ladislav Šklíba, Čáslav, Rybenská 405 /nar.1894/
29. Vlastimil Šípál, Krabčice 16 /nar.1906/
30. J.Vlad.Šebesta, Pardubice, Ul.K blahobytu 11 /nar.1878/
31. Rudolf Šedý, Jimramov č. 50 /nar.1873/
32. Jar.F.Štulc, adresa neznáma /nar.1888/
33. J.M.Tomáš, Liběchov u Mělníka, Rumburská 405 /nar.1889/
34. Jan Toul, Myslibořice, soc.ústavy, /nar.1882/
35. Jan Vejnar, Bojmany č.38, p.Žehušice /nar.1899/
36. Alexandr Winkler, Ostrava, Sokolovská 7 /nar. 1886/

28. Duchovní zemřelí v období 1953 - 1956

V období do XI. synodu t.j. od října 1953 do doby zasedání XII.synodu resp. do 4. listopadu 1956 zemřeli tyto duchovní:

1. Gustav Švanda, em.farář ve věku 89 let	16.11.1953
2. Josef Kostkan, em.farář ve věku 65 let	6.1.1954
3. Josef Tobiaš, vikář v činné službě 28 letý	2.5.1954
4. Karel Machotka, em.farář ve věku 73 let	5.11.1954
5. Čeněk Lešetický, em. farář ve věku 77 let	22.1.1955
6. Bohumil Radechovský, em.voj.farář, 75 letý	18.4.1955
7. František Eliáš, em.farář ve věku 70 let	14.5.1955
8. Jaroš Nechanický, vikář v činné službě 56letý	6.6.1955
9. Ladislav Kubát, em.vikář ve věku 77 let	15.8.1955
10. Otakar Kadlec, farář v činné službě 55letý	13.10.1955
11. František Novák, em.vikář, ve věku 70 let	11.11.1955
12. Jaroslav Dokoupil, farář mimo službu, 43letý	3.1.1956
13. Jan Škeřík, em.farář, ve věku 89 let	26.2.1956

29. Rozvrh agendy synodní rady

Rozhodnutím ze 14. května 1952 č.j. 1094 vyhlásila synodní rada Rozvrh své agendy a jmenování poradních odborů při synodní radě. Práce synodní rady je rozvržena takto:

- I. odbor / všeobecný / 1. oddělení : Učení a řád církve / věci odborně bohoslovecké, učení, agenda, bohoslužebné řady, církevní kázeň, katechismy, visitace sborů a pod./.
 2. oddělení : Organizační a personální / potvrzování seniorátních výborů, farářů, překládání jich do výslužby, péče o bohoslovecký dorost, ordinace, farářské zkoušky, licence ke kázání a p./
 3. oddělení : Zastupování církve navenek / Styk se státními orgány, s jinými církvemi domácími i zahraničními/.
 4. oddělení : Církevní hudba a zpěv
 5. oddělení : Dokumentace / Archiv, knihovna a pod./
 - Při tomto odboru jsou zřízeny poradní odbory a/ pro otázky bohoslovecké, b/ Evangelické Dílo, c/ pro věci hymnologické
- II. odbor / evangelisace /
 1. oddělení : Příprava nekonfirmovaných
 2. oddělení : Péče o konfirmované
 3. oddělení : Vzdělávání církevních pracovníků
 4. oddělení : Vnitřní a vnější misie
 - Při každém oddělení tohoto odboru jsou zřízeny poradní odbory téhož jména
- III. odbor / vydavatelský a tiskový /
 - Má jen jedno oddělení. Sem patří časopis Český bratr, Sbírká kázání, celocírkevní publikace a pod. Při tomto odboru je zřízen poradní odbor vydavatelský a tiskový. Dále sem patří KALICH jako církevní zařízení.
- IV. odbor / právní / Má jen jedno oddělení. Sem patří : Církevní zřízení, obvody sborů a seniorátů, kárné řízení a pod. Při tomto odboru je zřízen poradní odbor právní
- V. odbor / Křesťanská služba /
 1. oddělení : Služba ve sboru. / Příprava k této službě, vzdělávání členů a členek církve pro sociální práci, sociální práce církve ve sborech, v seniorátech a při církevním ústředí a pod.
 2. oddělení : Služba v ústavech / správa Domovů odpočinku a podobných sociálních institucí církevních/. Při tomto odboru je zřízen poradní odbor 'Ústředí sociální péče československé církve evangelické' s pododborom 'Česká Diakonie'.
- VI. odbor / hospodářský /
 1. oddělení : Věci finanční a hospodářské / plánování, hospodaření, rozpočtování, účtování, pokladna, správa celocírkevních objektů a p./
 2. oddělení : Věci technické, stavební a výtvarné
 3. oddělení : Jeronymova jednota
 - Při každém oddělení tohoto odboru je zřízen zvláštní poradní odbor stejného jména.

30. Přehled o poradních odborech při synodní radě

Synodní rada si zřídila tyto poradní odbory:

- a/ Poradní odbor theologický
Předsedou je děkan Dr.J.L.Hromádka. Členové: Dr.F.M.Dobiáš, Dr.J.B.Souček, Dr.R.Řičan, Dr.M.Bič a Dr.J.B.Jeschke
- b/ Poradní odbor Evangelického Díla
Předsedou je Dr.J.A.Pellar. Členové: Dr.J.L.Hromádka, Otakar Krásenský, M.Šourek, Dr.J.Heller, Jar.Ondra, Dr.Ad.Lukl /Jiří Novotný/
- c/ Poradní odbor hymnologický
Předsedou je Zdeněk Somolík. Členové: Dr.J.B.Čapek, Zdeněk Čep, Dr.B.Hrejse, Rostislav Nechuta, Dr.M.Bič, Tim.Pokorný, Dr.R.Řičan /Jiří Novotný/
- d/ Poradní odbor pro duchovenskou práci mezi nekonfírmovanými: Předsedou je Dr.V.Kejř.
Členové: Dr.Ad.Novotný, B.Jerie, Dr.J.Stolař, Štěp.Šoltész, Lub.Balcar, Tim.Pokorný /Luděk Brož/
- e/ Poradní odbor pro duchovenskou práci mezi konfírmovanými: Předsedou je Jan Miřejovský.
Členové: Mir.Krejčí, Rud.Hroch, Miloslav Hájek, Jar.Ondra, Mir.Růžička, Mir.Heryan /Luděk Brož/
- f/ Poradní odbor pro vzdělávání církevních pracovníků: Předsedou je Vladimír Čapek. Členové: Miroslav Rodr, Dr.R.Řičan, Lubor Franců, JUDr Mir.Bula, Josef Batelka, Dr.J.M.Lochman /Luděk Brož/
- g/ Poradní odbor pro vnitřní a vnější misi: Předsedou je Václav Urban. Členové: Antonín Venc, Karel Veselý, Jiří Carda, Adr.Mikolášek, Stanislav Čapek /Luděk Brož/
- h/ Poradní odbor vydavatelský a tiskový
Předsedou je Dr.F.M.Dobiáš. Členové: Dr.J.B.Souček, Dr.Pavel Šimek, Lubomír Balcar, Vlad.Čapek /Jos.Svatoň, R.Klobouček a Dr.Fr.Laichter/
- ch/ Poradní odbor právní: Předsedou je JUDr Pavel Šimek.
Členové: Dr.J.B.Souček, Dr.Lub.Jelen, Josef Bomeš
- i/ Poradní odbor Ústředí sociální péče
Předsedou je MUDr Jan Strítěský, místopředsedkyní PhDr Eva Pollarová.
Členové: MUDr Jan Elis, MUDr Emilie Hušková, Val.Chamrád, Rud.Novák, Dr.F.M.Dobiáš, Naděje Hromádková, Arn.Čapková, Klára Hájková, Milada Holá, Antonie Slámová, Jana Otterová, Antonie Páleníková /Dr.Eug.Zelený a M.Hošková/
- j/ Poradní odbor hospodářský a finanční
Nebyl dosud zřízen
- k/ Poradní odbor technický, výtvarný a umělecký. Předsedou je Ing arch.Dr.B.Kozák. Členové: Ing Adolf Kuthan, Ing arch.B.Adámek a Ing B.Bareš
- l/ Poradní odbor Jeronymova jednota
Předsedou je Emil Stehlík. Členové: Oldř.Videman, Vladimír Sýkora, Jan Kantorek, JUDr Miloš Jarošek, MUDr Otakar Tardý /B.Valeš/

31. Osobní změny v kanceláři synodní rady 1953 - 1956

1. Apl Jan nastoupil 1.března 1954
2. Dvořáková Anna nastoupila 1.září 1954 /ústř.soc.péče/
3. Heryan Miroslav od 1.ledna 1955 přestal být tajemníkem synodní rady a stal se spiritualem HBS
4. Kuželková Růžena zemřela 20. ledna 1956
5. Martánová Jiřina vystoupila ze služeb kanceláře 1.11.1956
6. Růžičková Libuše vystoupila ze služeb kanceláře 1.12.1955
7. Růžička Josef nastoupil od 1. listopadu 1956
8. Šestáková Jarmila nastoupila od 1.ledna 1955 /ústř.soc.péče/
9. Špaček Timoteus převzat do služeb kanceláře synodní rady od býv.Biblické společnosti od 1.ledna 1954
10. Vacíková Josefa nastoupila 15.listopadu 1955
11. Vedle toho zde zaznamenáváme, že od 1. prosince 1953 pro onemocnění resignoval na své postavení jako účetní v kanceláři synodní rady ředitelský rada v.v. Josef Holý, který tuto službu konal naší církvi velmi pečlivě a svědomitě po dlouhá léta, i když přímým zaměstnancem synodní rady nebyl.
12. Též zde dodatečně zaznamenáváme, že od 1. ledna 1953 je zaměstnán v církevním zařízení KALICH František Neděl a, který se stal od 1. ledna 1954 zástupcem hlavního účetního Dr.Zd.Medka pro synodní radu vůbec.

- - -

Z P R Á V A O XII. S Y N O D U

Č E S K O B R A T R S K É C Í R K V E E V A N G E L I C K É

KONANÉM V PRAZE VE DNECH OD 27. DO 30. LISTOPADU 1956.

.-oOo-.

P R V N Í Z A S E D Á N Í

Bylo to zasedání v jistém smyslu zahajovací a mělo bohoslužebný ráz. Konalo se v úterý 27. listopadu 1956 v 19 hodin v obnoveném kostele v Praze u Salvátora, který při této příležitosti byl zároveň znovu posvěcen slovem Božím a modlitbou a tak, po přestávce několika let, kdy se v něm konaly renovace jeho vnitřku, znovu odevzdán svému účelu.

Návštěva při těchto zahajovacích službách Božích byla velická a všechny chrámové prostory i galerie byly zaplněny evangelickým lidem. V kostelní apsidě seděli členové staršovstva salvátorského sboru a členové stavební komise, ve středu apsidy poblíž stolu Páně synodní senior a členové synodní rady, proti kazatelně hosté a v první skupině lavic členové synodu.

Hosty byli : Za ministerstvo školství a kultury odb.přednosta Václav Lorenc. Za odbor pro církevní věci rady Ústředního národního výboru v Praze tajemník J.Vacek. Za Ústřední radu církve československé místopředseda František Plechatý a biskup Dr. Miroslav Novák. Za evangelickou a.v.církev slovenskou farář Evžen Mičovský. Za křesťanskou reform.církev na Slovensku profesor Dr.Štefan Turnský. Za metropolitní úřad pravoslavné církve protojerej Andrej Romaneskov. Za Jednotu bratrskou biskup Karel Reichl. Za Jednotu československou kazatel Bonuslav Beneš. Za evangelickou církev metodistickou superintendent Václav Vančura. Za Husovu fakultu církve československé proděkan Dr. Miloslav Kaňák.

Celé zahajovací shromáždění řídil a služby Boží při něm vykonal synodní senior Dr.Viktor Hájek.

Doprovod na varhany opatřila Lydie Šebestová, varhanice salvátorského sboru.

K slavnosti byl vydán péčí synodní rady a za přispění arch. B.Bareše cyklostytem rozmnožený program obsahující pořad slavnosti a text písní.

Slavnost začala přesně o 19 hod. a byla ukončena ve 20.20 hod.

Po předešlé na varhany pronesl synodní senior toto vstupní slovo od stolu Páně :

"Služte Hospodinu s veselím, předstupte před obličej jeho s prozpěvováním. Vcházejte do bran jeho s díky a do síní jeho s chvalami. Oslavujte jej a dobrořečte jmenu jeho. Nebo dobrý jest Hospodin, na věky milosrdenství jeho a od národu až do pronárodu pravda jeho".

Celé shromáždění zazpívalo pak píseň "Ej, duše má, oslavuj Pána svého" /Zpěvník č.16 verš 1-5/.

Na to vykonal synodní senior od stolu Páně posvěcení obnoveného salvátorského chrámu přečtením Žalmu 96. a volnou modlitbou. Měl při tom tento proslov navazující na text Mat.12,6 "Ale, pravímť vám, že větší jest tuto nežli chrám".

Po několika letech úsilovné práce na přebudování tohoto chrámu Páně konáme v něm dnes opět první služby Boží. Činíme tak s mnohou vděčností za to, co zde mohlo být vykonáno. Jde o chrám starý. Byl postaven pražskými evangelíky v letech 1611-1614, tedy krátce před bělohorskou katastrofou. Dlouho se evangelíci z něho netěšili. Za protireformace byl chrám dán do užívání řádu Paulánů čili Barnabitů, kteří měli za úkol převychovat náš lid ke katolicismu. Za sekularisace nařízené Josefem II. byl přeměněn na mincovnu a když tato byla přemístěna jinde, zůstal chrám prázdný a neužívaný. Roku 1863 byl zakoupen pražským evangelickým sborem, který před tím dlouho marně hledal útulek pro své shromáždění. Po provedení větších adaptací byl chrám posvěcen slovem Božím a modlitbou 5.listopadu 1865, tedy asi před 91 lety. Úprava nyní provedená znamená vrácení chrámu do původní podoby. Získali jsme tím vhodné shromaždiště pro velká shromáždění celocírkevní i jiná.

Máme tedy obnovený chrám. Ale kdybychom neměli nic více, bylo by to málo. Vážíme si svých chrámů, víme však, že chrám ještě neznamená duchovní život. Byly doby, kdy se křesťané scházeli v katakombách a naši toleranční evangelíci ve stodolách. A proto nebyli duchovně chudší než my, spíše naopak. V přečteném slově z evangelia Matoušova praví náš Spasitel : "Pravímť vám, že větší jest tuto nežli chrám." Přesný překlad tohoto místa zní: "že jest zde něco většího než chrám". Ze souvislosti textu pak vidíme, že toto "větší než chrám" je přítomnost Mesiáše, p ř í t o m n o s t J e ž í š e K r i s t a . Chrám sám o sobě jsou jen holé stěny a to je málo. Chrám může lidem přinést požehnání jen tehdy, je-li v něm přítomen sám Spasitel.

A kdy On bude v tomto chrámu přítomen ? Jistě nemáme jeho přítomnost zajištěnu ani na tomto místě ani kdekoliv jinde. Ale něco přece máme, a to : něco velmi vzácného, totiž z a s l í b e n í Pána Ježíše Krista : "Kdežkoli shromáždí se dva nebo tři ve jménu mém, tuť jsem já uprostřed nich" /Matouš 18,20/. Není on tedy přítomen v chrámu, protože je to chrám, ale je přítomen podle své milosti kdekoliv, když se tam shromáždí lidé v j e h o j m é n u . On je tam, kde se shromáždí jeho církev, jež jest tělem Kristovým.

O to tedy pečujeme, aby se zde často a ráda i v hojném počtu shromažďovala církev Páně, aby sem přicházela s pokáním a s očekáváním na jeho slovo. Pak zde bude "více než chrám", bude zde přítomen On sám s bohatstvím svých darů. Pak se i leckdy stane, že zde někdo procitne jako Jákob v Bethel a že vydá svědectví: "V pravdě Hospodin jest na místě tomto a já jsem nevěděl. - Není jiného, jediné dům Boží a tu jest brána nebeská" /Genesis 28,16-17/.

Po tomto proslovu shromáždění zazpívalo píseň "Otče náš, milý Pane" /Zpěvník č.133/ a synodní senior vystoupil na kazatelnu a vykonal kázání na text I Jan.3,23 "A totoť jest to přikázání jeho, abychom věřili jménu Syna jeho Jezukrista a milovali jedni druhé". Pravit: "Shromáždili jsme se na tomto místě j a k o c í r k e v . Církev to nejsou lidé, kteří by byli nějak podstatně jiní, než jsou ostatní lidé. Jsme zrovna takoví lidé, jako ti, které potkáváme na ulicích a s nimiž bydlíme ve společných domech. I když je o nás řečeno v Písmě svatém, že máme být lidem zvláštním, neznamena to, že nejsme lidé hříšní, chybujiící, podléhající všelijakým pokušením. Ale jednu zvláštnost přece máme, nebo lépe řečeno: měli bychom mít, že se totiž p t á m e p o v ů l i B o ž í . "Co budeme činiti, abychom dělali dílo Boží?" /J 6,28/. Tato otázka předložená kdysi Pánu Ježíši, je naší stálou otázkou, provázející nás po celý život. A kdykoliv se tak přestaneme ptát, ztrácíme svou zvláštnost a tím také důvod k své existenci.

Přečtený text nám na tuto otázku chce dát odpověď a praví: "T o t o ť j e s t t o p ř i k á z á n í j e h o ". Slovo "přikázání" v dnešní řeči není běžné. My říkáme "příkaz", "rozkaz" nebo třeba "úkol", ale žádné z těchto slov nevystihuje to, co obsahuje biblické slovo "přikázání". V tomto slově je obsaženo něco z příkazu, ale je tam také "pověření", "svěření" a "úděl". Když Pán Bůh dává přikázání, nečiní tak z libovůle, ale proto, že nám všem chce dobře. V přikázání Božím je vždycky obsažen kus m i l o s t i .

A jaké je to jeho přikázání? Když lidé přikazují, tu zpravidla přikazují něco dělat. Proto nás snad překvapí, že zde je řečeno: "totoť jest to přikázání jeho, a b y c h o m v ě ř i l i ". Je možno někomu rozkázat, aby věřil? Jistě, že nikoliv. Vždyť věřit znamená v podstatě: spolehnout se, důvěřovat. Nemá-li někdo k nám důvěry, pak mu ji nevnutíme ani nenařídíme. Zde vidíme, že přikázání není rozkazem, ale že je to spíše výzva, pozvání a zároveň i laskavá nabídka: Odlož všechny své výhraďy a pochybnosti a spolehni se, důvěřuj! Současně je ovšem v tomto přikázání obsaženo ono známé: "Bez víry je nemožné líbiti se jemu" /Žid.11,6/.

Jsme tedy pozváni k důvěře. A čemu máme důvěřovat? Odpověď textu zní: j m é n u . Všichni jistě víme, že v biblické mluvě "jméno" je víc než pouhé pojmenování. "Jméno" zahrnuje podstatu věci nebo osoby pojmenované. Věřit jménu znamená tedy: s p o l e h n o u t s e , ž e t o t o j m é n o j e p r a v d i v é a ž e v y s t i h u j e s k u t e č n o s t . Věřit, že toto jméno nebylo uchváćeno neprávem, ale je správné a že bylo dáno podle pravdy.

A o jaké jméno jde ? V textu jsou uvedena celkem tři jména, a to: Syn, Ježíš, Kristus. Chceme se nad nimi zamyslet. První jméno tedy je S y n . Syn jeho, to jest: Syn Boží. Nemůžeme se v této chvíli zabývat rozbořen otázky, co v staré orientální řeči všechno znamenalo slovo "syn" a co se rozumělo pojmem "syn Boží". Jsou to pojmy velmi bohaté a jejich rozbořen by se nám mnohé osvětlilo. Musíme se však spokojit tím, že si připomeneme toto: mluví-li se v Písmě svatém o Synu Božím, pak je to pokus o vystižení pravdy, že s v r c h o v a n ý , v ě č n ý a s v a t ý B ů h se z j e v i l n a t o m t o s v ě t ě , a t o j e d n o u , d o k o n a l e a n e o p a k o v a t e l n ě . On sám rozrazil začarovaný kruh našeho lidství a přišel mezi nás na tento svět, aby nám přinesl svou pomoc. - Víme ovšem, že lidé od počátku byli pyšní na svou "svobodu" a žárliví na svou "nezávislost". Od té chvíle, kdy si první člověk uvědomil sám sebe, nechtěl být nikomu poddán a chtěl být sám svým pánem. To je přece smysl biblického vypravování o pádu člověka. Ve skutečnosti však je největším neštěstím nás lidí, jsme-li ponechání sami sobě. Právě tehdy člověk degeneruje a konečně hyne. Člověk není stvořitel, ale jen stvoření, a kdykoliv se chtěl postavit na vlastní nohy vždycky ztroskotat. Nakonec upadl do titánství a nadčlovectví, které ho přivedlo k hroznému pádu. - Člověk sám sobě nemůže stačit. A zvěst o Synu Božím nás ujišťuje o tom, že n e j s m e ponechání sami sobě, že n e j s m e opuštění. Sám náš Stvořitel přišel mezi nás a přinesl nám vysvobození z našeho trápení.

A to je smysl onoho druhého jména, jména J e ž í š . Toto jméno původně znělo Jehošua, což znamená Pomocník, Vysvoboditel, Spasitel. Příchoď Boží na tento svět sám o sobě by také mohl znamenat zkázu člověka, neboť v prudkém světle Boží svatosti tím více vynikají všechny lidské skvrny. Když se Hospodin rozhněval na lid Izraelský pro jeho nevěrnost a odpadnutí, pohrozil mu jednou slovy: "Jakž jen jednou vstoupím mezi vás, zchladím vás" /Ex.33,5/. Vidíme tedy, že vstoupení Boží mezi nás nemusí ještě samozřejmě znamenat vysvobození. Avšak jméno Ježíš nám zvěstuje: Nepřišel jsem odsoudit svět, ale přišel jsem světu pomoci. Bůh v Ježíši odhaluje naši nepravost, ale on ji současně s nás snímá a bere ji sám na sebe. Kříž je překonáním hříchu. "Ať, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa!" /J 1,29/. Věřit jménu Ježíš znamená věřit, že on je skutkem našim Spasitelem a že jeho krev nás očisťuje ode všech našich hříchů.

Třetí jméno, jemuž máme věřit, je jméno K r i s t u s . Toto jméno znamená Mesiáš, Pomazaný. V starozákonní době bylo mnoho různých mesiášských představ. Některé z nich byly velmi primitivní, sobecké a vypočítavé, jiné byly vyšší a duchovnější. Ještě i za života Ježíšova na této zemi vystupovala celá řada "Mesiášů" a téměř všichni chtěli napravit svět mocí a násilím. Ježíš očistil všechny tyto falešné představy od lidských nánosů a naplnil pojem Mesiáše novým, duchovním obsahem, ve smyslu slov starozákonního proroka: "Ne silou ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů" /Za 4,6/. On nepřišel, aby mu slouženo bylo, ale aby sloužil

a v této službě šel až do nejzažší krajnosti, až do obětování vlastního života. Ale přes to je a zůstává naším Králem, který jednou přijde, aby se ujal definitivně svého království. Žijeme v mezidobí jeho dvou příchodů: po prve přišel v podobě služebníka, poníženého a pohrdaného, po druhé přijde s mocí a slávou velikou. Tehdy všechno posoudí a rozsoudí. Nic neujde jeho spravedlnosti. "Tehdy počnou říci k horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přikrejte nás" /L 23,30/. - "I viděl jsem trůn veliký, bílý a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno" /Zj.20,11/.

Když je tomu tak, co budeme čekat? I to se dočteme v našem textu: "Totož jest to přikázání jeho, abychom věřili.... a m i l o v a l i j e d n i d r u h é . Nyní jsme se opět octli plně na tomto světě a skoro bychom se raději pohybovali tam ve světě vidění a zjevení, než býti sražení do všedního života. Ale to nejde. Když učedníci Páně chtěli zůstat na "hoře proměnění", Pán Ježíš jim to nedovolil, ale poslal je dolů do zápasů všedních dnů. A tak i pro nás platí: jdi a miluj! - Milovat jedni druhé! Jak je to oposlouchané! Kolikrát jsme to už slyšeli! Jak mnoho se ve světě o lásce nařeční, nakáže, nabásní a nazpívá! A kde je? Někdy jsme v pokušení říci: nikde. Všecka naše láska je tak chatrná a tak narušená naším sobectvím a naší nečistotou, že je pochybnost o tom, můžeme-li zde o lásce vůbec mluvit. - A přece je někde láska skutečná a pravá. Je to láska na kříži. Láska toho, který šel na smrt pro druhé, pro mne a pro tebe. A naše láska bude jen tak dalece skutečnou láskou, jak dalece On pronikne naše srdce a zmocní se našeho života.

V ě ř í t a m i l o v a t . To je jeho přikázání. A přece: kolik bylo křesťanů, kteří nemilovali! Ano, byli. A jsou. Ale to nejsou ti skuteční služebníci Boží, kteří berou vážně jeho přikázání. "Kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, lásky pak kdybych neměl, nic nejsem" /1 Kor 13,2/. Věřit a nemilovat, to není možné. Taková víra není vírou, ale pokrytectvím.

Synu Boží, Ježíši Kriste, smiluj se nad námi, přispoř nám víry a dej nám ně c o ze své lásky. Amen.

Po kázání zpívalo shromáždění píseň " V s j i t í t o m t o p r a v m e s o b ě " /Zpěvník č.437 v.1-7 /.

Na to zahájil synodní senior od stolu Páně vlastní zasedání synodu přivítáním hostů a členů synodu, a tímto proslovem :

Naš XII.synod se schází v době, kdy je celý svět vzrušen obavami o budoucnost a kdy se opět lidé ptají, zdali bude možno světu zachovat dobrodiní míru. V uplynulých letech bylo mnoho vykonáno pro odvrácení nebezpečí světového ozbrojeného konfliktu a domníváme se, že také křesťanské církve svým dobrým dílem k tomu přispěly. Občas se však vyskytují období takových těžkých krisí, že před našima očima jakoby vyvstávala děsivá představa nové světové války, hroznější než byly ty, které jsme prožili.

Úkolem církve v každé době je a zůstává zvěstování slova Božího a pastýřská péče o lidské duše. Slovo Boží je pravda nadsvětelná a proto věčná, pravda, která nepodléhá změnám podle našich lidských okolností a která v každé době stejně nás volá před Boží soud a ukazuje nám cestu k Božímu milosrdenství a odpuštění. Ježíš Kristus přišel, aby hříšné spasil - to je ústřední zvěst církve a kdyby církev tuto zvěst opustila anebo ji jen ztlumila a na jejím místě hlásala cokoliv jiného, přestává být církví a ztrácí důvod k své existenci.

Tím není řečeno, že si církev nemá vůbec všimnout otázek veřejného života. Pro ni však všechny tyto otázky jsou problémy duchovními a mravními. Stejně jako církev staví jednotlivce pod soud Božího slova, činí totéž i s národy a celou lidskou společností. V tomto smyslu rozumíme onomu pověření, že církev má být živým svědomím národa a národů.

A s tohoto hlediska viděno je správné, když církev je celým srdcem tam, kde se pomáhá lidem a národům slabým, utlačovaným a vykořisťovaným, když usiluje o pokojné soužití národů a chce k němu účinně napomáhat. Důkazem toho, že tak nechceme činit jen slovy, ale i skutky jsou naše bohaté styky s bratřími v zahraničí, a to na Východě i na Západě, které jsme rozvinuli v posledních letech. Bez jakýchkoli předsudků a výhrad jsme otvírali brány nebývalému počtu hostů z ciziny, kteří mohli poznat život našich církví i našeho lidu, a my zase jsme navštěvovali hojně bratry v zahraničí, abychom je ujistili o své dobré vůli a ochotě k dorozumění a k přátelské spolupráci.

Proto želíme upřímně toho, že v posledních týdnech toto ovzduší vzájemné důvěry a pokojného soužití mezi národy bylo vážně ohroženo a narušeno tím, že lidé opět sáhli ke zbraní. Jako křesťané jsme proti užívání násilí v jakýchkoli otázkách. Jsme proti každé válce, neboť jsme přesvědčeni o tom, že válka je proti vůli Boží a že se válkou nevyřeší žádný problém, nýbrž naopak se působí jen nevýslovné strasti a tvoří se problémy nové, těžší než dřívější. Jsme zvláště také proti tomu, aby lidé na sebe chystali tak hrůzné a všeničivé zbraně, jako jsou zbraně atomové a vodíkové. Hlásíme se v těchto věcech k usnesením II.valného shromáždění Světové rady církví v Evanstonu, kde byly jasně odmítnuty všechny násilné prostředky v řešení mezinárodních problémů. Jsme přesvědčeni o tom, že všechny otázky se dají vyřešit trpělivým a klidným jednáním a souhlasíme s resolucí IV.sekce evanstonské konference, která praví:

"To, po čem člověk nejvíce a trvale touží, je mír. Již dávno ztratila pro něj válka všechno kouzlo. Okusil plodů jejího šílenství a shledal, že jsou hořké a jedovaté. Má dost války a chce žít v pokoji."

Ano, chceme žít v pokoji a budeme i nadále pro pokoj pracovat a za mír se modlit. Jsme Pánu Bohu vděční za milost, že se můžeme v pokoji scházet k slyšení slova Božího a že můžeme v klidu konat také i tento synod. Prosíme Pána nebes i země, aby tomuto našemu sejití požehnal a naplnil nás

všecky bohatstvím svého Ducha. Prosíme také o to, aby vedl lidstvo cestami pokoje a aby i své církve použil jako nástroje v tomto díle. Kéž on sám ustaví mezi námi své království, království spravedlnosti, lásky a pokoje. "Přijď království tvé".

Poté podle zvyku z předešlých synodů vyzval shromáždění, aby povstáním uctilo památku kazatelů a jiných církevních pracovníků, kteří v mezidobí mezi XI. a XII. synodem zesnuli. Vyjmenoval z nich tyto osoby. Z řad kazatelů : Gustava Švandu, Josefa Kostkana, Josefa Tobiáše, Karla Machotku, Čenka Lešetického, Bohumila Radechovského, Františka Eliáše, Jaroše Nechanického, Ladislava Kubáta, Otakara Kadlece, Františka Nováka, Jaroslava Dokoupila, Jana Škeříka a Hynka Zdíka Širokého. Z řad nekazatelů : Frant. Pavlíka, kurátora v Orlové; Antonína Straku, kurátora ve Veselí u Jimramova; Annu Kratochvílovou, učitelku náboženství v Praze; Karla Vilíma, býv. senior. kurátora v Brně; Václava Modráka, člena staršovstva v Lounech; Josefa Vanáška, kurátora v Lozicích; Dr. Josefa Krále, býv. člena synodní rady v Praze; Aloise Kubína, člena staršovstva salvátorského sboru v Praze; Růženu Kuželkovou, úřednici synodní rady v Praze; Dr. Emanuela Havelku, býv. člena staršovstva v Hodoníně; Josefa Mareše, kurátora v Teplicích; Pavla Klementa, kurátora ve Vilémově; Jana Lopoura, kurátora v Pardubicích; Bedřicha Kupku, člena staršovstva nuselského sboru v Praze; Jindřicha Šílara, předsedu kazatelské stanice v Rožnově p.R.; Oldřicha Novotného, kurátora v Rumburku; Josefa Kršnáka, spolupracovníka České Diakonie v Praze; Pavla Vášu, spisovatele a býv. člena staršovstva brněnského sboru; Josefa Čecha, kurátora ve Vanovicích. Ke konci zahrnul do těchto osob i ty, které snad tu vyjmenovány nebyly, ale stejně horlivě pro církev pracovaly a ji milovaly.

/Poznámka: Dodatečně hned při nejbližším zasedání 28. listopadu na Vinohradech uctil synod povstáním památku také ještě těchto tří osob, které v tomto shromáždění u Salvátora opomenutím jmenovány nebyly : Dr. Ferdinanda Hrejse, profesora evangelické teologické fakulty v Praze, Josefa Hromáčky, kurátora sboru v Hodslavicích a Josefa Staňka, kurátora sboru v Šonově. - V souvislosti s tím zde uvádíme také jméno Jakuba Navrátila, místokurátora sboru v Hustopečích, který tragicky zahynul při železničním neštěstí 24. prosince 1953./

Obdobně jako na všech předešlých synodech přijal pak synod pozdravný telegram adresovaný hlavě státu. Text tohoto telegramu adresovaného prezidentu republiky Antonínu Zápotockému Praha - Hrad zněl takto : "Vážený pane presidente : dvanáctý synod českobratrské církve evangelické, který se sešel v Praze ve dnech 27. až 29. listopadu 1956, zdraví Vás jako hlavu státu a ujišťuje Vás, že náš evangelický lid bude i nadále pilně a poctivě pracovat k zajištění rozkvětu naší drahé vlasti a k upevnění míru u nás i na celém světě".

Proslovy hostů se nekonaly. Jedině za církevní oddělení ministerstva školství a kultury pronesl pozdrav odborový přednosta Václav Lorenc. Řekl toto : "Pane synodní seniore, vážení členové synodu, paní a pánové, sešli jste se k slavnostnímu zahájení synodu českobratrské církve evangelické. Dovolte, abych Vaše dnešní zahajovací shromáždění pozdravil jménem ministerstva školství a kultury.

Jednání Vašeho synodu bude probíhat v době zneklidněné nedávnými vážnými událostmi ve světě. Po období, ve kterém se všichni mírumilovní a čestní lidé radovali ze zlepšující se mezinárodní situace, události v Egyptě a Maďarsku velmi znepokojily naše mysl i srdce. Nechci zde provádět hlubokou analýzu těchto událostí. I když vývoj věcí v Maďarsku se vši vážností posuzujeme v souvislosti s chybami dřívějšího vedení maďarského státu, musíme reálně vidět v souladu s celkovým posledním vývojem mezinárodní situace, zejména pak v souvislosti s rozpoutáním válečných akcí vůči Egyptu a s tendencemi znovu oživit všechny formy nepřátelství vůči zemím budoucím socialistický společenský řád, že nejtemnější síly starého společenského řádu se domnívaly, že přišla jimi dlouho očekávaná a připravovaná chvíle, kdy bude možno rozpoutat novou světovou válku.

Všem lidem, kteří již po léta houževnatě bojují za přátelské soužití národů, za řešení sporných otázek jednáním, za odvrácení válečných běd a hrůz, jsou příčiny posledních událostí dnes již zřejmé. Neboť ti, kteří již dlouho ohrožují mír, nemohou zamaskovat svou pravou tvář žádným pokrytectvím a v sebevětších rozměrech. A skutečné úmysly sil, které se na bolestech maďarského lidu chtěly znovu prodrat k moci, ukázal mimo jiné velmi jasně případ kardinála Mindszentyho. I to nechť pomáhá ke správné orientaci v složitých otázkách posledních dnů. Abychom si znovu uvědomili, že cesta kupředu, k životu stále bohatšímu a lidsky radostnějšímu - i když je velmi obtížná - je možná jen a jen v úsilovném boji za sociální pokrok a za udržení míru.

Jsme právě dnes přesvědčeni, že nic z toho co ve společném mnohaletém zápase vybojovali mírumilovní lidé v celém světě - bez ohledu na politické, filosofické či náboženské názory - aby pokojné soužití národů bylo zachováno, nepříjde nazmar.

A věříme, že v dalším úsilí o historicky zákonitě přicházející epochu zcela nových vztahů mezi lidmi a mezi národy, nebudou stát stranou poctiví věřící lidé i duchovní na celém světě. Dovolte, abych vyjádřil přesvědčení, že tomu tak bude i nadále ve Vaší církvi evangelické, která vyrostla z tak ušlechtilých humanistických tradic našich národů.

Přeji jednání synodu českobratrské církve evangelické jménem ministerstva školství a kultury plný úspěch".

Ke konci zasedání při chláškách vrátil se synodní senior znovu k svému dedikačnímu projevu na začátku tohoto bohoslužebného shromáždění a vyslovil dík stavební komisi za dosavadní její dlouholetou práci spojenou s renovací vnitřku salvátorského kostela. Vzpomněl při tom zvláště zesnulých

dvou členů této komise Ing.C.Ursinyho a Dr.Josefa Krále. Poděkoval pak také dnešnímu předsedovi této komise synodnímu kurátorovi Dr.Gustavu Hrejsovi, projektantu celé úpravy Ing.arch. Bohumilu Barešovi, členu komise Ing.Jar. Dlouhému a staviteli provádějícímu stavební práce arch. Fr.Marešovi.

Tím bylo synodní jednání ukončeno a celé shromáždění zazpívalo píseň "Kdož by chtěl erbován býti" /Zpěvník č.205/.

Na to ještě synodní senior Dr.V.Hájek uzavřel vólnou modlitbou a prosbou o požehnání toto prvé zasedání synodu.

Celé shromáždění zazpívalo verš 1. a 2. mohutné Lutherovy písně "Hrad přepevný jest Pán Bůh náš" /Zpěvník č.261 / a po krátkém modlitebním ztišení se začalo rozcházet.

D R U H Ě Z A S E D Á N Í

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 28. listopadu 1956 od 8.15 do 12.30 hod.

Zahájeno bylo společným zpěvem písně "Jak čerstvých vod jelen žádá" /Zpěvník č.128/.

Seniorátní kurátor chrudimského seniorátu Václav Placht pak vykonal modlitbu a přečetl z Písma oddíl I. Petr. 5, 1-11.

Předsednictví se ujal synodní senior Dr. Viktor Hájek. Dal vyvoláním jmen zjištění přítomnosti členů synodu. Bylo zjištěno, že je přítomno 98 poslanců z celkového počtu 99 a že tedy je synod schopený usnášení. Pochybnosti o platnosti voleb nebyly žádné. Pro toto dopolední zasedání se jediné omluvil poslanec synodu farář Št. Šoltész z klimentského sboru v Praze. Na místo poslance faráře Fr. Janovského z Roudnice n. L., který se synodu nemohl zúčastnit, nastoupil jeho náhradník vikář Jan Mikulecký z Třebenic. Podobně na místo seniorátního kurátora brněnského seniorátu JUDr. Vladislava Lukla, který se rovněž nemohl synodu zúčastnit, nastoupil jako náhradník Adolf Ryšavý z Miroslavi, Náměstí 3., když se zjistilo, že ani náměstek tohoto seniorátního kurátora Dr. Ing. Alois Wagner na synod přijetí nemůže.

Synodní senior vyzval na to členy synodu k složení slibu. Povstali a hlasitě hromadně opakovali text slibu podle článku 63. odst. 3. řádu o správě církve, který jim synodní senior předčítal.

Potom byla učiněna tato usnesení formálního rázu:

Přijet návrh JUDr. Aloise Sklenáře a za zapísování a lezení synodních jednání byli zvoleni: ThDr. Josef Smolík a Josef Sládek; Vlastimil Sláma a Vladimír Jerie; Milan Hájek a Bohumil Betka; Jan Hejda a Ing. Dr. Jar. Huml; Zdeněk Jokl a Jiří Veber. Byli zvoleni i další, ty však zde neuvádíme, protože zápisy stačili vykonati, kteří jsou zde vyjmenováni. Pro každé zasedání byla určena vždy jedna dvojice v tom pořadí, jak je svrchu uvedeno.

Přijet návrh JUDr. Aloise Sklenáře a za skrutážní r y zvoleni: Miroslav Rodr, Karel Trusina a Lubor Franců. Bylo jim též uloženo, aby pomohli předsedovi při sčítání, došlo-li by při jednání o hlasování zdvižením rukou.

Přijet návrh JUDr. Aloise Sklenáře a za místo - předsedy synodu zvoleni: Dr. J. L. Hromádka ze členů synodu zvolených Komenského fakultou, Jan Dus z řad kazatelů a JUDr. Pavel Šimek z řad starších. Podle církevního zřízení jsou ovšem místopředsedy synodu také synodní kurátor JUDr. Gustav Hrejša i náměstek synodního seniora Bohuslav Burian. Synod má tedy jednoho předsedu a 5 místopředsedů.

Přijat návrh synodní rady, tlumočený synodním seniorem, a en bloc schváleno, aby synod při jednání postupoval podle programu, jak jej pro synodní jednání připravila synodní rada.

Přijat návrh synodní rady, tlumočený synodním seniorem, a schváleno, aby byl v e š k e r ý p r o g r a m s y - n o d u p r o j e d n á v á n v p l e n u . Na návrh Mir.Rodra bylo však usneseno zvoliti dvě komise, jednek pro přípravu textu poselství synodu sborům a jednak pro přípravu návrhu ve věci řádu členství v církvi.

Do komise pro přípravu textu poselství synodu sborům byli po jistém jednání zvoleni : ThDr J.B.Souček, Jan Dus, ThDr J.L. Hromádka, Miroslav Rodr, Lubor Francá, Karel Trusina a Sl.Radechovská. /Návrh podal JUDr Alois Sklenář a doplnil jej JUDr P.Šimek/.

Do komise pro přípravu návrhu ve věci členství v církvi opět po jistém jednání byli zvoleni : JUDr L.Jelen, Josef Hlaváč, J.A.Dvořáček, Milan Hájek, ThDr Josef Smolík, JUDr Karel Pala, Vlastimil Sláma, JUDr Pavel Šimek a JUDr Gustav Hrejša. /Návrh podal K.Trusina/.

Přijat návrh synodní rady, přednesený synodním seniorem, a schváleno, že k a ž d ý n á v r h vycházející při jednání z plenu musí býti f o r m u l o v á n p í s e m n ě a jen v té formě podáván předsednictvu a zapisovatelům.

Přijat návrh synodní rady, rovněž tlumočený synodním seniorem a usneseno připustiti a projednávati s a m o - s t ě t n ě n á v r h y budou-li předsednictvu předloženy v náležité formě, t.j. budou-li písemně formulovány a podporovány vlastnoručními podpisy nejméně čtvrtiny přítomných poslanců. Rovněž budou projednávány n á v r h y p í l n ě , budou-li předloženy ve formě jak to ustanovuje jednací řád.

Přijat návrh JUDr Aloise Sklenáře a usneseno zvoliti tříčlennou v e r i f i k a č n í k o m i s i synodních protokolů, aby nebylo nutno je čísti v plenu. Do této komise byli zvoleni : Václav Urban, Jindřich Kubíček a Antonín Lipavský.

Když tyto formality byly skončeny, zazpívalo celé synodní shromáždění píseň "Studně nepřevážená všech Božských milostí" /Zpěvník č.122/.

Synodní senior předal pak předsednictví synodu synodnímu kurátorovi JUDr Gustavu Hrejsovi, protože na programu byla v o l b a s y n o d n í h o s e n i o r a .

Nejprve bylo hlasováno, zda se má volba provésti lístky či aklamací. Jednomyslně bylo usneseno konati volbu tajně.

Předsedající synodní kurátor oznámil, že se synodní zastupitelstvo v zasedání 3.října t.r. jednomyslně usneslo navrhnouti synodu k volbě za synodního seniora jako jediného kandidáta dosavadního synodního seniora br Viktora Hájka. Bylo přikročeno k volbě. Skrutátoři ohlásili tento výsledek:

Bylo odevzdáno 98 lístků, z nichž 96 znělo na jméno ThDr Viktor Hájek, jeden na jméno ThDr Václav Kejř a jeden lístek byl prázdný. Byl tedy zvolen ThDr V i k t o r H á j e k na další šestileté období t.j. do 30.XI.1962. Na dotaz synodního kurátora, zda volbu přijímá, odpověděl kladně. Nově zvolený synodní senior ujal se pak opět předsednictví a v krátkém projevu poděkoval synodu za důvěru a prosil o pomoc při své práci.

Přistoupilo se k v o l b ě n á m ě s t k a s y n o d n í h o s e n i o r a . Synodní senior oznámil usnesení synodního zastupitelstva, podle něhož se synodu předkládá k volbě na tuto funkci těchto pět kandidátů : Vlad.Čapek, ThDr Václav Kejř, Miroslav Růžička, Zdeněk Somolík a Miloš Šourek. Navrhl, aby se k volbě přikročilo bez debaty. Bohuslav Polívka doporučoval, aby se o kandidátech přece jednalo v rozpravě. Na opakovaný návrh synodního seniora, bylo usneseno přikročiti k volbě bez debaty. Výsledek prvního tajného hlasování byl tento : Odevzdáno 98 hlasů, z nichž obdržel Dr Václav Kejř 33 hlasů, Vl.Čapek 22, M.Šourek 21, M.Růžička 18, Zdeněk Somolík 3 a jeden lístek byl prázdný. Bylo nutno přikročiti k druhé volbě mezi Dr V.Kejřem a Vlad.Čapkem. Výsledek této druhé užší volby, při níž opět bylo odevzdáno 98 hlasů byl : Vlad.Čapek 53 hlasů, Dr Václav Kejř 43 hlasů a 2 lístky byly prázdné. Zvolen byl tedy náměstkem synodního seniora V l a d i m í r Č a p e k , který na dotaz předsedajícího prohlásil, že volbu přijímá. Je zvolen na šestiletí do 30.listopadu 1962.

Na to došlo k v o l b ě č l e n a s y n o d n í r a d y z ř a d k a z a t e l ů . Synodní senior oznámil, že přicházejí v úvahu kandidáti, kteří nebyli zvoleni při volbě náměstka synodního seniora. Výsledek tajného hlasování byl podle oznámení skrutátorů tento : Bylo odevzdáno 98 hlasů, z nichž obdrželi M.Šourek 41 hlasů, Dr V.Kejř 36, M.Růžička 15, Zdeněk Somolík 5 a 1 lístek byl prázdný. I zde bylo nutno přikročiti k druhé volbě mezi M.Šourkem a Dr.V.Kejřem. Při této druhé užší volbě, při níž opět bylo odevzdáno 98 hlasů, obdržel M.Šourek 52 hlasy a Dr V.Kejř 44, dva lístky byly prázdné. Zvolen byl tedy M i l o š Š o u r e k , který volbu přijal. I jeho volební období trvá po šest let t.j. do 30.listopadu 1962.

Přistoupilo se k v o l b ě n á m ě s t k a s y n o d n í h o k u r á t o r a . Synodní senior oznámil usnesení synodního zastupitelstva, podle něhož se synodu předkládají k volbě tyto kandidáti : JUDr Pavel Šimek, JUDr Miloš Jarošek, JUDr M.Bula a Valentin Chamrád. Sdělil však také, že Dr Šimek a Dr Bula jsou pevně rozhodnutí přijmouti z vážných důvodů jen volbu za náhračníky. Pro volbu náměstka synodního kurátora přichází v úvahu ovšem i dosavadní člen synodní rady JUDr Alois Sklenář. Synod má tedy rozhodnouti mezi třemi kandidáty : Dr Al.Sklenářem, Dr M.Jaroškem a Val.Chamrádem. Bylo přikročeno k volbě. Podle zprávy skrutátorů obdrželi z odevzdaných 98 hlasů Dr Alois Sklenář 64 hlasů, Dr.M.Jarošek 21 hlasů, Dr P.Šimek 8 hlasů, V.Chamrád 2 hlasy Dr.M.Bula 1 hlas a dva lístky byly prázdné. Zvolen byl tedy JUDr A l o i s S k l e n á ř . - Předseda upozornil, že je potřebí

ujasnit si, aby se předešlo pozdějším pochybnostem, zda volba Dr Sklenáře platí na zbytek jeho dosavadního volebního období t.j. na 3 roky, či zda je jí posuzovati jako volbu novou, která platí na 6 let. Byla o tom provedena debata, v níž se však ani právníci nemohli shodnout na jednotném výkladu. Bylo proto provedeno zvláštní hlasování synodu o tom a při něm bylo rozhodnuto valkou většinou, že volba platí na šest let. Trvá tedy funkční období Dr Aloise Sklenáře, jako náměstka synodního kurátora, až do 30. listopadu 1962.

Po té provedena volba členů synodní rady z řad starších. Synodní senior oznámil, že přicházejí v úvahu dva kandidáti: JUDr Miloš Jarošek a Valentin Chamrád. Znovu ještě bylo naléháno na JUDr Pavla Šimka, zda by přece nesvolil ke kandidatuře. Dr Šimek však prohlásil, že pro nejbližší dobu stav jeho zdraví mu nedovoluje, aby takovou funkci přijal. I synodní senior uvedl, že několikrát s Dr Šimkem o jeho kandidatuře mluvil a že uznal vážnost důvodů, pro které Dr P.Šimek kandidatura přijmuti nemůže. Nebylo by proto správné dále na něho naléhat. Přikročeno k volbě. Z odevzdaných 98 hlasů obdržel JUDr Miloš Jarošek 77 hlasů, Valentin Chamrád 15, Dr M.Bula 2, Dr.Pavel Šimek 1 a prázdné byly lístky tři. Byl tedy zvolen JUDr Miloš Jarošek, který volbu přijal. Jeho funkce trvá šest let t.j. do 30. listopadu 1962.

Při stoupení k volbě náhradníků. Synodní senior konstatoval, že z řad kazatelů zůstávají náhradníky ještě na tři léta Mir.Růžička a Zč.Somolík a z řad starších Valentin Chamrád rovněž ještě na tři léta. Bylo usneseno provést volbu všech náhradníků z řad kazatelů i z řad starších najednou. V úvahu přicházejí: Dr Václav Kejř z řad kazatelů a JUDr Mil.Bula a JUDr Pavel Šimek z řad starších. Byla provedena volba, při níž opět bylo odevzdáno 98 hlasů. Z nich obdrželi: Dr V.Kejř 92, M.Růžička 1 a pět lístků bylo prázdných; JUDr M.Bula 93, JUDr P.Šimek 91 a V.Chamrád 2 hlasy, prázdných lístků bylo deset. Zvolení tedy byli: za náhradníka z řad kazatelů ThDr Václav Kejř, za náhradníky z řad starších JUDr Miloš Jarošek a JUDr Pavel Šimek. U všech trvá jejich funkční období 6 let, t.j. do 30. listopadu 1962.

Synodní senior upozorňuje, že je potřebí stanovit pořadí pro event. nástup náhradníků. Bylo usneseno, aby prvním náhradníkem z řad kazatelů byl ThDr Václav Kejř, druhým Miroslav Růžička a třetím Zdeněk Somolík. Při náhradnících z řad starších usneseno toto pořadí: JUDr M.Bula, JUDr Pavel Šimek a Valentin Chamrád.

Synodní senior po skončení všech voleb poděkoval jménem synodu všem bratřím, kteří v minulém synodním radě pracovali a nebudou již dále jejími členy. Jsou to náměstek synodního seniora Bohuslav Burian, člen synodní rady Jaromír Klimecký a člen synodní rady JUDr Lubomír Jelen. Zdůraznil zvláště

tu okolnost, že velikou předností minulé synodní rady bylo, že všichni její členové při každém jednání přes leckterou počáteční různost nakonec přece byli jednomyslní.

Synodní shromáždění po volbách, které skončily v 11.15 hod., zazpívalo společně tři verše písně "Snažujme se ve všem právě žítí Bohu k libosti" /Zpěvník č.213 v.1-3/.

Předsednictví synodu převzal místopředseda Jan Dus, farář z Kutné Hory. Vyzval synodního seniora, aby přednesl zprávu o stavu církve.

Před podáním této zprávy synodní senior Dr V.Hájek upozornil, že omylem při včerejším prvním zasedání v salvátorském kostele při vzpomínce na někte-
ré zemřelé pracovníky církve v ní nebyli jmenováni titobratři:
Prof.Dr Ferd.Hrejša, Josef Hromádka ze sboru hodslavického a Josef Staněk ze sboru šonovského. Synod uctil jejich památku povstáním.

Na to přednesl synodní senior tuto zprávu o stavu církve:

V tříletém obdobi, které uplynulo od posledního synodu, směla naše církev konat nerušeně svou zvěstovatelskou a pastýřskou službu. Na tuto možnost musíme pohlížet jako na nezasloužený dar milosti Boží, dar, za jehož užití nebo neužití budeme jednou odpovídat před tváří Nejvyššího. Nejsem si jist tím, zdali si všichni tuto skutečnost plně uvědomujeme a zdali naše práce není až příliš samozřejmá, skoro mechanická, často konaná bez vnitřního zápalu a bez vědomí neopakovatelnosti každé příležitosti, která je před námi. Dnes máme možnost hlásat evangelium, dnes smíme lidi zvat k Ježíši Kristu, dnes jim můžeme všeli-
jak posloužit. Co bude zítra, je v rukou Božích. Ale dnes nám Pán Bůh dává čas milosti. Nebereme leckdy tuto milost nadarmo? Nám všem platí napomenutí epištoly k Židům /3,12-13/:
"Viztež, bratři, aby snad v někom z vás nebylo srdce zlé a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha živého. Ale napomínejte se vespolek po všechny dny, dokudž se dnes jmenuje, aby někdo z vás nebyl zatvrzen oklamáním hřícha."

Pokud se týká církevního "průvozu", /užívám zde tohoto slova ve smyslu nikoliv hanlivém/ nebyli jsme na tom špatně. Naše sbory a kazatelské stanice fungují, někde lépe, někde hůře, ale fungují. Máme celkem 271 farních sborů a 315 kazatelských stanic. Řada farních sborů nám v uplynulém období přibyla tím, že podle usnesení posledního synodu byla většina filiálních sborů přeměněna na sbory farní, takže název "filiální sbor" zmizel z našeho slovníku. Některé malé filiální sbory bylo nutno přeměnit na kazatelské stanice. Není to však žádná degradace, nýbrž jen změna v názvosloví. Dnes rozumíme "sborem" takové pracovní středisko, kde je vlastní kazatel, kazatelskou stanicí pak takové místo, kam kazatel dojíždí. - Ve všech sborech i kazatelských stanicích se konaly pravidelné sloužby Boží. Jejich návštěva není taková, jaké bychom si přáli. V různých sborech a stanicích ovšem je návštěva velmi různá. Synodní rada si

vyžádala od všech seniorátů přehled návštěvy služeb Božích ve sborech a nad tímto materiálem ztrávila již leckterou chvíli ve vážném zamyšlení. Není nám stále ještě dost jasno, proč v některých sborech je návštěva tak slabá, v jiných zase lepší, v některých pěkná. Vyžadovalo by to hlubokého rozboru všech okolností po stránce historické, sociologické i hospodářské, znamenalo by to přezkoumat důkladně práci kazatele i staršovstva, a ovšem nezapomenout při tom ani na nezachytitelné a nepostižitelné momenty iracionální, neboť se zde pohybujeme na půdě, na níž naše lidská úvaha není posledním rozhodčím. Jisto však je, že slabá návštěva služeb Božích nás trápí, že by nás asi měla trápit ještě víc a že by měla hlavně trápit faráře a staršovstva těch sborů, jichž se to týká. Ale nejde jen o to trápení, nýbrž jde o poctivou a usilovnou snahu o zlepšení. Neboť není sporu o to, že sborový život přece jen je v přímé souvislosti s činností kazatele. Ve sboru, kde je kazatel pohodlný, kde jeho kázání neodpovídají potřebám posluchačů, kde se nekoná pastorece a kde kazatel spolu se staršovstvem na modlitbách nezápasí o jednotlivé rodiny sboru, nelze očekávat lepších věcí.

Účast při b i b l i c k ý c h h o d i n á c h byla ovšem vždycky v našich sborech o mnoho menší, než při službách Božích. Ale tam, kde se biblické hodiny konají věrně, po pečlivé přípravě, kde nejsou únavné, ale živé, soustřeďují kruh pravidelných účastníků, kteří tvoří vlastně jakési jádro sboru. Na jedné seniorátní schůzi byla vyslovena myšlenka, jak by se účast na biblických hodinách zvedla, kdyby jen všichni presbyteri se jich účastnili. Víme, že za dnešních životních okolností není možno od nikoho kategoricky pak zákonicky na takovém požadavku trvat, ale tato myšlenka zasluhuje úvahy a pozornosti. V průměru slabě jsou navštěvována naše s h r o m á Ź ě n í p r o m l á ě Ź , daleko lépe s l u Ź b y B o Ź í p r o d ě t i. Mládež a děti jsou našim problémem, a to daleko vážnějším než si leckdy připouštíme. Je-li někde církev ohrožena, pak je to na tomto místě.

V poslední době se v naší církvi mnoho mluví o k ř t u . Pokud je tato diskuse vedena tím směrem, aby byla zdůrazněna vážnost křtu a zabráněno jeho zvykovému zneužívání, je srdce nás všech upřímné při této věci. Přáli bychom si, aby křest byl všem členům našich sborů skutečnou svátostí Kristovou a nikoli prázdnou formalitou. Mám však za to, že velká většina našich kazatelů s k u t e č n ě t o u t o c e s t o u j d e a že v našich sborech b. l o v posledních letech vykonáno m n o h o p r o hlubší pochopení této svátosti. Stejně však jsem přesvědčen o tom, že diskuse o k ř t u d ě t í byla u nás vyvolána uměle a že tento problém se týká jen několika jednotlivců. Pro ostatní účastníky diskuse je to problém jen akademický. Celá diskuse vlastně nepřinesla nic nového, poněvadž všechny argumenty

které se uvádí pro křest dětí i proti němu, byly již dávno známy. Nakonec se jedná o odpovědné rozhodnutí církve, které řešení přijme, když pro obě řešení se dá biblicky argumentovat s bible o této věci nemluví jednoznačně. A velká většina z nás se již dávno vědomě rozhodla pro křest dětí a nemáme důvodu, proč bychom své stanovisko opouštěli.

O svátosti V e č e ř e P á n ě je nutno říci, že účast při ní je nevelká a že bude nutno v církvi ještě mnoho učiniti pro zvýšení její vážnosti a žádoucnosti. Možná, že církev nejednala správně, když v minulých dobách až příliš zdůrazňovala ona biblická slova: "Kdož jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije" nebo lépe řečeno: když tato slova správně nevysvětlovala. Kdo je "nehodným" účastníkem stolu Páně? Jedině ten, kdo přistupuje ve vědomí své hodnosti, jakoby s ním bylo všecko v pořádku. Ten, kdo ví, že je nehodným účastníkem a kdo svou nehodnost uvrhuje na Krista, patří ke stolu Páně. Dovedeme toto svým bratřím a sestrám ve sborech jasně říci? Staráme se o to, aby Večeře Páně nebyla přehlídkou "spravedlivých", ale obecenstvím bratří a sester, kteří jsou na tom všichni stejně a všichni potřebují odpuštění?

C í r k v n í p o ž e h n á n í s ň a t k u si nevyžadují zdaleka všichni naši novomanželé. U některých jest to jistá pohodlnost, která jim brání jíti při této příležitosti na dvě místa, u jiných je to jistě lhostejnost víry, která zapomíná na skutečnost, že bez Božího požehnání nic nejsme. Ale příčinou je také ne dost vážné pojmání manželství, na něž i někteří členové církve hledí jen jako na lidskou smlouvu, ne-li dokonce jako na experiment. I na tomto poli nás čeká mnoho trpělivé práce, abychom své členy přivedli k poznání, že manželství je Boží řád a že i dnes platí nezměnně: "Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!" Žel, že i někteří naši kazatelé nepředcházejí zde dobrým příkladem a že svou vlastní manželskou rozlukou ukazují členům církve nežádoucí cestu k řešení manželských problémů.

K o n f i r m a c e se koná ve všech našich sborech, a konfirmačnímu cvičení se namnoze věnuje velká péče. Stále se množí počet těch sborů, kde se konfirmační cvičení koná po dva roky pro jeden ročník. Vzniká však také otázka, co s těmi dětmi, které se konfirmačního cvičení neúčastní a ke konfirmaci nejdou. Souvisí to s otázkou členství v církvi a tu se setkáváme s názory zcela protichůdnými. Jedni chtějí takové děti vylučovat z církve, druzí jsou toho mínění, že by právě takové děti i jejich rodičové měli být předmětem intenzivní a laskavé pastorační péče, což ovšem předpokládá, že jsou členy církve, neboť jinak bychom neměli důvodu ani oprávnění se o ně starat. I tento příklad nám ukazuje, jak nesnadný je problém členství v církvi a jak těžko je nalézt řešení, které by bylo církvi ke skutečnému duchovnímu prospěchu. Způsob, jakým se dnes koná v y u č o v á n í n á b o ž e n s t v í na školách a způsob přihlášek k tomuto vyučování nás nijak neuspokojují. Počet přihlášek v různých sborech je podle místních okolností

různý. Někde je přihlášeno až 100% dětí, někde také jen 20%. Tato čísla mluví za mnoho slov.

Při našich pohřbech zdá se, že přestávají být problémem ony pověstné pohřební "muziky", o kterých se jednalo na tolika minulých synodech. Obecně se uznává, že světská hudba narušuje bohoslužebný ráz našich pohřbů a zdá se, že ubývá těch pozůstalých, kteří takovou hudbu žádají. Zato vynořuje se nový problém a to je pohřeb jinověrců, zvláště v krematoriích. Často se stává, že pozůstalí nečlenů naší církve žádají o účast našeho kazatele při kremaci. Zda má nebo nemá takovému přání být vyhověno, o tom se mínění v církvi různí. Jedni poukazují na to, že takový pohřeb je misijní příležitost, druhí mají o tom pochybnost a varují před tím, aby naši kazatelé dělali pohřební stafáž, při níž někdy hrozí i pokušení hmotného prospěchu. Mám za to, že tato věc nemůže být řešena paušálně pro všechny případy, nýbrž že je nutno každý takový případ posuzovat pro sebe a že za různých okolností je možno se rozhodovat stejně odpovědně jednou pro a podruhé proti. Činnosti našich kazatelů se nedá posoudit paušálně. Máme kazatele a pastýře velmi dobré, průměrné i podprůměrné. Co nás nejvíce trápí, jsou některé případy pochybeného života kazatelů a manželských i rodinných rozvratů v kazatelských rodinách. V některých případech synodní rada, když všechny pokusy o nápravu vyzněly naprázdno, vyzvala příslušné kazatele k resignaci a její výzvy bylo uposlechnuto. Jiné případy se teprve řeší kárným řízením.

Mám-li mluvit o činnosti našich staršovstev, byl bych rád, kdybych se nemýlil při svém konstatování, že jejich uroveň se zlepšuje. Snad je to dáno i tím, že dnes funkci staršího sotva přijme ten, kdo svým srdcem není při věcech sboru a kdo není ochoten pro tyto věci přinést i nějakou oběť. Minuly ty časy, kdy se lidé dávali volit do staršovstva pro čest, neboť v očích světa členství ve staršovstvu žádnou ctí není. A tak se setkáváme vždy častěji s radostným zjevem, že starší chápou své poslání a že jsou svému kazateli skutečnou oporou, i když nikoli nekritickou. Zdá se, že si uvědomujeme vždy více hodnotu presbyterianismu a že nám toto slovo není bezobsažným heslem. Přáli bychom si, aby zmizeli z našich sborů i ti poslední farářští autokrati, kteří se dívali na staršovstvo jen jako na sbor kývalů a byli uraženi, když presbyter svobodně projevil své mínění. A ještě více bychom si přáli, aby mezi našimi kazateli a staršími se vyvinulo ono modlitebné pouto, které jediné tvoří jednotu ducha ve svazku pokoje, i když třeba pohled všech zúčastněných na všechny věci není totožný.

K otázce našich řádů je potřebí říci několik vážných slov. My všichni víme, že v posledních letech se v naší církvi mnoho volalo po pevných rádech, ba šlo se někdy tak daleko, že se v těchto rádech spatřoval lék proti všem neduhům v církvi. V této krajnosti bylo jistě jakési nedorozumění, ale všichni souhlasíme asi v tom, že církev rády musí mít. Měli bychom však také být jednotni v tom,

že řády je nutno dodržovat. Zdá se, že se nám ztratil jeden pojem, který byl ve staré Jednotě Bratří zcela běžný, totiž pojem poslušnosti. Jistě v první řadě šlo o poslušnost slova Božího, ale šlo také o poslušnost k církvi. My jsme všichni velcí individualisté a mnoho si zakládáme na své osobní svobodě. Praeambule našeho církevního zřízení mluví o tom, že se chceme "v poslušnosti i v svobodě víry" učit z našich konfesí. Skutečnost však je taková, že užíváme oné svobody daleko více než oné poslušnosti, lépe řečeno: poslušnost je nám vůbec neznámá. Máme snad proto čtyři konfese, abychom nemuseli brát vážně ani jednu z nich? Jsme jistě velmi vzdáleni toho, čemu se říká konfesionalismus, ale nemůžeme mít své konfese jenom pro ozdobu svého štítu. Máme-li čtyři konfese, pak bychom si měli říci aspoň tolik, že se budeme držet toho, co je všem společného. A shledáme-li, že tyto konfese v něčem netlumočí správně zvěst slova Božího, pak jsme povinni v š i c h n í usilovat o vyjádření lepší. Ale každý z nás nemůže učit a hlásat to, k čemu došel ve svém individuálním poznání. To bychom nebyli církví, ale snad nanejvýše volným sdružením soukromých badatelů bible.

Tomuto synodu jsou předloženy návrhy dvou řádů. Je to předně Ř á d o s p r á v ě c í r k v e , který byl předběžně schválen synodním zastupitelstvem a v němž v celku nebylo sporných bodů. Druhý návrh se týká Ř á d u ě l e n - s t v í v c í r k v i , který prošel živou diskusí a který byl přijat synodním zastupitelstvem jako osnova pro synod. Pokud se týká chystaného Ř á d u s b o r o v é h o ž i v o t a , nedošli jsme ještě k jednotnému hledisku ve věcech zásadních. Připravený návrh, velmi pečlivě propracovaný, jsou spíše p r a v i d l a sborového života a jako taková by asi došla souhlasu většiny. Avšak naše církevní zřízení mluví výslovně o ř á d u sborového života a tak přijetím tohoto návrhu by nebylo vyhověno požadavku církevního zřízení. Nezbude tedy asi, než na této věci ještě dále pracovat.

Naše s b o r o v é b u d o v y byly a v tomto období pilně opravovány a upravovány. Těchto oprav a přestaveb je mnoho a není možno všecky v této správě uvádět. Jisto je, že naše repartice byly v uplynulých letech v podstatě věnovány na tyto opravy a ženáš Jubilejní toleranční dar je úplně rozpůjčen k těmto účelům. Nově upravené modlitebny a sborové domy byly otevřeny v těchto místech: Kailovy Vary, Hroznětín, Dobruška, Prusinovice, Skorošice, Tři Sekery, Česká Lípa, Litvínov, Chrást, Lysá n. Labem a Šternberk. Včera jsme mohli znovu otevřít chrám salvátorský v Praze. Další nově upravená budova Domova odpočinku byla otevřena v Krabčicích. Máme ještě mnohé sbory bez budov a místností anebo s budovami nevyhovujícími, vlhkými, chladnými a nezdrevými. Postupně bude nutno ve všech těchto sborech zjednatí nápravu, ovšem za předpokladu ochotné obětavosti celé církve.

Naše s e n i o r á t y se úplně vžily do hranic upravených minulým synodem a pracují velmi dobře. Konají pravidelné schůze kazatelů a starších a tak slouží k vzdělání i duchovnímu obecenství svých pracovníků. Bratří senioři konají časté visitace ve svých obvodech a jsou tak ve stálém styku se svými sbory. Seniorátní výbory si nemnoze hledí dobře

svých úkolů a v některých seniorátech mají účelně rozdělenou práci mezi jednotlivé své členy, takže senioři, nalézají dobrou pomoc v ostatních členech seniorátního výboru. Mezi bratřími seniory a synodní radou byla bratrská shoda, takže spolupráce zde byla opravdu plodná a radostná.

Synodní rada konala svou odpovědnou práci jistě ne bez chyb a nedostatků, ale vždycky tak, jak nejlépe dovedla a rozuměla. Jsme připraveni slyšet každou konstruktivní kritiku a nechceme patřit k lidem, kteří /podle slov Písma - Kaz.4,13/ neumějí již ani napomenutí přijímat. Naopak: prosíme synod o to, aby nám jasně, otevřeně a upřímně řekl, v čem vidí nedostatky naší práce, abychom se takových chyb v budoucnosti mohli vystríhat. Všichni jsme lidé mdlí, hříšní a chybní a potřebujeme strážné služby svých bratří, abychom se nedostali na scestí.

Abych neztratil kontakt s církví, navštěvoval jsem i v tomto období podle svých možností sbory naší církve a byl jsem tak účasten jejich radostí, jejich starostí i těžkostí. V celku jsem navštívil v tomto tříletí 140 sborů a kazatelů: 16, v jihočeském 5, v západočeském 17, v poděbradském 7, v hradeckém 12, v chrudimském 9, v poličském 3, v slezském 12. Navštívil jsem také všechny naše Domovy odpočinku, abych se přesvědčil o jejich vnějším stavu a vnitřním životě. V synodní radě jsem měl na starosti hlavně věci personální, věci týkající se víry a řádu, věci organizační a zastupování evangelizační, bratr synodní kurátor Dr. Gustav Hrejsa o věci tiskové a vydavatelské, bratr Dr. Lubomír Jelen o záležitostech právních, bratr Jaromír Klimecký o věci křesťanské služby a bratr náměstek Bohuslav Burian o věci hospodářské. Žádný z referentů však nerozhodoval o věcech samostatně, nýbrž všechna rozhodnutí se dala v plenu synodní rady a to tak, že se o nich jednalo tak dlouho, až se dosáhlo jednomyslnosti. Kancelář synodní rady vedl, jako ve všech minulých obdobích českobratrské církve evangelické, náš pilný a svědomitý vedoucí tajemník, bratr církevní rada Bohumil Valeš.

Jestliže jsem ještě ve své zprávě k minulému synodu musel konstatovat, že církev trpí nedostatkem kazatelů, že poslední tři roky se situace tak dalece změnila, že dnes máme kazatelů dost. Bylo to způsobeno několika silnými ročníky na naší Komenského bohoslovecké fakultě, po jejichž absolvování nastala dokonce přechodná starost s umístěním nových vikářů. Ale tato nesnáz je již zhruba překonána, takže dnes máme již jen několik případů neumístěných bohoslovců. Mezitím byl počet posluchačů na fakultě značně snížen, takže nejsou neoprávněné obavy, že za několik roků bychom mohli zase být tam, kde jsme byli před třemi lety. Nadějeme se však, že Pán Bůh si v pravý čas opět vypudí dělníky na jejímu profesorskému sboru za všechnu péči, kterou věnuje našemu theologickému dorostu.

Významnou událostí církevního života v posledních letech bylo založení Ekumenické rady církví v Československu. Následovalo brzy po návratu našich delegátů z II.valného shromáždění Světové rady církví v Evanstonu, když si všechny naše církve ujasnily, že ekumenická spolupráce je příkazem našeho společného Pána. Při Ekumenické radě pak byl založen také zvláštní Zahraníční a informační odbor, který za předsednictví br.ďkana Komenského fakulty Dra J.L.Hromádky vyvíjí intenzivní činnost na poli mezicírkevních a mezinárodních styků. Členům synodu je z našeho tisku známo, jak bohaté byly v posledních letech tyto styky a jak četné návštěvy se konaly, jednak našich delegátů u zahraničních církví, jednak hostů z ciziny u nás. Z dlouhé řady těchto událostí sluší zvláště vyzdvihnout zasedání Exekutivy Světové Presbyterní Aliance v Praze ve dnech 6.-11.srpna 1956, které přivedlo k nám bratry a sestry z celého světa a posloužilo k posílení naší víry i k sblížení mezi příslušníky různých národů zde zastoupených.

Podrobnosti z jednotlivých úseků činnosti naší církve jsou obsaženy ve zprávách a informacích, které všichni členové synodu dostali do rukou. Proto se mohu omezit již jen na několik poznámek a důležitějších údajů :

Československá církev evangelická má podle našeho odhadu 326.468 členů. V roce 1955 přistoupilo k ní 938 členů, vystoupilo /pokud se dá zjistit/ 1.263 členů. V církvi pracuje 225 farářů, 67 vikářů a 11 diakonů. Celkem tedy 315 kazatelů. Z tohoto počtu je 12 žen, z nichž jedna je samostatnou farářkou. Laických kazatelů máme 60. Za poslední tři roky bylo ordinováno 52 nových vikářů a vikářek. Praktickou zkoušku bohosloveckou složilo a dekret volitelnosti za faráře obdrželo 47 bratří a sester. V tomtéž období odešlo do výslužby 7 bratří. Zemřelo 13 bratří kazatelů. Od posledního synodu také řada kazatelů resignovala na svůj úřad a odešla do jiného zaměstnání. Bylo jich celkem 19. Někteří z nich odešli z vlastního popudu, někteří také resignovali proto, že jim synodní rada k tomu důtklivě radila, když se přesvědčila o tom, že jejich práce anebo jejich život byly církvi ke škodě.

Naše Domovy odpočinku mají nyní /po úpravách a adaptacích posledních let/ kapacitu 437 lůžek, a to v Myslibořicích 144, v Sobotíně 149, v Krabčicích 93, v Dobčticích 32 a v Kostelci n.Čer.lesy 19. Tyto ústavy jsou dobře a účelně zařízeny a poskytují našim starým a osamělým lidem opravdu útulný domov. Revisní orgány veřejných úřadů, které v našich Domovech konají občasný revise, vydávají jim to nejlepší svědectví. My pak nadto usilujeme o to, aby v našich Domovech vládl duch opravdu křesťanský a aby zde naši staří bratři a sestry žili v obecenství víry.

Z věcí tiskových a vydávacích uvádím jen radostnou skutečnost, že jsou v proudě přípravy k vydání bible v kapesním formátu a že toto vydání bude uskutečněno, dá-li Bůh, v roce 1957. Nejsme spokojeni s naším

církevním tiskem, neboť jediný náš oficiální časopis "Český Bratr" má tak nepatrný rozsah, že není možno v něm ani patřičně ventilovat naléhavé otázky týkající se života církve. Tento rok /1957/ bude pro všechny naše reformační církve památný tím, že uplyne 500 let od vzniku staré Jednoty Bratří. Téhož jubilea chceme důstojným způsobem vzpomenout a předkládáme v tom směru synodu některé návrhy.

O v ě c e c h h o s p o d á ř s k ý c h jen několik poznámek: velmi se osvědčuje náš r e p a r t i č n í s y s t é m, který umožnil již velmi mnoha sborům, aby mohly opravit a zlepšit své budovy. Repartice byly rozpisovány každoročně ve výši Kčs 1,200.000.- a až na malé nedoplatky se vždycky sešly. Jejich výše však se jeví jako nedostatečná a proto je synodu předložen návrh na jejich zvýšení. Je zajímavé, jak některé sbory /a je jich většina/ odvádějí repartice hladce a bez rejtání, zatím co si jiné sbory stále stěžují na to, že repartice jsou pro ně neúnosné. Souvisí to jistě s duchovním stavem sborů, avšak bude přece nutno přezkoumat, zdali jednotný repartiční klíč nezpůsobuje /právě pro svou jednotnost/ nepřiměřené zatížení některých sborů. - J u b i l e j n í t o l e r a n ě n í d a r je - jak již bylo na jiném místě řečeno - úplně rozpůjčen našim sborům. Jisté těžkosti vznikají v poslední době tím, že některé sbory žádají o odložení pravidelných splátek vypůjčených peněz. Byli bychom rádi, kdyby tyto žádosti přestaly, neboť když se jim vyhovuje, znamená to pomalejší cirkulování vypůjčených peněz, jinak řečeno: synodní rada nemůže pak vyhovovat žádostem o nové zápůjčky, poněvadž nemá k tomu potřebné hotovosti. - Své dílo lásky a služby koná stále věrně naše J e r o n y m o v a J e d n o t a, která shromažďuje ročně značné částky a rozděluje je ve spolupráci se synodní radou mezi naše potřebné sbory pro snadnější úhradu jejich stavebních nákladů.

S c h o d k y ř á d ě n é h o h o s p o d á ř e n í našich sborů uhrazuje synodní rada z repartice, na věčné mimořádné náklady přispívá částečně stát, který hradí také celý schodek ústředí církve. Vedle toho přispívá stát církvi značným obnosem tím, že vyplácí služné všem kazatelům a vydrží Komenského bohosloveckou fakultu.

Je nám jasno, že všechna viditelná činnost církve není ještě ničím, když sám Pán Bůh si jí nepoužije k svému dílu. Nemůžeme se spokojit jen s vnější, organisovanou a organisací prací, ale musíme bez přestání očekávat na toho, který jediný dává vzrůst a sám si vzdělává své království podle dobře libé vůle své. On je naše útočiště i síla ve všelikém soužení, pomoc vždycky hotová, náš Stvořitel, Spasitel i Posvětitel, náš Soudce i náš milostivý Pomocník. Jemu budeme odpovídat za všechno, co konáme i co nekonáme, na něho uvrhujeme všechny své starosti, k němu voláme o odpuštění všech svých vin. Prosíme, Hospodine, zachovávejž již, prosíme, Hospodine, dávejž již šťastný prospěch. Bože, smiluj se nad námi a požehnej nám, zasvěť obličej svůj nad námi, tak aby poznali na zemi cestu tvou, mezi všemi národy spasení tvé. Amen.

O zprávě synodního seniora provedena rozprava, kterou řídil místopředseda Jan Dus.

V této rozpravě byla věnována pozornost především p r o b l é m u v ý c h o v y m l á d e ž e . Procento dětí přihlášených ke školnímu vyučování náboženství, je v některých místech nízké. Náboženství na školách je jen trpěno a je nutno pečovat o náhradu při dětských bohoslužebných shromážděních. Odbory synodní rady pro práci mezi mládeží nekonfirmovanou a konfirmovanou musí vykazovat intenzivnější práci. Návštěvy sekretářů ve sborech ustaly. Nepodařilo se najít cestu k mládeži dělnické, zvláště v internátech. Staršovstva a konventy by se měly více zabývat otázkou výchovy mládeže. Kazatel i členové staršovstva by měli konat častější pastorační návštěvy v rodinách a při tom zvláště si všimati náboženské výchovy dětí. Vysvětleno, že nový sekretář, který má mít výchovu mládeže také na starosti, je sice designován, avšak, že dosud se nepodařilo najít pro něho v Praze byt. Doporučeno, aby se více používalo příruček vydávaných synodní radou pro učitele nedělních škol. Upozorněno na přípravnou práci bratří, kteří tvoří učebnicovou komisi a na pořádání kursů pro výchovu mládeže ve Středisku evangelických kursů v Bělči nad Orlicí. Debaty se zúčastnili : M.Šourek, Zd.Jokl, Jan Mikulecký, Vl.Chváta, Dr Jar.Huml, Vl.Sláma, Dr Smolík, M.Růžička, R.Hroch, Dr V. Hájek, H.Merta a j. Na konec byl synodem přijat takto formulovaný návrh Zd.Jokla :

Synod ukládá seniorátním konventům, aby na svých nejbližších zasedáních projednaly otázku práce mezi mládeží do hloubky a podaly podnětné návrhy jak staršovstvům tak i synodní radě.

Další rozprava se týkala o t á z k y b i b l i c k ý c h h o d i n . Způsob konání jich by měl býti revidován a měly by se konat nejen v sídle sboru, nýbrž zvláště ve vzdálených kazatelských stanicích /Jiří Otter/. Usnesení o tom však nebylo učiněno žádné.

Dále zdůrazněno, že by se mělo zanechat zbytečných oprav církevních budov ve sborech, kde už s h r o m a ž ě o - v a c í m í s t n o s t i jsou, a že by se měla věnovat péče vybudování takových místností ve sbor ch, kde se příslušníci církve vůbec nemají kde shromažďovat. /Dr J.Huml/. I v tomto směru však žádné usnesení nebylo učiněno.

Větší pozornost byla věnována v y d á v a t e l s k é č i n n o s t i církve /Dr P.Šimek/. Činnost ta naráží na nedostatečný příděl papíru a proto neuspokojuje. Porovná-li se příděl papíru z roku 1952 s rokem 1956 klesl víc než o polovinu. Bude nutno se v té věci obrátiti na příslušné státní orgány, i když víme, že ve srovnání s ostatními církvemi jsme na tom, pokud jde o příděl papíru, lépe. Synodní rada předložila o tom již v roce 1955 memorandum příslušnému orgánu a pak v roce 1956 znovu, avšak dosud bez výsledku. Bylo usneseno ještě jednou se touto věcí zabývat na základě konkrétního návrhu, který připraví Dr P.Šimek.

Na to byla rozprava o zprávě synodního seniora ve 12.30 hod. přerušena a dopolední zasedání synodu zakončeno zpěvem písně "Chvaltež Nejmocnějšího" /Zpěvník č.28/.

/Poznámka: Protokol o tomto zasedání zapisovali Dr J.Smolík a Josef Sládek/.

.-oOo-.

T Ř E T Í Z A S E D Á N Í

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 28. listopadu 1956 od 14.30 do 17.15 hod.

Zahájeno bylo společným zpěvem písně "Jezu Kriste, Synu Boží" /Zpěvník č.136/.

Seniorátní kurátor pražského seniorátu Antonín Lipavský vykonal modlitbu a přečetl z Písma oddíl Filip. 2,1-11.

Předsednictví synodu opět se ujal místopředseda Jan Dus.

Pokračováno v rozpravě o zprávě synodního seniora o stavu církve a bylo nejprve jednáno o časopis Český Bratr. Uvažováno, jak zaříditi, aby tento časopis měl větší rozsah a aby směl býti vydáván ve větším nákladu. Zatím všechny snahy o docílení toho narážejí na nedostatek papíru. Ukázalo se, že ani nabídka dobrovolného sběru starého papíru po církvi nevede k cíli, protože z takového sběru se dá zhotoviti nejvýš balicí papír a nikoli papír vhodný k tisku časopisu. Také konstatováno, že návrh, aby se z časopisu vypustily zprávy ze synodní rady a aby se tak získalo víc místa pro články, by znamenal jen nepatrný zisk. I když určité usnesení učiněno nebylo, bylo vidno, že si synod přeje, aby se synodní rada znovu pokusila u příslušných úřadů o povolení většího rozsahu a o lepší vybavení tohoto měsíčníku. Synodní senior sdělil, že výjimečně bylo povoleno, aby číslo "Českého Bratra", které přinese zprávu o synodu, mělo dvojnásobný rozsah a aby mělo čtyřstránkovou vložku s obrázky na křídovém papíru. Této debaty se zúčastnili: farář Milan Hájek, senior M. Šourek a synodní senior Dr. V. Hájek.

Na to bylo obšírně jednáno o zintenzivnění práce laiků v církvi. Shledáváno, že v církevní práci se stále převážně uplatňují faráři /farářská církev/ a že je nutno hledati nové cesty a nové metody práce, v nichž by pomohli zejména laici. V souvislosti s tím jednáno o počtu laických kazatelů a vyslovováno přání, aby jejich počet byl rozmnožen. Zdůrazňována potřeba, aby evangelizační odbor občas svolával osvědčené pracovníky v církvi, zejména laiky, k poradám o nových pracovních metodách a aby odbor pro výchovu presbyterů vydával příručky pro vzdělání starších. Jiní upozorňovali, že nové metody práce nestačí a nepomohou dokud nebude v církvi více odvahy a zápalu víry a že se má využítí starých cest, avšak řádným způsobem, a že se má práce opřítí o řádně konané pastorační návštěvy a o modlitby. Musí tu býti duchovní probuzení, i když se nepopírá důležitost soustavného a ustavičného vzdělávání laiků i kazatelů v bohosloví, při čemž by mohla hodně pomoci fakulta.

Zvláštní pozornost byla při debatě o této věci věnována rodinnému životu příslušníků církve a našeho lidu vůbec. Časté uzavírání smíšených sňatků, rozvrat rodin, nevychovanost mládeže vzbuzují obavy. Je důležité ukazovat, právě v proměnách dnešní společnosti a tím i rodiny, našim

manželům a rodinám na neproměnné základy, na nichž rodina musí být založena. Doporučováno, aby se o tom vypracoval poselství a rozeslalo do všech evangelických rodin. Synodní rada asi před půl rokem vypracovala memorandum o sociálně podmíněných konkubinátech a zaslala je Státnímu úřadu důchodového zabezpečení, aby na tu věc bylo pamatováno při novém zákonu o sociálním zabezpečení. Pokud je však známo, nebyl na to vzat zřetel.

Věnována též pozornost té části zprávy synodního seniora, kde je zmínka o s l a b é n á v š t ě v ě b o h o s l u - ž e b n ý c h s h r o m á ž d ě n í v některých sborech. Z kázání by se měl odstranit intelektualismus, mělo by se kazati prostě a srozumitelně, což nijak nevylučuje, aby se kazatelé při přípravě kázání s vážností obírali theologickým rozbořem Písma. Lidé touží slyšet pravé Slovo Boží a je otázka, zda dovedeme správně transponovat zvěst Evangelia do naší doby.

Na konec byl obsah všech těchto úvah shrnut do těchto usnesení :

1. Synod se usnází, aby synodní rada opatřila vydání poselství k rodinám církve. Nebude-li možno toto poselství vydati, nechť jeho text je uveřejněn v časopise "Český Bratr". /Návrh J. Miřejovského, přijato jednomyslně/.
2. Dvanáctý synod se zármutkem zjišťuje, že v mnoha případech neuzavírají muž a žena /dříve ovdovělá/ spolužijící a mající i děti, řádný sňatek jen z toho důvodu, že vdova by ztratila vdovský důchod. Synod žádá proto snažně státní úřady i Národní shromáždění, aby při projednávání nového zákona o národním pojištění řešili tuto otázku tak, aby vdovám, znovu provdaným, byl vdovský důchod ponechán v zájmu posílení rodinných svazků, aby docházelo k uzavření řádných sňatků i v těchto případech. /Návrh JUTra. P. Šimka, přijato jednomyslně/.
3. Synod si ze zprávy synodního seniora uvědomuje mnohou mdlobu církve a vybízí všechny členy, církevní pracovníky, aby hledali cesty, které by vedly k oživení sboru. Zvláště připomíná důležitost pastorační práce a modliteb. Ukládá proto seniorům církve, aby každoročně žádali od staršovstev zprávu o pastorační činnosti, kterou konají presbyteři, kazatelé, případně odbor křesťanské služby. Synod naléhavě vybízí kazatele i staršovstva k modlitbám za práci ve sboru a ke shromažďování členů k modlitbám. /Návrh J. Hlaváče; přijato většinou hlasů/.
4. Synod ukládá všem kazatelům, aby se každého roku povinně účastnili alespoň jednoho odborného školení na kursech, které pořádá Svaz českobratrského evangelického duchovenstva. /Návrh Miroslava Rodra; přijato jednomyslně/.

5. Synod se usnáší, aby byl synodní radou utvořen z řad kazatelů i starších stálý studijní odbor,
- a/ který by se zabýval obsahem biblické zvěsti, kterou jsme v této době povinni předkládat v kázání a biblických hodinách,
 - b/ který by studoval otázky svátostí po theologické i církevně praktické stránce,
 - c/ který by zásadně prostudoval obsah křesťanské výchovy a pokusil se co nejpřístupněji formulovat, jak se máme učit zásadním zvěstem Písma,
 - d/ který by studoval po stránce obsahové otázku výchovy konfirmované mládeže.
- Odbor nechť předkládá synodní radě a ta sborům a seniorátům výsledky svých studií koncem každého roku tak, aby tyto výsledky byly pomocí kazatelům a sloužily jako podklad pro vypracování výchovných pomůcek.

O d ů v o d ě n í :

Zvýšené nároky, které musíme klást na členy sboru jak v duchovním vzdělávání, tak i v křesťanském řádu a v obětavosti, zavazují nás ke zvýšenému úsilí o to, aby naše duchovní služba, zvláště v kázáních a ve výchově, byla co nejvýraznější a nejpřiměřenější tomu, čím jsme údům sboru podle Písma povinni. Proto jsme povinni

ad a/ nejenom ustavičně kriticky hodnotit svá kázání, nýbrž pokusit se vystihnout, která stránka biblické zvěsti musí být předkládána se zvláštní důrazností. Duchovní oživení církve vždy souviselo s tím, že si služebníci církve ve světle Písma uvědomovali skutečný stav údů církve, jejich zvláštní konkrétní potřeby i poblouzení a zdůrazňovali tu stránku biblické zvěsti, již bylo zvlášť třeba k utvrzení, potěšení a nápravě. Je třeba, abychom si i my uvědomovali skutečný duchovní stav sborů a hledali v Písmě to, co je nám dnes potřebí především slyšet a zvěstovat.

ad b/ Dobrozdání theologického odboru v otázce křtu ukazuje, že otázka křtu a svátostí vůbec je v celé církvi nerozřešena. Je třeba, abychom ji sledovali nejen po stránce theologické, ale i co do výsledků a závěrů pro sborovou službu.

ad c/ Aby mohla být vypracována křesťanská prvouka, dějeprava a konfirmační příručka a aby běžné příručky pro výchovu nekonfirmovaných i konfirmovaných netrpěly přílišnou příležitostností a někdy improvizovaností, je třeba pokusit se předem o jasnou a příslušné mládeži srozumitelnou formulaci základních biblických zvěstí a událostí /na př. jak budeme vykládat autoritu Božího slova, jak stvoření, jak povolání Božího lidu, jak o učení, skutcích, utrpení a zmrtvýchvstání Páně/ a jejich zařazení do programu výchovy /na př. kam zařadíme zvěst o narození Páně nebo o stvoření/.

ad d/ I službu konfirmované mládeže je třeba zásadně prostudovat, aby pro ni mohly být připravovány případné pomůcky. Zvláště musíme věnovat pozornost otázce, jak mládeži pomoci k samostatné četbě Písma, jak jí ve světle Písma pomoci k zdravé orientaci v osobním životě i ve všedním povolání a jak ji zařadit do života a služby sboru a církve. /Nóvrh Št. Šoltésze; přijat většinou hlasů/.

6. Synod ukládá synodní radě, aby v církevním tisku pravidelně uveřejňovala stručné zprávy o práci všech poradních odborů při synodní radě./Návrh M.Rodra; přijat jednomyslně/.

Debaty o všech těchto věcech se zúčastnili tito členové synodu: J.Miřejovský, Rud.Hroch, Jan Trojan, Jos.Sládek, Vl.Jerie, Josef Hlaváč, Dr J.A.Pellar, Dr Huml, Karel Veselý, L.Franců, Dr V.Hájek, Št.Šoltész, Vlast.Sláma, H.Merta, M.Rodr, JUDr P.Šimek, M.Šourek, M.Růžička, Jar.Adámek, Dr K.Pala, Sl.Radechovská, Vl.Chvátal, Zd.Jokl, Milan Hájek, Dr J.L. Hromádka a K.Trusina.

V dalším rozhovoru o zprávě synodního seniora byly dotčeny některé otázky hospodářského rázu /investiční kvota pro církevní novostavby, Jubilejní toler.dar/, bylo však usneseno jednati o nich až budou na programu věci hospodářské vůbec. /Tohoto rozhovoru se zúčastnili : Dr V.Kejř, Jar.Klimecký, R.Hroch, J.Filipi, M.Rodr/. Ke konci debaty se stala zmínka ještě o různých věcech na př. o kárném opatření proti nadměrné činnosti některých duchovních v krematoriích, o vztazích církve k ostatním církvím, avšak žádné usnesení učiněno nebylo.

Tím byla debata o zprávě synodního seniora o stavu církve zakončena a zpráva schválena.

Synodní senior ujal se řízení synodu a přečetl písemně došlé p o z d r a v y od těchto církví :

O d S l o v e n s k é e v a n g e l . c í r k v e a.v. v ČSR /dopis/: Srdečně pozdravujem v mene Slovenskej evanj. a.v. cirkvi v ČSR XII.synodu Vašej cirkvi, ktorá zasadá v Prahe 27.-29.Novembra 1956. Želám ,aby Boh svojou milosťou sprevádzal rady a práce Synody, aby závery a rozhodnutia Synody boli požehnaním pre Vašu bratskú cirkev. Pán so všetkými Vami! S bratským pozdravom Dr Jan Chabada, gener.biskup Bratislava.

O d R e f o r m o v a n é k ř e s ť a n s k é c í r - k v e n a S l o v e n s k u /telegram/: Z príležitosti zasadania vašho 12 synodu posielame vam uprimny pozdrav našej cirkve a želáme vam mnoho uspechov vo vašej zodpovednej práci. Biskup Dr Varga Rimavska Sobota.

O d S l e z s k é c í r k v e e v a n g e l i c k é a.v. /telegram/: K jednání Vašeho synodu upřímně přejeme, aby dobrý Bůh jemu požehnal a aby toto jednání posloužilo k slávě Boží a k prospěchu církve. Církevní rada Slezské církve evang.a.v. Cymorsk biskup Český Těšín.

Dalším předmětem jednání byl návrh synodní rady na Ř á d o s p r á v ě c í r k v e schválený prozatímně synodním zastupitelstvem 23.května 1956.

K návrhu synodního seniora Dr V.Hájka byl tento Řád schválen jednohlasně bez debaty. Jedině Dr I.Jelen připomněl, že je potřebí doplniti článek 63, odstavec 8. bod c/ takto : "rokovati a usnášeti se o zprávách a návrzích synodní rady a k o n v e n t ů , zkoumati a schvalovati účty atd." I tento doplněk byl schválen jednomyslně. Text tohoto Řádu o správě církve je uveřejněn v přeložkách pro XII.synod ve svazku označeném číslicí 7.

Ke konci zasedání byly provedeny ještě některé změny ve složení komise pro přípravu textu poselství synodu sborům a komise pro přípravu návrhu ve věci členství v církvi. Tyto změny jsou již pojaty do seznamu členů těchto komisí ve zprávě o druhém zasedání synodu. Dr J.B.Souček byl pověřen, aby svolal komisi o poselství, a Dr Gustav Hrejša, aby svolal komisi o členství v církvi.

Zasedání bylo skončeno o 17.15 hod. zpěvem písně "Ó králi věků důstojný" /Zpěvník č.250/.

/Poznámka: Protokol o tomto zasedání zapisovali Vl.Jerie a Vl.Sláma/.

..oOo-.

Č T V R T Ě Z A S E D Á N Í

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 28. listopadu 1956 od 19. do 20.30 hod. Mělo ráz bohoslužebný a účastnilo se ho vedle členů synodu mnoho bratří a sester ze sboru vinohradského i ze sborů jiných. Doprovod na varhany opatřil Karel Kantorek, varhaník vinohradského sboru.

Vstupní slovo měl synodní senior Dr V. Hájek. Na to celé shromáždění zazpívalo píseň: "Vždyckys dobře svým, Pane, činíval" /Zpěvník č.259/.

Modlitbu a čtení Písma I.Kor.12,1-11 měl Lubomír Moravec, farář vinohradského sboru.

Po společném přezpívání písně "Pane Ježíši Kriste, tys Syn Boží zajisté" /Zpěvník č.89/ synodní senior Dr V. Hájek oznámil shromážděné církvi, kdo byli při dopoledním synodním zasedání zvoleni za nové členy synodní rady. Jsou to Vladimír Čapek, jako náměstek synodního seniora, Miloš Šourek jako duchovenský člen synodní rady a JUDr Miloš Jarošek, jako laický člen synodní rady. Všichni tři předstoupili před stůl Páně a po krátkém proslovu, který k nim měl synodní senior na text Skut 20,28 /"Buďtež tedy sebe pilní i všeho stáda, v němž Duch svatý ustanovil vás biskupy, abyste pásli církev Boží, kteréž sobě dobyl svou vlastní krví."/ přijal od nich slib požadovaný od členů synodní rady církevním řádem českobratrské církve evangelické.

Po společném zazpívání prvních čtyř veršů písně "Ve jméno Krista doufáme" /Zpěvník č.197/ vstoupil synodní senior Dr V. Hájek na kazatelnu a proslovil před vysluhováním Večeře Páně toto kázání na text Ezech.9,4 "I řekl Hospodin: Přejdi prostředkem města, prostředkem Jeruzaléma, a znameney znamením na čelích muže ty, kteříž vzdychají a naříkají nade všemi ohavnostmi dějícími se uprostřed něho" ;

Je to smutný obraz, který líčí 9.kapitola prorocství Ezechiellova. Když před tím Hospodin ukázal prorokovi, co všecko se dalo v chrámě Hospodinově a kolem něho, jak lid i jeho starší provozovali nejohavnější modloslužbu, slyšel nyní Ezechiel z úst Hospodinových rozkaz, který ho vyděsil. "Přistupte hejtmané k tomuto městu jeden každý se zbrojí svou hubící v ruce své." A aj, šest mužů přišlo cestou k bráně hořejší, kteráž patří na půlnoci, máje každý zbroj svou rozrážející v ruce své. A ti to ozbrojenci obdrželi pak rozkaz: "Projděte skrze město a bíte, neodpouštějž oko vaše aniž se slitovávájte." Prorok padá na svou tvář a volá: "Ach, Panovníče Hospodine, zdaliž zahubíš všecken ostatek Izraelský, vylévaje prchlivost svou na Jeruzalém ?" A dostává za odpověď slova Hospodinova: "Nepravost domu Izraelského a Judského veliká jest velmi velice... Protož já také cestu jejich na hlavu jejich obrátím; neodpustí oko mé, aniž se slituji."

Bylo by to všechno úplně beznadějně, kdyby současně s rozkazem k trestání a hubení nebyl týmž Panovníkem Hospodínem vydán ještě rozkaz jiný. Mezi oněmi ozbrojenými muži, kteří byli vyzváni k tvrdému zákroku, byl také jeden muž, který již svým zevnějškem se od nich naprosto lišil. Byl "oděný rouchem lněným a kalamář pískařský při bedrách jeho" /v.2/. Tedy: žádný štít, žádný meč, ale roucho, jaké nosovali kněží, a psací náčiní, jaké mívali při sobě královští pískaři. A tento muž měl podle rozkazu Hospodínova jít p ř e d ozbrojenci a poznamenávat na čelech ty, kteří vzdychali a naříkali nad všemi ohavnostmi dějícími se uprostřed Jeruzaléma. A k těmto poznamenaným ozbrojením mužům nesměli přistupovat a nesměli se jich dotknout.

Vyklaďači Písma svatého snažili se nějak vysvětlit podrobnosti tohoto vidění a zabývali se na př. otázkou, kdo je míněn oním mužem oděným rouchem lněným. Nepřekvapuje, že v něm spatřovali Krista, který přišel vytrhnout svůj lid ze zkázy, a označil jej jako své vlastnictví. Ale někteří šli dále a všimli si toho, že slovo "znamení" na tomto místě v hebrejštině zní stejně, jako označení posledního písmene v hebrejské abecedě, které se původně psalo jako naše T. A toto zase je nejstarší podoba kříže. Některé starší překlady tohoto místa proto přímo praví: "Znamenaj křížem na čelích muže ty ..." Je to překlad a výklad lákavý, ale my nemáme důvodu, abychom na něm lpěli a chtěli z něho něco vyzískat. Nám stačí úplně zjištění, že p o z n a m e n a n í b y l i z a c h r á n ě n í. Což nám to nepřipomíná podobnou situaci v Exodu /12,23/, kde jen ti byli zachráněni před zhoubcem, jejichž domy byly poznamenány krví beránka? A zase situaci ve Zjevení /7,3/, kde andělé, jimž bylo dáno, aby škodili zemi, museli počkat se zhoubou, až byli poznamenáni všichni služebníci Boží na svých čelech? Je zřejmo, že myšlenka záchrany poznamenaných není v bibli ojedinělá.

A kdo byl vlastně poznamenáván? Snad lidé spravedliví a dokonalí? Nikoliv. Byli poznamenáni a tím také zachráněni ti, kteří vzdychali a naříkali nad všemi ohavnostmi, dějícími se uprostřed nich. Tedy ti, kteří se trápili nad hříchy své církve a svého lidu. Jako Lot, o němž je řečeno, že hříchy svého okolí byl ztrápený /II.Petrova 2,7/, a jako žalmista, který vyznává: "Potůčkové vodou vyplývají z očí mých příčinou těch, kteříž neostříhají zákona tvého" /Žalm 119,136/.

Bylo by však jistě zvrácené a bezbožné, kdybychom naříkali a vzdychali nad hříchy jiných a mysleli si, že my sami jsme lepší. Skutečné pokání začíná vždycky u nás samých. Každý z nás je na tom vinen, že naše církev je mdlá, nedověrná a chatrná a že se i v ní vyskytují mnohé "ohavnosti", neboť ohavnost je všechno, co se Pánu Bohu nelíbí. Každá služba bohům cizím je ohavností, každé přestoupení Božího zákona je ohavností. Mnoho takových ohavností je při nás i mezi námi a my se už leckdy nad tím ani netrápíme! Čiňme pokání za sebe, za svou církev i za svůj lid! Budeme-li mlčet, neprospějeme ani sobě ani jiným, nýbrž propadneme hroznému Božímu soudu.

Není to však málo jen vzdychat a naříkat? Jistě že by to bylo málo, kdybychom zůstali jen při tom. Ale pravé pokání je vždycky základem a východiskem nového života. Ten, kdo upřímně vzdychá a naříká nad ohavnostmi svými i jiných, nemůže a nesmí zůstat nečinný. Jeho pokání ho nutně povede k tomu, že bude bojovat proti všemu hříchu a opravdově usilovat o to, aby těch ohavností bylo méně a méně. A zase začne nejprve u sebe.

Jsme poznamenaní? Kéž bychom byli! Nosíme na svých čelech znamení Ježíše Krista? Jestliže se nám dostalo té milosti, pak nebudme zarmoucení na tím, že námi třeba i někdo pohrdne. Znamení Kristovo je pro nás i záchranou i nejvyšší ctí. Radujme se z toho, že jsme jeho vlastnictvím a vyznávejme jeho jméno. On, "aby posvětil lidu svou vlastní krví, vně za brenou trpěl. Vyjčemež tedy k němu ven ze stanů, pohanění jeho nesouce. Neboť nemáme zde města zůstávajícího, ale cnoho budoucího hledáme" /Židům 13,12-14/.

Po tomto kázání zazpívalo celé shromáždění píseň " Ó Bože, hojný v milosrdenství, i naď mnou též rač se smilovati" /Zpěvník č.169/ a byla vysluhována po obvyklém připomenutí slov Písma 1 Kor. 11,23-29 svatá Večeře Páně. Přistoupili k ní nejen členové synodu, nýbrž i jiní účastníci tohoto shromáždění celkem přes 200 osob. Chléb padával synodní senior a kalich farář vinohradského sboru. Zpívány byly při tom písně "Srdečně Pána jsem zamiloval" /Zpěvník č.55/ a "Jezu Kriste, štědrý kněže" /Zpěvník č.94/.

Po závěrečné modlitbě synodního seniora a jeho prosbě o požehnání a po zazpívání písně "Ó Pane. smiluj se nad námi" /Zpěvník č.53/se shromáždění rozešlo do svých domovů.

P Á T É Z A S E D Á N Í

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 29.listopadu 1956 od 8.15 do 13 hod.

Zahájeno bylo společným zpěvem písně "Radujme se vždy společně" /Zpěvník č.268 v.1-8/.

Člen synodu Adolf Ryšavý z Miroslavi vykonal modlitbu a přečetl z Písma Žalm 138.

Předsednictví pře-zal opět synodní senior Dr Viktor Hájek.

Předmětem jednání byl návrh na Ř á d č l e n s t v í v českobratrské církvi evangelické.

Návrh, který připravila synodní rada /Tisky XII.synodu, svazek 6/ byl předán komisi zřízené ve druhém zasedání tohoto synodu. Farář J.A.Dvořáček dal členům synodu, a zejména ovšem členům komise, také návrh na členství v církvi, který on vypracoval a který staršovstvo ve Valašském Meziříčí přijalo. O výsledku práce komise pro přípravu návrhu Řádu členství v církvi podal synodu zprávu referent JUDr Pavel Šimek. Po krátké debatě, které se zúčastnili J.Carda, M.Rodr, Dr J.A.Pellar, J.A.Dvořáček, Jaroslav Adámek a Vl.Sláma byl přijat většinou hlasů bez jakékoli změny tento návrh komise

Otázka členství v církvi souvisí s otázkou křtu. Protože však otázka křtu je dosud v církvi předmětem diskuse a ani staršovstva ani konventy neměly dosud příležitost k ní se vyjádřit, usnází se XII.synod odložití rozhodnutí o přijetí Řádu členství v církvi na příští synod.

Synod však ukládá synodní radě, aby co nejdříve ustavila zvláštní komisi, která po zvážení všech dosud i budoucně došlých návrhů ve věci Řádu členství v církvi vypracuje nový návrh Řádu členství v církvi. Tento návrh předloží synodní rada nejpozději do jednoho roku všem staršovstvům a konventům k projednání.

Aby zatím byla vyplněna mezera v církevním zákonodárství o členství v církvi, usnází se XII.synod, že se až do přijetí Řádu členství v církvi uznávají za členy církve také děti, které rodiče do církve přihlásili, ale nedali je pokřtít.

Na to bylo jednáno o doporučení komise, aby se již letos na synodu provedla generální rozprava o problému členství v církvi. Při hlasování, zda se má či nemá tato rozprava konati, doporučení komise bylo zamítnuto a generální debata se nekonala. Jednání o této věci se zúčastnili: J.P.Šebesta, Jindřich Kubíček, Mir.Rodr, Dr J.Smolík a Karel Trusina.

Dalším předmětem synodního jednání bylo **s t a n o v i s k o s y n o d u k e k ř t u**.

Referent ustanoven nebyl. Byla zahájena přímo diskuse. Podkladem bylo "Dobrozdání theologického poradního odboru o svátosti křtu a o oprávněnosti křtu nemluvnat", které bylo všem členům synodu doručeno ještě před synodem. /Viz Tisky XII.synodu, svazek 14/.

Diskuse o této věci byla obšírná a zúčastnili se jí mnozí členové synodu. Podle protokolu uvádíme z ní toto :

M.Rodr si žádal vysvětlení, k čemu má diskuse vlastně vyústit. Zdá se mu, že křest nemluvnat prostým členům církve není problemem.

M.Šourek vysvětluje, že problem křtu spočívá v dialektickém napětí mezi objektivismem Boží milosti a lidskou odpovědností. Ten křest je správný, který tomuto napětí více odpovídá. Má vědomí o této oboustrannosti: na jedné straně milost Boží a na druhé odpovědnost člověka.

M.Růžička upozorňuje, že všichni poctiví členové církve vidí, že většina rodičů smysl křtu svých dětí nechápe. Nezavinili jsme to sami absolutní samozřejmostí, s jakou jsme křestní rodičů přinášejících děti ke křtu?

Dr K.Pala vyznává, že se probíjoval k přesvědčení, že biblický křest je křest dospělých. K víře se nikdo nerodí, víru dává Duch svatý jak ráčí. I když posudek theologického odboru je obranou křtu malých dětí, přece jen i tento posudek neprohlašuje křest dospělých za biblicky neoprávněný. Je nutno varovat se před křtem dětí všem rodičům bez výhrady. Mnozí žádají o křest jen z pověry.

M.Rodr: Podstata problemu je stará. Jsou přednější skutky lidské nebo milost Boží? Průběhem dějin církev stále víc rozpoznávala, že Boží milost předchází. To zvěstuje i křest nemluvnat. Dospělí mají příležitost svou víru vyznávat při svaté Večeři Páně. Mnozí si nedávají děti křtít, protože sami nevěří.

J.Carda vidí problematiku křtu v nevážnosti, s jakou se ke křtu přistupuje. Měla by se členům církve připomenouti vážnost křtu.

J.A.Dvořáček: Křest nemluvnat vskutku ukazuje prioritu Boží milosti. Ale tak jak je vysluhován, může být také urážkou této milosti. Stanovisko těch, kteří jsou přesvědčeni o správnosti křtu dospělých, nemusí být přijato jako obecné pravidlo, nýbrž máme je chápat jako protiváhu, která má posloužit k větší vážnosti křtu nemluvnat. Rodičům má být dána obojí možnost. Doporučuje, aby se dobrozdání theolog.odboru rozeslalo do všech staršovstev a aby bylo doplněno směrnicemi, jak by konkrétně v praxi křest v naší církvi měl být konán. Podává pak návrh takových směrnic v tomto znění:

Církev československá evangelická slouží podle rozkazu Pána Ježíše Krista křtem sv. ve shromáždění, a to 1/ dítkám rodičů, jí a závazně slíbí, že budou spolu se sborem pečovat o křesťanskou výchovu svých dětí podle evangelia Kristova v souladu se zásadami ČCE; 2/ nepokřtěným dospělým na základě osobního rozhodnutí a vyznání víry, jestliže o křest požádali a splnili podmínky členství v ČCE.

Ode všech členů církve očekává a vyžaduje, aby každé své dítě řádně do ní přihlásili a tím zároveň svěřili její katechetické výchově. Děje se tak předně přihlášením narozeného dítěte k zápisu do sborové kartotéky a pak závazným slibem, který učiní rodiče ve shromáždění buď při křtu dítěte anebo při vhodném biblickém výkladu bez křestního úkonu /t.zv. přijímání dítek/, jestliže z pohnutek své víry a svědomí chtějí služebnost křtu sv. přenechat osobnímu rozhodnutí svého dítěte, až dospěje.

Na základě tohoto slibu rodičů přijímá církev do svazku svých členů všechny takto přihlášené a jí svěřené děti, ať už jsou pokřtěny v dětství anebo se mají pro křest rozhodnout a o něj požádat až po katechetické přípravě a osobním vyznání ve věku dospělém, /pokonfirmačním/.

Na to se přihlásil k slovu Dr Gustav Hrejša a přečetl tento úryvek z knihy Dr Alberta Schweitzera "Lidé v pralesích" týkající se křtu dětí :

"Nejsem docela srozuměn s tím, jak se koná křest: Křtí se zásadně jen dospělí. Jedině ti, kteří jsou vyzkoušeni co do vedení života, mají být přijati do křesťanské obce. Zcela správně. Ale založíme tím církev na bezpečné a široké základně? Záleží pouze na tom, aby se obce skládaly pouze ze členů co možná bezuhonných? Myslím, že máme pamatovat i na to, aby obec měla normální příliv. Křtíme-li děti křesťanských manželů, vyrostou nám domorodci, kteří od mládí náležejí křesťanské církvi a podléhají jejímu vlivu. Jistěže budou mezi nimi takoví, kteří nebudou hodni jména křesťana, získaného v dětství. Ale tolik a tolik jiných se stane věrnými členy křesťanské obce právě proto, že od svého mládí k ní příslušejí a mají v ní oporu v mravních nebezpečích, která je obklopují. Tak se stává otázka dětského křtu, která tak hýbala církví v prvních stáletích, dnes v misi zase aktuální.

Přicházím jako lékař častěji do katolických misijních stanic a mám proto dosti jasný obraz, jak tam vedou evangelisaci a vyučování. Co do organizace zdá se mi, že má katolická misie nad protestantskou v lecčem převahu. Kdybych měl definovat rozdíl v cílech obou, řekl bych, že protestantská misie usiluje hlavně o vzdělání křesťanských osobností, kdežto katolická má na zřeteli solidní založení základu církve. Cíl, který si vytkla protestantská církev, je vyšší, ale skutečnosti odpovídá méně než cíl misie katolické. Aby výchovné dílo nabylo trvalosti, je třeba církve pevně založené, která se množí přirozeně potomstvem křesťanských rodin. Tomu učí církevní dějiny všech časů. Ale není velikost jakož i slabost evangelictví v tom, že je příliš osobním náboženstvím a příliš málo církví ?"

V dalším Dr Gustav Hrejša doporučuje, aby se Dvořáčkův návrh na směrnice pro výkon křtu v praxi připojil k Dobrozdání theologického odboru o křtu a rozeslal sborům jen jako soukromý návrh tohoto faráře a nikoli jako usnesení synodu. I o Dvořáčkově návrhu musí se napřed vyjádřiti staršovstva a konventy.

Dr J.L.Hromádka vysvětluje, proč se theologický poradní odbor se svým dobrozdáním o křtu tak opozdil. K věci samé připomíná, že otázka křtu je dnes problemem v celé řadě evangelických církví ve světě. Nejde jen o křest samotný, nýbrž o celou strukturu církve. Stává se otázkou, zda všechna řešení z doby

reformace mají i dnes svou funkci. Jest si všimnouti, že právě ve křtu nemluvnátek byli si i sami reformátoři nejistí. Nepřišla dnes chvíle napravovat rozchod mezi reformací a novokřtěnectvím? I případ Kotoučkův je nutno řešit nejen po stránce právní, nýbrž i po stránce theologické. Musíme bráti vážně pravidlo o stále obnovované reformaci. Největší nebezpečí není u těch členů církve, kteří křest odkládají, nýbrž u těch, kteří dávají děti křtít bez víry.

Vlad. Jerie vybízí k pastorační péči mezi rodiči. Dotazuje se, co je to vlastně "uvezení do sboru" /presentace/, kterou navrhuje jihočeský seniorát, není-li ten akt spojen se křtem.

Rudolf Hroch doporučuje dvojí praxi křtu, ale požaduje zvýšenou pastýřskou péči mezi rodiči. Připojuje se k návrhu Dvořáčkovu.

Jan Miřejovský předkládá tento návrh královéhradeckého seniorátu. "Synod přijal vědecky dobrozdán, theologické komise o otázce křtu. Ve světle tohoto dob. vzdání považuje synod naše dosavadní řády, že českobratrská církev evangelická dává svobodu jednak ke křtu dítek těm rodičům, kteří o něj požádají, jednak i ke křtu v pozdějším věku, za řády zakotvené zdravě v Písmech svatých".

J. Trojan vyslovuje obavu, aby církev odmítnutím křtu dětí i rodičům nábožensky vlašným nakonec neztratila jak rodiče tak i ty děti.

Slavie Radechovská usuzuje, že vysluhování křtu před celým shromážděním stoupne jeho vážnost.

J. Semerádt má za to, že problém křtu tkví v nejasnosti o samé podstatě křtu.

J. Voborník doporučuje, aby se i před křtem ve shromáždění konala příprava obdobně jako se koná před vysluhování svaté Večeře Páně. O "presentaci" /úvodu nemluvnat do sboru/ má za to, že je to věc předčasná. Sborům i nám není jasno, jaký by byl její obsah.

A. Lipavský má za to, že nikdo nemá právo zabráňovat rodičům ve křtu buď nemluvnat, anebo dětí dospělých.

J. Filipi tvrdí, že i když snad mnozí presbyteři funkci křtu nepocítují jako problem, přece jen křest je problemem pro množství laických členů církve. Nejde o otázku, zda křtít nemluvnata či osoby dospělé, nýbrž jde o podstatu křtu vůbec. Je priorita Boží milosti křtem podmíněna? Snad v dobách novozákonních lidé úkonu křtu rozuměli, byl pro ně živou řečí, dnes však se namnoze křest stává problemem, jemuž přemnozí nerozumějí.

J. A. Dvořáček připomíná, že v přijatém návrhu komise pro řád členství se již synod usnesl o členství nepokřtěných dětí. Otázkou však zůstává, jak mají rodiče takové děti do církve přihlašovat. I u těch, kteří nedávají děti křtít, je třeba zdůraznit odpovědnost výchovy a vyžádati si od nich slib v tom směru.

Vl. Sláma poznamenává, že nerozhoduje, zda otázka křtu hýbe jen několika či mnohými v církvi, nýbrž že rozhoduje, co o té věci říká Písmo. Je třeba řešiti problem svátostí vůbec. Křest má býti spojen s katechesí o křtu. Nábožensky vlažným členům církve lze posloužiti křtem jejich dětí jen na základě slibu řádné výchovy. Kde není záruky plnění takového slibu, je důvod k odepření křtu.

K. Trusina praví: Tolik trpělivosti, kolik máme s vlažnými ve víře, bychom měli míti i s těmi, kteří ukazují na povážlivost formálního křtu.

Jindřich Kubiček upozorňuje, že v dnešní době žádost o křest dítek je jistým vyznáním i při osobách, o nichž tvrdíme, že jsou vlažní ve víře a že by se proto ani jim neměl křest odpírat, spíše by se měla jim věnovati větší pastorační péče.

Jar. Adámek vyslovuje názor, že diskuse o křtu na tomto synodu se stává obranou křtu nemluvnat. A přece připustíme-li křest nemluvnat, ihned se stavíme na stolicí soudců, kteří mají rozhodnout, zda nemluvnata pokřtěny býti mají a či nikoli. Milost Boží neznámá nic dokud ji člověk nepřijme.

V. Hora ukazuje na svou zkušenost z 29leté práci mezi přistoupilými. Pokřtil mnoho nemluvnat a pokřtil mnoho osob dospívajících i dospělých. Nepozoroval však žádný významnější rozdíl mezi těmi, kteří byli pokřtěni jako děti a těmi, kteří byli pokřtěni jako dospělí. Jest si také všimnouti baptistické církve, naší i církvi baptistických za hranicemi. Tam se křtí jen dospělí a přece se nedá o těchto baptistických církvích říci, že by poměry v nich byly dokonalejší nežli v církvích, kde se křtí jen nemluvnata. Podstata křtu tedy tkví jinde: jde o křest Duchem a nikoli vodou.

Vl. Čapek zdůrazňuje naléhavou potřebu zvýšené péče o křest v církvi vůbec.

Na konec byla debata shrnuta v tyto závěry :

a/ Všem sborům se pošle poselství o křtu. Návrh textů tohoto poselství pro synod připraví na základě právě ukončené rozpravy Vladimír Čapek, M. Šourek a Dr. J. Smolík.

b/ Dobrozdání theologického poradního odboru se rozešle všem staršovstvům.

c/ Podněty a návrhy o křtu podané během diskuse se odevzdají k další úvaze studijnímu odboru, který má podle včerejšího usnesení zřídit synodní rada.

V posledním /sedmém/ zasedání synodu bylo poselství synodu o křtu, vypracované komisí zmíněnou pod bodem a/, předloženo synodu M. Šourkem. Synod je jednomyslně bez debaty schválil. Kvůli souvislosti zařazujeme text tohoto poselství na toto místo. Poselství zní :

Dvanáctý synod československé církve evangelické se zabýval podrobně a vážně otázkou křtu svatého.

Obrací se ke sborům s touto výzvou.

Synod si připomíná nesmírnou milost Pána Ježíše Krista, která se ve křtu svatém zvěstuje nám i našim dětem. Vidíme ve křtu slavné ujištění Kristovo, že jeho oběť na kříži platí nám i našim

dětem, abychom v Ném umírali hříchu a s Ním živi byli životem v milosti a odpovědnosti. Synod si však se zármutkem a lítostí uvědomoval, jak neváženě se často křtem svatým sloužilo i slouží. Má na mysli zejména to, jak málo údově sboru žijí skutečností, že byli pokřtěni ve jméno Kristovo. Vidí s bolestí, že mnozí rodiče dávají své děti pokřtít, aniž by na sebe opravdově brali zodpovědnost za jejich křesťanskou výchovu. Dávají křtít nejednou bez opravdové víry, bezmyšlenkovitě, z pouhé tradice, leckdy snad i ve všelijaké pověře.

Synod proto vyzývá k upřímnému pokání i k vážnému chápání křtu svatého, k hlubšímu jeho studiu ve staršovstvech a celé sborové činnosti.

Aby se pak ve sborech prohlubovala služba křtu, ukládá synod sborům toto: 1. Křest svatý nechť se vždy znovu ve sboru vykládá a biblicky zdůvodňuje. 2. Před křtem nechť jsou rodiče v pastýřských rozhovorech k němu připravováni. 3. Křest se koná ve shromáždění sboru. 4. Každé pokřtěné i nepokřtěné dítě ve sboru bude předmětem zvláštní pastýřské péče celého sboru.

Na to se přistoupilo k projednání p ř í p a d u k a z a t e l e A d o l f a K o t o u č k a . Viz Tisky XII.synodu, svazek č.8.

Věc k rozhovoru na synodu předložil referent Dr Gustav Hrejsa tímto výkladem :

Bratří a sestry, byl jsem pověřen tím, abych podal referát o případu bratra Kotoučka a ve smyslu jednacího řádu podal odůvodnění předloženého vám návrhu. Je to úkol pro mne velmi nepříjemný, protože se při něm nemohu nedotknout též osobní stránky případu, ačkoliv by mi odpovídalo daleko lépe, kdybych se mohl omezit jen na stránku věcnou. To však v daném případě není možno. Příklad sám je podrobně vylíčen v tisku č.8, všichni jste jej jistě pozorně a se zájmem četli a bylo by tedy jen zbytečným zdržováním, kdybych vám jej nyní chtěl v celé šíři uvádět na paměť. Skutkový stav spočívá - řečeno jen několika slovy - v tom, že br.K. se ve svém sboru rozhodl odmítnat křest nemluvnat, a to z toho důvodu, že takto porozuměl zvěsti Písma. Tento jeho postup vyvolal někde pro svou rozhodnost určité sympatie, ale obávám se, že při nich nebylo doceněno, co rozkladného v sobě skrývá. Nebudu líčit všechno to theologické úsilí, které tu bylo vynaloženo, aby Kotoučkovo porozumění Písmu bylo sladěno s porozuměním, jaké je obsaženo v našem církevním učení a v našich konfesích, to je všechno vypsáno v uvedeném již tisku. Hodlám se omezit na připamatování zásadní otázky, které se z případu pro synod podává. Ale jde tu opravdu o otázku? Jde tu totiž o něco tak samozřejmého, rozhodl, zdali jeho usnesení mají pro členy církve a zejména její funkcionáře skutečnou závaznost, čili nic. A nejde o nějakou méně významnou drobnost. Jde o to, aby synod rozhodl, zdali jeho usnesení ve věcech nejzásadnějších, ve věcech, na které kladě obzvláštní důraz, zdali taková jeho usnesení členy církve a zejména její funkcionáře zavazují, čili nic.

Bratří a sestry, vidíte z toho, že se hodlám ve svém referátu soustředit na formální stránku případu. Bratr děkan Dr Hromádka má pravdu. Tím se věc neřeší. Ale která věc? Věc křtu. Tou se však vůbec nehodlám zabývat. Ale /jeho slovy/ s čistým svědomím prohlašuji, že považuji samostatné posouzení formální stránky případu, těch bratrem Kotoučkem volených prostředků, za vhodné, za potřebné, za nutné. Nemohl bych souhlasit se zásadou, že by snad účel měl svítit prostředky.

A tak s hlediska těch zvolených prostředků stojí nyní synod před těmito problémy :

Synod v § 27, bod 5.c.zř. ustanovil, že do jeho výhradní pravomoci náleží rozhodovat o vyznání a učení církve.

Hodlá při tom synod brát na vědomí, že jednotlivý církevní funkcionář - kazatel tohoto ustanovení nemusí dbát a může na př. /jako v daném případě/ o otázce křtu dítek, tedy o otázce, která spadá do oblasti vyznání a učení církve, rozhodovat zcela samovolně?

Synod rozhodl /jak bylo zjištěno, nešlo tu ve skutečnosti o rozhodnutí, ale obecný dojem toho zde byl/, že uznává pro rodiče, členy církve obě možnosti, i křest nemluvňat i odložení křtu až do doby dospělosti.

Hodlá při tom synod brát na vědomí, že jednotlivý církevní funkcionář-kazatel nemusí tohoto rozhodnutí dbát a může samovolně uznávat pouze druhou z uvedených možností?

Synod v § 27, bod 5.c.zř. ustanovil, že do jeho výhradní pravomoci náleží rozhodovat o znění kazatelského reversu.

Hodlá při tom synod brát na vědomí, že jednotlivý církevní funkcionář-kazatel nemusí tohoto ustanovení dbát, že se může od závazků v reversu obsažených sám dispensovat, ba že může ignorovat i sliby, které své církvi složil?

Před tímto problémem stojíte, bratří a sestry! Neboť máte rozhodovat o případě, ve kterém jde o vědomý a trvalý konflikt výkonu funkce církevního funkcionáře s jasně projevenou vůlí nejvyššího církevního orgánu. A na tomto nejvyšším církevním orgánu, na synodu, na vás, bratří a sestry, nyní jest, abyste vyslovili, zdali takovýto postoj jednotlivého funkcionáře vůči synodu, zdali takovýto postoj, který se vzpírá uznat učení, konfese a řády přijaté synodem, je přípustný. Jsem přesvědčen, že každý, kdo si náležitě uvědomí svou odpovědnost, kterou na sebe vzal tím, že přijal od církve mandát do tohoto nejvyššího církevního orgánu, kdo si odpovědně uvědomí, že svým votem může ohrozit autoritu tohoto nejvyššího církevního orgánu, musí takovýto postoj odmítnout. Neboť připsání takového postoje znamenalo by cestu do anarchie.

Prosím, abyste se při své úvaze nedávali ovlivňovat nějakým ohledem k osobě bratra K. O zásadu jde a nikoliv o bratra K. Vždyť to, co byste snad dnes dovolili bratru K., bude třeba zítra, pozítří uplatňovat proti synodu někdo druhý, třetí, k nimž byste snad již necítili podobné ohledy.

Prosím také, abyste se při své úvaze nedávali ovlivňovat tím, že tu jde o oblast, která dnes - aspoň v některých theol. kruzích - stojí v popředí zájmu. O zásadu jde a nikoli jen o křest dítek. A to, co byste snad dnes dovolili v oblasti křtu sv., bude třeba zítra, pozítří uplatňovat někdo v oblasti jiné, kde by to již způsobovalo větší rozpaky /třebas v oblasti sv. Večeře Páně, v oblasti svěcení soboty, po příp. i při propagování unitářství/.

Budiž dobře rozuměno. Nejde o bránění tomu, aby se při naslouchání Písmu nedocházelo třeba k novému porozumění. Dojde-li se však k němu, je nutno je v církvi projednávat podle jejích řádů. Jde o bránění tomu, aby takovéto nové porozumění nebylo jednotlivými církevními funkcionáři svémocně praktikováno s přezíráním církevního učení, církevních konfesí a církevních řádů, přijatých vrcholným orgánem církve.

V této ochraně práva synodu proti nepřípustnému rušení svémocnými zásahy jednotlivců jde o tak stěžejní zásadu, že už není ani třeba nějak důrazněji připomínat další nebezpečí, spočívající v tom, jaká by se tu tvořila propast mezi faráři a ostatními nefarářskými členy církve, kdyby si jednotliví faráři chtěli osobovat právo své nově získané porozumění Písmu vnucovat nefarářským členům svého sboru, kteří se drží výkladu přijatého ostatní celou církví.

S těchto hledisek nejví se dostatečným ani řešení, které navrhuje jihočeský konvent. Podle něho zůstal by K. ve svém sboru jako neordinovaný diakon, ale tím, že by tam přece jen zůstal jako kazatel, byl by vnucován členům sboru, kteří se drží učení a konfesí církve a nemohou s Kotoučkovým odmítáním křtu dítek souhlasit. Kdyby pak tyto členové použili příslušných právních prostředků a žádali o rozpuštění staršovstva z důvodu, že trpí, aby br.K. jednal proti církevnímu učení, konfesím a řádům, mohlo by dojít k nemilým právním komplikacím.

Z těchto důvodů a z důvodů, které jsou uvedeny v tisku 8, a konečně i s přihlédnutím k žádosti bratra K. podává synodní rada návrh odchylný od návrhu jihočeského konventu, návrh, který je uveden na konci tisku 8. Nejde v něm o nějaké souzení bratra K. za porušení převzatých povinností. Jde v něm o odstranění nemožného nepřípustného konfliktu mezi působením jednotlivce - církevního funkcionáře a projevovanou vůlí synodu. Proto synodní rada především navrhuje, aby bratru K. byla ordinace vrácena, ovšem za podmínky, že od svého samovolného postupu ve věci křtu dítek upustí. Mělo by to být pro něho tím snazší, když se nyní z dobrozdání theologického poradního odboru dovídá, že řádně zřízení služebníci církve jsou zavázáni ve svrchované svobodě víry sloužit rodičům dítek bez zákonnické a sektářské výlučnosti, a když také uslyší výraz vůle synodu, na který konec konců čekal. Mělo by to být pro něho proto snazší, že by měl v pokore uznat, že zde jde také o lidi, kteří se snaží odpovědně porozumět Písmu, a že docházejí-li k jinému výsledku nežli on, není jeho porozumění tak neochvějné, aby je směl jiným vnucovat. Kdyby se však přes to nemohl nebo nechtěl koordinovat, vychází návrh synodní rady na to, aby přestal být kazatelem v naší církvi. Ani to není míněno jako trest, nýbrž

jako prostý a nevyhnutelný důsledek toho, že se s učením a konfesemi církve rozchází. Na jeho svědomí se tím nečiní žádný nátlak, protože má otevřenou možnost připojit se k té církvi, která jeho přesvědčení ve věci křtu sv. lépe odpovídá.

A protože by ohrožovalo jednotu a celistvost církve, kdyby přes jasné usnesení synodu a p r o t i n i m jednotliví kazatelé vykonávali své funkce, žádá synodní rada za zmocnění, aby v takových případech, kdyby k nim snad došlo, mohla příslušným způsobem zasáhnout.

Po výkladu Dra Gustava Hrejsy začala diskuse, z níž uvádíme tyto nejhlavnější věci :

Miroslav Růžička nepovažuje za šťastné oddělovati v tomto případě stránku právní a stránku věcnou. Preambule církevního zřízení zavazuje všechny členy církve k poslušnosti Písma jako jediné rozhodující autority. Církev musí mít určitý řád, ale v období, kdy staré chápání je rozkolísáno, není správné ihned vylučovat toho, kdo řád přestoupil z vážných důvodů. Naopak je třeba s pokornou trpělivostí a s láskou vésti ho k podřízení se řádu a obráceně dát si jím posloužit k lepšímu porozumění Písmu.

J. Voborník prohlašuje, že s postupem A. Kotoučka nesouhlasí. Mělo by se mu to dáti na srozuměnou. Věc však by se neměla začít řešit se stránky právní.

Zd. Jokl žádá synod, aby se diskuse vedla bratrskou formou a aby stále měli všichni na paměti, že je to rozhovor s bratrem. I když se nelze zastávat jeho praxe, je třeba myslet na to, z jakých podnětů došlo k jeho rozhodnutí odmítat křest nemluvňat. Ve zprávě synodní rady je naznačeno, že A. Kotouček svým jednáním působí rozklad sboru. Vybízí proto Frant. Paroulka, kurátora varnsdorfského sboru, člena synodu, aby tu věc vysvětlil.

B. Otřísal začal svůj diskusní příspěvek tím, že by si nepřál, aby na projednávání této věci zde na synodu padl byt i jen stín nějakého jednání obdobného tomu na koncilu kostnickém. /Tato slova vzbudila nelibost mezi mnohými členy synodu, avšak vyvolala potlesk u posluchačů na galerii, takže bylo nutno, aby jim předsedající synodní senior připomněl, že jakékoli vměšování ní galerie do synodního jednání je nepřípustné/. B. Otřísal dále žádal, aby synod měl dobrou naději o Kotoučkovi v tom směru, že tento kazatel vskutku se chce podřizovati jediné Písmu. Vyzýval A. Kotoučka, který byl na galerii tomuto jednání přítomen, aby i on měl totéž mínění o synodu neboť i synod se chce podříditi Písmu. Jestliže pak synod se problemem křtu takto vážně zabývá a přiklání se k svobodě rozhodnutí ve věci křtu pro rodiče, měl by se A. Kotouček pokorně tomuto řádu svobody podříditi a nerušit jej svým výlučným stanoviskem. Navrhuje, aby se synod usnesl vyslechnouti Ad. Kotoučka přímo v některém synodním zasedání.

Dr J. B. Souček se hlásí k zásadě pronesené ve zprávě Dr Gustava Hrejsy, že v soužití pozemské církve je nutné, aby jednotlivci ustupoval hlasům bratří. Není to však zásada absolutní. I v dějinách se stalo a je nutno s tím stále počítat, že Duch svatý může býti při jednotlivcích a ne při synodech.

Právní a věcnou stránku nelze rozlišovati absolutně. Svoboda Ducha svatého se musí respektovat. Nikdo nemůže panovat nad vírou druhého. Toho se A.Kotouček patrně přece jen dopouští, když křest nemluvnat odpírá věřícím rodičům. Nemůže-li jinak, neměl by zůstat kazatelem za sbor odpovědným. Avšak k plnému přiklonění k tomuto stanovisku brání okolnost, že tu máme v československé církvi evangelické první případ věroučné kázně, a že nemáme dobré svědomí, když jsme dříve v jiných případech nenalezli odvahu zakročit, ačkoli tu důvody k zakročení byly.

Frant. Paroulek uvádí, že některá tvrzení synodní rady v tisku č.8 synodních předloh o rozvratu sboru varnsdorfského, převzatá z dopisu stěžovatelů, nejsou pravdivá. Srovnává statistiku sborové práce z roku 1954 a 1956. Náboženství se vyučovalo dříve na třech místech 24 dětí, nyní na šesti místech 60 dětí. Ze členů mládeže se letos účastnilo kursů v Středisku kursů v Bělči 11 osob. Ze 750 členů sboru dochází k pravidelným shromážděním bohoslužebným 104 členů /14 %/. Z roku 1954 není o tom statistika, ale kostelní sbírky nasvědčují jasněmu pokroku. Letos činí 3.223.65 Kčs, zatím co v roce 1954 za stejnou dobu činily 2.158.26 Kčs. Také církevní příspěvky se zvýšily. Roku 1954 /do října/ vykazovaly 6.256.49 Kčs, letos za stejnou dobu 10.451.65 Kčs. Roku 1955 upravil sbor shromažďovací místnost pro 80 až 100 lidí. Všechny finanční povinnosti k celkové církvi má sbor splněny. Snese srovnání s jinými sbory v pohraničí, čímž se nechce říci, že sbor ve Varnsdorfu je před Bohem lepší nežli sbory ostatní. Volby do staršovstva se konaly takto : Ve shromáždění se z pléna navrhovali starší i náhradníci s udáním důvodů návrhů. Další nedělí byl dán seznam členům sboru k promyšlení. Za 14 dnů se konaly volby lístky. Staršovstvo má 19 členů, z nich jsou 3 příslušníci jiných evangelických jednot, kteří se plně účastní a podporují práci sboru. To však není v pohraničí žádnou výjimkou. Staršovstvo neví, kdo ze sboru byli stěžovateli na Ad.Kotoučka. Kdo Kotoučka zná, nemůže tvrdit, že se ke presbyteři, kteří se schází staršovstva neúčastní, jsou přece k nim stále zváni a nebyli vyloučeni přes pravidlo o neúčasti bez omluvy. Rodičům, kteří trvají na křtu dítek, se ho dostává a to buď em.farářem Kryštofem, který žije ve sboru na odpočinku, nebo sousedním farářem. Sbor poznal Kotoučka jako věrného a poctivého kazatele bez zálužnosti a bude vděčen, zůstane-li jeho kazatelem.

Mir.Rodr upozorňuje, že se s A.Kotoučkem se strany synodní rady nezacházelo jen podle právní normy. Podle té by musil být A.Kotouček už sesazen. Synodní rada tak neučinila, ale rozhodnutí nějak musela. I rozhodla, jak je známo. A nyní musí rozhodnout synod. Je při tom nutno pamatovat na precedenční případ. Přijme-li A.Kotouček trpělivě skutečnost, že naše církev se pro křest dospělých dosud nerozhodla, může konat svou práci ve sboru dál bez jakékoli újmy.

Jar.Chudoba by přál synodu vidět, jak ve sboru ve Varnsdorfu Pán Bůh koná své dílo a přál by církvi více takových služebníků jako je A.Kotouček.

Vlad.Jerie tlumočí touhu a přání pastorální konference chrudimského seniorátu, aby A.Kotouček znovu promyslel celou věc a respektoval svobodu svědomí těch, kteří si žádají křtu dítek. Není-li mu to možno, nemůže dále zastávat službu kazatele.

J.Semerádt tvrdí, že ani bratři kazatelé v seniorátě libereckém neměli dosud přesnější zprávy o důvodech stanoviska A.Kotoučka proti křtu nemluvnat.

Jan Filipi vyjadřuje vděčnost za úroveň diskuse a hlásí se k tomu, co o případu Kotoučkově řekli M.Růžička, B.Otřísal a Dr J.B.Souček. Byl přítomen ve Varnsdorfu v den volby staršovstva a dosvědčuje, že se konala tak, jak o ní podal zprávu kurátor Paroulek. K věci samé podotýká, že s ohledem na to, že křest nemluvnat nelze z Písma ani dokázat ani vyvrátit, a pak vzhledem k nejasnosti v našich vlastních řadách o té věci, jak je to vidět v projevech uveřejněných nedávno v "Křesťanské revui", nesouhlasí s tím, aby se případ Kotoučkův řešil na platformě právní a dodržení církevního řádu. Po velmi úsilném přemýšlení o problému křtu dospěl k názoru, že se A.Kotouček ve svém názoru na křest a ve svém důrazu, který na něj položil, mýlí. Nechce svádit Kotoučka, aby bez vlastního přesvědčení svůj názor odvolal, ale zdůrazňuje, že i když jsou zde bratři, kteří na věc hledí jinak než on, ať již správně nebo nesprávně, chtějí vzít odpovědnost za nové rozhodnutí Kotoučkovo spolu s ním na sebe. Nenaléhá na to, aby se Kotouček rozhodl ihned, ale dospěje-li Kotouček i po delší době k názoru, že se mýlil, nelze jeho nové rozhodnutí formulovat jako krok zpět, nýbrž jako krok vpřed, i když tím jeho další působení ve varnsdorfském sboru bude velmi těžké. Domnívá se však, že právě Kotouček je schopen tuto tíž unést.

Synodní senior Dr V.Hájek k tomu připomíná, že stejným způsobem mluvil ke Kotoučkovi od samého počátku a že mu přislíboval všemožnou pomoc synodní rady. pro jeho činnost ve sboru pro případ, že by upustil od svého výlučného stanoviska. V dalším zdůraznil Dr Hájek, že by bylo falešné domnívat se, že synodní rada v případě Kotoučkově postupovala jen právnicky.

Dr J.A.Pellar: Všichni jsou přesvědčeni o formální chybě, které se A.Kotouček dopustil zaujetím svého stanoviska ke křtu nemluvnat. Je tu však možnost, že A.Kotouček to uzná. Vždyť teprve v posledních dnech obdržel elaborát theologického odboru a dnes slyší tuto diskusi na synodu. Je třeba si všimnouti, že se vyskytují mezi kazateli i jiné případy porušení kázně, zvláště pohoršení životem, a že se při nich nepostupuje tak přísně. Doporučuje hledati zprostředkující stanovisko. Předkládá tento návrh královéhradeckého seniorátu: "Synod vyzývá kazatele A.Kotoučka, aby svůj názor o povinnosti církve vysluhovati křest svatý jen dospělým osobám přezkoumal ve světle dobrozdání theologického poradního odboru i

souhlasného přijetí, kterého se tomuto dobrozdání dostalo na synodu. Synod se usnáší vrátiti kazateli Kotoučkovi ordinaci a tím právo vysluhovati svátosti. V případě, že A.Kotouček bude i dále trvat na zásadním odmítání křtu dítek, když o něj bude požádán, usnáší se synod, že A. Kotouček nemůže zastávati funkci samostatného správce sboru."

Dr K.Pala: Kotouček se pro své stanovisko odvolává na své svědomí. Pak odpovídá za ně toliko svému Pánu. Došel-li k poznání, že křest dětí je biblicky nesprávný, týká se to nejen jeho vlastních dětí, ale i dětí ostatních členů církve. Kázni by měl být i postižen také ten duchovní, kdo křtí děti rodičům, kteří mají o křtu magické pojetí. Preambule církevního zřízení je vykládacím pravidlem pro celé zřízení. Rozhodující je jediné Písmo. Zjistí-li se tedy, že se církevní řád rozchází s Písmem, pak je nutno přiznat svobodu k překročení řádu. Je nutno uznat, že A.Kotouček svým - byť i snad nesprávným postupem - církev vyburcoval. Jen to je hříchem, co není z víry. Jestliže přesvědčení Kotoučkovo tkví v jeho víře, nemůžeme ho nutit, aby konal něco proti své víře. Něco jiného by bylo, kdyby zakázal křtiti děti ve svém sboru vůbec.

Na to V.Medek navrhl přerušení zasedání a pokračování v diskusi po polední přestávce.

Pavel Škeřík podal návrh na konec debaty a žádal, aby se o návrhu synodní rady, předneseném Dr G.Hrejso, hlasovalo podle jmen.

Synodní senior Dr V.Hájek reagoval ještě stručně na tvrzení kurátora Paroulka, že ve zprávě synodní rady /Tisk č.8/ jsou nesprávné údaje. Podotýká, že v té zprávě všude, kde se uvádějí údaje z dopisu stěžovatelů, synodní rada připojila slůvko "prý".

Nakonec byl přijat návrh V.Medka a zasedání bylo přerušeno ve 13 hodin.

Shromáždění zazpívalo píseň "Probuďtež se, křesťané, k pokání pravému". /Zpěvník č.165 verš 7-9/ a rozešlo se za vzrušeného očekávání, jak nakonec případ Kotoučkův bude synodem vyřešen.

/Pozn. Protokol o tomto zasedání zapisovali Boh.Betka a Milan Hájek/.

Š E S T Ě Z A S E D Á N Í

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 29. listopadu 1956
od 14.30 do 18.20 hod.

Zahájeno bylo společným zpěvem písně " K tobě duše své
pozdvihám, Pane můj" /Zpěvník č.225 v.1-4/.

Člen synodu Jan Filipi z Prahy-Vinohrad vykonal modlitbu
a přečetl z Písma oddíl Zachariáš 8,14-22.

Předsedal synodní senior Dr V.Hájek.

Hned na začátku vlastního jednání synodního oznámil, že
člen synodu senior Miroslav Růžička prosí synod, aby směl
přečísti prohlášení kazatele Ad.Kotoučka. Nebylo námitek a
tak M.Růžička přečetl toto prohlášení :

"Na základě rozhovorů s bratřími a projednávání
podstatných otázek života církve na synodu včera i
dnes, jsem poznal, že v otázce křtu
i když jsem i nyní přesvědčen o správnosti křtu,
jak jest o něm řeč v theologickém Dobrozdání na
začátku /první linie/,
přece pro lásku k bratřím. jak ji apoštol Pavel
vyjadřuje v 1.Kor.9,19-23

"Svoboden zajisté jsa ode všech,všechněm sebe
samého v službu jsem vydal, abych mnohé získal.
A učiněn jsem Židům jako Žid, abych Židy získal;
těm, kteříž pod zákonem jsou, jako bych pod
zákonem byl, abych ty, kteříž pod zákonem jsou,
získal. Těm, kteříž jsou bez zákona, jako bych
bez zákona byl, /nejsem bez zákona Bohu,ale jsa
pod zákonem Kristu/,abych získal ty, kteříž jsou
bez zákona. Učiněn jsem mdlým jako mdlý, abych
mdlé získal.Všechněm všecko jsem učiněn, abych
vždy některé k spasení přivedl. A toť činím pro
evangelium, abych účastník jeho byl".

Jsem hotov posluhovatí svátostí křtu svatého dětem těch
rodičů, kteří v upřímnosti své víry o to požádají.

Jsem vděčen synodu i církvi za trpělivost,se kterou se
mému případu věnovala a doufám, že i nadále nejen v této
jedné věci, ale ve všech věcech se budeme poddávat
Kristu,až by naše mysl byla docela zjímána v poddanost
jemu /2 Kor.10,5/.

Po přečtení tohoto Kotoučkova prohlášení byla pozorována v
celém synodním shromáždění úleva, že se takto vyřešila
nesnadná otázka, před kterou synod stál.

Předsedající synodní senior Dr V.Hájek se ujal slova
a tlumočil uspokojení synodu: Rozhodnutí bratra Kotoučka nás
naplňuje radostí ne proto, že bychom měli pocit, jakoby synod
něco vyhrál a bratr Kotouček něco prohrál, nýbrž proto, že
můžeme pohlížet na bratra Kotoučka jako na milého bratra,
který spolu s námi zaujal postavení bratra, jenž má svou

církev rád. Tím může býti učiněn konec debatě a rádi přistoupíme k hlasování o první části návrhu synodní rady, aby na základě prohlášení bratra Kotoučka byla mu vrácena ordinace a aby byl znovu prohlášen řádným farářem varnsdorfského sboru.

Synod ihned přistoupil k hlasování a všickni členové synodu jednohlasně přijali návrh:

"Synod se usnáší na základě prohlášení, které kazatel Adolf Kotouček z Varnsdorfu učinil na synodu, vyhověti jeho žádosti a vrací mu ordinaci a tím i právo vysluhovat svátosti."

Po tomto usnesení došlo ještě k těmto projevům :

Dr Viktor Hájek: Chceme v lásce zapomenout na vše, co bylo v diskusi řečeno prudšího a nelaskavého, a stisknout si ruku k odpuštění a radovat se z toho, že můžeme jít dál. Budeme dál studovat otázku křtu, učit se jeden od druhého, abychom rostli v jednotu těla Kristova.

Dr J.I.Hromádka: Musíme při této příležitosti vzdát chválu synodní radě. Byl svědkem mnohého jednání mezi Kotoučkem a synodní radou a ví, jak členové synodní rady byli trpěliví a v lásce a theologicky se snažili věc vyřešiti, i když v mnohém s Kotoučkem nescouhlasili. Byl to zápas i o bratra Kotoučka, aby poznal, že tu nejde o vítězství nebo porážku jedné z obou stran, nýbrž o to, aby jeden druhému porozuměl a abychom jedni druhé ve víře podpírali. Byla zřízena studijní komise a ta bude hledat dál v Písmu pravdu. Samému Bohu budiž chvála.

Dr Jos.Smolík: Diskuse přispěla k dohodě. Bratr Kotouček poznal, že i nám jde o dílo Boží. Vytýkal církvi hlavně znevažování křtu. Synod v projevech svých členů namnoze vyznal totéž. Projevilo se jasně, že nad synodem i nad synodní radou je autorita Slova. Naslouchání tomuto Slovu je pro nás všecky zdrojem života. Bratra Kotoučkovi připomíná, že jeho rozhodnutí je vskutku krokem kupředu. Na nás všech v církvi je nyní, abychom mu pomohli na další cestu, aby jeho rozhodnutí v jeho vlastním sboru bylo přijato v lásce a s porozuměním. Navrhuje, aby synod poslal do varnsdorfského sboru dopis, aby vše staré bylo zapomenuto a aby bratr Kotouček byl ve sboru dále s láskou přijímán a ve své duchovenské činnosti podporován.

J.Filipi vyjadřuje vděčnost sboru varnsdorfskému a jeho staršovstvu. Byl svědkem toho, jak tamní bratři a sestry se shromažďovali nad Písmem a spolu s bratrem Kotoučkem promýšleli společně za nás a pro nás mnohé věci, zvláště otázky kolem křtu svatého.

V.Urban se dotazuje, jaké stanovisko zaujímá synod k druhé části návrhu synodní rady, která zní /Tisk č.8.str.4/; "Zároveň ukládá synod synodní radě, aby v případě, že by některý jiný kazatel podobným způsobem vědomě a přes upozornění porušoval ustanovení církevního zřízení nebo řádů synodem usnesených, jej vyzvala k resignaci, a kdyby ve stanovené lhůtě synodní radě resignaci nepodal, jej s odvoláním na toto usnesení synodu výměrem odvolala z úřadu kazatele."

Dr V. Hájek k tomu sděluje, že synodní rada na této druhé části svého návrhu netrvá. Upozorňuje ovšem, že kdyby se znovu takový případ vyskytl, bude synodní rada opět v téže situaci jako byla v případě Kotoučkové a že břímě rozhodování opět bude ležet na synodní radě. Ujišťuje synod, že synodní rada bude vždy usilovat o to, aby církev jejím rozhodnutím neutrpěla škodu.

V důsledku toho synod o této druhé části návrhu synodní rady nehlasoval.

Na to Milan Hájek navrhl, aby se veškerá debata o případu Kotoučkové uzavřela a aby synod věnoval chvíli modlitbám. Shromáždění povstalo a synodní senior poděkoval Bohu v modlitbě za klidné a bratrské vyřešení nesnadného případu věroučného, před nímž synod stál.

Synodní senior oznámil, že na programu je projednání 1 ostatních návrhů synodní rady. Viz Tisky XII. synodu svazek 9. Nejprve se bude jednat o z v ý š e n í r e p a r t i c e .

Referentem pro tuto věc byl náměstek synodního seniora Bohuslav Burian. Upozornil, že nejdůležitější otázkou hospodářskou, kterou má synod projednat, je otázka zvýšení repartice. Je veliké plus, že se církev odhodlala k společnému hospodaření pomocí repartice. Mohla tak vykonat mnoho věcí, které by jinak vykonat nemohla. Jenže sbory si na repartice zvykly a myslí si, že synodní rada má neobyčejné finanční prostředky a že všecko může. Synodní rada má však prostředky jen omezené. V roce 1957 chtějí sbory podniknout stavbu a opravy ve výši asi 6 milionů Kčs /Viz Tisky synodu svazek č. 12/. Od synodní rady při tom očekávají přes 3 miliony, zatím co synodní rada má k dispozici jen repartici ve výši asi jeden milion korun a sbírku Jeronymovy Jednoty. Nutí nás to k zamyšlení, zda obětavost církve upadá. Shromáždíme-li ročně na reparticiích stejnou částku, znamená to, že stojíme a že nejdeme vpřed. Že naše obětavost není velká, o tom svědectvím jsou naše sociální ustavy. Jistě jsou krásnou věcí a kolik bolestí zmírňují! Avšak církev sama na tuto práci dává žalostně malou částku. Provoz ústavů si vlastně vydržují důchodci sami. Schodek, a to značný, hradí stát. Církev na to přispívá málo. Náměstek synodního seniora proto žádá, aby se synod otázkou a návrhem synodní rady na zvýšení repartice zabýval se vši vážností. Připomíná, že byl členem všech synodů /s výjimkou prvního/ a že pravděpodobně nyní je naposledy na synodu. Mluví s veškerou vážností a odpovědností. Je rád, že případ Kotoučkův je rozřešen tak, jak rozřešen byl. Když naslouchal diskusi o křtu, bál se, že církev je na cestě, která ji odvede od presbyterianství a která nakonec povede k rozdělení církve. Ukázalo se však, že církev má zdravé kořeny a že si dovede pomoci. Děkuje proto Bohu, že může klidně odejít do svého valašského zákoutí. Církev přestála dnes jedno z největších nebezpečí. Nechť mu tedy synod jeho cestu a odchod na Valašsko "vyzlatí" ještě tím, že vážně vezme v úvahu návrh synodní rady o obětavosti a o zvýšení repartice.

O referátu Burianově se vyvinula dlouhá debata, v níž se vystřídalo mnoho řečníků. Z nich uvádíme :

Dr Viktor Hájek: Je potřebí, aby se církev stavěla i po stránce finanční na vlastní nohy a připravovala se na možnost, že bude jednou hraditi sama i platy duchovních. Dnes ty platy hradí stát. Lze odhadnouti, že to znamená asi 3-4 miliony korun ročně. Naše repartice však ročně činí dosud jen 1,200.000 Kčs. Platy duchovních jsou nízké. Ze zvýšené repartice by bylo potřebí především aspoň jedno-
rázově pomoci duchovním. Na to synodní senior předal řízení synodu náměstkovi B.Burianovi. Debata se rozvíjela dále.

Č.Houdek: Je potřebí podniknouti akci, aby si členové sborů uvědomili, že jejich obětavost není na výši. V době toleranční se církev držela jenom svou vlastní obětavostí a šlo to.

Dr J.Otter: Obětavost sborů souvisí s duchovním stavem sborů. Navrhuje zvýšení repartice o 50% a rozdělení nikoli podle počtu duší, nýbrž podle skutečných možností sborů.

Josef Beneš: Pozoruje ve svém seniorátě namnoze zlepšení sborových financí. Doporučuje jednotný salární klíč a nezdůrazňovat příliš dobrovolnost.

V.Medek: Rozpočet sborů na rok 1957 je již schválen. Jak tedy zařaditi a odůvodniti nové zvýšení repartice? Je nutno napřed prozkoumat půdu ve sborech, zda je dvojnásobné zvýšení repartice únosné. Nechť se proto návrh synodní rady napřed předloží k dobrozdání staršovstvům a seniorátním konventům.

B.Burian: Šlo by o zvláštní akci, mimo rozpočet. Byl by to akt lásky církve. Staršovstva by ovšem musela napřed býti o tom uvědoměna.

Zd.Jokl vypočítává, co všechno návrhy předložené synodu po stránce finanční žádají: zvýšení repartice o 1,200.000 Kčs, šest celocírkevních sbírek za rok, mimořádnou sběrací akci na zvýšení Jubilejního tolerančního daru, udržení stoupající tendence darů na Jeronymovu Jednotu, stavba domu pro důchodce nákladem 1,200.000 Kčs. Všecko to je nutné, ale sotva to bude najednou proveditelné. Měl by se vydat leták o nejnutnějších finančních potřebách církve a doručit jej do všech rodin. Má za to, že by zvýšení repartice nejvýše mohlo býti o 800.000 Kčs.

Dr V.Kejř navrhuje, aby se repartice v roce 1957 zvýšila o 30% a aby se ostatní snaha církve po stránce hospodářské soustředila na zvýšení Jubilejního tolerančního daru.

Dr Jar.Derfl má za to, že vskutku naše sbory poněkud zpohodlněly, pokud jde o obětavost. Příspěvky se vcelku stále vybírají jen od těchž lidí, kteří se zúčastňují sborového života. I novým zvýšením repartice budou zase především oni zasaženi. Jak zařídit, aby i ostatní členové sboru byli získáni pro sborovou práci a ovšem i pro obětavost? Podporuje návrh Dra Kejře na 33% zvýšení repartice. Přimlouvá se, aby se letákem sborům vyložila potřeba tohoto zvýšení a aby se věc projednala také na konventech.

K.Trusina je pro zvýšení 50%. Uvažuje, kolik milionů korun bychom ročně sebrali, kdyby každý člen naší církve průměrně ročně na církevní účely odvedl jen 10 Kčs měsíčně.

M.Rodr: Je potřebí presbyterům dáti do rukou rozklad, v němž by synodní rada vyložila dnešní finanční situaci církve a zároveň pověděla, k jakým účelům se sebraných peněz používá. Renovace kostela u Salvatora je sice pěkná věc, avšak někteří presbyteri si kladou otazník nad výši nákladu, který s tím byl spojen.

P.Škeřík doporučuje přijmout návrh synodní rady a zvýšit dosavadní repartici o 100%.

Jan Kantorek doporučuje na základě průzkumu obětavosti v chrudimském seniorátě zvýšení v roce 1957 o 50% a v roce 1958 o dalších 50%.

J.Filipí podporuje návrh Dra Kejře o zvýšení 30% a návrh M.Rodra, aby sbory byly informovány o použití peněz.

Ing.Dr Huml upozorňuje, že obětavost se popravdě zvyšuje jen u těch příslušníků církve, kteří se účastní sborového života.

Em.Gregor vzpomíná obětavosti toleranční církve a má za to, že zvýšení repartice je i dnes možné.

A.Lipavský tvrdí, že zvýšení repartice o jednu třetinu je v roce 1957 unesné ve všech seniorátech. Platy duchovních jsou v poměru k platům jiných pracovníků neúměrně nízké a je potřebí v tom směru něco podniknouti, aby byly upraveny.

H.Merta upozorňuje, že myslí-li se realisticky, nastanou při zvýšení repartice v některých sborech určité potíže, které nelze přehlížet. V libereckém seniorátě kazatelé dosud nedostávají od sborů úhradu na světlo a otop. Bylo by potřebí tuto nesrovnalost napravit. Jsou také stále rozdíly mezi faktickým a uváděným počtem duší v jednotlivých sborech.

B.Burian: Zvýšení repartice nemůže být provedeno lineárně, nýbrž podle skutečného stavu sborů. Je rozdíl mezi sborem v pohraničí, který nemá třeba nic, a sborem ve vnitrozemí, který má církevní budovy v pořádku atd.

Vl.Jerie tvrdí, že kdyby došlo k rozluce církve a státu, zdvihla by se hned finanční morálka sborů a sbory by daly církvi, co by potřebovala. Dnes je nutno uvažovat strážlivě. Má za to, že 50% zvýšení repartice je možné.

V.Medek se dotazuje, zda již bylo jednáno se státními orgány o možnosti jednorázové finanční pomoci kazatelům.

B.Burian odpovídá, že ano, ale toliko předběžně a nezávazně.

Vl.Sláma doporučuje, aby se stavby ve sborech prováděly úsporně, aby se repartice rozdělovaly podle možnosti sborů a aby se při rozdělování repartiční povinnosti pamatovalo, že v pohraničních sborech je větší počet dětí, což zvyšuje počet duší nikoli však počet salárníků. Doporučuje zvýšiti repartici v roce 1957 o 1/3, v roce 1958 opět o 1/3 a v roce 1959 o další 1/3.

Dr P.Šimek navrhuje, aby se synod usnesl na povinnosti sborů hraditi všude svým kazatelům otop a světlo. Toto usnesení se má týkati zvláště těch sborů, kde to dosud provedeno není.

Vl.Chvátal děkuje B.Burianovi za veškerou péči a práci v synodní radě. Připomíná pak, že repartice nejsou pro sbory v pohraničí jednoduchou věcí. Mnozí členové těchto sborů jsou přesídlení důchodci. Zvyšují počet duší, ale jsou a mohou býti jen málo přispívajícími salárníky.

M.Růžička doporučuje zvýšení platů kazatelů, avšak nikoli lineárně, nýbrž podle naléhavé potřeby. Budou-li se zvyšovat repartice, je nutno také zvyšovat šetrnost a hospodaření ve sborech. Nyní není čas na to, aby si sbory opatřovaly varhany, dokud jsou jiné sbory, které nemají ani vlastní budovu k bohoslužebným shromážděním.

Při hlasování dopadla věc takto: Návrh synodní rady na zvýšení dosavadní repartice o 100 % v roce 1957 nebyl přijat. Návrh seniora Dr J.Ottera, aby repartice byla zvýšena o 50% byl zamítnut 42 hlasy proti 38 hlasům. Návrh Dr V.Kejře, aby zvýšení repartice v roce 1957 činilo 1/3 dosavadní repartice byl přijat jednomyslně. Náměstek B.Burian k tomu připomněl, že když repartice budou zvýšeny jen o jednu třetinu, je potřebí, aby se tím spíše věnovala pozornost sběrací akci na Jubilejní toleranční dar. Též byl přijat návrh Dra Pavla Šimka, aby o dalším zvýšení repartice až do 50% na rok 1958 rozhodlo synodní zastupitelstvo.

Usnesení o reparticích a o Jubilejním tolerančním daru zní tedy takto:

a/ Dosavadní celková částka repartiční 1,200.000.- Kčs, která již byla na rok 1957 na sbory rozvržena, se zvyšuje o dalších 400.000.-Kčs. Návrh na dodatečné rozvržení této částky na senioráty, event.na sbory, připraví synodní rada a schválí je synodní zastupitelstvo ve svém jarním zasedání 1957. Synod si přeje, aby tohoto zvýšení bylo použito k zlepšení platů duchovenstva. Zmocňuje synodní radu, aby v tom smyslu jednala s církevním odborem ministerstva školství a kultury. Návrh na rozdělení této částky kazatelům připraví synodní rada a schválí jej synodní zastupitelstvo ve svém jarním zasedání 1957. Kdyby nebylo dosaženo souhlasu MŠK, použije se zvýšení stejným způsobem jako ostatní repartice. V roce 1958 a v letech dalších se bude repartovati nejednou celková částka 1,600.000.- Kčs, z níž však opět 400.000 Kčs bude věnováno na příspěvky k platům duchovních. O dalším eventuelním zvýšení dosavadní repartice 1,200.000 Kčs až do 50% na rok 1958 rozhodne synodní zastupitelstvo.

b/ Počínajíc rokem 1957 budiž každoročně konána po celé církvi počátkem října obecná chrámová sbírka ve prospěch Jubilejního tolerančního daru. Sbírka v roce 1957 nechť je zvlášť pečlivě organizována jednotlivými sbory i senioráty, neboť se má i tou cestou viditelně oslavit nejen každoroční památka vydání Tolerančního patentu 13.X.1781, nýbrž v roce 1957 také památka vzniku Jednoty Bratří. Pokud možno budtež i jednotliví příslušníci církve vyzváni k zvláštním darům na tento účel.

Dále bylo usneseno :.

c/ Částky převedené zatímně synodní radou z repartic 1954 a 1955 na účet Jubilejního tolerančního daru budtež k tomuto Jubilejnímu tolerančnímu daru připojeny definitivně. Synod pověřuje synodní radu, aby i budoucně převáděla na účet Jubilejního tolerančního daru z repartic potřebné částky. Synodu budiž však předložen pak návrh, zda mají ty částky býti trvale ponechány Jubilejnímu tolerančnímu daru. /Návrh Dr P.Šimka/.

d/ Synod vyzývá sbory, které tak dosud neučinily, aby vzhledem k nízkým platům kazatelů poskytly jim úhradu otopu a spotřebované elektrické energie a plynu v jejich bytech. /Návrh Dr P.Šimka/.

Po projednání těchto věcí ujal se slova M.Rodr, vyslovil důvěru synodní radě a poděkoval jí za práci, kterou koná po hospodářské stránce. Jan Dus se připojil k těmto slovům díky a podal návrh, aby synod poděkoval zvláště odstupujícím členům synodní rady za jejich věrnou práci a službu církvi. Jako místopředseda synodu dal o tomto návrhu hlasovat a návrh byl přijat jednomyslně.

Předsednictví synodu se opět ujal synodní senior Dr V.Hájek.

Předmětem dalšího jednání byla o s l a v a 500s t é h o v ý r o č í v z n i k u J e d n o t y B r a t ř í . /Tisky XII.synodu, svazek č.9 bod 2./. Jan Miřejovský se dotazuje, zda je šťastné, že naše církev chce konati oslavu samostatně. Předsedající synodní senior vysvětluje, že podle rozhodnutí Ekumenické rady budou se konati, jednak oslavy společné a jednak že každá církev může vedle toho konati i oslavu svou vlastní. Je tedy návrh synodní rady v souhlase s tímto rozhodnutím. Dr J.A.Pellar se dotazuje, kdo bude míti organizaci slavnosti v Kunvaldě na starosti. Náměstek B.Burian odpovídá, že synodní rada s Evangelickým dílem a s evangelisačním odborem. Emil Ženatý doporučil, aby se slavnost v Kunvaldě konala na počátku července. Na konec bylo usneseno:

"Synod ukládá synodní radě, aby uspořádala v Kunvaldě v příštím roce, nejlépe počátkem července, oslavu 500stého výročí vzniku Jednoty Bratří. Touto oslavou nechť českobratrská církev evangelická samostatně vzpomene tohoto významného jubilea."

Na to byl projednán návrh synodní rady na s l o ž e n í k á r n é h o v ý b o r u a v r c h n í h o k á r n é h o v ý b o r u . /Tisky XII.synodu, svazek označený číslem 9. bod 3./

Předsedající Dr V.Hájek uvedl věc sdělením, že synodní rada leckdy i bez kárného řízení dosáhla toho, aby kazatelé, kteří vedli život nečinící čest českobratrské církvi evangelické, resignovali. Byli vyzváni, aby tak učinili a poslechli.

Jan Dus upozornil, že JUDr M.Jarošek jako nově zvolený člen synodní rady nemůže zastávat funkci člena kárného výboru. Navrhl, aby na jeho místo byl zvolen JUDr B.Lanštják soudce z Prahy a aby na místo Lanštjákovo byla zvolena další osoba. Tento návrh byl přijat a na místo Lanštjákovo byl zvolen k návrhu Jar.Adámka JUDr Karel Pala jako náhradník.

V souvislosti s tím B.Otřísal měl výklad o tom, že volba do kárných výborů je věcí velice vážnou. Nejde o to, aby do kárného výboru byl někdo jen administrativně najmenován, ale jde o pastýřskou péči, kterou v takovém výboru mohou vykonávat jen ti, kteří jsou z milosti Boží touto pastýřskou moudrostí obdařeni. Navrhl, aby M.Růžička byl přeřazen z náhradníků kárného výboru za člena vrchního kárného výboru a Dr Jan Pokorný, aby byl vzat mezi členy vrchního kárného výboru a nikoli mezi náhradníky. Připomněl také, že je nevhodný název "kárný výbor". Tento návrh však nebyl přijat.

Bylo tedy usneseno, aby složení kárných výborů /§ 18.kár. řádu/ bylo toto :

Kárný výbor:

Členové :

- 1.JUDr Pavel Šimek, notář
Brandýs n.L.
- 2.JUDr B.Lanštják, soudce
Praha
- 3.František Marounek, farář
Kolín
- 4.Miroslav Rodr, farář
Rokycany

Náhradníci :

- 1.Jindřich Kubiček, úředník
Praha-Smíchov
- 2.JUDr Karel Pala, soudce
Hlučín
- 3.Miroslav Růžička, farář
České Budějovice
- 4.Zdeněk Somolík, farář
Teplice

Vrchní kárný výbor:

Členové :

- 1.JUDr Miroslav Bula,
soudce
Valašské Meziříčí
- 2.Jaromír Linhart,
st.zástupce
Chrudim
- 3.František Losa,
farář
Žatec
- 4.Jaroslav Kantorek,
farář
Prosetín na Mor.

Náhradníci :

- 1.Jaroslav Tetřev,
ředitel spočítelny
Jablonec n.Nisou
- 2.JUDr Miloslav Němec,
soudce
Benešov u Prahy
- 3.Josef Veselý,
farář
Jilemnice
- 4.Dr Jan Pokorný,
farář
Brno, Opletalova 6.

Dále bylo usneseno :

R e v i s o ř i ú č t ů s y n o d n í r a d y jsou Jaroslav Tetřev, Jablonec n.N. a Karel Chvojka, Praha-Žižkov. Náhradníky jejich jsou Ladislav Hejl, Horní Čermná a Vladimír Chadim, Praha-Vinohrady.

V e v ě c i ú h r a d y v ý l o h XII. s y n o d u
bylo usneseno :

Mimopražským členům XII.synodu se poskytne cestné,
stravné a nocležné podle směrnic platných o náhradě
cestovních a jiných výloh veřejných zaměstnanců.
Tato vydání, jakož i všechna ostatní vydání spojená
s konáním XII.synodu, se uhradí v rámci rozpočtu
řádných výdajů synodní rady na rok 1956.

Na to podal synodní senior Dr V.Hájek zprávu o
P r a v i d l e c h k ř e s t ě a n s k é h o ž i v o t a .
Příslušná komise vypracovala nikoli řád křesťanského života,
nýbrž obšírná pravidla pro křesťanský způsob života. Jsou to
spíše rady než závazný řád. Bude tedy nutno na tomto poli
dále pracovat a sestavit řád, jaký měl minulý synod na
mysli. Až bude vypracován, bude rozeslán sborům a konventům.
O věci se pak rozvinula na synodu debata. V ní V.Medek
doporučoval, aby vypracovaná již Pravidla byla ve stručnější
formě vydána ve více výtiscích a doručena do všech rodin.
M.Šourek připomíná, že vypracování "Pravidel" dalo velkou
práci a že jsou dobrou pomůckou pro sborovou práci.Přimlouvá
se, aby Pravidla byla vydána tiskem pro potřeby sborů.
Podobně o to žádá V.Placht. Prof.Dr Šouček vysvětluje, že
komise vědomě vypracovala Pravidla jako pomůcku pro život
ve sboru a nikoli jako nějaký právně závazný řád. V.Urban
doporučuje Pravidla vytisknout jako informační brožurku pro
přistupující členy církve. J.P.Šebesta navrhuje, aby Pravidla
byla zkrácena podle připomínek brněnského seniorátního konventu.
Dr L.Jelen upozorňuje, že bude nutno vynechat z Pravidel
I.kapitolu, kde je řeč o členství v církvi, protože ta věc
dosud není vyjasněna. Určité usnesení o Pravidlech synod
neučinil.

P o k u s o n o v o u f o r m u l a c i v y z n á -
n í v í r y . Synodní senior Dr V.Hájek referuje, že podle
usnesení minulého synodu měl pokus o novou formulaci vyznání
víry připravit theologický poradní odbor při synodní radě.
Tento odbor odpověděl dne 14.listopadu 1956 takto : "Poradní
odbor rozuměl tomuto úkolu jako dlouhodobé práci na rozboru
starého a formulování nového vyznání církve. V tomto smyslu
navrhuje theol.komise ve svém dobrozdání o křtu synodu, aby
vytvořil zvláštní komisi, která tuto práci povede v patrnosti,
bude se jí zabývat a pověří schopné pracovníky k dílčím
úkolům. Theologický odbor chce tak vésti v patrnosti postup
této práce a její výsledky předkládat církvi a jejím orgánům".
Pravděpodobně bude se nyní touto věcí zabývat studijní odbor,
který má být z podnětu Št.Šoltésze utvořen synodní radou.
Viz usnesení tohoto synodu v jeho třetím zasedání.

Na to se přikročilo k projednání návrhů ze seniorátních
konventů./Viz Tisky XII.synodu, svazek označený velkou číslicí
10/.

O s v ě d ě n í o č l e n s t v í v c í r k v í .
Přiját návrh brněnského seniorátu číslo 20. tohoto znění.

Pro všechny členy českobratrské církve evangelické
budtež zavedeny jednotné evidenční listy s rubrikami
o křtu sv., confirmaci nebo přístupu k církvi, event.
požehnání sňatku, volbě do různých funkcí v církvi,
přistěhování a odstěhování.

/Zdůvodnění: Fluktuace členů znesnadňuje evidenci. Nekonfirmovaní jdou v jiném sboru k sv. Večeři Páně, aniž jim v tom kdo může bránit. Při přesídlení do jiného sboru bude staršovstvo z evidenčního listu ihned povšechně informováno o přistěhovaném členu, příp. i o tom, jakou práci ve sboru mu může svěřit./

Podobný návrh ze seniorátu jihočeského č.1. přijat nebyl.

Návrhy č.2.až 8. včetně se staly bezpředmětnými vzhledem k vyřešení případu kazatele Ad.Kotoučka.

S v a t á v e č e ř e P á n ě i p r o č l e n y
j i n ý c h e v a n g e l i c k ý c h c í r k v í .

/Viz návrh seniorátního konventu královéhradeckého č.9. zmínčného Tisku XII.synodu č.10/. Debaty o této věci se s velkou živostí a zájmem účastnili : M.Rodr, Vl.Jerie, R.Hroch, Dr G.Hrejša, Em.Gregor, J.Miřejovský, J.Dus, Josef Beneš, J.A.Dvořáček, B.Polívka, Dr K.Pala, J.Semerádt, V.Hora, Dr J.Smolík, Jos.Hlaváč, Dr P.Šimek, Dr J.A.Pellar, H.Merta, Dr V.Kejř, Dr J.B.Souček, Št.Šoltész, E.Ženatý a Dr L.Jelen. Na konec ji shrnul Dr J.L.Hromádka v tento závěr : Problem stolu Páně je základním problemem ekumenického hnutí. Je tragédie církví, že stůl Páně místo, aby je spojoval, je rozděluje. Jsme povinni v této věci něco udělat. Navrhuje, aby se synodní rada dotázala ev.a.v. církve na Slovensku a slezské ev.a.v. církvi, zda by byly ochotny jednat i o interkomunii. Sblížíme-li se v otázce Večeře Páně, sbližíme se i v otázce víry v Ježíše Krista.

Usneseno bylo toto :

a/ "Ke svaté Večeři Páně vysluhované v českobratrské církvi evangelické mohou svobodně přistupovati i členové jiných evangelických církví vyznávajících Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele."

b/ "Synod vybízí synodní radu, aby vstoupila ve styk s jinými evangelickými církvemi v ČSR a jednala s nimi otázku obecnství stolu Páně /intercommunio/."

Tím bylo odpolední jednání synodu v 18.20 hod.ukončeno. Již dříve bylo usneseno 54 hlasy proti 28, aby se v jednání synodním pokračovalo i zítra v pátek dopoledne, přestože jistý počet členů synodu již nebude moci býti přítomen. Společně byla zazpívána píseň "Ó přetučšená chvíle" /Zpěvník č.276/.

/Poznámka: Protokol o tomto zasedání zapisovali Jan Hejda a Dr Jar.Huml./

SEDMÉ ZASEDÁNÍ

Konalo se v modlitebně na Vinohradech 30.listopadu 1956
od 8.15 do 11.45 hod.

Zahájeno bylo společným zpěvem písně "Srdcem celým tebe, Pane" /Zpěvník č.26/.

Člen synodu Karel Trusina z Valašského Meziříčí vykonal modlitbu a přečetl z Písma Žalm 115, v.1-13.

Předsedal synodní senior Dr V.Hájek.

Přečetl nejprve dopis, který došel synodu od misionáře Miroslava Mikoláška, faráře sboru evangelické církve v městě Bangangté v Kamerunu. Dopis datovaný 12.listopadu 1956 zní v překladu takto : "Synodu českobratrské církve evangelické v Praze. Drazí bratři v Kristu, ve chvíli, kdy jste shromáždění na synodu, posílám vám uctivě a s radostí své bratrské pozdravy z Kamerunu, kam jsem se se svou rodinou vrátil přede dvěma měsíci.

Chtěl bych vám znovu říci, s jakou radostí jsem uplynulého léta, byť na krátko, navštívil svou zemi, rodinu a zejména svou církev, jak hluboké bylo mé pohnutí, když jsem konstatoval všude ve sborech, které jsem s bratrem Nžiké navštívil, stále živý zájem pro naši evangelizační práci v Kamerunu. Odnesli jsme si od vás oba povzbuzení, abychom pokračovali ve své africké službě.

Kancelář synodní rady evangelické církve Kamerunu přijala s porozuměním vyprávění o naší cestě v Československu. Hodnotí ji jako počátek vzájemných styků mezi oběma církvemi, které by si přála mítí užší a častější. Synodní rada kamerunská vás hodlá vyzvat, abyste vyslali své zástupce k návštěvě evangel.sborů v Kamerunu.

Dovolte mně podati vám návrh, který je zároveň voláním o pomoc. Doufám, že tato výzva se setká v naší českobratrské církvi evangelické v Československu s příznivým ohlasem.

Mladá církev kamerunská má nyní převzít do svých rukou správu ústavů, vybudovaných pařížskou misijní společností. V dohledné době nebude je však moci udržet, nedostane-li se jí bratrské pomoci zvenčí. Mám především na mysli sirotčince, které jsou naší největší starostí. Nebyla by tu pro vás příležitost vyjádřiti konkrétně zájem o africké církve ?

Již po dobu deseti let existuje sirotčinec v Bangwa, rodné to vesnici našeho přítele Nžiké. Protože každým rokem počet sirotek vzrůstal - t.j.dětí, jejichž matka zemřela při porodu, bylo třeba zřídit druhý sirotčinec v Bangangté, vzdáleném 15 km od Bangwa. V sirotčinci v Bangwa je dnes 94 dětí, v Bangangté 51. Na subvencích a darech dostává církev toliko tři pětiny rozpočtovaných nákladů. Je proto nucena hledati zbývající úhradu stále obnovovanými výzvami o přispění. Náhlé zvýšení počtu sirotek v tomto roce nás vede k zneklidňujícím odhadu schodku ve výši jednoho miliomu zdejších /afrických/ franků, což je 2,000.000 franků francouzských. Bylo by možné, aby naše českobratrská církev evangelická přispívala ročně na sirotčinec v Bangangté příspěvkem přibližně 50.000 Kčs ?

Obracím se na vás s touto výzvou ve jménu církve v Bangangté, která je především odpovědná za svůj sirotčinec, a vaším prostřednictvím se obracím na celou naši česko-bratrskou církev. Rádi vám poskytneme všechny potřebné informace a budeme vás pravidelně zpravovat o životě sirotčince v Bangangté.

Kéž Bůh vyslyší naši modlitbu i prosbu ve prospěch nejubožejších mezi maličkými.

Ve vyznání našeho společného Pána, Pána Ježíše Krista, připojují se ke všem, kteří v těchto dnech prosí Boha o požehnání pro vaši synodní práci.

Zdravím vás, milí bratři, uctivě a bratrsky. Miroslav Mikolášek, Pasteur Eglise Evangélique Bangangté, Cameroun."

K dopisu promluvil Dr V.Kejř, B.Sedliský, M.Šourek, Dr V.Hájek, Č.Houdek, Dr J.B.Souček a V.Marek. Bylo navrženo, aby se v církvi vykonala každoročně jedna chrámová sbírka pro zmíněný sirotčinec. Bylo poukazováno na nesnáz převedení těchto peněz do ciziny. Synodní rada má před vypsáním sbírky zjistit možnost jejího odeslání do Kamerunu. Vyskytl se i návrh nakoupiti ze sbírky zde prádlo, šatstvo a pod. a odeslati je místo peněz.

Na konec bylo usneseno hlasováním, aby se taková jedna obecná sbírka chrámová v církvi pro vydržování sirotčince v Kamerunu konala a aby vše další s úřady projednala synodní rada.

Dále přečetl synodní senior pozdrav em.faráře Jana Toula, který zní : "Bratrskému XII.synodu česko-bratrské církve evang. v Praze zasílá mnoho srdečných pozdravů a prosí Všemohoucího na modlitbách za přítomnost při všech jednáních synodních i za Jeho pomoc, ochranu, zdar i požehnání. Váš vzpomínající a Vás všechny do ochrany Boží poroučející Jan Toul, Myslibořice." Synodu došel také tento telegram : "Všem účastníkům synodu přejeme ducha moudrosti a lásky k pravdě Boží. Kéž se všechna usnášení dějí s pohledem na prvý i druhý příchod Syna člověka. Bratrská obec Filadelfie Simon Kupsík Rumburk".

Na to přikročeno k projednání návrhů č.10 ze seniorátu pražského o b i b l i c h . z p ě v n í c í c h a u č e b n í c í c h a o návrhu č.11 ze seniorátu královéhradeckého o K a r a f i á t o v ý c h B r o u č c í c h . /Viz Tisky XII.synodu svazek č.10/.

Dr V.Hájek připomíná, že vydavatelský odbor při synodní radě vypracoval obsažný ediční program církve, avšak že se dá těžko provést jeho realizace. Příručka "Na každý den", Kalendář a Konkordance vyčerpávají celou kvotu přiděleného nám papíru. Pokud jde o dějepravu byla vypsána soutěž na vypracování ukázek takové nové dějepravy. Došlo 30 příspěvků, které se nyní studují. Nebude to však brzy nežli nová dějeprava bude hotova. Protože však nedostatek dějepravy je obecně pocítován, dotazuje se, zda by se prozatím nemělo přikročiti k novému vydání dějepravy od Stan.Čapka nebo dějepravy Kašparovy.

M.Šourek poznamenává, že Dr P.Šimek má vypracovati návrh resoluce o edičním programu naší církve, myslí však nyní, že je vhodná doba, aby byl řešen celý komplex otázek evangelické kultury vůbec. V literatuře se nyní nevydávají díla s náboženskou tematikou, jakou na př.mají Karafiátovy Broučci. Českobratrská církev evangelická by však chtěla v tomto směru přispěti naší kultuře. Doporučuje, aby se celá tato věc projednala ústně na příslušných místech státních.

Dr P.Šimek upozorňuje, že již dříve seznámil synod /viz druhé zasedání/ s návrhem edičního programu, který byl předložen býv.SÚC. Je v něm též pamatováno na vydání "Broučků". Zdá se však, že dříve nežli v češtině, vyjdou Broučci v německém překladu v Západním Německu. Jednání o tom je již v proudu.

J.Semerádt doporučuje, aby se při jednání o Broučcích upozorňovalo do kolika cizích jazyků byly "Broučci" již přeloženy.

Dr J.L.Hromádka vzpomínal, že o vydání Broučků bylo jednáno svého času s ministrem Kopeckým, který se stavěl k té věci kladně. Změnou osoby v ministerstvu školství se stalo, že dnes není situace pro vydání té knihy tak příznivá.

Dr J.B.Souček navrhuje, aby se v připravované resoluci také uvedlo, že si církev přeje dosáhnouti souhlasu k vydávání křesťanské krásné literatury, původní i překladové

Vl.Jerie doporučuje, aby až bude povoleno vydati znovu "Broučky", bylo k té knize připojeno pojednání Dr R.Říčana "Zbožnost Karafiátových Broučků", snad nejlépe jako předmluva.

Jar.Klimecký se táže, komu má býti chystaná resoluce poslána. Bude-li předložena círk.oddělení MŠK, je obava, že výsledek nebude valný. Bylo by nejlépe ji napřed uveřejnit v tisku.

A.Lipavský upozorňuje, že v květnu t.r. četl v Zemědělských novinách volání po vydání Broučků.

Rud.Hroch má za to, že by se při jednání o vydání "Broučků" mělo upozorniti na výchovný smysl této knihy.Členové hrubolhoteckého sboru, odchovaní autorem Broučků, těšili se vesměs velké uctě u úřadů.

B.Hradecký zdůrazňuje potřebu vhodné literatury pro malé děti. Byla by to dobrá cesta, jak podepřít práci konanou v nedělních školách.

H.Merta si přeje, aby v každém případě synodní rada časem aspoň členům synodu sdělila, jaký osud měla resoluce, kterou chystá Dr P.Šimek a kterou má synod přijmout.

Dr J.A.Pellar upozorňuje, že je za prvé potřebí státní úřady vždy znovu a znovu žádati o zvýšení přídelu papíru a za druhé podniknouti nová jednání se státními orgány o všech otázkách vztahu církve a státu, při čemž také otázky česko-bratrského evangelického tisku a vydávání publikací najde své místo. Mohlo prý by se navázat na článek Dr Svitáka ve Filosofickém časopisu č.3 roku 1956 : "Změny ve společenské úloze náboženských ideologií".

J.Trojan se přimlouvá, aby byl vydáván vhodný měsíčník pro mládež mezi 6 - 10 rokem.

Jar.Chudoba se zmiňuje, že v pohraničních sborech se nalézá mnoho knih po Němcích a že jsou to knihy tištěné na kvalitním papíru. Doporučuje uspořádati sběr jich a tím docílití zvýšení přídělu papíru pro vydávání našich nových knih.

Dr V.Kejř doporučuje, aby se znovu vydala Dějeprava Stanislava Čapka v poslední její úpravě. Měla by býti zařazena na prvé místo edičního programu církve.

B.Polívka má za to, že by měli býti synodem pověřeni někteří členové synodu, kteří by osobně chystanou resoluci předložili příslušným státním orgánům a zahájili s nimi jednání o ní.

Dr P.Šimek shledal, že bude potřebí vypracovati vlastní resoluce dvě: jednu, která by se týkala vnitrocírkevní vydavatelské potřeby, by byl ochoten vypracovati sám, a druhou týkající se obecně kulturních otázek /včetně vydání Broučků/, kterou by měl vypracovat M.Šourek. Tento jeho podnět byl přijat jako návrh a byl synodem většinou schválen.

Vlast.Sláma ke konci debaty ještě zdůrazňuje, že v přítomné době potřebujeme nejvíc bible a zpěvníky pro děti a že je proto nutno nejdříve se starati o vydání těchto knih.

Tím byla debata o této věci ukončena. Později ke konci tohoto synodního zasedání přijal synod tyto dvě resoluce týkající se evangelické kultury a ediční činnosti českobratrské evangelické církve. Obě byly přijaty jednomyslně.

R e s o l u c e o e v a n g e l i c k é k u l t u ř e /vypracovaná seniorem M.Šourkem/.

"Dvanáctý synod českobratrské církve evangelické se zabýval ve svém zasedání otázkou evangelické kultury.

Synod měl na mysli skutečnost, že v celé minulosti našeho národa reformační církve velmi tvořivě a kladně ovlivňovala národní a kulturní život našeho lidu. Jména Jan Hus, Jan Blahoslav, bible Kralická, Jan Amos Komenský, Jan Kollar, František Palacký a mnoho jiných zůstávají pilíři naší kultury.

Je nám proto líto, že dnes český protestantismus je prakticky vyloučen z oblasti literatury. Od roku 1949 nemohla vyjít ani jedna kniha náboženské poesie a beletrie domácí nebo přeložené. Nemohla posud vyjít ani klasická kniha Jana Karafiáta: Broučci. Ediční činnost Kalicha i Komenského fakulty byla redukována na nepatrné minimum.

Synod proto žádá se vši naléhavostí vládní místa, aby českému evangelictvu bylo umožněno tvořivěji se účastnit kulturního života našeho národa tím, že by ediční orgány mohly rozhejtni činnost v oblasti literatury naučné i krásné.

Synod vyslovuje přesvědčení, že porozumění vládních míst v této otázce přispěje k zvýšení duchovní úrovně našeho lidu i k radostnému podílení na práci pro lepší budoucnost."

Resoluce o ediční činnosti
československé církve evangelické
/vypracovaná Dr P.Šimkem/.

"Synod se zabýval podrobně tiskovými a vydavatelskými věcmi církve a vyslovil politování nad malými vydavatelskými možnostmi církve danými nedostatkem papíru.

Vzhledem k stále stoupající životní a kulturní úrovni našeho lidu, v tom i členů naší církve a vzhledem ke stále stoupající produktivitě našeho průmyslu pokládá synod za možné dosáhnouti podstatného zvýšení přídělů papíru pro církevní tisk tak, aby mohly být uspokojeny aspoň základní potřeby, pro kterých volají členové církve.

Synod se proto obrací na ÚČN a na příslušné státní úřady s naléhavou žádostí, aby přiděl papíru byl zvýšen na úroveň roku 1952 a aby byl zvýšen rozsah a forma jediného církevního časopisu českého bratra na stejnou úroveň.

Synod pověřuje synodní radu, aby v této věci navázala jednání s ministerstvem školství a kultury a podala o výsledku zprávu příštímu synodnímu zastupitelstvu".

Přikročilo se k projednání návrhu ze seniorátu pražského o školení církevních pracovníků.
/Viz Tisky XII.synodu svazek č.10, návrh č.12/. O návrhu byla provedena krátká debata. V ní se zdůrazňovalo, že návrh sleduje cíl podepřít dosavadní úsilí synodní rady v tomto směru. Byla učiněna zmínka, že kursy pro pracovníky venkovských sborů by se měly konat v zimním období, aby se jich ti bratři mohli snadněji zúčastnit. Upozorněno bylo i na to, že je potřebí, aby výběr církevních pracovníků vysílaných ze sborů na kursy byl co nejpečlivější, zejména aby byly na kursy vysílány osoby mající o církevní práci vskutku zájem. Debaty se zúčastnili P.Škeřík, Jos.Voborník, Jos.Sládek, Mil.Hájek, Dr V.Hájek, V.Urban, Dr V.Kejř a K.Trusina. Návrh konventu byl přijat jednomyslně. Zní tedy usnesení synodu takto :

Synod s potěšením zjišťuje, že synodní rada věnuje velkou péči školení církevních funkcionářů, brigádám i společné rekreaci. Jedná se nejen o SEK, ale i o Herlíkovice a Janské Lázně, po př. i jiná místa. Synodní rada nechť vždy zajistí organizační přípravu a vedení těchto středisek. Účastníci si odnášejí bohaté dojmy a pro sborovou práci jejich sborů to znamená vždy obohacení. Tak se náklady na udržbu těchto objektů vracejí jiným způsobem k prospěchu celé církve. V důsledku toho synod ukládá synodní radě, aby podle možností tuto práci ještě rozšířila.

Dále byl projednáván návrh ze seniorátu královéhradeckého o sjednocení církví /Viz Tisky XII.synodu svazek 10, návrh č.13/.

V souvislosti s tímto návrhem upozornil synodní senior Dr V.Hájek na dopis prof.Dr F.M.Bartoše, který obdržela synodní rada 2.listopadu t.r., a který byl zaslán profesorem Bartošem také Úzké radě Jednoty Bratrské a Radě Jednoty česko-bratrské. Dopis zní takto :

"Vážení bratří, dovolte mi tuto snažnou prosbu ve vážné chvíli.

Na příští rok se chystají oslavy založení Jednoty bratrské, k níž všechny naše evangelické církve, ano i církve československá vzhlížejí jako k svému vzoru, a všichni doufáme, že z nich vzejde mnoho dobrého. Bojím se však, že tato práce může nebezpečně zatlačit do pozadí jiný velký úkol, jehož řešení doléhá veškerou tíhou odpovědností, a to za dnešních poměrů výhradně, na vedení těchto církví. Naše kruhy církevní nemají, bojím se, tušení, jaké pohoršení a co mravních škod působí, že se neméně než tři církve svými jmény hlásí za dědice Jednoty bratrské. Znovu a znovu se vrací případ, že katolík, který se rozhodne odejít z církve a zjistí, že má na vybranou tolik církví, mezi nimiž není podstatných rozdílů a z nichž každá již svým jménem upírá oběma druhým nárok na dědictví Jednoty, zůstane raději katolíkem, neboť si řekne, že všechny ty tři církve nestojí za mnoho, když se redovedou navzájem porovnat. Sám jsem poznal velikost pohoršení, jež takto vzniká, když jsem byl před lety požádán vyložit rozdíl mezi třemi Jednotkami našimi vzdělané a ušlechtilé učitelce. Učinil jsem to, jak jsem dovedl, spravedlivě, varuje se jakéhokoli stranění, bojím se však, že přestože měla upřímnou snahu zakotvit v některé církvi evangelické, zůstala buď katoličkou nebo mimo církve. A jiný příklad. F.X. Š a l d a , statečný vyznavač víry v Boha a obhájce křesťanství proti pozitivistickým a materialistickým ateistům, byl 1918 tak blízek evangelíkům, že v krásném článku /Časové a nadčasové str.258/ připomínal národu a mladičkému našemu státu program Komenského Haggea, prohlašoval tento program za tak dokonalý, že nepotřebuje doplnění, aby se stal programem nového státu, a zdůrazňoval i jako velikou vůdčí myšlenku Komenského starost o jednotnou českomoravskou církev, po níž tu volá velký prorok Jednoty. Tenkrát se zdálo, že naše evangelické církve poznají velikost chvíle a napraví dědičný hřích české reformace. Nestalo se, žel, nic více, nežli že se spojily obě církve toleranční. Není jistě divu, že lidé jako Šalda nenalezli cestu do některé evang.církve. Žalostný stav, který jsem se pokusil takto objasnit, neměl by po mém přesvědčení dopřát vedení všech tří bratrských církví pokoje, dokud tu nebude zjednána náprava. Všecky náběhy k evangelisaci se rozbíjejí především o netečnost církví v této veliké věci. Odpovědnost ještě větší padá na ně v dějinné chvíli, kdy velké výročí Jednoty pohne, jak uožno doufat, stojatými vodami a podá našim církvím podobnou velkou příležitost jako r.1918, k rozšíření evangelia v národě. Nebude tato dějinná chvíle zase promeškána ? Ta úzkost mi vtiskla do ruky péro.

Prožil jsem kus života ve studiu české reformace, abych necítil bolestně s Komenským osudový dosah jejího ekumenického problému. Co se velký ten prorok Jednoty natrpěl odporem Jednoty k dokonání velkého činu, který provedla 1609 česká větev její sjednocením s většinou církví podobojí, co se navolal svou církev k této velké mravní a náboženské povinnosti! Dovolte mi připomenout aspoň 4. odstavec jeho šestera, které kladé na srdce národu v Kšaftu, kde odevzdává národu jménem zanikající Jednoty horlivost k sloužení Pánu Bohu jedním ramenem, a vzpomínaje přistoupení Jednoty k České konfesi 1575 a jejího vstupu do společné konsistoře jmenovaného roku, vyslovuje prosbu, aby třetí spojení bylo nejdokonalejší, aby dřevo Jádovo a dřevo Efraimovo bylo jedním dřevem v ruce Boží, když rozmetané kosti českých evangelíků zase shromáždí, masem a kůží potáhne a duchem života naplní Pán. Jaký by to byl čin a co by to znamenalo pro duchovní obživení českého evangelictví, kdyby tři bratrské církve splnily toto přání Komenského a našly se v bratrském soužití a v napravení těžkého provinění proti bratrské lásce, jakým je udržování nepěkného poměru mezi sebou, pro který jsem v pokušení užít slova: ohavnost na místě svatém. Jaká by to byla pocta Jednotě bratrské, jejímu duchu a jejím prorokům, zejména Komenskému, jaký jubilejní dar všem třem církvím, ale i celému národu! Historik české reformace zapsal by čin ten s radostí jako nejtrvalejší zisk velkého výročí a jako událost vpravdě dějinného dosahu, nemensší než spojení z r. 1609.

Nezavírám oči před nesnázemi, které bude třeba překonat. Nikdo však nemůže pochybovat, že běží o věc Boží, a nikdy se ještě nestalo, aby ten, kdo se zasadil o věc Boží, nedošel pozhledání nebes. V bratrské úctě F.M. Bartoš."

Synodní senior se zmínil o tom, že v podobném smyslu promluvil nedávno ve shromáždění jedné ze sesterských církví, že však nenalezl ohlasu. Toliko příslib spolupráce byl dán. Jan Miřejovský přes to navrhuje, aby královéhradecký návrh byl přijat. Dá se tím najevo, že naší církvi o sjednocení jde, ať již ostatní evangelické církve se postaví k této věci jakkoli. Návrh byl potom přijat jednomyslně. Usnesení synodu zní tedy takto :

Synod ukládá synodní radě, aby znovu navázala s představiteli druhých evangelických církví jednání, v kterých by jim tlumočila touhu naší církve po sjednocení a zjistila, jaké jsou předpoklady a možnosti konkrétních kroků vedoucích k sjednocení.

Na pořad přišel návrh královéhradeckého seniorátu o b o h o s l u ž b á c h r o z h l a s e m /Viz Tisky XII. synodu, svazek 10, návrh č. 14/. Návrh byl přijat bez debaty jednomyslně. Zní tedy usnesení synodu takto :

Synod zjišťuje s povděkem, jak mnoho rozptýlených údů našich sborů, odloučených vzdáleností a špatným spojením v neděli od společných shromáždění a od zvěstování Slova Božího, se těší, může-li se alespoň občas sít u víře poslechem bohoslužeb, vysílaných

německy rozhlasem německé demokratické republiky. Protože však ne všichni naši rozptýlení údové a jejich rodiny znají německy, žádá synod, aby synodní rada učinila vše, aby kompetentní kruhy u nás přesvědčila, že podobné vysílání našich bohoslužeb u nás rozhlasem česky přijali by naši členové vděčně jako důkaz snahy posloužit složkám věřícího obyvatelstva v jejich duchovních potřebách.

Předsednictví synodu převzal místopředseda Dr. Pavel Šimek a dal na pořad návrh ze seniorátu libereckého o místnostech pro bohoslužby /Viz Tisky XII. synodu svazek 10, návrh č. 15/.

Po krátké debatě, které se zúčastnili Vl. Chváta, Mir. Rodr., H. Merta a Jan Mikulecký byl návrh ve formě poněkud pozměněné přijat. Usnesení zní takto :

Synod ukládá synodní radě, aby jednala s příslušnými státními činiteli o získání vhodných veřejných místností, zvláště ve školách, pro bohoslužby tam, kde vzdálenost aspoň 4 km a nedostatečné spojení dopravní s centrem sboru ztěžuje členům docházku do shromáždění. Kde takových místností není nechť synodní rada žádá o povolení konání bohoslužeb v soukromých domácnostech.

Hned po tomto usnesení přijat byl také jednomyslně návrh z téhož seniorátu libereckého o zřízení nových kazatelských stanic /Tisky XII. synodu svazek 10, návrh č. 16/. Usnesení synodu zní takto:

Synod vyzývá synodní radu, aby jednala s příslušnými státními činiteli o otázce zřizování kazatelských stanic a středisek v naší církvi.

Další debata se rozvinula o návrhu ze seniorátu poličského o hudbě při pohřbech /Tisky XII. synodu, svazek 10, návrh č. 17/.

J. Dus vyslovil názor, že věc byla již mnohokrát na synodech projednávána a že není tedy potřebí o ní znovu jednati. B. Secliský však upozorňoval, že v seniorátě poličském jsou s hudbou při pohřbech stále potíže. Některé sbory prý světskou hudbu při pohřbech připouštějí, což působí nesnáze duchovním těm sborům, kde zásadně je vždy evangelický pohřeb bez hudby. Doporučuje proto, aby synod hudbu při pohřbech výslovně zakázal. M. Růžička také upozorňuje na dlouhé debaty o této věci na minulých synodech. Má za to, že církev nikoho nedomutí, aby upustil od světské hudby na pohřbech, jestliže osoba, která o pohřeb s hudbou žádá, je u víře vlněná a potěšení ze samého evangelia nerozumí. Důležitější by bylo, aby kazatelé byli vyzváni, aby správně při pohřbech zvěstovali vítězství Kristovo nad smrtí. Dr. P. Šimek upozornil, co o pohřbu s hudbou preví agenda, schválená synodem. M. Rodr. má také za to, že je zbytečné o věci znovu jednati. Dr. J. L. Hromádka položil otázku co s klasickou hudbou při kremaci. Dále k věci ještě promluví J. Miřejovský, Mil. Hájek, J. Mikulecký, Dr. J. B. Souček a J. Semerádt. Návrh poličského seniorátu přijat nebyl. Naproti tomu z debaty vyplynuly dva jiné návrhy, které oba byly většinou přijaty. I usneseno bylo:

Synod ukládá komisi pro sestavení zpěvníku, aby pro potřebu pěveckých sborů sestavila výběr vhodných evangelických pohřebních písní. /Návrh J.Miřejevského/

Synod vyslovuje přesvědčení, že světská hudba se neshoduje s evangelickým pojetím pohřbu jakožto pobožnosti. /Návrh Mil.Hájka/.

Další jednání se soustředilo na návrh konventu moravsko-slezského, aby se název časopisu "Český Bratr" přeměnil na název "Evangelík" /Tisky XII.synodu, svazek 10, návrh č.18/. M.Rodr vyslovil názor, že jde o věc lokální /ostravskou/ a že by se synod návrhem neměl zabývat. K.Veselý doporučoval, aby aspoň pro část nákladu určeného pro Těšínsko bylo tištěno místo "Český Bratr" slovo "Evangelík", protože prý pro mnohé lidi v této oblasti slovo Český Bratr značí sektu. Josef Beneš doporučuje dát název "Evangelík" do podtitulu. Při hlasování byl návrh moravskoslezského seniorátu velkou většinou zamítnut.

Na to došlo k projednání návrhu z konventu libereckého o přidělování darů z repartice /Tisky XII.synodu, svazek 10, návrh č.19/.

O návrhu byla opět provedena krátká debata, v níž někteří členové synodu tvrdili, že přestože věc uvedená v návrhu je samozřejmá, přece je třeba ji uložit synodní radě. Jiní zase zdůrazňovali, že někdy může být důležitější upravovat staré budovy nežli stavět nové a že by se v první řadě mělo pomáhat těm sborům, které nemají církevní budovu vůbec ať je to v pohraničí nebo ve vnitrozemí. Většina však se shodovala v tom, že by církev měla mít výhledový plán o tom, která stavba nebo větší oprava by se měla v církvi podnikati a z repartice podepřítí napřed a která později. Debaty se zúčastnili J.Klímecký, Dr J.A.Pellar, Dr V.Hájek, R.Hroch, F.Škeřík, M.Hájek a Mir.Rodr.

Při hlasování byl návrh libereckého seniorátu zamítnut většinou hlasů. Naproti tomu jednomyslně byl přijat návrh, který podal Milan Hájek. Usneseno tedy bylo :

Synod ukládá seniorátním zastupitelstvům, aby každého roku připravovala pořadí sborů svého seniorátu, v němž potřebují podpory z repartice na stavby. Synodní rada připraví jednotné ukazatele. Z vypracovaných pořadí v seniorátech sestaví synodní zastupitelstvo návrh pořadí celocírkevního.

Návrh o včasném zaslání tiskopisů rožpočtů, který došel z královéhradeckého seniorátu /Tisky XII.synodu, svazek 10, návrh č.21/ byl zamítnut, protože to není v moci synodní rady, aby tiskopisy rozpočtů a čtvrtletních výkazů byly vždy včas předem a v libovolném počtu sborům zasílány. Kancelář synodní rady je rozesílá hned, jakmile je obdrží od církevního oddělení MŠK a počet dodaných výtisků těchto formulářů je omezený.

Dalším předmětem jednání byl podnět ze seniorátního zastupitelstva gottwaldovského seniorátu o v y b u d o v á - n í d o m u p r o e m e r i t o v a n é d u c h o v n í . /Tisky XII.synodu svazek 10, bod 22/. Při debatě o tom bylo shledáno, že tento podnět je za dnešní situace neproveditelný. Jeden člen synodu tvrdil, že i kdyby církev prostředky opatřila, nedostala by v žádném případě v této pětiletce investiční povolení. Přesto někteří členové synodu měli za to, že by se aspoň pokus o uskutečnění této myšlenky státi měl, aby církev slyšela, že synod na své emeritované kazatele myslil. Debaty se zúčastnili Dr V.Hájek, K.Trusina, Jar. Klimecký, Dr.J.A.Pellar a B.Hradecký. Nakonec byl přijat jednomyslně návrh K.Trusiny takto stylisovaný :

"Dvanáctý synod českobratrské církve evangelické ukládá synodní radě, aby zjistila u příslušných úřadů, zda by bylo možno postavit dům o dvanácti moderně zařízených bytech pro ty faráře, kteří mají odejít do penze. Tento dům by byl postaven a zřízen za pomoci celocírkevní zvláštní sbírky v ceně asi 1,200.000 Kčs."

Podnět ze seniorátního zastupitelstva pražského seniorátu o v y d á v á n í s b o r o v ý c h z p r á v . /Tisky XII.synodu, svazek 10, bod 23/. Tento podnět byl přijat bez debaty jako by to byl návrh. Usneseno tedy bylo toto :

Protože při vysoké zaměstnanosti členů církve nemají sbory možnost dostatečně informovati své členy o sborové službě a potřebách sboru, žádá synod, aby sborům v rozšířené míře bylo umožněno podávat všem členům informace vydáváním sborových zpráv.

Tím dokončeno bylo projednávání všech návrhů došlých ze seniorátů a bylo přikročeno, již opět za předsednictví synodního seniora Dra V.Hájka, k projednání návrhu příslušné komise na vydání p o s e l s t v í X I I . s y n o d u s b o r ů m . Návrh tohoto poselství byl rozdán všem členům synodu. Referát o obsahu tohoto poselství a o práci komise přednesl Dr.J.B. Souček. Poznamenal, že poselství je obšírnější nežli se původně zamýšlelo. Vyjadřuje se v něm radost ze sejiti bratří a vděčnost, že v tomto shromáždění mohl synod pocítiti přítomnost Ducha svatého a přijmouti víc než se doufalo. Při vědomí viny a mnohého opomenutí je tím větší radost z Boží milosti. Poselství obsahuje i zmínku o nejdůležitějších jednáních synodních. Zaujímá stanovisko ke světovým událostem posledních týdnů, neboť není možné, aby nejvyšší orgán církve tato věc pominul. Poselství přináší výzvu k modlitbám podle příkazu Písma za všechny lidi, obzvláště za odpovědné představitele a vládcy, vůdce církve a zejména za představitele ekumenického hnutí. Církev touží po mnohých změnách, ale musí to umět říci v duchu tichosti a pokoje. Jako každé poselství církve končí i toto poselství napomenutím. Přestože je poselství dlouhé, žádají se kazatelé, aby je nerozděleně přečetli ve shromážděních církve.

Předsedající synodní senior poděkoval komisi za práci a Dr J.B.Součkovi za referát a navrhl, aby poselství bylo přijato beze změn tak jak je předloženo. Po menších jazykových úpravách, které navrhli J.Sládek, M.Hájek, M.Rodr, Dr J.Smolík a Jar.Klimecký bylo poselství přijato jednomyslně. Text jeho zní takto :

Shromáždili jsme se na XII.synodu českobratrské církve evangelické, abychom přehlíželi život i dílo církve za uplynulé tři roky, zamýšleli se nad jejím vnitřním i vnějším stavem a činili opatření, která by usnadňovala její další cestu a byla vodítkem pro její práci. Činíme tak s upřímnou vděčností Pánu Bohu za to, že jsme v těchto letech mohli v klidu pracovat ve všech podstatných odvětvích církevního díla a že jsme se i na tomto synodu mohli sejít a jednat pokojně. Jsme si hlouběji než jindy vědomi toho, že se to nerozumí samo sebou, že je to darem pouhého Božího milosrdenství.

Jsme takřka na prahu roku, ve kterém chceme s vděčností vzpomínat pětistého výročí vzniku Jednoty bratrské. Odkaz našich bratrských otců v nás probouzí radost z evangelia Ježíše Krista a touhu, abychom se po jejich příkladu poslušně dávali ve službu Pána církve, následovali ho a uplatňovali jeho zákon lásky ve svém sborovém i osobním životě. Ve svém synodním jednání jsme se stavěli pod mocné svědectví svých otců s modlitebným přáním, aby se v nás ve všech rozhořela láska ke slovu Božímu, touha po bratrském obecenství a odhodlanost sloužit svým bližním, ať se s nimi setkáváme ve sborech anebo v mimocírkevním životě. S vděčnou radostí jsme při svém jednání okoušeli, jako často naši otcové, že nám byla dána jednota Ducha právě tehdy, kdy jsme stáli před těžkými otázkami, o něž jsme spolu vážně zápasili a při nichž jsme nejprve byli velmi rozdílných názorů. Víme, že to bylo i ovocem modliteb mnohých našich údů.

Děkujeme Pánu Bohu za to, že nás při celé naší práci v církvi neponechával bez osvědčování své přítomnosti. Jeho slovo nás zasahovalo osobně, přivádělo k pomoci bratřím a otvíralo mnohé příležitosti ke svědectvím našim bližním o Boží lásce a moci. Mohli jsme se shromažďovat kolem slova Božího, vychovávat děti v známosti evangelia v rodinách, dětských bohoslužbách, konfirmačním cvičení i ve školách, mohli jsme pracovat mezi mládeží i dospělými, konat dílo lásky ve sborech i v ustavech celé církve. Vyznáváme však, že jsme těchto příležitostí používali chatrně. Při nás všech, kazatelích, starších, členech vedoucích orgánů církve, bohosloveckých učitelích i při ostatních členech našeho církevního bratrstva bylo a je mnoho neopravdovosti, polovičatosti a také mnoho obyčejné lidské pohodlnosti i zase samolibosti a hledání vlastních věcí. Proto naše shromáždění bývají tak často mdlá, naše hledání slova Božího neživé, naše služba neobětavá, naše cvičení a vedení mládeže neusilovné, naše obecenství chladné a nepůsobivé. Uprostřed těchto stínů radujeme se tím vděčněji z toho, že k nám dosud živě mluví slovo Boží v Písmu, jímž můžeme napravovati své nedostatky a hříchy. Stále můžeme mít radostnou naději v Ježíši Kristu, Vůdci a Dokonavateli víry naší. Prosme Pána církve, aby nám toto světlo nebylo pro naši nedověrnost odnato.

Na synodu jsme se zabývali bolestmi a úkoly své církve. Pripomínali jsme si, jak naši údové těžce zápasí o ryzost rodinného a manželského života a jak neznázemí rodinného života trpí i naše děti a mládež. Zamýšleli jsme se nad cestami, jimiž bychom účinněji vedli své mladé údy k víře a poslušnosti evangelia.

Synod se také obíral otázkou křtu malých dítek. Uznal, že nevážnost, jaká se někdy v církvi při křtu vyskytuje, právem zneklidňuje mnoho údů církve. Proto prosíme všechny kazatele i starší, aby v církvi probouzeli porozumění pro plnou podstatu křtu, aby rodičům před křtem dítek věnovali pastýřskou péči a křest vysluhovali ve shromáždění sboru. Synod vzal v úvahu upřímné stanovisko některých vážných bratří a sester, podle jejichž přesvědčení lépe odpovídá příkladu Písma svatého křtíti teprve ty, kteří při křtu osobně vyznají svou víru v Pána Ježíše Krista. Protože je třeba ctít svobodu víry všech údů ve věcech, které nejsou v Písmu výslovně a jednoznačně řešeny, ustanovil synod, že i nepokřtěné děti mají být až do své dospělosti pokládány za členy církve, pokud je rodiče k členství v církvi přihlásí. Radujeme se z toho, že nám byla dána milost dojít k hlubší jednotě v této nesnadné otázce.

Synod projednával také některé otázky církevního hospodářství. I tyto úkoly si vyžádají ochotné spolupráce a zvýšené obětavosti všech našich sborů a členů.

Nemůžeme přejít mlčením okolností, že XII. synod zasedal ve dnech, kdy celý svět prošel a ještě prochází obdobím velice nebezpečným a hroživým. Ukázalo se znovu, že těžké otázky mezi národy nebyly ještě zdaleka rozřešeny a rozpory překlenuty. Pro lidskou krátkozrakost, sobectví a pýchu se vynořilo nebezpečí, že bude podkopána těžce budovaná mezinárodní autorita, udušena pomalu klíčoví mezinárodní důvěra a tím vším otevřena hráz rozvratu a zkáze. Předním úkolem lidu Kristova v takové chvíli je přimlouvati se za všechny národy, blízké i vzdálené, velké i malé, zvláště však za jejich odpovědné představitele a vládcy. Prosme, aby jim byla dána moudrost a rozvaha, pokora i rozhodnost jednání, aby se nevydávali na cestu násilí anebo aby se na této cestě zastavili a z ní navrátili, aby vytrvale vyhlíželi po důslednostech. Prosme i za svůj národ a za ty, kteří mu stojí v čele, abychom tímto nesnadným obdobím prošli bez vnější i vnitřní úhony. Prosme, abychom cestu k napravování toho, co v našem životě nebylo a není dobré, nalézali bez ohrožování toho, co v něm dobré a slibné jest. Prosme, aby naše národní soužití bylo stavěno na základy pravdivosti a spravedlnosti. Prosme, abychom nalézali správné vyrovnaní svobody a odpovědnosti občanů. Prosme, aby tím vším byla upevňována vzájemná důvěra a ochotná spolupráce všech lidí dobré vůle. Mysleme na modlit-rozpocenosti, pokřivenosti a pokrytectví zdravé a šťastné růst v ovzduší upřímnosti a pravdivosti, zákonnosti a pokoje, svobody a lásky k člověku. Přimlouvajme se u Boha za všechny, kteří v soudobém neklidu světa jsou zvláště vystaveni nejistotě, úzkostem a utrpení. Se zvláštní vážností prosme také

za všechny částky církve Kristovy u nás i v celém světě, zejména za odpovědné pracovníky ekumenického hnutí : aby se ve svých úsudcích a jednáních nedali strhovat událostmi a náladami chvíle, ale prohlédali k hlubším příčinám dnešních těžkostí a nebezpečí. Prosíme i za to, aby křesťané působili na veřejné mínění i vlády ve svých zemích k hledání míru bez násilí ve sporných otázkách a zasazovali se o to, aby nikde ve světě nebylo lidí trpících nouzí, existenční nejistotou, nesvobodou a proto i beznadějí v životě.

Nemůžeme se za pokoj ve světě modlit a nebyti přitom syny a dcerami pokoje. Z Písma svatého víme, že ne každý pokoj je pravý a dobrý. Nevoláme po pokoji založeném na netečnosti, neodpovědnosti a neochotě rozhodovati se a nésti břímě zápasu za větší míru pravdy, spravedlnosti a lidskosti v tomto světě. Jsme však povoláni k tomu, abychom žili pokojem těch, kdož se v nejprudší bouři nebojí, protože znají Pána, který nad všelikou bouří panuje a k jehož slovu se utišují vzduté vlny. Jsme povoláni k pokoji těch, kdož ani uprostřed zápasu nepropadají nenávisti a pomstychtivosti, protože vědí, že posledním rozhodčím nad světem je láska Boží. Bůh pak nemá zalíbení ve smrti hříšníka, ale aby se obrátil od cesty své zlé a živ byl.

Napomínáme sebe i vás, abychom hledali s novou dychtivostí světlo Božího slova. Čtíme a promýšlejme poselství Písma, naslouchejme s otevřeností jeho zvěstování ve shromáždění, uplatňujme je poslušně a důsledně v životě. Nezanedbávejme daru stolu Páně, při němž vyznáváme a utvrzujeme své obecenství s Ježíšem Kristem, i se všemi částkami jeho církve. Prosíme staršovstva i sbory, aby měly v láskyplné péči všechny nemocné, trpící, mdlé a vlažné u víře. Prosíme, aby se vážně zamýšlely nad těžkostmi rodinného života a pomáhaly v lásce a s porozuměním rodinám, manželům i mládeži. Napomínáme rodiče, aby vedli své děti k vážnému pohledu na život a k odpovědné službě.

Prosíme Boha, aby nám ke všem našim úkolům byla dána moudrost a moc Ducha svatého, smíme si spolu s vámi přivlastnit tuto zaslíbení i napomenutí Písem svatých :

Neboj se, nebo vykoupil jsem tě a povolal jsem tě jménem tvým. Můj jsi ty. Neboj se, nebo já s tebou jsem. /Iz 43,1-2 a 5/

Odstup od zlého a čiň dobré, hledej pokoje a stíhej jej. /Ž 34,15; 1 Petr 3,11/

Protož, bratři moji milí, stálí buďte a nepohnutelní, rozhojnující se v díle Páně vždycky, vědouce, že práce vaše není daremná v Pánu. /1 Kor 15,58/

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Amen.

Před ukončením synodu dal synodní senior Dr V.Hájek příležitost členům synodu k dotazům na různé věci podle jejich přání.

J.P.Sebesta se dotazoval, zda synodní usnesení budou rozmnožena a dodána všem sborům, jak pokračují přípravy k vydání nové konfirmační příručky a zda je nějak finančně pamatováno na zlepšení hmotného postavení kazatelů - staropensistů. - Na tyto dotazy odpověděl synodní senior, že usnesení synodu budou rozeslána staršovstvům všech sborů a pokud jde o staropensisty, že církev každému z nich zasílá určitou podporu z repartice. Na dotaz o konfirmační příručce odpověděl Dr V.Kejř, že pro příští rok je v edičním plánu zatím nové vydání Jeriovy konfirmační příručky. Vyslovil naději, že i nová konfirmační příručka v dohledné době do tisku připravena bude.

Jan Miřejovský postrádal, že během synodu nebylo dosti času k vzájemnému seznámení členů synodu. Synodní senior Dr V.Hájek uznal, že vskutku tomu tak bylo. Seznamovací večer nebylo možno uskutečnit pro technické překážky; bude však na to pamatováno při příštím synodu.

Dr J.Smolík má za to, že by se mělo při příštích synodech pamatovati na pozvání hostů ze zahraničních evangelických církví. Synodní senior odpovídá, že příště na to pamatováno bude. Letos to nebylo možné pro politické události poslední doby.

Dr J.Smolík se dotazuje, zda by se neměl poslat vhodný dopis sboru ve Varnsdorfu ve věci postavení faráře A.Kotoučka. Současně projevil starost o to, aby celá záležitost faráře Kotoučka neměla škodlivý vliv na vlastní duchovní život tohoto bratra. Dr J.B.Souček navrhl, aby se stylisace vhodného dopisu pro staršovstvo přenechala synodní radě, což bylo přijato.

Vl.Sláma vyslovil ujištění synodní radě, že za její práci stojí a bude stát celá církev, představovaná zde členy tohoto synodu.

Jar.Adámek tlumočil přesvědčení, že zajisté všichni členové synodu odcházejí z tohoto synodu s vděčností k Bohu, postrádal však při synodu hojnější příležitosti k modlitbám. Synodní senior vysvětlil při této příležitosti, proč po vyřešení případu A.Kotoučka, když Milan Hájek vyzval synod k modlitbám, vykonal po jisté tiché chvíli modlitbu sám. Členové synodu asi dobře neporozuměli výzvě a když nikdo modlitby se neujal, pronesl modlitbu sám. Připomněl také, že všechna synodní zasedání tohoto synodu byla zahajována modlitbou laických členů synodu.

M.Rodr se dotazoval, zda byla ustavena komise pro přípravu nové agendy. Synodní senior odpověděl, že nikoli.

M.Rodr se ptá, jak pokračují práce na novém zpěvníku. Synodní senior odpovídá, že hymnologický odbor sice intenzivně pracuje, avšak že jeho úkoly jsou dlouhodobé.

J.Dus doporučuje vyjádřiti dík synodu misiionářů M. Mikoláškoví za jeho misijní práci. Bylo to svěřeno synodní radě.

J.Dus připomíná dále, že by se v dopise varnsdorfskému sboru mělo též vysloviti přání, aby ti členové sboru, kteří dříve pro Kotoučkovu stanovisko se neúčastnili sborového obecenství, změnili svůj postoj a opět do bohoslužebných i jiných shromáždění docházeli. Synodní senior sdělil, že ho kurátor varnsdorfského sboru ujistil, že osobně všechny tyto členy sboru navštíví.

VI.Jerie by si přál, aby se laičtí členové synodu více účastnili debaty při synodním jednání a neponechávali diskusi jen kazatelům.

M.Růžička vyslovil přesvědčení, že tento synod byl jedním z krásných synodů. Po děkově synodní radě i její kanceláři za práci s přípravou synodu a synodnímu seniorovi jako předsedovi a všem místopředsedům synodu za trpělivé řízení synodního jednání. Také vzdal dík vinohradskému sboru za to, že se synodní jednání mohla konati ve vinohradském církevním domě.

Závěrečné slovo na synodu měl předseda synodní senior Dr V.Hájek. Řekl, že by si přál, aby nám vzpomínka na krásné obecenství při tomto XII.synodu byla vždy posilou v každodenní práci. Synodní rada si ověřila, v čem církev za ní stojí a v čem si synodní rada musí počínat opatrněji. Upozornil, že složení tohoto synodu vykazuje vesměs osoby mladé, snad to byl "nejmladší" synod vůbec, avšak složení to představuje ty, kteří dnes československou evangelickou církev reprezentují. Synodní radě bude vždy posilou vědomí, že většina církve stojí za svými představiteli. Na další práci po synodu je možno se těšit, zvláště když celá církev bude tuto práci držet svými modlitbami. I synodní rada při svých týdenních pobožnostech pořádaných pro pracovníky v kanceláři synodní rady a ovšem i před zahájením každého zasedání synodní rady na modlitbách myslí na všechny sbory církve. V dalším zhodnotil synodní senior vážné jednání tohoto synodu, jeho vysokou úroveň a zvláště dobře patrnou touhu všech po jednotě. Všichni chceme býti, přes různé theologické směry, služebníky Ježíše Krista. Pracovní prostředí není právě pro církev příznivé. To nás však nesmí zmást. Máme možnost práce a je potřebí ji plně využívat. Nejhorší nebezpečí, které církvi hrozí, je nebezpečí vlastní pohodlnosti. Očekávejme na rozvážení od tváře Hospodiny. Prosme, aby Pán Bůh přidával i dnes na každý den těch, kteří by spaseni byli. Musíme mít modlitebníky, v jejich nedostatku je také naše bída. A konečně buďme ochotni ke každé službě. Nezištná služba nesmí v církvi nikdy chybět. Končíme synod na prahu adventu. Pán přichází, žádejme v modlitbách, abychom jej přijali do svých srdcí.

Modlitbou, požehnáním synodního seniora a společným zpěvem písně "Navštiv nás, Kriste žádoucí" /Zpěvník č.65/ byl synod v 11.40 hod. ukončen.

/Protokol o tomto zasedání zapisovali Zdeněk Jokl a Jiří Veber./

O B S A H
=====

	Str.
Posvěcení obnoveného kostela u Salvatora	2.
Zahajovací kázání synodního seniora u Salvatora	3.
Zahajovací proslov synodního seniora u Salvatora ...	5.
Uctění památky zemřelých církevních pracovníků	7.
Pozdravný telegram prezidentu republiky	7.
Proslov zástupce ministerstva školství a kultury ...	8.
Ustavení synodu a jiné formality	10.
Volba synodního seniora a jiných členů synodní rady	12.
Zpráva synodního seniora o stavu církve	14.
Debata o zprávě synodního seniora o stavu církve ...	22.
(Výchova mládeže, biblické hodiny, vydavatelská činnost, časopis Český Bratr, práce laiků v církvi, rodinný život, návštěva služeb Božích)	
Pozdravy jiných církví	27.
Jednání o Řádu o správě církve	27.
Slib nově zvolených členů synodní rady	29.
Kázání synodního seniora na Vinohradech a vysluhování svaté Večeře Páně členům synodu	29.
Jednání o Řádu členství v církvi	32.
Jednání o stanovisku církve ke křtu	33.
Jednání o případě kazatele Ad.Kotoučka	37.
Jednání o zvýšení repartie	46.
Každoroční sbírka ve prospěch Jub.toler.daru	49.
Úhrada výloh s otopem a elektr.energií v bytech duchovních	50.
Oslavy 500 let od vzniku Jednoty Bratří	50.
Sestava členů kárných výborů	50.

	Str.
Revisoři účtů. Úhrada výloh XII.synodu	51.
Jednání o Pravidlech křesťanského života	52.
Jednání o pokusu o novou formulaci vyznání víry	52.
Osvědčení o členství v církvi	52.
Účast členů jiných církví při vysluhování svaté Večeře Páně	53.
Pozdrav misionáře Mir.Mikoláška z Kamerunu	54.
Chrámová sbírka ve prospěch sirotčince v Bangangté	55.
Vydávání biblí, zpěvníků, učebnic	55.
Snahy po novém vydání "Broučků" od J.Karafiáta	55.
Jednání o "evangelické kultuře"	57.
Ediční činnost církve	58.
Školení církevních pracovníků	58.
Sjednocení církví. Dopis prof.Dr F.M.Bartoše ..	59.
Bohoslužby rozhlasem	60.
Místnosti pro bohoslužby	61.
Zřizování nových kazatelských stanic	61.
Světská hudba při pohřbech	61.
Název časopisu "Český Bystř"	62.
Přidělování darů z repartie	62.
Tiskopisy sborových rozpočtů	62.
Dům pro emeritované duchovní	63.
Vydávání sborových zpráv	63.
Jednání o poselství synodu sborům	63.
Dotazy na různé věci	67.
Závěrečné slovo synodního seniora	68.

INDEX K U S N E S E N Í M XII. S Y N O D U .

VĚCI VĚROUČNÉ

	Str.
Studijní odbor pro otázky svátostí, formulaci víry atd.	26.
Stanovisko synodu ke křtu	36.
Posudek theologického odboru o křtu	36.
Případ kazatele Adolfa Kotoučka	45.
Otázka členství v církvi	32.
Účast členů jiných církví při vysluhování svaté Večeře Páně. Intercommunio	53.
Sjednání církví	60.

VĚCI SPRÁVNÍ

Řád o správě církve	27.
Sestava členů kárných výborů	51.
Zřizování nových kazatelských stanic	61.

VĚCI VÝCHOVY A ŽIVOTA ČLENŮ CÍRKVE

Práce mezi mládeží	22.
Rodinný život členů církve	25.
Sociálně podmíněné konkubináty	25.
Důležitost pastorace	25.
Odborné školení duchovních	25.
Školení církevních pracovníků	58.
Pravidla křesťanského života	52.

VĚCI VYDAVATELSKÉ

	Str.
Otázky evangelické kultury	57.
Ediční činnost církve	58.
Zpěvník pohřebních písní	62.

VĚCI HOSPODÁŘSKÉ

Usnesení o zvýšení repartice 1957	49.
Usnesení o každoroční sbírce pro Jubil.toler.dar	49.
Úhrada výloh s otopem a eketr.energií v bytech duchovních	50.
Revisoři účtů synodní rady. Úhrada výloh XII.synodu	51.52.
Chrámová sbírka pro sirotčinec v Kamerunu	55.
Příděly z repartic sborům	62.
Postavení domu pro pensisty-faráře	63.

RŮZNÉ VĚCI

Podávání zpráv o práci poradních odborů	26.
Oslavy Jednoty Bratří 1957	50.
Osvědčení o členství v církvi	52.
Bohoslužby rozhlasem	60.
Místnosti pro bohoslužby	61.
Světská hudba při pohřbech	62.
Vydávání sborových zpráv	63.

U S N E S E N Í XII. S Y N O D U 1 9 5 6

1. Synod ukládá seniorátním konventům, aby na svých nejbližších zasedáních projednaly otázku práce mezi mládeží do hloubky a podaly podnětné návrhy jak staršovstvům tak i synodní radě.
2. Synod se usnáší, aby synodní rada opatřila vydání poselství k rodinám církve. Nebude-li možno toto poselství vydati, necht jeho text je uveřejněn v časopise "Český Bratr".
3. Dvanáctý synod se zármutkem zjišťuje, že v mnoha případech neuzavírají muž a žena (dříve ovdovělá) spolužijící a mající i děti, řádný sňatek jen z toho důvodu, že vdova by ztratila vdovský důchod. Synod žádá proto snažně státní úřady i Národní shromáždění, aby při projednávání nového zákona o národním pojištění řešili tuto otázku tak, aby vdovám, znovu provdaným, byl vdovský důchod ponechán v zájmu posílení rodinných svazků, aby docházelo k uzavření řádných sňatků i v těchto případech.
4. Synod si ze zprávy synodního seniora uvědomuje mnohou malobu církve a vybízí všechny členy, církevní pracovníky, aby hledali cesty, které by vedly k oživení sboru. Zvláště připomíná důležitost pastorační práce a modliteb. Ukládá proto seniorům církve, aby každoročně žádali od staršovstev zprávu o pastorační činnosti, kterou konají presbyteři, kazatelé, případně odbor křesťanské služby. Synod naléhavě vybízí kazatele i staršovstva k modlitbám za práci ve sboru a ke shromažďování členů k modlitbám.
5. Synod ukládá všem kazatelům, aby se každého roku povinně účastnili alespoň jednoho odborného školení na kursech, které pořádá Svaz československého evangelického duchovenstva.
6. Synod se usnáší, aby byl synodní radou utvořen z řad kazatelů i starších stálý studijní odbor,
 - a) který by se zabýval obsahem biblické zvěsti, kterou jsme v této době povinni předkládat v kázání a biblických hodinách,
 - b) který by studoval otázky svátostí po theologické i církevně praktické stránce,
 - c) který by zásadně prostudoval obsah křesťanské výchovy a pokusil se co nejpřístupněji formulovat, jak se máme učit zásadním zvěstem Písma,
 - d) který by studoval po stránce obsahové otázku výchovy konfirmované mládeže.Odbor necht předkládá synodní radě a to sborům a seniorátům výsledky svých studií koncem každého roku tak, aby tyto výsledky byly pomocí kazatelům a sloužily jako podklad pro vypracování výchovných pomůcek.

7. Synod ukládá synodní radě, aby v církevním tisku pravidelně uveřejňovala stručné zprávy o práci všech poradních odborů při synodní radě.
8. Řád o správě církve schválen.
9. Otázka členství v církvi souvisí s otázkou křtu. Protože však otázka křtu je dosud v církvi přednětem diskuse a ani staršovstva ani konventy neměly dosud příležitost k ní se vyjádřit, usnází se XII. synod odložití rozhodnutí o přijetí Řádu členství v církvi na příští synod.
- Synod však ukládá synodní radě, aby co nejdříve ustavila zvláštní komisi, která po zvážení všech dosud i budoucně došlých návrhů ve věci řádu členství v církvi vypracuje nový návrh řádu členství v církvi. Tento návrh předloží synodní rada nejpozději do jednoho roku všem staršovstvům a konventům k projednání.
- Aby zatím byla vyplněna mezera v církevním zákonodárství o členství v církvi, usnází se XII. synod, že se až do přijetí řádu členství v církvi uznávají za členy církve také děti, které rodiče do církve přihlásili, ale nedali je pokřtít.
10. Dobrozdání theologického poradního odboru se rozešle všem staršovstvům.
11. Podněty a návrhy o křtu podané během diskuse se odevzdávají k další úvaze studijnímu odboru, který má zřídit synodní rada.
12. Dvanáctý synod českobratrské církve evangelické se zabýval podrobně a vážně otázkou křtu svatého. Obrací se ke sborům s touto výzvou.
- Synod si připomíná nesmírnou milost Pána Ježíše Krista, která se ve křtu svatém zvěstuje nám i našim dětem. Vidíme ve křtu slavné ujištění Kristovo, že jeho oběť na kříži platí nám i našim dětem, abychom v Ném umírali hříchu a s Ním živi byli životem v milosti a odpovědnosti.
- Synod si však se zármutkem a lítostí uvědomoval, jak neváženě se často křtem svatým sloužilo i slouží. Má nám vsli zejména to, jak málo údobé sboru žijí skutečností, že bvlí pokřtění ve jméno Kristovo. Vidí s bolestí, že mnozí rodiče dávají své děti pokřtít, aniž by na sebe opravdově bráli zodpovědnost za jejich křesťanskou výchovu. Dávají křtít nejednou bez opravdové víry, bezmyšlenkovitě, z pouhé tradice, leckdy snad i ve všelijaké pověře.
- Synod proto vyzývá k upřímnému pokání i k vážnému chápání křtu svatého, k hlubšímu jeho studiu ve staršovstvech a celé sborové činnosti.
- Aby se pak ve sborech prohlubovala služba křtu, ukládá synod sborům toto: 1. Křest svatý nechť se vždy znovu ve sboru vykládá a biblicky zdůvodňuje. 2. Před křtem nechť jsou rodiče v pastýřských rozhovorech k němu připravováni. 3. Křest se koná ve shromáždění sboru. 4. Každé pokřtěné i nepokřtěné dítě ve sboru bude přednětem zvláštní pastýřské péče celého sboru.

13. Synod se usnáší na základě prohlášení, které kazatel Adolf Kotouček z Varnsdorfu učinil na synodu, vyhověti jeho žádosti a vrací mu ordinaci a tím i právo vysluhovat svátosti.
14. Dosavadní celková částka repartiční 1,200.000.-Kčs, která již byla na rok 1957 na sbory rozvržena, se zvyšuje o dalších 400.000.-Kčs. Návrh na dodatečné rozvržení této částky na senioráty, event. na sbory, připraví synodní rada a schválí je synodní zastupitelstvo ve svém jarním zasedání 1957. Synod si přeje, aby tohoto zvýšení bylo použito k zlepšení platů duchovenstva. Zmocňuje synodní radu, aby v tom smyslu jednala s církevním odborem ministerstva školství a kultury. Návrh na rozdělení této částky kazatelům připraví synodní rada a schválí je synodní zastupitelstvo ve svém jarním zasedání 1957. Kdyby nebylo dosaženo souhlasu MŠK, použije se zvýšení stejným způsobem jako ostatní repartice. V roce 1958 a v letech dalších se bude repartováti najednou celková částka 1,600.000.-Kčs, z níž však opět 400.000 Kčs bude věnováno na příspěvky k platům duchovních. O dalším eventuálním zvýšení dosavadní repartice 1,200.000 Kčs až do 50 % na rok 1958 rozhodne synodní zastupitelstvo.
15. Počínajíc rokem 1957 budiž každoročně konána po celé církvi počátkem října obecná chrámová sbírka ve prospěch Jubilejního tolerančního daru. Sběrka v roce 1957 nechť je zvláště pečlivě organizována jednotlivými sbory i senioráty, neboť se má i tou cestou viditelně oslaviti nejen každoroční památka vydání Tolerančního patentu 13.X.1781, nýbrž v roce 1957 také památka vzniku Jednoty Bratří. Pokud možno budtež i jednotliví příslušníci církve vyzváni k zvláštním darům na tento účel.
16. Částky převedené zatím synodní radou z repartic 1954 a 1955 na účet Jubilejního tolerančního daru budtež k tomuto Jubilejnímu tolerančnímu daru připojeny definitivně. Synod pověřuje synodní radu, aby i budoucně převáděla na účet Jubilejního tolerančního daru z repartic potřebné částky. Synodu budiž však předložen pak návrh, zda mají ty částky býti tryale ponechány Jubilejnímu tolerančnímu daru.
17. Synod vyzývá sbory, které tak dosud neučinily, aby vzhledem k nízkým platům kazatelů poskytly jim uhradu otopu a spotřebované elektrické energie a plynu v jejich bytech.

18. Synod ukládá synodní radě, aby uspořádala v Kunvældě v příštím roce, nejlépe počátkem července, oslavu 500stého výročí vzniku Jednoty Bratří. Touto oslavou nechť českobratrská církev evangelická samostatně vzpomene tohoto významného jubilea.
19. Pro všechny členy českobratrské církve evangelické - buďtež zavedeny jednotné evidenční listy s rubrikami o křtu sv., confirmaci nebo přístupu k církvi, event. požehnání sňatku, volbě do různých funkcí v církvi, přistěhování a odstěhování.
20. Ke svaté Večeři Páně vysluhované v českobratrské církvi evangelické mohou svobodně přistupovati i členové jiných evangelických církví vyznávajících Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele.
21. Synod vybízí synodní radu, aby vstoupila ve styk s jinými evangelickými církvemi v ČSR a projednala s nimi otázku obecenství stolu Páně (intercommunio).
22. Usneseno, aby se konala jedna obecná chrámová sbírka ve prospěch sirotčince v Kemerunu. O jejím odeslání nechť synodní rada jedná s příslušnými orgány.
23. Dvanáctý synod českobratrské církve evangelické se zabýval ve svém zasedání otázkou evangelické kultury.

Synod měl na mysli skutečnost, že v celé minulosti našeho národa reformační církve velmi tvořivě a kladně ovlivňovala národní a kulturní život našeho lidu. Jména Jan Hus, Jan Blahoslav, bible Kralická, Jan Amos Komenský, Jan Kollar, František Palacký a mnoho jiných zůstávají pilíři naší kultury.

Je nám proto líto, že dnes český protestantismus je prakticky vyloučen z oblasti literatury. Od roku 1949 nemohla vyjít ani jedna kniha náboženské poesie a beletrie domácí nebo přeložené. Nemohla posud vyjít ani klasická kniha Jana Karafiáta: Broučci. Editoriální činnost Kalichův Komenského fakulty byla redukována na nepatrné minimum.

Synod proto žádá se vši naléhavostí vládní místa, aby českému evangelictvu bylo umožněno tvořivěji se účastnit kulturního života našeho národa tím, že by editoriální orgány mohly rozhojnit činnost v oblasti literatury naučné i krásné.

Synod vyslovuje přesvědčení, že porozumění vládních míst v této otázce přispěje k zvýšení duchovní úrovně našeho lidu i k radostnému podílení na práci pro lepší budoucnost.

24. Synod se zabýval podrobně tiskovými a vydavatelskými věcmi církve a vyslovil politování nad malými vydavatelskými možnostmi církve danými nedostatkem papíru.

Vzhledem k stále stoupající životní a kulturní úrovni našeho lidu, v tom i členů naší církve a vzhledem ke stále stoupající produktivitě našeho průmyslu pokládá synod za možné dosáhnouti podstatného zvýšení přídělů papíru pro církevní tisk tak, aby mohly být uspokojeny aspoň základní potřeby, po kterých volají členové církve.

Synod se proto obrací na ÚČN a na příslušné státní úřady s palčivou žádostí, aby přiděl papíru byl zvýšen na úroveň roku 1952 a aby byl zvýšen rozsah a forma jediného církevního časopisu Českého bratra na stejnou úroveň.

Synod pověřuje synodní radu, aby v této věci navázala jednání s ministerstvem školství a kultury a podala o výsledku zprávu příštímu synodnímu zastupitelstvu.

25. Synod s potěšením zjišťuje, že synodní rada věnuje velkou péči školení církevních funkcionářů, brigádám i společné rekreaci. Jedná se nejen o SEK, ale i o Herlíkovice a Janské Lázně, po př. i jiná místa. Synodní rada nechtě včas vždy zajišťuje organizaci příprav a vedení těchto středisk. Účastníci si odnášejí bohaté dojmy a pro shorovou práci jejich sborů to znamená vždy obohacení. Tak se náklady na údržbu těchto objektů vracejí jiným způsobem k prospěchu celé církve. V důsledku toho synod ukládá synodní radě, aby podle možností tuto práci ještě rozšířila.

26. Synod ukládá synodní radě, aby znovu navázala s představiteli druhých evangelických církví jednání, v kterých by jim tlumočila touhu naší církve po sjednocení a zjišťila, jaké jsou předpoklady a možnosti konkrétních kroků vedoucích k sjednocení.

27. Synod zjišťuje s povděkem, jak mnoho rozptýlených údu našich sborů, odloučených vzdáleností a špatným spojením v neděli od společných shromáždění a od zvěstování Slova Božího, se těší, můžou-li se alespoň občas silit u víře poslechem bohoslužeb, vysílaných německy rozhlasem německé demokratické republiky. Protože však ne všichni naši rozptýlení údové a jejich rodiny znají německy, žádá synod, aby synodní rada učinila vše, aby kompetentní kruhy u nás přesvědčila, že podobné vysílání našich bohoslužeb u nás rozhlasem česky přijali by naši členové vděčně jako důkaz snahy posloužiti složkám věřícího obyvatelstva v jejich duchovních potřebách.

28. Synod ukládá synodní radě, aby jednala s příslušnými státními činiteli o získání vhodných veřejných místností, zvláště ve školách, pro bohoslužby tam, kde vzdálenost aspoň 4 km a nedostatečné spojení dopravní s centrem shoru ztěžuje členům docházku do shromáždění. Kde takových místností není nechť synodní rada žádá o povolení konání bohoslužeb v soukromých domácnostech.
29. Synod vyzývá synodní radu, aby jednala s příslušnými státními činiteli o otázce zřizování nových kazatelských stanic a středisek v naší církvi.
30. Synod ukládá komisi pro sestavení zpěvníku, aby pro potřebu pěveckých sborů sestavila výběr vhodných evangelických pohřebních písní.
31. Synod vyslovuje přesvědčení, že světská hudba se neshoduje s evangelickým pojetím pohřbu jakožto pobožnosti.
32. Synod ukládá seniorátním zastupitelstvům, aby každého roku připravovala pořadí sborů svého seniorátu, v němž potřebují podpory z repartie na stavby. Synodní rada připraví jednotné ukazatele. Z vypracovaných pořadí v seniorátech sestaví synodní zastupitelstvo návrh pořadí celocírkevního.
33. Dvanáctý synod českobratrské církve evangelické ukládá synodní radě, aby zjistila u příslušných úřadů, zda by bylo možno postavit dům o dvanácti moderně zařízených bytech pro ty faráře, kteří mají odejít do penze. Tento dům by byl postaven a zřízen za pomoci celocírkevní zvláštní sbírky v ceně asi 1,200.000 Kčs
34. Protože při vysoké zaměstnanosti členů církve nemají sbory možnost dostatečně informovat své členy o sborové službě a potřebách shoru, žádá synod, aby sborům v rozšířené míře bylo umožněno podávat všem členům informace vydáváním sborových zpráv.